(6). அறிவிப்பு.

மதிப்பீட்டுக்குழு, பொதுக்கணக்குக்குழு, பொது நிறுவனங்கள் குழு ஆகியவற்றிற்கு உறுப்பினர்கள் தேர்தல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. ஒற்றை மாற்று வாக்கு முறைப்படி தேர்தல் நடத்துவதற்கு பேரவைத் தலைவர் வகுத்துள்ள விதிமுறைகளின் கீழ், மதிப்பீட்டுக் குழு (எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி), பொதுக் கணக்குக் குழு, (பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி), பொது நிறுவனங்கள் குழு (பப்ளிக் அண்டர்டேக்கிங்ஸ் கமிட்டி) ஆகியவற்றிற்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க, வேட்பாளர்கள் வேட்புத்தாளை 1982 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 22 ஆம் தேதி திங்கட்கிழமை பிற்பகல் 3-00 மணிக்குள் சட்டமன்றப் பேரவைச் செயலாளரிடம் சேர்ப்பிககவேண்டும். வேட்புத்தாள் செயலாளரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

வேட்புத்தாள்கள் 1982 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 23 ஆம் தேதி செவ்வாய்கிழமை பிற்பகல் 3-00 மணிக்கு ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெறும். விலகிக் கொள்ள விரும்பும் வேட்பாளர்கள் 1982 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 25 ஆம் தேதி வியாழக்கிழமை பிற்பகல் 3-00 மணிக்குள் விலகிக் கொள்ளலாம்.

நியமனம் செய்யப்படும் வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை நிரப்பப்பட வேண்டிய இடங்களின் எண்ணிக்கைக்கு மேற்படுமாயின் 1982 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31 ஆம் தேதி புதன் கிழமை காலை 9-00 மணிக்கும் பகல் 1-00 மணிக்கும் இடையே சென்னை கோட்டையிலிருக்கும் சட்டமன்றக் குழுக்கள் கூடும் அறையில் வாக்கெடுப்பு நடைபெறும்.

(7). வரவுசெலவுத் திட்டம், 1982-83—வாக்கெடுப்பு.

(அ) கோரிக்கை எண் 31 — பழங்குடியினர் ஆதிதிராவிடர் முதலியோர் நலன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி: துணைத் தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண். 31 —பழங்குடியினர் ஆதி திராவிடர் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 41,10,31,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்."

திரு. க. பாலன்: துணைத் தலைவரவர்களே, ஆதி திராவிடர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள வட்டி இல்லா கடனை ரூ. 2,000 உள்பட்ட தொகையினை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்ற கோரிக்கை பற்றி நடவடிக்கை எடுக்காதது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

1982 மார்ச் 17]

''மானியக் கோரிக்கை எண். 31 – பழங்குடியினர், ஆதி திராவிடர் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 41,10,31,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.''

திரு. கே. எம். தங்கமணி: துணைத் தலைவரவர்களே: திண்டிவனம் சட்டமன்றத் தொகுதி — மரக்காணம் ஊராட்சி ஒன்றியம் எரையானூர் ஆதி திராவிடர் காலனியில் உள்ள மக்களுக்கு வீட்டு மனைப்பட்டா வழங்கி அங்கு தீப்பிடிக்காத வீடுகள் கட்டித் தருவது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

''மானியக் கோரிக்கை எண். 31— பழங்குடியினர் ஆதி திராவிடர் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 41,10,31,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.''

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்: துணைத் தலைவரவர்களே, ஆதி திராவிடர் பின்தங்கிய மாணவ—மாணவிகளுக்குத் தங்கும் விடுதிகள் அதிகமாக கட்டுவதற்கும் போதிய அளவிற்கு உபகார சம்பளம் வழங்குவதற்கும் வசதி செய்யக் கோரி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

''மானியக் கோரிக்கை எண். 31—பழங்குடியினர், ஆதி திராவிடர் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 41,10,31,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.'

திரு ஏ. டி. கருப்பையா: துணைத் தலைவரவர்களே, பழங் குடியினருக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்காதது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

''மானியக் கோரிக்கை எண். 31–பழங்குடியினர், ஆதி திராவிடர் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ 41,10,31,000 இல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்.

(முற்பகல் 10-50)

(ஆ) கோரிக்கை எண் 44.

எழுதுபொருள் அச்சுத் துறை.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி: துணைத் தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

''மானியக் கோரிக்கை எண் 44 — எழுது பொருள் அச்சுத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 10,21,26,000க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.

வெட்டுத் தீர்மானங்கள்:

திரு. த. வேணுகோபால்: துணைத் தலைவரவர்களே,

''அரசு அச்சகங்களில் பணிபுரியும் ஊழியர்களுக்கு சம்பள உயர்வு கொடுப்பது பற்றி விவாதிக்க''

நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண் 44 – எழுது பொருள் அச்சுத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 10,21,26,000இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

திரு. இல. பல்ராமன்: துணைத் தலைவரவர்களே,

'வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் வேலூரில் எழுதுப் பொருள் அச்சுத் துறை அமைக்க வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க' நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண் 44 – எழுது பொருள் அச்சுத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 10,2126,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1982—83 ஆம் மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள் * அவையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே கண்டிருக்கக்கூடிய குறிப்புகளை இந்த அவையில் நான் ஆற்றிய உரையாக பேரவை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் இவற்றை அவைக் குறிப்பேட்டிலே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னதற்குப் பின்பு, அரசின் சார்பிலே என்னுடைய பதிலுரையை அளிக்கிறேன்.

திரு. கெ. சொக்கலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் ஆதிதிராவிடர் நலத் துறை மானியத்தின்மீது நான் சார்ந்திருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் ஆதி திராவிடர் நல மானியம் குறித்து நமது ஆதிதிராவிடர் நல அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சில புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அரிசனங்கள் என்பதற்குப் திலாக ஆதிதிராவிடர்கள் என்று பெயரை மாற்றியிருக்கிறார்கள், அதற்கான நான் நன்றி செலுத்திக் கொள்கிறேன். ஆனால்

* 204—293-ம் பக்கங்களில் இணைப்புகளாக அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

பெயரை மாற்றுவதினாலே பல பிரச்னைகள் தீர்ந்து விடாது. இந்த அரசாங்கம் பெயரை மாற்றுவதில் மிக சாதுரியமாக இருக்கிறது என்பதை இதன்மூலம் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, அரிசனங்களுக்காக இந்த நிதிநிலையிலே ரூ. 21 கோடி ஒதுக்கியிருப்பதை நான் பார்த்தேன். இது எந்த வகையிலும் போதாது என்பதை நான் தலைவர் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில், ஆதிதிராவிடர் நலத்திலே குறிப்பாக கல்விக்கு 1982—83-லே இந்த அறிக்கையில் 2,117.58 இலட்சம் செலவிடப்படும் என்ற குறிப்பு இருக்கிறது. முதலில் கல்வியை எடுத்துக் கொண்டால், ஆதிதிராவிடர்கள் கல்வியில் போதிய வளர்ச்சி அடையவில்லை. காரணம், குறிப்பாக கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற பணங்கள், அந்த உதவித் தொகைகள் குறிப்பாக பள்ளிக்கூடங்களில் குறித்த நேரத்தில் கிடைப்பதில்லை. பள்ளிக்கூடங்களிலே இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது என்பதை சென்ற ஆண்டுகூட கேட்டேன். மாண்புமிகு திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்களும் இதைப்பற்றிக் கேட்டார்கள். இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம், எந்தப் பள்ளிக்கூடத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும், அவர்களால் வழங்கப்படுகின்ற நிதி குறித்த நேரத்தில் கொடுக்கப்படவில்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிக்கூடமாக இருந்தாலும், அல்லது அரிசன பள்ளியாக இருந்தாலும் அந்தப் பள்ளிகளில் குறித்த காலத்தில் உதவித்தொகை கொடுக்காதது வருந்தத்தக்க விஷயமாகும்.

அது மட்டுமல்ல. இங்கே கட்டிடத்திற்காக நிதி நிலை அறிக்கையிலே நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால், அரிசனப் பள்ளிக்கூட கட்டிடங்கள் எதுவும் ஒழுங்காக இல்லை. ஏதோ பழங்காலத்திலே கட்டப்பட்ட சத்திரங்களைப் போல் அந்தப் பள்ளிகள் எல்லாம் காட்சியளிக்கின்றன. எந்தப் பள்ளிக்கூடத்திலும் கட்டிட வசதி போதுமானதாக இல்லை என்று நான் 78-லே சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தபோதே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அரிசன பள்ளிக்கூடங்களை பழுது பார்க்கவேண்டும் என்று நான் ஒரு கடிதம் எழுதிய நேரத்திலேகூட, பணமில்லை என்று அதிகாரிகளிடமிருந்து பதில் வருகிறது. நாங்கள் என்ன செய்வோம் என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், அப்படிப்பட்ட கட்டிடங்களைப் பழுதுபார்ப்பதற்குகூட பணமில்லை என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது. எனவே, இப்படிப்பட்ட பள்ளிக் கட்டிடங்கள் சீரமைக்கப்பட வேண்டும். அது மட்டுமல்ல. புதியதாக பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டப்பட வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிக்கூடம் போன்ற அளவிலாவது, ஓரளவுக்கு அந்த அளவாவது இந்தக் கட்டிடங்களைக் கட்டித் தரவேண்டும்; பழைய கட்டிடங்கள் புதுப்பிக்கப்பட்டு சீரமைக்கப்பட வேண்டும் என்று உங்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மாணவர் இல்லங்கள். இந்த 1982—83 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 432.10 இலட்சம் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இந்த நிதியும் போதாது. இங்கே அடிக்கடி கூறுவது போல், யானைப் பசிக்கு சோளப் பொறி போட்டதுபோல்

இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் பார்க்கும்போது, இந்த இல்லங்களுக்கு கூடுதலான நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த இல்லங்கள் வளர்ந்து வரக் கூடிய சமுதாயத்திற்குப் போதுமானதாக இல்லை. தவிர, புதிதாக இட நெருக்கடியும் அதிகமாக இருக்கிறது. எந்தப் பள்ளிக்கூடத் திற்குச் சென்றாலும், எந்த இல்லங்களுக்குச் சென்றாலும், எந்த விடுதிகளுக்குச் சென்றாலும் அங்கே இடமில்லை என்ற குறை இப்போது இருக்கிறது; இன்றையதினம் இது தமிழகத்திலே வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த இல்லங்களை விரிவுபடுத்த, இதற்காக கூடுதலான நிதியை இந்த அரசு ஒதுக்கவேண்டும் என்று தலைவர் மூலமாக நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரிசனங்களுக்கு சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு உதவி களை வழங்குகிறார்கள். அப்படி உதவி வழங்குவது ஒருபக்கம் இருந்தாலும், அதற்கான பணத்தைப் பெறுவதில், அவர்கள் படுகின்ற சங்கடங்கள் மிக அதிகம்; மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். உதாரணமாக, ரூ.500 சிறு தொழிலுக்காக கடன் பெற வேண்டுமென்றால், அவர்கள் ரூ. 300 அதற்காக செலவிட வேண்டி இருக்கிறது. இதிலே இவ்வளவு பெரிய சங்கடங்களெல்லாம் இருக்கிறது. ஒரு பாரத்தை பூர்த்தி செய்து, மாவட்ட அரிசன நலத் துறை அதிகாரிடத்திலே இருந்து, இங்கே சென்னையிலே இருக்கின்ற அரிசன நலத் துறை இயக்குநருக்கு அனுப்புகின்ற வரையில் நடந்து சென்று, ஓராண்டு, இரண்டாண்டுகள் அந்தக் கடனைப் பெறுகின்ற நிலைமைகள் இன்றையதினம் இருக்கிறது.

ஆதிதிராவிடர்களுக்கு வட்டியில்லாக் கடனாக ரூ. 2,000 பெற்று, அவர்கள் சிறு கடைகள் வைத்து நடத்துவதற்காக கொடுக்கப்படுகிறது. கடந்த சில ஆண்டு காலமாக, சென்னை, மற்றும் கிராமப் பகுதிகளிலே ஏற்பட்ட இயற்கை சீற்றத்தின் காரணமாக அவர்கள் வைத்திருந்த கடைகள் எல்லாம் பாதிக்கப் பட்டுள்ளது. எனவே, இந்த ரூ.2,000 கடனை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இயற்கை சீற்றம் ஏற்பட்டு, எவ்வளவு சேதம் ஏற்பட்டது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். விவசாயிகள் எல்லாம்கூட பாதிக்கப்பட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில் இவர்களால் கடனை திருப்பிக் கட்ட முடியவில்லை. யார் யார் கடன்களையோ ரத்து செய்கின்ற இந்த சர்க்கார், இந்த அரிசனங்கள் வாங்கிய கடனையும் ரத்து செயய்வேண்டும் என்று தலைவர் மூலமாக நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இத்துடன் சொத்து ஜாமீன் இருந்தால்தான் கடன் வழங்கப்படும் என்று சொல்வதால், மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். எனவே, சொத்து ஜாமீன் கொடுக்க வேண்டுமென்பதையும் ரத்து செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் துறைக்கு ஒதுக்கப்படுகின்ற பணம் சரியான முறை யிலே செலவழிக்கப்படுகின்றதா என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். தற்போது சட்டத் பேரவையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பல குழுக் கள் உள்ளன. இந்தச் சட்டப் பேரவையில் எந்தெந்த துறைக்கோ,

பல குழுக்களை அமைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இதற்கென்று ஒரு குழு அமைக்கப்படவில்லை. எனவே, இதற்கென்று ஒரு குழுவை இந்த அரசு அமைத்தால், இந்தத் துறையிலே வரக்கூடிய பிரச்சனைகளையும், எந்த அளவுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதையும். மற்றும் ஆதி திராவிடர்கள் பிரச்னைகளையும் அறிந்து, வாதாடுவதற்கும், அதிலே கவனம் செலுத்துவதற்கும், வசதியாக இருக்கும். எனவே, அப்படிப்பட்ட ஒரு குழுவை அமைக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குழந்தைகள் காப்பகம், இந்த குழந்தைகள் காப்பகத்தைப் பற்றி நிதி நிலை அறிக்கையிலே நிதி அமைச்சர் அவர்களும் பேசினார்கள். பொதுவாக இன்றையதினம் நமது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் 100 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அது செலவழிக்கப்படுமா இல்லையா என்பதைப் பார்க்கும் போது, அவர் நிறுத்தி வைத்திருப்பதாகவும் இங்கே கூறப்பட்டிருக்கிறது. நான் அதிலே உள்ள ஒரு சில சம்பவங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த குழந்தைகள் காப்பகம் எந்த முறையிலே நடத்தப்பட இருக்கின்றது? அதற்கும் இதற்கும் ஏதாவது சம்பந்தம் உண்டா? இந்த அரிசன குழந்தைகளுக்கும், அந்தக் குழந்தைகளுக்கும் ஏதாவது வேறுபாடு உண்டா? அல்லது அத்துடன் இதுவும் இணைக்கப்படுமா? ஆனால், முதல்வர் அவர்கள் சொன்னார்கள்—தாய்மார்கள் அந்த குழந்தைகள் காப்பகத்தை கவனிப்பார்கள், தாய்மார்கள் அதிலே அமர்த்தப்படுவார்கள், என்றார்கள். அப்படியானால், அரிசன தாய்மார்கள் அதிலே அமர்த்தப்படுவார்களா? எந்தவிதத்திலே அரிசன தாய்மார்கள் அந்தக் குழந்தைகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பார்கள்? இப்போதுகூட கேர் நிறுவனம் மூலம் உணவுகளை அளிக்கிறார்கள். குறிப்பாக, எந்த கிராமத்தில் இருக்கிறதோ, அந்தக் கிராமத்திற்குத் தான் உணவு அளிப்பார்கள். குறிப்பாக அரிசன சமுதாயத்தினருக்கு அவர்களால் உணவு அளிக்கப்படுகிறது. அதுவும் யாராவது வந்து கேட்டால்தான், ஒருசில குழந்தைகளுக்கு மட்டுமே அளிக்கப்படுகிறது. கிராமங்களைக் குறை சொல்வதற்காகச் சொல்லவில்லை; பொதுவாக உள்ளதைச் சொல்கிறேன். ஆனால், இந்த உணவுப் பங்கீட்டைப் பரவலாகத் தரவேண்டும். அந்த அடிப்படையில், இந்த உணவுப் பங்கீடு முறையாக, நியாயமான முறையில் நடைபெற வேண்டும் என்று நான் தலைவர் மூலமாக கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த குழந்தைகள் காப்பகத்திற்கு ரூ. 5.77 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த குழந்தைகள் காப்பகத்தைப் பற்றி ஏற்கனவே நிதி நிலை அறிக்கையில் 2 முதல் 10 வயது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இதிலே என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்றால் 3 முதல் 5 வயது என்றிருக்கிறது. இதற்குள் வேறுபாடு எண்ணங்கள் ஏற்படுவதை பார்க்கும்போது, வேடிக்கையாகவும், விந்தையாகவும் இருக்கிறது. அதிலே 2 முதல் 10 வயது என்றும், இதிலே 3 முதல் 5 வயது என்று சொல்கிறார்கள்.

இவைகளை எப்படி ஒட்டு மொத்தமாக செய்வீர்கள் என்பதை நாங்கள் பொறுத்து தான் பார்க்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இந்த திட்டங்கள் நடைமுறையிலே செயல்படுத்தப்படும் என்றால், நீங்கள் எத்தனையோ அறிவிப்புகளை கொடுத்திருக்கிறீர்கள். பெயர் மாற்றுவதிலே வல்லவர்கள் நீங்கள். கருணை இல்லத்தை அன்பு இல்லமாக மாற்றியவர்கள் நீங்கள். பல பெயர்களை மாற்றினீர்கள், அரிசனங்கள் ஆதிதிராவிடர்கள் என்று வந்தது. ஆகவே இவைகள் எல்லாம் செயல்படுமா என்றால், நிச்சயமாக முடியாது.

முற்பகல் (11–00)

அடுத்தது வீடு கட்டும் திட்டம். அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டம் எங்களுடைய தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. கிராமங்களிலே இருந்த நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து ஒட்டு மொத்தமாக அரிசனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டன. அப்போது நீங்கள் என்ன சொன்னீர்கள், அரிசனங்களுக்கு வீடுகளை தனியாக கட்டுகிறார்கள், நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் அவர்களுக்கு அக்கிரகாரத்தில் கட்டிக்கொடுப்போம் என்று சொன்னீர்கள். எந்த அக்கிரகாரத்தில் அவர்களுக்கு கட்டிக் கொடுக்கிறீர்கள்? அறிவிப்போடு நின்று விட்டதே அது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

4,000 ரூபாய் ஒரு நபருக்கு தரப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இன்றைக்கு இருக்கிற விலைவாசியில் செங்கல் வாங்கவே 2,000 ரூபாய் ஆகிறது. நான் சென்னையிலே இருக்கிற விலையை சொல்லவில்லை, கிராமங்களிலே இருக்கிற நாட்டுச் செங்கலை தான் சொல்கிறேன். 1000 செங்கல் இன்றைக்கு 200 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகின்றது, என்று சொன்னால் எத்தனை செங்கலை வாங்கி அந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வீடு கட்டிக் கொள்ள முடியும். ஆகவே கொடுக்கப்படும் பணத்தை உயர்த்தித் தரவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். சென்ற சட்ட மன்றக் கூட்டத்திலே கூட நானே சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே இந்த பணத்தை கூடுதலாக தரவேண்டும்.

அடுத்தது இந்த வீட்டு மனைப்பட்டா. என்னுடைய பகுதியிலே ஒரு நபருக்கு கூட தரப்படவில்லை. நானும் பல தடவை சொல்லியிருக்கிறேன். வீட்டு மனைப்பட்டா அங்கே இருக்கிற அரிசன குடிமக்களுக்கு ஒரு இடத்திலேயும் இன்றைய தினம் கொடுக்கப்படவில்லை. அனைவரும் வீட்டு மனையே இல்லாமல் இருப்பதால் அவர்களால் வீட்டை எப்படி கட்டிக் கொள்ள முடியும் என்பதை பார்க்க வேண்டும். அரசுக்கு சொந்தமாக இருக்கிற நிலங்களை அரிசன குடிமக்களுக்கு வீட்டு மனை போட்டு வழங்கவேண்டுமென்று தலைவர் மூலமாக கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து அரிசனங்கள் அர்ச்சகராகிற சட்டம். உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். திராவிட முன்னேற்ற கழக ஆட்சியிலே எங்களுடைய தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் அரிசன மக்கள் அறங் காவலராக, அர்ச்சராக வரவேண்டுமென்றும் அவர்கள் வரமுடியாத நிலை இருப்பதாக சொன்னார்கள். பல நேரங்களில் தாழ்த்தப் பட்ட மக்கள் ஐ. ஏ. எஸ்.—ஆக வரலாம், அமைச்சராகவும் வரலாம். ஆனால அர்ச்சகராக மட்டும் வரமுடியாது என்று சொன்னார்கள். அந்த சட்டம் உச்ச நீதிமன்றத்திலே முடங்கிகிடக்கிறது. மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு அரிசனங்கள் அர்ச்சகர் ஆகிற இந்த சட்டத்தை, முடங்கி இருப்பதை வாதிட்டு கொண்டு வரக்கூடாதா, அதை நிறைவேற்றக் கூடாதா என்பதைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், (மணியடிக்கப் பெற்றது) தலைவர் அவர்கள் இன்னும் ஒரே ஒரு விஷயம். என்னுடைய தொகுதியை பற்றியது கூறி முடித்து விடுகிறேன். ஆகவே இந்த சட்டத்தை இநத அரசு அமல் படுத்த முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே குடிதண்ணீர் பிரச்னை. குறிப்பாக பாலூர், ஒரகடம் போன்ற இடங்களில் மேல்நிலை தொட்டி சரியாக இயங்கவில்லை. பாலூரில் அரிசன இலாக்கா மூலம் செய்து கொடுத்த அந்த மேல்நிலைத் தொட்டி ஆறு ஆண்டு காலமாக இயங்காமல் இருக்கிறது. அவற்றை சீர் செய்து கொடுக்க, அரசு அதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ப. தனபால் : மாண்புமிகு பேரவைக் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தின் முன்னால் வைக்கப் பட்டிருக்கின்ற ஆதிதிராவிடர் பழங்குடி மக்கள் நலத்துறையி டைய மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக் களைச் சொல்ல விழைகிறேன். இன்றைய தினம் தமிழகத்தை ஆண்டு கொண்டிருக்கின்ற புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் தமிழகத் திலே சமதர்ம சமுதாயம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காக பல்வேறு புதிய திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்திக் கொண் டிருக்கிறார்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் சமதர்ம சமுதாயத்தைக் காண்பதற்காக கீழ்த்தட்டிலே இருக்கின்ற மக்களை மேலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பல்வேறு புரட்சித திட்டங்களை இந்தத் துறையிலே நடைமுறைப் படுத்தி சிறப்புக் கூட்டு அமைப்புத் திட்டம், பழங்குடியினர் திட்டம், தன்னிறைவுத் திட்டம் போன்ற பல்வேறு திட்டங்களைக் கொண்டுவந்து பல்வேறு நல்ல காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே உள்ள மக்களை எல்லாம் மேலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற முறையிலே அவர்கள் வாழ்க்கையிலே முன்னேறுவதற்கு ஏற்றவாறு இந்த ஆட்சி வந்ததற்குப் பிறகு புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் இந்தத் துறைக்ல் தாராள மனப்பான்மையோடு நிதி ஒதுக்கீடு செய்து படிப்படியாக நிதியாதாரங்களை அதிகரித்து வந்திருக்கிறார்கள். 1977–78 ஆம் ஆண்டிலே இந்தத் துறைக்கு 15.95 கோடியும் 1978-79-இல் 16.94 கோடியும், 1979-80 ஆம் ஆண்டிலே 19.41 கோடியும்

1980-81 ஆம் ஆண்டு 24.68 கோடியும், 1981–82 ஆம் ஆண்டிலே 27.02 கோடியும் இந்த ஆண்டு, 1982-83 ஆம் ஆண்டு 42.85 அளவுக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்றால் படிப்படியாக நிதி ஒதுக்கீட்டை உயர்த்தி இந்தத் துறையினுடைய மக்களுடைய நல்வாழ்வுக்காக திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறார்கள். இந்த வருடம் 42.85 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியிருப்பதற்கு ஆதிதிராவிடர் பழங்குடியினருக்காக உயர்ந்த தொகையை ஒதுக்கியிருப்பதற்காக என்னுடைய மட்டற்ற மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அப்படி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற தொகையிலே 40 சதவீதம் வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காகப் பயன்படுத்தப்படுகிற வகையிலே காரியங்களைச் செய்கிற நிலை இருப்பதைப் பார்க்கிறபோது புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த சமுதாய மக்களிடம் எவ்வளவு பற்று வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது தெள்ளத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. இந்தத் துறையின் மூலமாக ஒதுக்கப்படுகின்ற பணம் அந்த நலிவுற்ற மக்கள் கல்வியிலே வளர்ந்தால் தான் மற்றவர்களோடு போட்டியிட முடியும் என்ற நிலைமையிலே அதற்காக பயன்படுத்தப்படுகிறது. அந்த வகையிலே தான் ஒதுக்கப்பட்ட பணத்திலே 50 சதவீதம் கல்வி வளர்ச்சித் திட்டத்திற்குச் செலவிடப்படுகிறது. 1981-82 ஆம் ஆண்டு, 1982–83 ஆம் ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்ட பணத்திலே 50 சதவீதம் கல்வியின் வளர்ச்சிக்காக ஒதுக்கப்படுவது மிகவும் பாராட்டுக்குரியது. இப்படிச் சீரோடும் சிறப்போடும் செயல்படுகின்ற இந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் மத்தியிலிருந்து இங்கே வருகின்ற குழுக்களும் மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து வருகின்ற குழுக்களும் தமிழகத்திலே அரிசன நலத்துறை நன்றாகச் செயல்படுகின்றது என்று பாராட்டி விட்டுப் போய் இருக்கிறார்கள். மகாராட்டிராவிலிருந்து வந்த மகாராஷ்டிரா லெஜிஸ்லேச்சர் கமிட்டி தமிழ்நாட்டிலே நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிற இந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் பாராட்டிவிட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். திரு. நாயக், பார்லிமெண்டரி மைனாரிட்டி கமிட்டி இங்கே வந்திருந்தபோது தமிழ்நாட்டிலே நடைமுறைப் படுத்தப் படுகிற இந்தத் திட்டங்களை முழுமனதோடு பாராட்டி விட்டுச் சென்றார்கள். திரு. ராஜ்மல்லு அவர்கள் ஷெட்யூல்டு காஸ்ட்ஸ் அண்ட் ஷெட்யூல்டு, டிரைப்ஸ் கமிட்டி 'இட் இஸ் புல் ஆப் ஆதிதிராவிடர் ஆக்டிவிடிஸ்' என்று சொல்லி தமிழ்நாட்டிலே இந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்று மனதாரப் பாராட்டி விட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து இங்கே வந்து பார்த்து பாராட்டக்கூடிய முறையிலே ஆதிதிராவிடர் நலத்துறை புரட்சித் தலைவர் அரசிலே சீரோடும் செம்மையாகவும் நடத்தப்படுகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இவ்வளவு சீரோடும் சிறப்போடும் செயல்படுகின்ற இந்தத் துறை மேலும் சிறப்போடு செயல்படுவதற்கு ஒரு சில ஆலோசனைகளைச் சொல்வது என் கடமை. ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் ஒரு சொந்த வீட்டு மனை இருக்க வேண்டுமென்ற லட்சியத்தின் அடிப்படையிலே தனிச் சட்டத்தை இந்த அரசு வந்த பிறகு நிறைவேற்றி ஆதிதிராவிட

பழங்குடி மக்களுக்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்ய சட்டம் கொண்டு வந்தாலும் உயர்நீதி மன்றத்திலே அது தள்ளப்பட்டது என்று சொல்லப்பட்டாலும் 1894 ஆம் ஆண்டு நிலங்கள் கையகப் படுத்தும் சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டே பல நல்ல காரியங் களை இந்த அரசு செய்து கொண்டிருக்கிறது. எனக்கு முன்னாலே பேசிய தி. மு. க. உறுப்பினர் சொன்னார். நில ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு விரைவாகச் செயல்படவில்லை என்று சொன் னார்கள். நான் பணிவோடு புள்ளி விவரத்தைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். 1967 முதல் 1977 வரையில் உள்ள பத்தாண்டுக் காலத்திலே நில ஆர்ஜிதத்திற்காக 323.32 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு 1,10,712 பட்டாக்களை வழங்கியிருக் கிறார்கள்.

ஆனால், புரட்சித் தலைவருடைய அரசு அமைக்கப்பட்ட தற்குப் பின்னாலே, 1977-லேயிருந்து 1982 வரை 4 ஆண்டுக் காலத்திற்குள் 419.65 இலட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கி, இதுவரை, 1,15,256 வீட்டு மனைப் பட்டாக்களை வழங்கியிருக்கிறோம் என்பதை நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். 10 ஆண்டுக் காலத்திலே நடைபெற்ற காரியத்தை இந்த 4 ஆண்டுக்காலத்திலே மாத்திரம் புரட்சித் தலைவர் அரசு செய்திருக்கிறது என்பதை நான் மனதாரப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 11.10.)

இதைச் சொல்கின்ற நேரத்திலே, அப்படிப்பட்ட நில ஆர்ஜிதம் செய்கின்ற சட்டங்கள் நீதிமன்றத்திற்குப் போய் தடைகள் வாங்கப்பட்டு விடுவதாலே, பல நேரங்களிலே காரியங்கள் நின்று போய் விடுகின்றன. அந்தக் காரியங்களை விரைவுபடுத்த வேண்டுமென்று சொன்னால், உயர் நீதிமன்றத் திலே நில ஆர்ஜித வழக்குகளை விசாரிப்பதற்கென்று தனி நீதி மன்றங்களை அரசாங்கம் உருவாக்க வேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இழைக்கப்படுகின்ற கொடுமைகளை விசாரிக்க நீதி மன்றம் இருப்பதைப் போல் இப்படிப்பட்ட நிலஆர்ஜித சட்டங் களுக்குத் தடை வாங்குகின்ற அந்த வழக்குகளைக் கொண்டு செல்கின்றவர்களை விசாரித்து உடனடியாக பைசல் செய்வ தற்கு உயர்நீதி மன்றத்திலே ஒரு தனி நீதிமன்ற அமைப்பினை உருவாக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே புரட்சித் தலைவரைப் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, கிராமப்புறங்களிலே வீடு கட்டுகிற திட்டம் அரசாங்கத்தினுடைய பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொன்னாலும், கிராம வீட்டு வசதித் திட்டத்தின் மூலம் இன்றைக்குப் புரட்சித் தலைவர் அரசு ரூ. 4,000 ஒரு வீட்டுக்குத் தருகிறது. அந்த ரூ. 4000/-லே, ரூ. 1,000-ஐ அரசு மானியமாக வழங்குகிறது. அந்தப் பணம் இப்பொழு திருக்கிற சூழ் நிலையிலே சற்றும் போதாமல் இருக்கிற காரணத்தாலே, அதை ரூ. 7,000, ரூ. 8,000 அளவுக்கு உயர்த்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிற அதே நேரத்திலே

மானியத் தொகையை ரூ. 2,000 அளவுக்கு ரூ. 3,000 அளவுக்கு உயர்த்தித் தர வேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வேண்டி, விரும்பி கேட்டுக் கொள்வது தங்களுக்கு கார் ஷெட் அல்ல. அதற்குமாறாக வெயிலிலேயிருந்து மறைவிடம் பெறுவதற்கும், மழையிலிருந்து தப்பிக்கவும் ஒழுகாத வீடுகள் தான் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு கிராம வளர்ச்சித் திட்டத்தின் மூலம் இன்னும் அதிகப்படியான பணம் ஒதுக்கி, நம்முடைய தன்னிறைவுத் திட்டம் செயல்படுவதைப் போல, இந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வீடு கட்டித்தரும் பணிக்காக, ரூ. 7,000 ரூ. 8,000 என்று ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் ஒதுக்கி, ஒரு நிதி ஆண்டிலே, இரண்டு மாவட்டம், 3 மாவட்டங்கள் என்கின்ற அளவுக்கு எடுத்து, தன்னிறைவுத் திட்டத்தைப் போல நடத்துகிற வகையிலே வீடு கட்டும் திட்டத்தை நிறைவேற்ற காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, புரட்சித் தலைவர் அரசு ஜாதி மத பேதமற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்காக, கலப்பு மணமானவர்களுக்கு எம். பி. பி. எஸ்.ஸிலே 6 இடங்களை ஒதுக்கி ஜாதி மதமற்ற சமுதாயம் உருவாவதற்கு, இந்திய துணைக் கண்டத்திலேயே முன்னோடியாக விளங்க வழிகோலியிருக்கிறது. அதே போல், அரசுப் பணிகளிலே, அரசு நிறுவனங்களிலே பணிக்குச் சேர்கிறபொழுது, இப்படிப்பட்ட கலப்பு மணம் செய்பவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பி கேட்டுக் கொள்வது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

அதற்கு மேலாக, அரசு இப்பொழுது புதிய ஆணை ஒன்றை ஆதிதிராவிடர் நலத்துறை மூலமாக வெளியிட்டிருக்கிறது. புதிய பள்ளிக்கூடங்கள் கட்ட வேண்டுமா? கால்நடை மருத்துவ மனைகள் கட்ட வேண்டுமா? ரேஷன் கடைகள் கொண்டு வர வேண்டுமா? பால்வாடி நிலையங்களை உருவாக்க வேண்டுமா? இப்படி, எது புதிதாக அரசாங்கத்தின் சார்பாக உருவாக்கப் பட்டாலும் அது தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இருக்கிற குடியிருப்புப் பகுதியிலே அமைக்கப்பட வேண்டுமென்ற புதிய விதிகளைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். இது ஜாதி மதமற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்கு மேலும் உதவும் என்பதற்காக நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே போல், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு தனி நீதி மன்றங்களை உறுவாக்கியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. தாழ்த்தப் பட்ட மக்களுக்கு இருக்கிற கஷ்டங்களையும் அவர்களுக்கு இருக்கிற தொல்லைகளையும் உடனுக்குடன் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்கிற வகையிலும், அதனுடைய பணிகளை விரைவுபடுத்துகின்ற வகையிலும், மற்ற மாநிலங்களிலே இருப்பதைப் போல் நம்முடைய தமிழகத்திலேயும் ஒரு அசெம்பிளி கன்சல்டேடிவ் கமிட்டி உருவாக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் புரட்சித் தலைவரை பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அப்படி அதிகாரம் உள்ள அசெம்பிளி

கன்சல்டேடிவ் கமிட்டி உருவாக்குவதன் மூலம் விரிவான காரியங்களை உருவாக்க அது பல்வேறு வகையிலும் உதவும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இந்தத் துறையினுடைய பணிகள் விரைந்து நடைபெற, நான் இந்த நேரத்திலே பணிவன்போடு புரட்சித் தலைவரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், இந்தத் துறைக்கு நியமிக்கப்படுகிற தாசில்தார்கள் வயதானவர்களாக இருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால், அந்தத் துறையிலே பணியாற்றி வருகின்றவர்கள், ஆர். டி. ஓ. வாக வரக்கூடியவர்களாக இருப்பதால், அவர்களைத் தாசில்தார்களாக நியமித்தால், அவர்கள் எப்பொழுது தங்களுக்கு ஆர். டி. ஓ. பதவி கிடைக்கும், டிவிஷன் கிடைக்கும் என்று கணக்கிடுவதிலேயே இருப்பதனாலே, அப்படிப்பட்ட பணிகள் சுணக்கம் அடைகிற நிலையிருக்கிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட துறைகளிலேயெல்லாம் இளைஞர்களை நியமிக்கும் வகையிலே, புதிதாக ஐ. ஏ. எஸ். பயிற்சி பெற்று வரும் அதிகாரிகளை இரண்டு மூன்றாண்டுக் காலம் இந்தத் துறையில் கண்டிப்பாகப் பணியாற்ற வேண்டுமென்ற சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். அதைப் போல் புதிதாக வரும் ஆர். டி. ஓக்கள் இப்படிப்பட்ட துறைகளிலே கண்டிப்பாக பணியாற்ற வேண்டுமென்று சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் புதிதாக வருகின்றவர்கள் இலட்சியப் பிடிப்போடு வேகமாகவும், விரைவாகவும் இப்படிப்பட்ட துறைகளில், இப்படிப்பட்ட வேலைகளில் பணியாற்ற வாய்ப்பு வசதிகள் ஏற்படும்.

தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தில் அருந்ததி என்ற ஒரு இனம் இருக்கிறது. அந்த இனம் தாழ்த்தப்பட்ட இனத்திலேயே தாழ்த்தப்பட்ட இனமாக இருக்கிறது. அந்த இனம் முன்னேற வேண்டுமென்றால் தமிழ்நாட்டிலுள்ள அருந்ததி பெருங்குடி மக்களுக்குத் தனி திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து பணியாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த அரசாங்கம் என்னென்ன சலுகைகளை இந்தத் துறையின் மூலமாகச் செய்கிறது, இதனால் தங்களுக்கு என்னென்ன நன்மைகள் கிடைக்கின்றன என்பதை பற்றிக் கிராமங்களில் வசிக்கின்ற மக்கள் தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். இவற்றைப்பற்றியெல்லாம் அவர்கள் நன்றாகத் தெரிந்து கொள்வதற்கு வசதியாக திரைப்படம் மூலமாக, இந்தத் துறை என்னென்ன காரியங்களை, என்னென்ன சலுகைகளைத் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு அளிக்கிறது என்று எடுத்து, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வசிக்கின்ற பகுதிகளில் அவற்றைப் போட்டுக் காட்டுவதன் மூலம் விவரம் தெரியாதவர்கள் விவரங்களைத் தெரிந்துக் கொள்வதற்கும், அநதச் சமுதாயம் விரைவாக முன்னேறுவதற்கும் வாய்ப்பு வசதிகள் ஏற்படும் என்பதை இந்நேரதத்தில் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

புரட்சித் தலைவரவர்கள் இந்த ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்கிறார்கள்; அந்த மக்களுடைய வளர்ச்சியிலே ஆக்கம் கொண்டு பல்வேறு புதிய திட்டங்களை, வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார்கள். இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் வேறெங்கும் இல்லாத அளவிற்கு கிராம அதிகாரிகளுக்கு 18 சதவீதம் அவர்களுக்கு ஒதுக்கினார்கள்

ஆனால் கிராம அதிகாரிகள் சம்பந்தமாக வழக்கு சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே இருக்கிறது. அந்த வழக்கின் முடிவு எப்படியிருந்தாலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அந்தக் கிராம நிர்வாகத்திலே 18 சதவீதம் வாய்ப்பைப் புரட்சித் தலைவர் அரசியலே பெற இருக்கிறார்கள்.

பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தேர்தலிலேயும் 18 சதவீதம் ஒதுக்கி இது வரையில் பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களில் பெருந்தலைவர்களாக வராதிருந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வருவதற்கு நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள்.

100 கோடி ரூபாய் சத்துணவுக்காக ஒதுக்குகின்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் குழந்தைகள் அதிகமாகப் பலன் பெறுகின்ற வாய்ப்பு வசதிகள் இருக்கின்றன.

இவ்வளவு சலுகைகளையெல்லாம் புரட்சித் தலைவரவர்கள் அளித்து இப்படிப்பட்ட சமுதாய மக்கள் முன்னேற்றம் அடைவதற்குக் கண்ணுங்கருத்துமாகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கண்ணை இமை காப்பதைப்போல இன்றைய தினம் புரட்சித் தலைவரவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குப் புரட்சித் தலைவரின் ஆட்சிக் காலம் ஒரு பொற்காலம் என்பதை நினைவு படுத்தி, This is a year of Scoeduled caste and Scheduled Tribles என்று சொல்லி. பேசவாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

*திரு. பி. மொக்கையன் : மாண்புமிகு உதவி சபாநாயகரவர்களே, பழங்குடியினர், ஆதி திராவிடர் முதலியோர் நலனுக்கான இந்த மானியக் கோரிக்கையில் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வாய்ப்பளித்த தங்களுக்கு நான் சார்ந்திருக்கின்ற அகில இந்திய பார்வார்ட் பிளாக் கட்சியின் சார்பிலேயும், என்னுடைய சார்பிலேயும் நன்றி கலந்த வணக்கத்தை மிகமிகப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆதி திராவிடர் முன்னேற்றத்திற்காக அரசு கொண்டு வந்துள்ள பல முனைத் திட்டங்கள், கல்வி, வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ப்பு, கூட்டுறவு தொழில் போன்ற பல இனங்களில் ஆதி திராவிடர்கள் மற்றும் பழங்குடியினருக்குச் சிறப்புக் கவனத்தின் கீழ் பயன் கிடைக்கும் வண்ணம் இந்த அரசு கொண்டு வந்திருப்பதை மிக மிக மகிழ்ச்சியோடு பாராட்டுகின்றேன்.

அதே நேரத்தில், ஆதி திராவிடர்கள் என்றால் அந்த ஆதி திராவிடர்களுக்குள்ளேயே அருந்ததியினர் என்ற ஒரு இனம் இருக்கிறது. அந்த இனம் உண்மையிலேயே மிகமிகத் தாழ்ந்த நிலையிலே, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கெல்லாம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களாக வாழ்ந்து கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை இந்த மாமன்றத்திலே இருக்கின்ற அத்தனை உறுப்பினர்களுக்கும் வணக்கத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால் அந்த மக்கள் என்ன செய்து கொண்டிருந்தார்கள் என்றால், எலக்ட்ரிக் பம்பு செட் வருவதற்கு முன்னால் அவர்கள் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஏற்றத்திற்கு பரி என்று சொல்வார்கள் தோல் என்றும் சொல்வார்கள்.

1982 மார்ச் 17] [திரு.பி.மொக்கையன்]

[முற்பகல் 11-30]

ஒரு அருந்ததியர் 10 பறி தைத்தால் போதும். ஒரு வெள்ளாமைக்கு ஒரு கலம் சம்சாரி தருவார். 10 பறி தைத்தால் ஒரு பேகத்திற்கு 10 கலம் கிடைத்திருந்தது. வருடத்திலே 30 கலம் கிடைத்து அவனும் ஒரு சம்சாரியைப்போல 4 ஏக்கர் நிலம் வாங்கி வைத்து வாழ்ந்ததுபோல, நல்ல முறையிலே வாழ்ந்து கொண்டு வந்தார். ஆனால் இந்த எலக்ட்டிரிக் வந்தது. அதன் பிறகு அந்த வேலையை அவன் இழந்து விட்டான். திக்கி திசை இல்லாமல் ஒவ்வொரு தினமும், ஒவ்வொரு நகரத்திற்குச் சென்று ரயில்வே ஸ்டேஷனிலும், பஸ் ஸ்டாண்டிலும் நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுகுறித்து போன தரம் இந்த சட்ட மன்றத்திலேயே நான் சொல்லி இருக்கிறேன். அன்புக்குரிய இந்த அரசாங்கம், ஏழைமக்கள் பால் அன்பு கொண்ட இந்த அரசாங்கம் தெருவிலே உட்கார்ந்திருக்கின்ற ரயில்வே ஸ்டேஷனிலே, பஸ் ஸ்டேண்டிலே வரக்கூடியவர்களுடைய காலையே பார்த்து, அவன் செருப்பில் ஒரு வார் அறுந்து போனால் அதைத் தைத்து கால் ரூபாய் சம்பாதிக்கும் இந்த அருந்ததியர் குடும்பங்களைக் காப்பாற்ற தயவு செய்து ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டி அவர்கள் வாழ வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் தோல் தொழிலில் இப்போது பெரிய கம்பெனிகள் எல்லாம் வந்துவிட்டன. பாட்டா, கரோனா, பிளக்ஸ் போன்ற பெரிய கம்பெனிகள் இப்போது நவநாகரிகமான பொருள்களைத் தயாரித்து விற்கின்றார்கள். அதனால் இந்த அருந்ததியர்கள் செய்கின்ற தோல் தொழில் செல்லுபடியாகவில்லை. ஆகையினாலே கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைத்து அந்தக் கூட்டுறவு அமைப்பின் மூலமாக அந்த ஆதிதிராவிடர்களிலேயே மிக மிக தாழ்ந்து இருக்கின்ற அருந்ததியர்களைக் காப்பாற்றுவதில் தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இல்லை என்றால் அவர்கள் இன்னும் சீரழிந்து சின்னாப்பின்னப் படுவார்கள். அவர்கள் படிப்பில் மிகவும் தாழ்ந்து இருக்கிறார்கள். அந்தப் படிப்பில் அவர்கள் கவனம் செலுத்தும் வகையில் அதைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சமீபத்தில் ஆதிதிராவிட அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்தேன். அதாவது தெருக்களிலே, பால்கடை, வெற்றிலைபாக்குக் கடை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் பெண்டாட்டி பிள்ளைகளை எல்லாம் தெருக்களிலேயே வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பங்க் அந்தந்த இடத்தில் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க, அதைக் கட்டிக் கொடுத்துள்ளார்கள் என்று நான் இப்போது கேள்விப்படுகிறேன். அத்தனை நகரங்களிலும் இதைத் தாங்கள் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அரிசன ஆதி திராவிடர் என்ற இனத்திலே 3 இனங்கள் உள்ளன. அங்க 3 இனங்களிலேயும் உயர்ந்த ஜாதிக்காரர்கள் இருக்கி

றார்கள். தாழ்ந்த ஜாதிக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். இன்றும் அந்த அருந்ததியர்கள், குடும்பமார்கள் தண்ணீர் எடுக்கும் கிணற்றில் தண்ணீர் எடுக்க முடியாத நிலை இருக்கின்றது. பானையை அவர்கள் வைத்து அதில் இறைத்து ஊற்றுகின்ற நிலைமைதான் இருக்கின்றது. உலகத்திலே உள்ள அனைத்து மக்களையும் தங்களுக்குச் சரிசமமாக நினைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று இருக்கிற இந்தக் காலத்திலே அந்த ஆதி திராவிட மக்களுக்கு அப்பேர்பட்ட நிலை இருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட மனப்பான்மை உடையவர்கள் வாழ்கின்ற ஊர் களுக்கு சர்க்கார் எந்தவிதமான நன்மையையும் செய்யக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சென்னை நகரைப் பொறுத்த வரையிலும் ஆயிரக்கணக்கான அருந்ததியர்கள் நடைபாதையிலே அமர்ந்து கொண்டு இருக்கி றார்கள். வீடுகள் ஒதுக்கிக் கொடுப்பதிலே அந்த அருந்ததியர் களுக்கு ஒரு பர்சன்ட் கூட கொடுத்து இருக்க மாட்டீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்படித்தான் எத்தனையோ பேர்கள் தெரிவித் தார்கள். தயவு செய்து அதைக் கவனத்தில் வைத்து, அந்த அருந்ததிய மக்களுக்கு வீடு ஒதுக்காமல் ஏன் புறக்கணிக்கிறீர்கள் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஏழை மக்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற இந்த அரசாங்கம் இதையெல்லாம் உன்னிப்பாய் ஆராய்ந்து அவர்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராமங்களில் வாழுகின்ற அரிஜனங்களுக்கு, குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியிலே, ராஜபாளையத்திலே முத்துமேடு என்ற ஓர் ஊர் இருக்கிறது. அந்த ஊரிலே, நானே நேரிலேயே சென்று பார்த்தேன். அந்த இடத்தைப் பார்த்துவிட்டு சர்வே நெம்பர் எல்லாம் எழுதிக் கொடுத்துவிட்டு, அங்குள்ள அந்த இடங்களை அரிஜன மக்களுக்கு ஒதுக்கித்தர வேண்டுமென்று அதிகாரிகளை எல்லாம் நான் பார்த்தேன். இன்னும் அதைச் செய்யவில்லை. நான் சட்டசபைக்கு வந்து கிட்டத்தட்ட 2¼ வருஷம் ஆகப் போகின்றது. இதை விரைவில் முடித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே 25 இடங்களில் அரிஜன மக்கள் சுடுகாடு போவ தற்கு ரோடு போடப்பட்டு இருக்கிறது. அதைப்போன்று தயவு செய்து இந்த அரசாங்கம் சுடுகாடுகள் எங்கெல்லாம் இருக் கிறதோ எங்கெல்லாம் அரிஜனங்கள் இருக்கிறார்களோ, அங் கெல்லாம் அவர்களுக்கு அந்த ரோடுகளைப் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், சம்சாரி, வேளாண்மை செய்கிறார். ஒரு பிரேதத்தை எடுத்துக் கொண்டு, கிட்டத்தட்ட 100 அல்லது 200 பேர்கள் அந்த வழியாகப் போகிறார்கள். அப்படி நடந்து போகிற நேரத்தில், அந்த சம்சாரிக்கு கோபம் வருமா, வராதா? அதனால் ஜாதிக் கலவரங்கள் ஏற்படுகின்றன. எனவே, சுடுகாடுகள் எங்கெல்லாம் தமிழகத்தில் இருக்கிறதோ, அங்கெல்லாம் ரோடு வசதிகள் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த அருந்ததி மக்கள் தோல் பதனிடும் வேலைகளை செய்து வருகிறார்கள். தோல் மூலம் செய்யப்படுகின்ற சாமான்களை செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்வதற்கு, இந்த அருந்ததி மக்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு அதைத்தவிர வேறு வேலைகள் தெரியாது.

பள்ளிக்கூடத்தில் இந்த அரிஜன மக்களுக்கு நல்ல முறையில் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். கட்டாயம் படிக்கச் செய்ய வேண்டும். ஒரு கட்டாயத் திட்டத்தை வைத்து இந்த அரிஜன மக்களை முன்னேற்றம் அடையச் செய்ய வேண்டும். நீங்கள் 2 வயதிலிருந்து 10 வயது வரையில் உள்ள குழந்தைகளுக்கு ஒரு நல்ல திட்டத்தை தீட்டி, சத்துணவு, எப்படி நீங்கள் குழந்தைகளுக்குக் கொடுப்பதாக இருக்கிறீர்களோ, அப்படி இந்த அரிஜன மாணவர்களுக்கும் நீங்கள் தயவுசெய்து கொடுத்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். அவர்களுக்கு வயிரார உணவு போட வேண்டும். அதை இதன் மூலமாகச் செய்தாலே மிகவும் நன்றாக இருக்கும். அரிஜன பிள்ளைகள் அத்தனை பேரும் ஏழைகளாக இருக்கின்றார்கள். அத்தனை பேர்களும் பள்ளிக்கூடம் போகின்றார்கள். பள்ளிக்கூடத்திலே படிக்கின்ற அத்தனை பிள்ளைகளுக்கும் நீங்கள் உணவு வழங்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீங்கள் நிச்சயமாக கொடுப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன். அப்படிச் செய்தால் அந்த மக்கள் எல்லாம் நிச்சயம் நன்றாகப் படிப்பார்கள் என்று பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொண்டு

[முற்பகல் 11.30]

இத்தனை மாந்தருக்கு ஒரு கோவில் போதாது
சத்தியத் திருநாயகா முருகா சத்தியத் திருநாயகா
(இத்தனை..)
படைத்தாலும் உயிர்களுக்கு ஒருவீடு வீணில்
பணத்தாசை சிலருக்கு பலவீடமே
படுத்தாலும் எழுந்தாலும் கண்முன்னே எதற்கு
பதவி பதவி என்றஒரு எண்ணமே. (இத்தனை..)
பாவிகள் பலருண்டு உன்படைப்பிலே முருகா
அப்பாவிகள் பலருண்டு உன்படைப்பிலே
கோவில் எதற்கு வைத்தாய் கோலமுருகா
வெறும் கோஷத்தில் என்ன பயன். (இத்தனை..)
தானென்ற அகங்காரம்
அழித்திடுவாய் செல்வம்
தமக்கென்று நினைப்போரை
ஒழித்திடுவாய்
நீதி நியாயங்கள் நிலைக்கட்டுமே
நல்ல நேர்மையாய் இவ்வுலகம்
மதிக்கட்டுமே (இத்தனை.

ஜெய்ஹிந்த்

*திரு. எல். இளையபெருமாள்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அருமைச் சகோதரர் திரு. மொக்கையன் அவர்களுடைய பாட்டைக் கேட்டு எல்லோரும் ஆனந்தப்பட்டீர்கள். ஆனால் அவர் ஒன்றைச் சொன்னார். தான் என்கிற அகங்காரம் இருக்கிற வரையில் அந்தக் கொடுமையிலேயும் வாழ்வோம் என்று நினைத்த எண்ணம்தான் அந்தக் கண்ணீர்ப் பாட்டிலும் அவர்களுடைய அவல நிலைமை வெளிப்பட்டது. இந்த நாட்டிலே வாழ்கிற கோடிக்கணக்கான மக்களுடைய அவல நிலைமையை அவர் மிகைப்படுத்திக் காட்டினாலும் அதுதான் உண்மை என்பதை அனைவரும் உணர்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் இந்த மானியத்திலே பேசுவதற்கு பெருமைப்படுகிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்—திரு. வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் தலைமை)

கிட்டத்தட்ட 26 மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் 169 வெட்டுத் தீர்மானங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த 169 வெட்டுத் தீர்மானங்களையும் நம் அரசாங்கம் நிறைவேற்ற நினைத்தாலே இந்த ஆண்டுக்கான கொடுக்கின்ற நிதி போதுமா இல்லையா என்பது சந்தேகத்திற்குரியதாக இருக்கிறது, ஆனால் எனக்கு முன்னால் பேசிய அருமைச் சகோதரர் இந்த அரசாங்கம் செய்த செயலை யாரும் மறுத்துச் சொல்லவில்லை. 1894 ஆம் ஆண்டே இந்தச் சமுதாய மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டுமென்று அன்றைய வெள்ளைக்கார அரசாங்கமே இந்த நிலைமையை உருவாக்கியது என்பதை யாரும் மறைக்க முடியாது. 1947-க்கு முன்பே இந்த மக்களுக்கு பள்ளிக்கூடத்தில் இடம், தங்குதற்கு இடம், உத்தியோகத்தில் இடம் தரவேண்டுமென்று சொன்னதை சுதந்திரத்திலே பாடுபட்ட பெரியவர்களாலும் மறைக்க முடியவில்லை என்றால் வேறு எவராலும் மறைக்க முடியாது. தாங்களே செய்தோம் என்று சொல்லாவிட்டாலும் தாங்கள் செய்ய முன் வருகிறோம் என்று சொல்வதற்காக நன்றி தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆனால் இன்று எடுத்துக்கொள்கிற விஷயங்களில் முக்கியமாக 1980—81ம் ஆண்டிலே ஆதிதிராவிடர் மக்களுக்காக இரண்டாவது பக்கத்திலே சொல்கிற இடத்திலே 71.61 கோடி ரூபாய், 1981—82 ஆம் ஆண்டிலே 83.04 கோடி ரூபாய், 1982—83 ஆம் ஆண்டிலே 114.04 கோடி ரூபாய் என்று இந்த மக்களுக்காக செலவழிக்க அல்லது வளம்பெறும் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று குறிப்புள்ளது. அதைப் போலவே, பழங்குடி மக்களுக்கு 1980-81—லே ரூ. 345.25 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. 1981-82லே ரூ. 593.65 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இந்தத் தொகையில் நிர்வாகச் செலவுக்காக எவ்வளவு தொகை செலவு செய்யப்பட்டது, அந்தச் சமுதாய மக்களின் வளர்ச்சிக்காக எவ்வளவு செலவு செய்யப்பட்டது என்கிற விவரங்கள் இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1982 மார்ச் 17] [திரு. எல். இளையபெருமாள்]

அப்படி குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருந்தால் அந்த மக்களுக்கு எவ்வளவு பணம் இதன் காரணமாகச் சென்றது என்பதை நம்மால் புரிந்து கொண்டு இருக்க முடியும். இந்த அறிக்கையின் மூன்றாவது பக்கத்தில் 'உயர் மட்டக் குழு' இந்த மக்களின் நலனைக் கண்காணிக்க அமைத்து இருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறீர்கள். அதன் தலைவர், தமிழகத்தின் முதலமைச்சர் என்றும், அதன் செயலாளராக, தலைமைச் செயலாளரோ அல்லது அந்த நலத்துறையைச் சேர்ந்த செயலாளரோ, என்பது இதிலே குறிப்பிடப்படவில்லை. அதன் செயலாளராக தலைமைச் செயலாளர் இருந்தாலும், அந்தத் துறையைச் சேர்ந்த செயலாளர் இருந்தாலும், அதைப் பற்றி கவலையில்லை. ஆனால் அந்தக் குழு எத்தனை தடவை கூடியது, என்னென்ன தீர்மானங்களைப் போட்டது, அதிலே எத்தனை வெற்றி பெற்றன, எத்தனை தோல்வி அடைந்தன, அதற்கான காரணம் என்ன என்பதை இதிலே குறிப்பிட்டு இருந்தால் உண்மையிலேயே அந்த மக்களின் நலனிலே அக்கறையுடன் அவர்கள் செயல்படுகிறார்கள் என்கிற எண்ணத்தை அது ஏற்படுத்துகின்ற வகையில் அமைந்து இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். நான் 2-10-1981-லே உண்ணாவிரதம் தொடர்ந்தபோது, இதைத்தான் குறிப்பிட்டுக் கேட்டேன். அதன்பிறகு நவம்பர் மாதத்திலே குழு கூடியது. ஆனால் இந்த நாள் வரையில் அந்தக் குழு அந்த மக்களுக்காக என்ன செய்தது என்று அறிய விரும்புகிறேன். மேலும், 18% ஒதுக்கீடு அரசாங்கத்திலே எந்தெந்தத் துறையிலே கொடுக்கப் பட்டுள்ளது, எந்தெந்தத் துறையிலே கொடுக்கப்படவில்லை, ஏன் கொடுக்கப்படவில்லை, அது பற்றி இந்தக் குறிப்பிலே ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. அதை இதிலே குறிப்பிட்டு இருந்தால் நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டி யிருப்பேன், அமைச்சர் அவர்களையும் பாராட்டியிருப்பேன்.

என்னுடைய நினைவு சரியாக இருக்குமானால், நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதாக பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி பார்த்தேன். ஒரு 6 மாத காலத்திற்கு முன்பு, மத்திய அமைச்சர் ஒருவர் முன்னிலையில், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே இந்த ஆதித்திராவிடர் நலத்துறையை எடுத்துக் கொள்ளப்போவதாகச் சொன்னதாக செய்தி பார்த்தேன். அப்போது மிகவும் மகிழ்ச்சி கொண்டேன். காரணம், சுதந்திரம் அடைந்து 35 ஆண்டுகள் ஆனதற்குப் பிறகு, ஒரு நாட்டின் முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மக்களின் நலனுக்காக அக்கறை கொண்டு அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்று சொல் கிறார்களே என்று மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். அந்த மக்கள் மேல் அவர் கொண்டுள்ள அக்கறைக்கு அது சாட்சியாக அமைந்து இருக்கிறது என்று எண்ணினேன். ஆனால் இன்றைக்கு அவர் இங்கேயிருந்து இந்த மானியக்கோரிக்கை மீதான விவாதத்தைக் கேட்பதற்குக்கூட இயலாத நிலையில் வேறு அலுவல்களில் ஈடுபட்டுக்கொண்டு இருக்க நேரிட்டு இருக்கிறதே என்றும் எண்ணுகிறேன். அந்தத் துறைக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறார்களா இல்லையா என்பதைப்பற்றி

எனக்கு கவலை இல்லை. அவர் அன்றைக்குச் சொன்ன வார்த்தை என்ன ஆயிற்று. நான் அதற்கும் கவலைப்படவில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு அந்தத் துறைக்கு யார் அமைச்சராக இருந்தாலும் ஒரு சாதாரண விஷயத்தைக் கூட அவர்கள் நிறைவேற்றவில்லையே என்ற கவலை எனக்கு இருக்கிறது. இந்தத் துறையிலே ஒரு ஆலோசனைக் குழு, மாவட்ட ரீதியாக, மாநில ரீதியாக கடந்த இரண்டாண்டு காலமாக ஏன் போடப்படவில்லை. அப்படிப் போடுவதற்கு என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது, அந்த மக்களின் பால் இரக்கம் இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருந்தாலும், இந்த ஒரு சாதாரண விஷயத்தை கூடச் செய்யாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது என்பதைச்சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கல்வித்துறையிலே அரசு செய்து இருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் கல்வித் துறையில் அவர்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுக்கும் நிலை இருந்தது. அப்படி உதவித் தொகை கொடுப்பதற்கு பதிலாக புத்தகமாக வழங்கலாம் என்று ஒரு நல்ல எண்ணத்தில் செய்தார்கள். ஆனால் அப்படி புத்தகம் கொடுப்பது கூட இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் சிங்கம் புனரியிலும், தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் விருத்தாசலம், சிதம்பரம அருகிலும், வடாற்காடு மாவட்டத்தில் அரக்கோணம் தாலுக்காவிலும், கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் கொடுக்கப்படவில்லை என்று தெரிகிற . நான் அறிந்த தகவல், இதிலே என்னவென்றால், நலத் துறை இல்லாமல், அந்த டிஸ்டிரிகிட்டில் உள்ள சீப் எடுகேஷனல் ஆபீசர், டிஸ்டிரிக்ட் எடுகேஷனல் ஆபீசர் மூலமாக அது கொடுக்கப்படுகிறது என்று தெரிகிறது. அந்தத் தகவல்படி பார்த்தாலும் இன்னும் 30 நாளைக்குள் அவர்கள் பரீட்சை எழுத வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறபோது, இன்னும் புத்தகங்கள் கொடுக்கப்படவில்லை என்பது சரியானதாகத் தெரியவில்லை. கல்வித் துறையில் இருக்கிறவர்களோ, அல்லது அரசாங்கமோ இதிலே விரைவான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நேற்று கூட கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே மானியக் கோரிக்கை மீது நடத்திய விவாதத்தின்போது அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தேன். இங்கே கேட்டால் நலத்துறை என்பது, அங்கே கேட்டால் கல்வித்துறை என்பது. இரண்டையினையும் கேட்டால் தொழிலாளர் நலத்துறை என்பது. இப்படி புட்பால் விளையாடுகிற தோழர் புட்பாலை எப்படி எடுத் திசைக்கேற்றமாதிரி அடிக்கிறாரோ அதைப்போல இந்த மக்களுக்குச் செய்கிற சேவை என்ற பெயராலே, ஒவ்வொரு துறையாக மார்ற்றி மாற்றி சொல்விக் கொண்டேயிருப்பீர்களேயானால், யார் தான் இதற்கு பொறுப்பாக முடியும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க உரையிலே சொல்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். மேலும் இந்த பிள்ளைகளுக்கு, விளையாட்டிற்காக ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் 2 ரூபாய் வீதம், இந்த விளையாட்டுச் சாதனங்கள் வாங்கக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இன்றைய விலைவாசி ஏற்றம் உங்களுக்குத் தெரியும். ஸ்போர்ட்ஸ் கூட்ஸ்கள் இன்றைக்கு என்னவிலை

என்று உங்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே அதைவிடச் சற்று கூடுதலாக உயர்த்திக் கொடுப்பீர்களேயானால், அது அந்தப் பிள்ளைகளுக்கு நல்லது செய்ததாக இருக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11.40)

கல்வித் துறையிலே நல்ல பல லைப்ரரிகளை உண்டாக்குவதாக சொல்லியிருக்கிறீர்கள். கிட்டத்தட்ட 50-க்கும் மேலாக ஹைஸ்கூல்கள் இருக்கின்றன. 30 அல்ல 400-க்கு மேலே எலிமெண்டரி ஸ்கூல்கள் இருக்கலாம். நான் எலிமெண்டரி ஸ்கூலைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. ஹைஸ்கூலிலே எத்தனை இடங்களில் லைப்ரரிகள் வைத்திருக்கிறீர்கள் என்பதைப்பற்றி இந்தகுறிப்பிலே எதுவும் காட்டவில்லை. ஆகவே இந்தக் குறிப்புகளிலிருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால், ஏதோ எழுத்து மூலமாக எதையாவது தரவேண்டும் என்ற வகையில் சொல்லியிருக்கிறீர்களே தவிர, உண்மையான நிலையை இதில் சொல்லவில்லை என்பதைத்தான் காட்டுகிறது.

அடுத்து 3-வது பக்கத்திலே, குறிப்பு கொடுத்திருக்கிறீர்கள். குடி உரிமைகள் கண்காணிப்பு சட்டம் என்று. இது எப்படி சரியான தமிழாக்கம் என்று எனக்குப் புரியவில்லை; நான் புரிந்த தமிழிலே பாதுகாப்புச் சட்டம் என்று இருக்க வேண்டும். தெரிந்தோ தெரியாமலோ அப்படி போட்டுவிட்டார்கள் என்று அதை விட்டுவிட்டாலும் கூட, அது நடைமுறையிலேயே இல்லை. அவர்களுக்காக ஃபைளையிங் ஸ்பெஷல் ஸ்குவாடு என்று மாவட்ட ரீதியில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற ... அதிலே இருக்கிற சப்–இன்ஸ்பெக்டருக்கோ, சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டருக்கோ, வாகன வசதி இல்லை. ஒரு நாளைக்கு ஒரு ஊருக்குக்கூட போக முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

போலீசிலே டி. ஐ. ஜி லெவலில் போஸ்டுகளை போட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டால் போதாது. அங்கே உண்மையில் நடைமுறை வேலைகளைச் செய்கிற கீழ்மட்டத்தில் இருக்கிற அதிகாரிகளுக்கு வாய்ப்பு இல்லை, வசதியில்லை. என்றால் எப்படி சட்டத்தை அமுல் செய்யப் போகிறீர்கள்.

என்னுடைய அருமை சகோதரர் மொக்கையன் அவர்கள் பேசுகிறபோது அருந்ததியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். உண்மை தான். அதிலே யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. அவர்களை கொடுமைப்படுத்தியதை தடுப்பதற்காக என்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறீர்கள். அவர்கள் தண்ணீர்கூட எடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதற்கு இந்த அரசு என்ன செய்தது. டிஸ்டிரிக்ட் வெல்பேர் ஆபீசர் என்ன செய்தார். டிஸ்டிரிக்ட் ஆபிசிலே தாலுக்கா அலுவலகத்திலே என்ன செய்தார்கள். அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட கம்ப்ளெயின்ட்டுகள் என்னவாகியது. தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே மாபுடையூர் என்ற கிராமத்திலே வில்லேஜ்ஜிலே, விருத்தாசலம் தாலுக்காவிலே, கல்லூரியிலே பி. ஏ. படித்த மாணவன்,

கிணற்றிலே தண்ணீர் எடுக்கும்போது கொடுமைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டான் என்கிறபோது அது குறித்து அவன் அங்கேயுள்ள போலீஸ் அதிகாரிகளிடம் சொல்லியும், ஒரு நடவடிக்கையும் இல்லை என்பதை பார்க்கும்போது எவ்வளவு வேதனையாக இருக்கிறது. சிலபேர் சந்தோஷப்படலாம். ஆதிதிராவிடர்கள் என்றால், அரிசனங்கள் எல்லாம், அவர்களுக்குள்ளேயே உட்பிரிவுகள் இருப்பதைப்பற்றி அவர்கள் வேடிக்கையாக நினைக்கலாம்.

ஆனால் தீண்டாமை என்பது வேறு, உட்பிரிவுகள் என்பது வேறு. ஐயரும், ஐயங்காரும் வித்தியாசமாகத்தான் இருக்கிறார்கள். காஞ்சிபுரத்து முதலியாரும், ஆற்காடு முதலியாரும் வித்தியாசமாகத்தான் இருக்கிறார்கள். திருநெல்வேலி பிள்ளைமாரும், செங்கல்பட்டு பிள்ளைமாரும் வேறு வேறாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் தீண்டாமை என்பது வேறு விதம்.

அதேபோல் பள்ளர், பறையர், அருந்ததி என்று வெவ்வேறாகச் சொன்னாலும் எங்களிடம் தீண்டாமையில்லை. நாங்கள் ஒருவருக்கொருவர் தொட்டுக்கொள்ள முடியும். ஒன்றாக உட்கார முடியும். மேலும் இதில் கருத்து வேறுபாடு இருக்குமானால் அதைத்தடுக்க, இந்தச் சட்டத்திலேயே இடம் இருக்கிறது. 1955 லே தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் என்ற ஒரு சட்டத்தை இந்திய அரசாங்கம் கொண்டு வந்தது. 1976 லே மனித உரிமை பாதுகாப்புச் சட்டம் அல்லது குடியுரிமை பாதுகாப்புச் சட்டம் என்ற சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. அதிலே ஏதாவது கேஸ்கள் எடுக்கப்பட்டதா? உங்களுக்கு உண்மையிலேயே ஜாதி ஒழிய வேண்டும், தீண்டாமை ஒழிய வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணம் இருந்தால், அப்படிப்பட்ட உட்பிரிவுகளுக்குள்ளே நடந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? இந்தச் சட்டம் உயர்ந்த ஜாதிக்காரர்கள் என்பவர்களுக்காக மட்டும் வைக்கப்பட்ட சட்டம் அல்ல. உட்பிரிவுகளிலே ஆதித்திராவிடர்களுக்கும் அரிசனங்களுக்கும் அல்லது பள்ளர், பறையர், சக்கிலி, வண்ணார், வள்ளுவர் போன்றவர்களுக்கும் இடையே பேதங்கள் வருமேயானால், இந்தச்சட்டத்தின் மூலம் அவர்கள் மீதும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டம். சட்டம் போட்டுவிட்டால் மட்டும் போதுமா அவைகளை ஒழுங்காக அமுல் செய்யவேண்டாமா?

அது மட்டும் அல்ல, கல்லூரிப் பிள்ளைகளுக்கு இந்தச் சமுதாயத்து கல்லூரிப் பிள்ளைகளுக்கு மைய அரசு மட்டும் தான் உதவித் தொகை கொடுக்கிறது. மாநில அரசு ஒரு ரூபாய்க்கூட கொடுக்கவில்லை. கேட்டால் அங்கே வருவாய் அதிகம் இங்கே இல்லை என்று சொல்வார்கள். அதைப் பற்றிக் கவலையில்லை. உங்களுடைய உதவித் தொகையாக ஏதாவது அந்தக் கல்லூரிப் பிள்ளைகளுக்கு கொடுக்க வேண்டாமா? உயர்நிலைப் பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்கு கொடுக்கும் உதவித்தொகையையும் ஏஜண்டுகள் என்ற முறையில் கொடுக்கிறீர்கள். ஆனால் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில்

1982 மார்ச் 17] [திரு. எல். இளையபெருமாள்]

இப்படிப்பட்ட குறை வந்தபோது அரசே அதை எடுத்துக் கொண்டது. ஆனால் 67-க்கு பின்னால் அது நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. கொடுக்கப்படவில்லை. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எங்கேயிருந்தாலும் நிச்சயமாக இதைக் கேட்பார் என்றே நினைக்கிறேன். அவர் கருணை உள்ளத்தோடு நிறைய விஷயங்களை என்னிடத்திலே சொல்லியிருக்கிறார். அதைச் செய்வார்கள் என்றும் நம்புகிறேன். அடுத்ததாக அருமை நண்பர், அருமைச் சகோதரர் மொக்கையன் சொன்னதைப் போல அருந்ததி சமுதாயத்தினரைப் பற்றிச் சொன்னதைப் போல, அவர்களுக்காக இந்த அரசாங்கம் என்ன செய்யப் போகிறது? அந்த செக்கிலியர்களுக்கு பண உதவி செய்வதற்கு பதிலாக ஊசியும் லேத்து இரும்பு அல்லது சுத்தியல் போன்ற கருவிகளையும் வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை களை எடுப்பதைவிட அந்த சமுதாய மக்களை ஒன்று கூட்டி அவர்களுக்கென்று ஒரு அதிகாரியை வைத்து அவர் ளிடம் அந்த உதவித் தொகையை கொடுத்து அவர்களுக்கு தொழில் கொடுக்கச் செய்யுங்கள். எங்களிடம் கொடுக்க வேண்டாம்.

ஏனென்றால் நாங்கள் ஏழைகள். பணத்திற்குச் சரியாக கணக்கு எழுதவில்லை என்ற நிலைமைகள் உண்டாகும். இதை நான் உணருகிறேன். ஆனால் உங்களுடைய தாசில்தாருக்கு இப்போது வேலை இல்லை. உச்ச நீதிமன்றத்திலே தடை செய்ததைப் பற்றி இதைப்பற்றி எல்லாம் ஒன்றும் சொல்லக்கூடாது. ஏனென்றால் அவர்கள் எல்லாம் தேவலோகத்திலே இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே எத்தனை சட்டங்கள் செய்தாலும் அவற்றை எல்லாம் தள்ளுபடி செய்கின்ற நிலைமையிலே தான் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மக்களை ஒன்று சேர்த்து பணத்தைக் கொடுத்து ஒரு அதிகாரியைப் போட்டு ஏன் அவர்களிடம் தொழில் வாங்கக் கூடாது? ஸ்டேட் ட்ரேடிங் கார்ப்பரேஷன் என்று வைத்து மாநில அரசு மற்ற தொழில்களை எல்லாம் எடுத்துக் கொள்கிறீர்களே ஏன் இவர்களுடைய தொழில்களை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது? அதுமட்டுமல்ல. பெங்களூரிலே இருப்பது போல பங்க் சிஸ்டத்தைக் கொடுத்து கார்ப்பரேஷனின் உதவி கேட்டு அந்த மக்களுக்கு பங்க் சிஸ்டத்தைக் கொடுத்து அவர் களிடத்திலே வாடகை வாங்கிக்கொண்டு ஏன் ஒரு பாதுகாப்பான நிலைமையைச் செய்யக்கூடாது? நிச்சயமாக அதைச் செய்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். ஆனால் இது வரையிலும் செய்யவில்லை. அதை உடனடியாகச் செய்வார்கள் என்ற என்னுடைய நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதுபற்றி நான் சொல்லியபோதுகூட நம்முடைய ஆதி திராவிடர் நல இலாக்கா சமூகநல இலாக்கா ஆகியவற்றின் காரியதரிசி சொன்னார்கள். இளையபெருமாள் பொய் சொல்கிறார் என்று. நான் பொய் சொல்லவில்லை. 1974 – 5 லே டெல்லியிலே இருந்து கொடுக்கப்பட்ட பணம் இவர்களுக்குச் சரியாக பயன் படுத்தப்படவில்லை. இப்போது கூட சொல்கிறேன். உங்களுடைய நிதி குறிப்புப்படி ஒதுக்கப்பட்ட பணம் கடைசியாக

பாருங்கள். நீங்கள் சொன்னதற்கும் கணக்குக்கும் பார்த்தால் 73 சதவீதம்தான் செலவழிக்கப்பட்டுள்ளது. மிச்சம் செலவழிக்கப்படவில்லை. இப்போது மார்ச் 31-க்குள் செலவழிக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறீர்கள். இன்றைக்குத் தேதி 17. இன்னும் 14 நாட்கள் இருக்கின்றன. இந்தப் 14 நாட்களுக்குள்ளே அவர்களிடத்திலே கொடுக்கப்பட்ட பணத்தை எப்படிச் செலவழிக்க முடியும். ஆகவே பணங்கள் சில மாவட்டங்களிலே திருப்பிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. விவரமாக எத்தனை கோடி ரூபாய் ஒதுக்கினோம், எத்தனை கோடி ரூபாய் செலவழித்தோம், சென்ற ஆண்டிலே இவ்வளவு தரப்பட்டது இந்த ஆண்டிலே எதுவும் திருப்பித் தரப்பட வில்லை என்ற நிலைமை இருக்குமேயானால் நான் சந்தோஷப் பட்டிருப்பேன்.

அடுத்து, மெட்ரிக் படிப்பிற்கு மேற்பட்ட படிப்பு — மத்திய அரசு என்ற தலைப்பிலே 6-வது பக்கத்திலே குறிப்பிடப்பட்டிருக் கின்றது. இதற்கு மத்திய அரசு தொகை வழங்கப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் நம்முடைய தொகை எவ்வளவு என்று அதுபற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருந்தால் அதுபற்றி நான் புரிந்துகொண்டிருக்க முடியும். அது இல்லாததால் நீங்கள் ஒன்றும் கொடுக்கவில்லையோ என்ற சந்தேகம் எனக்கு எழும்பு கின்றது.

அடுத்து 8-வது பக்கத்திலே காந்தி நினைவு பரிசுத் திட்டம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தப் பரிசுத் திட்டத்திற் கான பணம் காந்தி மெமோரியல் ஃபவுண்டேஷன் கொடுக்கின்ற பணமா அல்லது காந்தியின் பெயராலே நாம் கொடுக் கின்றோமா என்பது தெரியவில்லை. அவர்கள் கொடுப்பதாகத் தான் தெரிகிறதே தவிர இங்கே குறிப்பிடப்பட்ட விவரத்தைப் பொறுத்தவரையிலே நாம் கொடுப்பதாக இல்லை.

அடுத்து நிறைய நல்ல மாணவர்களுக்கு 60 சதவீதம் என்று மதிப்பு எண் பெற்ற அந்தப் பிள்ளைகளுக்கு ஊக்கம் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அது கல்வி வளர்ச்சியிலே அவர்களுக்கு ஊக்கத்தை உண்டாக்கும் வகையிலே செய்ததற்காக நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அதே சமயத்திலே 10-வது பக்கத்திலே தொடக்கப்பள்ளிகள் 843, நடுநிலைப்பள்ளி 79, உயர்நிலைப் பள்ளி 31, மேல்நிலைப்பள்ளி 4, ஆக மொத்தம் 947 பள்ளிகள் என்று இருக்கின்றது. இந்தப் பள்ளிகளுக்கு எல்லாம் என்ன வசதிகள் கொடுக்கப்பட்டன. எத்தனை பள்ளிகளுக்கு வசதி இல்லை. விருத்தாசலம் தாலுக்காவிலே கங்கைகொண்டான் என்ற கிராமத்திலே ஒரு பள்ளியிலே 4 ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே இருப்பதோ ஒரு நாற்காலி ஒரே ஒரு மேஜை. இப்படி கடந்த 8 ஆண்டுகாலமாக இருந்து வருகிறது. இதுபற்றி பலமுறைகளும் நான் வெல்ஃபேர் ஆபீஸரிடம் சொன்னேன். வெல்ஃபேர் ஆபீஸர், டைரக்டரிடம் போகவேண்டும் என்றும் செக்ரட்டரியிடம் சொல்லவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நான் செக்ரட்டரியிடத்திலே சொன்னபோது விதியைத் தளர்த்தி அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள்.

டைரக்டரிடம் சொன்னபோதுகூட, ஆம் இந்த விதியைத் தளர்த்திவிட்டு ஜில்லாவில் இருக்கின்ற கலெக்டர் கோடிக் கணக்கான ரூபாயை செலவழிக்கிறார், அவர்களுக்கே அதிகாரம் கொடுப்போம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் கொடுத்தார்களா இல்லையா? அப்படிக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் ஏன் இந்தப் பள்ளிக்கூடத்திலே 4 ஆசிரியர்கள் இருக்கின்றபோது ஒரு மேஜையும் ஒரு நாற்காலியும் இன்னும் இருக்க வேண்டும். இதுதான் ஆதி திராவிடர் நலமா, இதுதான் ஆதி திராவிடர் நலமா, இதைக்கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறோம். நாங்கள் ஒன்றும் கொடுக்கமாட்டோம் என்று சொன்னால் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி பத்திரிகைகளிலே இவர்களுக்கு 18 சதவீதம், இவர்களுக்கு 5 சதவீதம் உத்தியோகம் என்றெல்லாம் சொல்லிவிட்டு ஆனால் கொடுக்கவில்லை

(முற்பகல் 11-50)

தமிழ்நாடு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நாற்பது பேர்கள் பாரஸ்ட் ரேஞ்ச் ஆபீஸர்களாக தேர்வு செய்யப்பட்டார்கள். அதற்கு மினிமம் க்வாலிபிக்கேஷனாக பி. எஸ்ஸி (அக்ரி), பி. ஏ. என்று வைத்திருந்தார்கள். 17 தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்தவர்களுக்கு இன்டர்வ்யூ அனுப்பப்பட்டது. அந்த 17 பேர்களும் வந்தார்கள். ஆனால் அவர்களுள் ஒருவர் கூட எடுக்கப்படவில்லை. இதற்கு என்ன காரணம்? காரணத்தைச் சொல்லியிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். உறுப்பினர்கள் இங்கே ஏதோ சொல்கிறார்கள், அவர்கள் ஏதோ பேசினார்கள், நாம் ஏதோ பதில் சொல்லி விட்டோம் என்று அமைச்சர்கள் இருந்தால் அது ஒரு பாவச் சுமையாகும். நாம் மக்கள் வரிப்பணத்திலிருந்து சம்பளம் வாங்குகிறோம். மக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்காகத்தான் நாம் இங்கே இருக்கிறோம். அது எந்த சர்க்காராக இருந்தாலும்சரி, காங்கிரஸ் சர்க்காராக இருந்தாலும்சரி அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்காராக இருந்தாலும்சரி, அல்லது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்காராக இருந்தாலும்சரி அமைச்சர்கள் உறுப்பினர்கள் பேசுவதை குறிப்பு எடுக்கிறார்கள். உறுப்பினர்களுக்கு சில சமயங்களில் உறுதி கொடுக்கிறார்கள். நாங்கள் ஏதாவது தவறுதலாகப் பேசியிருந்தால் தவறான கருத்தைச் சொல்லியிருந்தால் அதை எடுத்துச் சொல்லுங்கள். அப்படிச் சொன்னால்தான் அச்சம் வரும். உண்மையைச் சொல்ல விரும்புவார்கள். அப்போதுதான் மிகைப்படுத்திச் சொல்லாத நிலை உருவாகும். ஆனால் இதுவரை அப்படி ஒன்றும் சொல்லப் படவில்லை.

இந்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் -22வது பக்கத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1980-81 ஆண்டில் மத்திய அரசு சிறப்பு நிதியாக ரூ. 9.56 கோடி வழங்கப்பட்டது என்று. அதில் 50,000 ஆதி திராவிடர் குடும்பங்கள் வாய்ப்பு பெற்றனர் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஜில்லாவாரியாக எந்தெந்த தொழில்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டது? எவ்வளவு பேர்கள் அந்தப் பணத்தை

சரியாகப் பயன்படுத்தினார்கள், எவ்வளவு பேர்கள் சரியாக பணத்தை உபயோகிக்கவில்லை? இப்போது கூடச் சொல்கிறேன். இது குறித்து அமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறேன், செக்ரட்டரியிடம் சொல்லியிருக்கிறேன், டைரக்டரிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த மக்கள் பெயரால் யார் எல்லாம் தொழில் செய்வதாக பணம் வாங்கி ஏமாற்றியிருக்கிறார்களோ, அவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களிடமிருந்து அந்தப் பணத்தை திரும்பப் பெற வேண்டும். இந்த ஏழை மக்களின் பெயரால் பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு யார் எந்த அரசியல்வாதி ஏமாற்றியிருந்தாலும், ... அது இளையபெருமாளாக இருந்தால் கூட சரி, ...அப்படி ஏய்க்கிற முறைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும். இந்த ஏழை மக்களுக்காக செலவு செய்யப்படும் பணம் சரியான முறையில் செலவு செய்யப்பட வேண்டும்.

இந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக, பிணத்தை எரிக்க ரூ. 50 கொடுக்கிறார்கள். அங்கு சென்று இங்கு சென்று இந்த ரூ. 50 வாங்குவதற்கு சிரமமாக இருக்கிறது. நான் இதைப்பற்றிச் சொல்லும்போது என் சகோதரர்கள் என்னைக் கோபிப்பார்கள். என்னைத் திட்டுவார்கள். ரூ. 50 கிடைத்ததை இந்த பாவி கெடுத்தானே என்று சொல்வார்கள். நான் ஒன்று சொல்கிறேன், மானமுள்ள மனிதனாக வாழவேண்டும், மக்கள் சுயமரியாதையோடு வாழ வேண்டும். ரூ. 50 கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி அலைக்கழிக்காதீர்கள். இந்த ரூ. 50-ல், ரூ. 35-யை நடுவிலுள்ள நந்தி பெருமான் எடுத்துக்கொண்டு இந்த ரூ. 15-க்கு மானம் பறிபோக வேண்டுமா? இதை முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். இதை நிறுத்த வேண்டும். இதற்காக என் உடன் பிறந்த சகோதரர்கள் திட்டினாலும் பரவாயில்லை.

நான் உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். தென் பகுதியில் இந்த சமுதாயத்தின் கண்கண்ட தெய்வமாக இருந்த சுவாமி சகஜாநந்தா அவர்கள் ஒரு பள்ளி வைத்து நடத்தி வந்தார்கள். அவர்கள் 1959-ல் இறந்தார்கள். அந்தப் பள்ளியில் ஹரிஜன மாணவர்களை மட்டும்தான் சேர்க்க வேண்டும் என்று விதி இருந்தது. நான் அந்த விதியை மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டேன், அப்போது காமராஜ் அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்தார்கள். அப்போது திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள், இளையபெருமாள் நீங்கள் சொல்வது நல்லதுதான், ஆனால் உங்கள் சகோதரர்கள் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்களே என்று. அப்போது நான் சொன்னேன், என்னைத் திட்டினாலும் பரவாயில்லை, ஜாதி உணர்வை நீக்க வேண்டுமென்றால். ஜாதி என்ற பாவமான காரியத்தை நீக்க வேண்டுமென்றால் ஆதிதிராவிட மாணவர்கள் 75 சதவீதமும், 25 சதவீதம் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்தவர்களும், முற்போக்கு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னேன். அப்படிச் செய்ததால் அந்தப் பள்ளிக்கூடம் இப்போது அந்த மாவட்டத்தில் உயர்ந்த நிலையில் வெற்றிபெற்று உங்களுக்கு ஒரு நல்ல பெயரைக் கொடுத்திருக்கிறது. ஆகவே அதுபோன்று செய்யவேண்டும்.

திரு. ஜி. மூர்த்தி: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, வீடுகளில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும், பிற்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்தவர்களும் சேர்ந்திருந்தால்தான் சமுதாய சமத்துவம் அமையும் என்று சொல்கிறார்கள். அது உண்மை என்றால் கிராமங்களில் ஒரு பகுதியில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், இன்னொரு பகுதியில் ஜாதி இந்துக்கள் என்று வாழ்கிற நிலையில் உள்ள தமிழ்நாட்டில் ஜாதிக்கலவரங்கள் நடப்பதற்கு என்ன காரணம் என்பதை உறுப்பினர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

திரு. எல். இளையபெருமாள்: அதற்கு நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்வார்கள். நான் அமைச்சரில்லை. அவர்களைப் போல் உறுப்பினர் தான். இந்த ஜாதி கலவரங்களுக்கெல்லாம் காரணம் அரசியல்வாதிகளாக இருக்கின்ற நாம் ஒன்று கூடி தீர்க்கமான முடிவு செய்யாததுதான் காரணம். யார்மீதும் நான் சொல்லவில்லை, சொல்வதற்கு வழியில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது)

இந்தக் குறிப்பிலே 28-வது பக்கத்திலே கிராம வீட்டுவசதித் திட்டம் இருக்கிறது. மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சரவர்கள் 3,500 ரூபாய் கொடுத்தோம், இப்போது 4,000 கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்களே அந்த கிராம வீட்டு வசதியா? அல்லது நம்முடைய துறையின் சார்பாக உள்ள தாட்கோ ஒரு வருடமாக ஒரு வீடும் கட்டாத அவல நிலை இருக்கிறதே அந்தப் பணமா? இரண்டிலே எது இது என்று அமைச்சரவர்கள் சொல்லவேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது)

இந்தக் குறிப்பிலே 29 வது பக்கத்திலே 'துப்புரவுப் பணியாளர்கள் பெருக்குவோர் பணிநிலைமை மேம்படுத்தல்' என்ற தலைப்பிலே' 1977–78 ஆம் ஆண்டில் 432 தள்ளுவண்டிகளும், 216 தட்டுகளும், சுரண்டு கருவிகளும் ரூ. 1.76 இலட்சம் செலவில் வழங்கப்பட்டன' என்று இருக்கிறது. இது உள்ளாட்சித் துறை செய்ய வேண்டிய கேள்வி. பஞ்சாயத்து போர்டு, முனிசிபாலிட்டி, கார்ப்பரேஷன் செய்ய வேண்டிய வேலை. எங்கள் பெயரால் பணம் எடுத்து அதை வாங்கக் கொடுத்த பணமா? நாம் ஏன் இதை செய்ய வேண்டும்? நம்முடைய துறைக்குச் சேர்ந்த பணம் என்பது உண்மையா? அவர்கள் சொல்கிறார்கள் நாங்கள் கொடுத்தோம் என்று, நீங்கள் சொல்கிறீர்கள், நாங்கள் கொடுத்தோம் என்று. அந்த இலாகா உங்களுக்கு கடிதம் எழுதிக் கேட்டிருக்கிறார்களா? உங்கள் குறிப்பிலே இதற்கு வழிவகை உண்டா என்பதை யோசிக்க வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது). கன்க்ளூட் பண்ணிவிடுகிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவைப் போன்ற இடங்களிலே பட்டா கொடுத்தும் கையகப்படுத்தவில்லை. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எனக்குப் பல கடிதங்களை எழுதியிருக்கிறார்கள். அப்படி எழுதியவையெல்லாம் நிறைவேற்றவேண்டும். நான் சொன்னவைகளையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு நேரம் கொடுத்ததற்கும் நன்றி நேரம் கொடுக்காததற்கும் நன்றி. தமிழகத்திலே இந்த மக்கள் நடத்தப்படுகிற நிலைதான் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **திரு. இவ. அரங்கராசன்:** மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஆதிதிராவிடர் பழங்குடி மக்கள் நலன் மானியத்தின்

மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பை அளித்ததற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு புரட்சித்தலைவர் அரசு ஆதிதிராவிடர் பழங்குடி மக்களுக்காக 41.11 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கீடு செய்து இந்த அறிக்கையை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே வைத்திருக்கிறார்கள். புரட்சித் தலைவரின் அரசு ஏழை எளிய அரிசன மக்களுக்காக நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டி செயல்பட்டுக் கொண்டிருப்பதை அனைவரும் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை கிராமத்திலே உள்ள என்னைப் போன்ற மன்ற உறுப்புனர்களுக்கு மிக நன்றாகத் தெரியும். எதிர்க் கட்சியிலுள்ள உறுப்பினர் திரு. சொக்கலிங்கம் அவர்கள் பேசுகிறபோது இந்தத் துறைக்கு ஒதுக்கியிருக்கிற நிதி மிகக் குறைவாக இருக்கிறது, போதாது என்று எடுத்துச்சொன்னார்கள். அவர்கள் ஆட்சி செய்த நேரத்திலே 1972–73 ஆம் ஆண்டிலே இதற்காக ஒதுக்கியிருக்கின்ற தொகை ரூ. 8 கோடி. ரூ. 8 கோடி எங்கே, இன்றைய் தினம் புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சியிலே ஒதுக்கியிருக்கிற 41 கோடி எங்கே என்பதை அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணென தகும் என்பார்கள். அதைப்போல இந்த ஆண்டு கல்விக்காக இந்த அரசு 21.17 கோடி ரூபாயினை ஒதுக்கியிருக்கிறது. கிட்டதட்ட இந்த மானியத்திற்கு ஒதுக்கியிருக்கிற தொகையில் பாதி அளவு தொகை ஒதுக்கி அரிசன மக்கள் கல்வித் தரம் உயர்வின் மூலம் அவர்கள் வாழ்க்கைத் தரம் முன்னேறவும், மக்களோடு சரிசமமாக பழக இந்த வாய்ப்பை இந்த அரசு செய்து கொடுத்திருக்கிறது என்பதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(நண்பகல் 12–00)

இந்த ஆண்டு இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் மாணவர்களுக்கு தகுதி மானியத்தை 300 ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். பள்ளி இறுதி தேர்வில் 60 சதவீத மதிப்பெண்கள் பெற்ற மாணவர்கள் 1980-81 ஆம் ஆண்டு முதல் 10-ம் வகுப்பு இறுதி வகுப்பிலே படிக்கிறவர்கள், 10 பிளஸ் 2 கடைசியாண்டு படிக்கிற மாணவர்கள் இந்த ஆண்டு மானியம் தர $9\frac{1}{2}$ இலட்சம் ரூபாயை இந்த அரசு ஒதுக்கியிருக்கிறது. அதேபோல இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் இளையபெருமாள் அவர்கள் பேசுகிறபோது காந்தி நினைவு பரிசு திட்டத்தை யார் கொடுக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிடவில்லை என்று சொன்னார்கள். இந்தத் திட்டம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற திட்டம். (குறுக்கீடு)

திரு. எல். இளையபெருமாள்: மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர் அவர்களே, அருமை சகோதரர் சொல்கிறபோது, புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய திட்டம் என்று சொன்னார். காந்தி பீஸ் பவுன்டேஷன் சென்டர் என்று டெல்லியிலே இருக்கிறது. அவர்கள் கொடுத்து நம்முடைய அரசாங்கம் மூலமாக அது விநியோகிக்கப்படுகிறதா அல்லது காந்தி பெயராலே நம்முடைய தமிழக அரசு கொடுக்கிறதா என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. வெ. அரங்கராசன்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இதைத் தமிழக அரசுதான் கொடுக்கிறது என்பதை திட்ட வட்டமாக எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த திட்டம் 1976—77 ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்டது. இது ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் இருக்கிற ஆதிதிராவிட மாணவர்களிலே ஒருவரும், மாணவிகளிலே ஒருவரும், பழங்குடி வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களிலே ஒருவரும், மாணவிகளிலே ஒருவரும், தாழ்த்தப்பட்ட மதத்திலேயிருந்து மதம் மாறிய கிறிஸ்தவ மாணவர்களில் ஒருவரும் ஆக ஐந்து பேர்களுக்கு கொடுப்பதற்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டதற்கு பின்னாலே மாநில அரசு நிதியிலிருந்து கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே பெருமையோடு எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் இந்த அரசு பொறுப்பேற்றதற்கு பின்னால் 1977—78-லேயிருந்து குழந்தைகள் காப்பகம் ஒவ்வொரு ஆண்டிற்கும் 50 வீதம் 1980—81 வரை கிட்டத்தட்ட 200 காப்பகங்களை கட்டுவதற்கு உத்திரவிடப்பட்டுள்ளது. குழந்தைகள் காப்பகம் ஒவ்வொன்றிலும் 70 மாணவர்கள் பயில்கிற வகையிலே வசதி வாய்ப்பினை புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு உருவாக்கி இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1949 முதல் 31-12-1981 வரையில், ஆதிதிராவிட மக்களுக்காக வீட்டு மனைப் பட்டா கொடுப்பதற்கு 935 இலட்சம் ரூபாய்தான் கிட்டத்தட்ட 32 ஆண்டுகளாக அரசிடமிருந்து செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றைய தினம் 1982—83-ல் ஒரு ஆண்டிலே மட்டும் 125 இலட்சம் ரூபாய்க்கு இதற்காக நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்து வீட்டுமனை கொடுப்பதற்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஏழை, எளியவர்களுக்கு என்ன செய்திருக்கிறது என்று கேட்கிறார்களே தவிர இந்த அளவிற்குச் செய்வதை செய்திருக்கிறார்கள் என்று பாராட்ட வேண்டுமென்ற எண்ணம் எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கிற உறுப்பினர்களுக்கு இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அன்பில் அவர்கள் பேசுகிறபோது என்ன செய்ய இருக்கிறோம் என்று சொல்வதை விட்டு செய்ததை சொன்னால் நன்றாக இருக்கும் என்று கூறினார்கள். இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை எல்லாம் அரசு செய்து கொண்டிருக்கிறது, அதை எண்ணுகிறபோது உறுப்பினர்கள் பாராட்டுவதுதான் சாலச்சிறந்ததாக இருக்கும். ஏழை அரிசன மக்களுக்காக எதுவுமே செய்யவில்லை என்று சொல்வதை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள இயலவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எல். இளையபெருமாள்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்): அந்த உறுப்பினர் பேசுகிறார். அடுத்து, உங்கள் கட்சியிலே திருமதி இராசாம்பாள் பேச இருக்கிறார். அவர் மூலமாக நீங்கள் பதில் சொல்லலாம். நீங்கள் இரண்டு பேருமே பேசிக்கொண்டிருந்தால், மற்றவர்களுக்குப் பேசும்

சந்தர்ப்பம் போய்விடுகிறது. மறுப்புரை ஏதாவது இருந்தால், கட்சி சார்பிலே பேசும்போது, அவர் மூலமாகத் தெரிவிக்கலாம்,

திரு. வெ. அரங்கராசன்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலமாக இந்த அரசு ஏழை எளிய ஆதிதிராவிட மக்களுக்குப் பலன் அளிக்கின்ற வகையில் பல அடிப்படையி திட்டங்களைத் தீட்டி செயல்படுத்தி வந்துள்ளது குடிநீர் வசதி, ஏழை, எளிய ஆதிதிராவிட மக்கள் இறந்ததற்குப் பின்னால் மயானத்திற்குச் செல்லக்கூட பாதை வசதி இதற்கு முன்னால் ஆண்ட காங்கிரஸ் ஆட்சியிலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலும் செய்து தராமல் இருந்ததால், அவர்கள் படுகின்ற அவதியை, இன்னல்களைக் கண்டு மயானத்திற்குச் சாலைகள் போடவும், அந்தப் பாதைகளிலே சிறிய பாலங்கள் கட்டுதல், பள்ளிக் கட்டிடம் கட்டித் தருதல் போன்றவற்றிற்காகத் தன்னிறைவுத் திட்டத்தில் வழி வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. புரட்சித் தலைவர் அரசு, சென்ற 2 ஆண்டுக் காலத்திலே தன்னிறைவுத் திட்டம் மூலமாக கிட்டத்தட்ட ரூ.141 இலட்சம் செலவழித்திருக்கிறது இந்த ஆண்டு, அதற்காக, ரூ. 75 இலட்சம் செலவிட இருப்பதாகவும் அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

மேலும், பழங்குடியினர் மாணவர் இல்லங்கள் கூடிய தொடக்கப்பள்ளி மாணவர்களுக்காக சென்ற ஆண்டு 12 புதிதாகத் திறந்திருப்பதற்காக நான் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் அதிலே, என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள பூதக்கால், நச்சிலிபட்டி ஆகிய ஊர்களில் இரண்டு தொடக்கப்பள்ளிகளை கொடுத்ததற்காக முதல்வர் புரட்சித் தலைவருக்கும் நலத்துறை அமைச்சருக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மேலும் ஒரு தொடக்கப்பள்ளியை நடுநிலைப் பள்ளியாகவும் 2 நடுநிலைப் பள்ளிகளை உயர்நிலைப் பள்ளியாகவும் உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது பழங்குடியினருக்காக, கிட்டத்தட்ட 126 பள்ளிகள் மூலம் 7,643 மாணவர்கள் பயில்கின்ற ஒரு நல்ல வசதி வாய்ப்பினை உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார்கள்

எனது தொகுதியில் மலைவாழ் மக்கள் அதிகம் இருக்கிற காரணத்தால், கிட்டத்தட்ட 10,000 மக்கள் 33 கிராமங்களில் வசித்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்காக, வருகின்ற ஆண்டில் இரண்டு நடுநிலைப்பள்ளிகளைத் திறந்து வைக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். மேலும், மலையில் சாலை வசதிகள் சரியாக இல்லாததால், மிகச் சிரமமான சூழ்நிலையிலே மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற காரணத்தால், சோபனபுரத்தில் இருந்து டாப் செங்காட்டுப்பட்டி வரையிலும், செங்காட்டுப்பட்டியிலிருந்து மணலோடை வரையிலும் ஆதிவாசிகள் பலன் அடைகின்ற வகையில் தார்ச் சாலைகளாகப் போட்டுத் தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அங்கேயிருக்கிற ஆதிவாசி மக்களுக்கு வீட்டு மனைகளும் காலனிகளும் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

மேலும், மலைகளிலே இருக்கின்ற பழங்குடியினர் தரை மட்டத்திலே இருக்கிற மக்களோடு பழகுகின்ற வகையில், உப்பிலியாபுரம் கிராமத்திலே ஆதிவாசிகளுக்கென ஒரு ஆஸ்டல் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதன் மூலமாக, அங்கேயிருக்கிற ஆதிவாசி மாணவர்கள் கீழே இருக்கிற மக்களோடு பழகி, அவர்களுடைய பழக்கவழக்கங்களைப் பெற்று பயன் அடைகின்ற வகையிலே, அது வசதி வாய்ப்பாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால், இந்த ஆண்டு உப்பிலியாபுரத்தில் ஒரு பழங்குடியினர் ஆஸ்ட்டலைக் கட்டித் தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் சென்ற ஆண்டு இரண்டாவது திட்டத்தில் துறையூர் கண்ணனூர் நடுநிலைப் பள்ளியை உயர்நிலைப் பள்ளியாக மாற்றும் திட்டம் அரசு பரிசீலனையில் இருப்பதாக அறிகிறேன். அதை இந்த ஆண்டு துவக்கத்திலேயே உயர்நிலைப் பள்ளியாக மாற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் ஆதி திராவிடர்களுக்கும் பழங்குடியினருக்கும் 18 சத வீதம் இதுவரைக்கும் ஒன்றாக இணைந்திருந்தது. ஆனால், மைய அரசு பழங்குடியினருக்கு 7½ சதவீதம், ஆதிதிராவிடர் களுக்கு 18 சதவீதம் என்றிருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். எனவே, தமிழகத்திலே இருக்கிற நமது புரட்சித்தலைவர் அரசு பழங்குடியினருக்குக் குறைந்தது 5 சதவீதத்தை மக்கள் பலன் அடைகின்ற வகையில் ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், மக்கள் தொகையில்—படித்தவர் களுடைய சதவீதம் 39, அதில் பழங்குடியினர் 9 சதவீதம். எனவே, பழங்குடி மக்கள் பலன் அடைகின்ற வகையில் அவர் களுக்கென்று தனியாகக் குறைந்தது 5 சதவீதம் ஒதுக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10)

டாப்சங்காட்டுப்பட்டியில் உள்ள ஆஸ்பத்திரியில் வேலை செய்யும் மருத்துவர்களுக்குத் தங்கும் வசதி இல்லை. அதனால் அவர்கள் வாரத்திற்கு இரண்டு நாட்கள் மூன்று நாட்கள் செல்லக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. எனவே, மருத்துவர்கள் தங்கும் விடுதியைக் கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

படிப்பு உதவித் தொகைக்காக ஆதிதிராவிடர்களின் பெற்றோர்களுக்கான ஆண்டு வருமானம் 1981—82-ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் 3000 ரூபாய் என்று இருந்ததை தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் 6,000 ரூபாய் என்று உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பெருமையோடு எடுத்துச்சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கிராம அதிகாரிகளின் பதவிகளை ஒழித்து விட்டதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒழித்திருந்தாலும்கூட புதிதாக அவர்களை நியமிக்கும்பொழுது ஆதி திராவிடர்களுக்கும் 18 சத வீதத்தை இந்த அரசு ஒதுக்கியிருப்பதன் மூலம் ஆதிதிராவிடர்கள் பலன் அடையும் வகையில் செய்திருக்கிறது என்பதைப் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சொக்கலிங்கம் அவர்கள் பேசும் பொழுது பெயர் மாற்றுவதிலே வல்லவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்த அரசு பெயர் மாற்றுவதில் வல்லவர்களாக இல்லை; ஆனால் அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில்தான் அவர்களுடைய பெயர்களையெல்லாம் நெல்லுக்கும், பயறுக்கும் இன்னும் எது எதற்கெல்லாம் முடியுமோ அது அதற்கெல்லாம் பெயர்களை வைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இந்த ஆட்சியில் அப்படிப்பட்ட பெயர்களை வைக்கவில்லை என்பதை எடுத்துச்சொல்லி, இங்கே இந்த மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

திரு. என். பழனிவேல்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஆதி திராவிடர் நலன் பற்றிய மானியத்தின் மீது மார்க்சிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் நான் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இந்த மானியத்தின் மீது நமது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கொடுத்திருக்கும் இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே 1971—ஆம் ஆண்டு எடுக்கப்பட்ட மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி இன்றைக்கு இந்தத் தமிழகத்திலே 76 இலட்சம் மக்கள் பழங்குடியினரும், அரிசனங்களும் வாழ்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் ஏற்கனவே சென்ற ஆண்டும் இதே தலைப்பில் இதே வரிகளைத்தான் போட்டிருக்கிறார்கள். அதையே இப்பொழுதும் போட்டிருக்கிறார்கள். நான் கேட்க விரும்புகிறேன், 1981—ஆம் ஆண்டுக் கணக்கெடுப்பு முடிந்து ஓராண்டுக்கு மேல் ஆகிறது. அதை ஏன் இந்த ஆண்டு சேர்த்து இன்றைய நிலவரம் என்னவென்பதைச் சொல்லாததன் காரணம் என்னவென்பதை நான் இந்த நேரத்தில் அறிய விரும்புகிறேன்.

அவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை 41 கோடி ரூபாய் என்று இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மொத்த பட்ஜெட்டிலே, இன்றைக்கு 1,773 கோடி ரூபாய்க்குப் போடப்பட்டிருக்கும் இந்தத் தமிழகத்தின் பட்ஜெட்டிலே இவர்களுக்காக ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை வெறும் 2.6 சதவீதமே என்றால் இது போதுமானதல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இன்றைக்கு அந்த மக்களின் வாழ்க்கையை முன்னேற்றுவதற்குப் பல ஆயிரக்கணக்கான கோடி ரூபாய்களைச் செலவழித்தாலும் அவர்களை மேலே தூக்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கும்பொழுது இப்படி 2 சதவீதம் இரண்டேகால் சதவீதம் என்று ஒதுக்குவது ஏதோ கண் துடைப்புக்காக, அவர்களுக்கும் நாம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்வதே தவிர வேறொன்றும் இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தின் ஆதிதிராவிடர் நல அமைச்சராக இருப்பவர்கள் தமிழகத்திலே எந்தப் பக்கமுமே போனதாகத் தெரியவில்லை. அதற்கான காரணம் எனக்குப் புரியவில்லை. இன்றைக்குப் பல அமைச்சர்கள் பல ஊர்களுக்கும் மாதம் தவறாமல், வாரம் தவறாமல் செல்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய ஆதிதிராவிடர்

நல அமைச்சரவர்கள் தமிழகத்திலே சுற்றுப் பயணம் செய்கிறார்களா என்ற சந்தேகமே எனக்கு இருக்கிறது. காலப் போக்கிலே அந்த நிலையைப் போக்கி எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் சென்று பிரச்னைகளுக்கு ஓரளவுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தநேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்டோர் கமிஷன் என்ற கமிஷன் முதல்வர்களே அந்த இலாக்காவைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று சிபார்சு செய்திருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அந்த வகையில் தமிழகத்தில் மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் இந்தத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் சிறப்பாக இருக்கும். ஏனென்றால் குறிப்பாகக் காவல் நிலையங்களுக்குத் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் சென்றால் அவர்களுக்கு அங்கே எந்தவிதமான மரியாதையும் இல்லை; அவர்களையும் மனிதர்களாகவே அங்குள்ளவர்கள் நினைப்பதில்லை; டா போட்டு பேசுவதும், அக்கிரமமாகப் பேசுவதும், வெளியே போ என்று சொல்வதும் தவிர அவர்கள் என்ன காரியங்களுக்காக அங்கே வந்தார்கள், நாம் என்ன செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்ற உணர்வு காவல் நிலையங்களில் இருப்பதி லை. எனவே, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகளைத் தீர்ப்பதற்கு அரசு முயற்சியெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு கல்விக்கு என்றும் வீடுகள் கட்டுவதற்காக என்றும் சில சலுகைகளைச் சொல்லி இருக்கிறீர்கள். இவைகள் எல்லாம் பிரச்னைகளைத் தீர்க்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கடந்த 34 ஆண்டுகாலமாக இந்தியா முழுவதிலும் இதை ஒரு சடங்காக செய்துகொண்டு இருக்கின்றார்களே ஒழிய, இது பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கவே தீர்க்காது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கறாராக அமல்படுத்தி, அதன் மூலம் கிடைக்கும் நிலங்கள் அத்தனையும் தாழ்த்தப்பட்ட பழங்குடி மக்களுக்குக் கொடுத்தால், நல்லது. அதைவிட்டு அவர்களுக்கு ஆடு. மாடு கொடுக்கிறோம், 2 சென்ட் வீட்டுமனைக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்வது சரியாகாது. நிலச்சீர்திருத்தத்தினால் கிடைக்கக்கூடிய நிலங்களை தாழ்த்தப்பட்ட, பழங்குடி மக்களுக்குக் கொடுக்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். உதாரணத்திற்கு சொல்லவேண்டுமானா இன்றைக்குக் கோவில் நிலங்கள் என்று சொல்லி, தமிழகத்திலே 6 லட்சத்துக்கும் மேற்பட்ட நிலங்கள் இருப்பதாகச் சொ லி உள்ளார்கள். அந்த நிலங்கள் அத்தனையையும் எடுத்து, தாழ்த்தப்பட்ட, பழங்குடி மக்களுக்கு ஏன் கொடுக்கக் கூடாது என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு அந்தக் கோவில் நிலங்களின் மூலம் பாக்கி 16 கோடி ரூபாய் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது அப்படி பாக்கி வைத்திருப்பவர்கள் யார்? மேல் ஜாதியைச் சேர்ந்த நிலப்பிரபுக்கள்தான் இப்படி பாக்கி வைத்திருக்கிறா கள். அவர்கள் ஆங்காங்கே உள்ள நிலங்களை விளைவித்து அதனால்

கிடைக்கும் வருமானத்தைக் கோவிலுக்குக் கொடுக்காமல் டிமிக்கிக் கொடுத்து வந்திருக்கிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் கூட பறிமுதல் செய்து அவைகளைத் தாழ்த்தப்பட்ட, பழங்குடி மக்களுக்கு அந்த நிலங்களைக் கொடுத்தால் அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் காண உதவியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கல்வியிலே முன்னுரிமைக் கொடுத்து, படிக்க வைப்பதாகக் சொல்லி இருக்கிறார்கள். வேலைவாய்ப்பு குறித்து, சென்ற ஆண்டு நான் கேட்ட கேள்விக்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது தமிழகத்திலே இருக்கின்ற 54 துறைகளில் வெறும் 13 துறைகள் மட்டும் 6 சதவிகிதமும், இன்னும் 16 துறைகளில் 11 சதவிகிதமும் வேலைவாய்ப்பிலே அவர்களுக்கு கொடுத்துள்ளது என்றும் சொன்னார்கள். இந்த அறிக்கையிலே கூட பொதுத் துறையில் 17 சதவிகிதமும், அரசுத் துறையில் 13 சதவிகிதமும் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அரிசனங்களுக்காக ஒவ்வொரு சமயத்திலும் கொடுக்கக்கூடிய விளம்பரங்கள் எவ்வளவு? இவர்களுக்காகப் பேசப்படுகின்ற வார்த்தைகள்தான் என்ன? சென்ற ஆண்டு மீனாட்சிபுரத்திலே மதமாற்றம் நடைபெற்றபோது இந்தத்தமிழகமே அதிரும்படியான விளம்பரங்களைக் கொடுத்த போது, அதைச் செய்வோம் இதைச் செய்வோம் என்று சொன்னார்கள்.

அரிசனங்களுக்கு அதைச் செய்தோம் இதைச் செய்தோம் என்று சொல்கிறீர்கள். ஆனால் என்ன என்ன செய்தீர்கள் என்பதை இந்த அறிக்கையிலே சொல்லவில்லை. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இன்னின்ன செய்தோம். அதனால் இவ்வளவு பேர்கள் பயனடைந்தார்கள் என்று இந்த அறிக்கையிலே சொல்லி இருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். ஆனால் அதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட இதிலே சொல்லவில்லை.

இன்றைக்கு அரிசனப் பள்ளி மாணவர்களுக்கு உதவித் தொகை, புத்தகங்கள் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். இந்தப் புத்தகங்கள் கொடுப்பதே மிகவும் வேதனைக்குரிய ஒன்று ஆகும். இன்னும் ஒரு மாதம்தான் இருக்கின்றது பரிட்சைகள் எல்லாம் முடிவதற்கு. இன்னும் சில பள்ளிக் கூடங்களில் இந்தப் புத்தகங்களைக் கொடுக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீங்கள் கேட்டால் அவைகள் எல்லாம் கொடுக்கப் பட்டுவிட்டன என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். நீங்கள் அதை நம்பி விடுகிறீர்கள். தமிழ், ஆங்கிலம், கணக்கு போன்ற எல்லா புத்தகங்களையும் கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் அவர்கள் ஒரு புத்தகத்தை மட்டும் கொடுத்துவிட்டு, கொடுத்து விட்டோம் என்று அந்தத் தலைமை ஆசிரியர் அறிக்கை கொடுத்துவிடுகிறார். அமைச்சர் அவர்கள் அதைப் படித்துவிட்டு உட்கார்ந்து விடுகிறார். நாங்கள் மேலே கேட்க நினைத்தால், தனியாகக் கேள்வி போடுங்கள் என்று சொல்லி விடுகிறார். தனியாகக் கேள்வி போட்டு அதற்குப் பதில் கிடைக்க மேலும் ஒரு வருஷம் ஆகும். இது சாதாரணமான விஷயம் அல்ல. ஏழை எளிய மாணவர்கள் இன்றைக்குப் பள்ளிக்குப் போவதே பெரிய காரியம்

TRUTH ALONE TRIUMPHS

அதுவும் புத்தகங்கள் இல்லாமல் வெறும் மதிய உணவுக்காக மட்டும் பள்ளிக்குப் போவதென்றால் அது மிகவும் கேவலமாக இருக்கின்றது. எனவே அந்தப் பிள்ளைகளுக்கு புத்தகங்கள் உடனடியாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இல்லையானால் அதற்குப் பணம் கொடுத்துவிடுங்கள். ஏழை எளியவர்கள் கடன் வாங்கி புத்தகத்தை வாங்கிக்கொடுத்துவிடுகிறார்கள். பின்னாலே நீங்கள் புத்தகத்தைக் கொடுக்கின்றபோது அது உபயோகப்படுவது இல்லை. எனவே அதைப் பணமாகவே கொடுத்தால் நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு மேல்நிலைப் பள்ளி மாணவர்களுக்கு சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட் அறிக்கையிலேயே சொன்னார்கள். உதவித் தொகையை 45 ரூபாயில் இருந்து 55 ரூபாயாக உயர்த்தப் பட்டதாக. அப்படி உயர்த்தி உத்தரவும் போடப்பட்டதாக சொல்கிறார்கள். ஆனால் இன்னும் அந்தப் பழைய ஸ்காலர்சிப் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தப் புதிய உத்தரவு போய்ச் சேரவில்லை. இதை அமைச்சர் அவர்கள் கேட்கவேண்டாமா, துறை கேட்கவேண்டாமா? அந்த உதவித் தொகையை உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டாமா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். உதாரணமாக பழனியிலே உள்ள பெண்கள் மேல்நிலைப்பள்ளி யிலே சென்ற ஆண்டு கொடுக்கப்பட்ட உதவித்தொகைதான் இப்போதும் கொடுக்கப்படுகிறது. இன்று வரையில் ஸ்காலர்ஷிப் போய் சேரவில்லை. அப்படி என்றால் என்ன அர்த்தம்? வருஷம் முடியப்போகிறது. இன்று வரையில் கொடுக்கவில்லை என்றால் எப்போது கொடுக்கப்போகிறீர்கள்? நினைத்துப் பார்த்தால் பெரிய வேதனையாக இருக்கின்றது. எதிர்காலத்தில் இத்தகைய நிலைமைகள் உருவாவதைத் தவிர்க்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுபோல இன்றைக்கு 18 சதவீதம் என்று சொல்லி இருக்கின்றார்கள். இந்த 18 சதவீதத்தை சகல துறைகளிலும் உடனடியாக அமுலாக்குவதற்கு அரசு உத்தரவு போடுவதோடு அந்தந்த இலாகாக் களிலே இருக்கக்கூடிய காலி இடங்களை நிரப்பவேண்டும். உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமானால் பல இடங்களில் ஒரு பள்ளிக்கூடத்திலோ, நகராட்சியிலோ அல்லது முனிசிபாலிட்டிலி யிலோ ஒரு வேக்கன்சி வருகிறது என்று சொன்னால், யார் முன் னால் அவ்வேலையிலிருந்தார்களோ அந்த நபர்களுக்குத்தான் கொடுக்கிறார்களே ஒழிய, அங்கே நிரப்ப வேண்டிய இடம் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு என்று இருந்தால், அவர்களுக்கே அதை கொடுக்கவேண்டும். அது இல்லாமல் அங்கே சென்று கேட்டால் தயவு செய்து மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள் அமைச் சரிடம் இருந்து போன் வந்தது, அல்லது பெரிய அதிகாரிகளிட மிருந்து போன் வந்தது, அதனால் முடிந்துபோய்விட்டது, இனி ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று அதிகாரிகள் பகிரங்கமாக எங்களிடத்திலே சொல்லுகிறார். இதற்காக நாங்கள் அவர் களிடம் சண்டை போட முடியுமா? எந்த அமைச்சர் சொன்னார், எந்த அதிகாரி சொன்னார் என்று நாங்கள் கேட்க முடியுமா? முடியாது. ஆகையினாலே, இதிலே நீங்கள் பாரபட்சமில்லாமல் நியாயமான முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு, என். பழனிவேல்] [1982 மார்ச் 17

(பிற்பகல் 12-20)

அதேபோல் இன்று தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய ஐ.ஏ.எஸ். பயிற்சி பள்ளியிலேயே படிக்கக்கூடிய மாணவர்களுக்கு உணவுக்காக மாதம் 100 ரூபாய் கொடுப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இந்தக் காலத்திலே ஒரு ஐ.ஏ.எஸ், படிக்கிற மாணவனுக்கு 100 ரூபாய் கொடுத்தால் அது எதற்காக? நாட்டிலே நடக்கக்கூடிய யதார்த்தமான நிலைமைகளை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, ஒரு மாணவனுக்கு எவ்வளவு கொடுக்கவேண்டும், அதிலும் ஐ.ஏ.எஸ். சென்டரிலே படிக்கிறான் என்று சொன்னால், அவனுக்கு உணவும் மற்றும் சுகாதார வசதிகளும் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். 200 ரூபாயாவது உயர்த்திக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்குச் சட்டக்கல்லூரி மாணவர்கள் கூட, நான்கு நாளைக்கு முன்னால் என்னைச் சந்தித்தார்கள். அங்கே ஒரு மாணவனுக்கு மாதம் 85 ரூபாய் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதை 150 ரூபாயாக உயர்த்தி கொடுக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அதேபோல், இன்றைக்குக் கலப்புத் திருமணம் பற்றி அரசு அதிகமாக விளம்பரங்களை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டவர்கள், பல ஆண்டுகளாக, குறிப்பாக நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கலப்புத் திருமணம் செய்து, அதில் குழந்தைகள் எல்லாம் பெற்று நல்லமுறையில் வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருந்தும் கூட, அவர்களுக்கு அரசாங்கத்தின் உதவித் தொகை விளம்பரம் செய்தபடி கிடைக்கவில்லை. உதாரணத்திற்கு நான் சொல்ல வேண்டுமானால், கோவை மாவட்டத்திலே உள்ள உடுமலைப் பேட்டையைச் சேர்ந்த சந்தானம் என்ற ஒரு வாலிபன் கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டு, அந்த மாவட்ட கலெக்டருக்கு மனு போட்டு, அப்புறம் மதுரை மாவட்ட கலெக்டருக்கு மனு போட்டு, இங்கே இருக்கிற டைரக்டரிடம் மனு போட்டிருக்கிறார். அமைச்சரிடத்திலே கூட இந்த சட்டப்பேரவையில் நான் சென்ற ஆண்டுகூட மனு கொடுத்திருக்கிறேன். அது என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. மனு வாங்கினால் பார்க்கலாம் என்று பேப்பரிலே எழுதுகிறார்களே, அது இன்னது ஆகிறது, கொடுப்பதற்கு லாயக்கில்லை என்று ஒரு பதிலாவது போட்டிருந்தால், அதையாவது அந்த மாதிரி ஆட்களுக்குச் சொல்லி பேசாமல் இருக்கலாம். அதுவும் தெரியமாட்டேன் என்கிறது. ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள், இதிலும் கறாராக இருந்து, அவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டிய உதவிகளை கொடுப்பதற்கு நீங்கள் ஆணைகள் பிறப்பிக்க வேண்டும்.

அதேபோல வீட்டுமனைப் பட்டாக்கள். இன்றைக்கு 125 லட்ச ரூபாய் இந்த வீட்டு மனைப்பட்டாவிற்காக அரசு இந்த ஆண்டு ஒதுக்கி இருக்கிறது. இதைப்பற்றி ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் பாராட்டுகிறார்கள். அதை நான் வேண்டா

மென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் $1\frac{1}{4}$ கோடி ரூபாய்க்கு இந்தக்காலத்தில் எத்தனை ஏக்கர் நிலம் வாங்க முடியும் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்தக் காலத்தில் ஒரு ஏக்கர் நாலாயிரம், ஐந்தாயிரம் விற்கிறது. அதிகமாக வாங்கினால் 3000 பேருக்கு நீங்கள் வாங்கிக் கொடுக்கலாம். இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே 10 இலட்சம் பேர் வீடில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நத்தம் புறம்போக்குகளிலும், ரயில்வே ஸ்டேஷன் களிலும், பஸ் ஸ்டாண்டுகளிலும், கண்ட கண்ட இடங்களிலும், மிருகங்களோடு மிருகங்களாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். குடி இருக்க வீடில்லாமல் 10 இலட்சம் பேர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், நீங்கள் $1\frac{1}{4}$ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி, வீட்டுமனை வாங்கிக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்வதும் கண் துடைப்புதான். ஆகவே இதையெல்லாம், நீங்கள் ஏதோ ஒரு சடங்குக்காக வருஷம் எல்லாம் செய்கிற மாதிரி செய்யாமல் இதை உண்மையிலேயே, ஒரு மாறுதலை, ஒரு நவீன மான ஒரு புரட்சிகரமான கொள்கைகளைக் கொண்ட ஒரு பகுத்தறிவு கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட அரசாங்கம் என்று சொல்லக்கூடிய இந்த அரசாங்கம் அவர்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட 3, 4 வருடத்திலாவது இந்த வீட்டுமனைப் பிரச்னை யைத் தீர்ப்பதற்கு அதிக அளவில் தொகையை ஒதுக்கி, வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும். கடந்த நான்கு ஆண்டு காலமாக பழனித் தொகுதியிலே சட்டமன்ற உறுப்பினராக உள்ளேன். அங்கே பல ஊர்களிலே வீட்டுமனைப் பட்டாக்கள் வேண்டும் என்று நூற்றுக்கணக்கான மனுக்கள் கொடுத்தார்கள். அதை யெல்லாம் சம்பந்தப்பட்ட கலெக்டர் இடத்திலும், அதிகாரிகளி டத்திலும் கொடுத்து இருக்கிறேன். ஆனால் குறிப்பிட்ட ஒன்றிரண்டு ஊர்களிலே பத்து பதினைந்து பேர்களுக்கு வீட்டு மனைப்பட்டா வாங்கிக் கொடுத்தாக எனக்குத் தகவல் கிடைத்து இருக்கிறதே ஒழிய பெரிய அளவுக்கு 100 பேருக்கு, 200 பேருக்கு, எந்த ஊரிலேயும் வாங்கிக் கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. ஏனென்றால் பல தடவை நானே அந்த அதிகாரிகளுடன் சென்று நிலத்தைக் காட்டி 500 குடும்பங்கள் வீடு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள்; இந்த இடத்தில் வீடு கட்டிக்கொடுங்கள் என்று சொல்லியும், இடத்தைக் காட்டியும் இன்னும் செய்யவில்லை.

என்னுடைய தொகுதியில், ஆயர்குடி மேஜர் பஞ்சாயத்தில் இடத்தைக் காட்டி, அரிசன நலத்துறை அதிகாரி வந்து பார்த்துப் போய் ஒரு வருஷம் ஆகியும் இன்றும் ஒன்றும் நடக்கவில்லை. அவர்கள் பார்த்து கணக்கு எடுத்து போனவுடனே வீடு என்னாச்சு, வீடு என்ன ச்சு என்று மக்கள் என்னைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; அவர்களுக்கு பதில் சொல்ல முடியவில்லை. இப்படிப்பட்ட பிரச்னைகள் பல இடங்களில் இருக்கின்றன. அதற்கு என்ன காரணம் என்பதை நீங்கள் ஆராய்ந்து பார்த்து, குறைகளைப் போக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு கொள்கிறேன்.

அரிசன மக்களுக்கு தாட்கோ மூலம் வீடு கட்டிக்கொடுக்க கடன் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அதில் என்ன வேடிக்கை என்றால் வீடு கட்டுவதற்கு மனு போட்டு ஒரு வருஷம் கழித்து

சாங்ஷன் ஆகிறது, அதன் பிறகு ஆயிரம் ரூபாய் முதலில் கொடுக்கிறார்கள். அந்த ஆயிரம் ரூபாய்க்கு வேலை செய்து முடிந்த பிறகு பலமுறை அலைந்து திரிந்தால்தான் 6 மாதம், ஒரு வருஷம் கழித்து இன்னொரு பகுதி பணம் கொடுக்கிறார்கள். இப்படிப் போனால் வீடு எப்படி கட்ட முடியும்? கொடுக்கின்ற பணம் 4,000 ரூபாய். அதை 2 வருஷம், 3 வருஷமாகக் கொடுத்தால், எப்படி அதற்கு சாமான்கள் எல்லாம் வாங்கி கட்ட முடியும்? விலைவாசி நாளுக்கு நாள் ஏறிக்கொண்டே போகிறது. வீட்டைக் கட்டி பாதியில் நிறுத்தினால் காற்று, மழை, வெயிலுக்குத் தாக்குப்பிடிக்குமா? இப்படிப்பட்ட சிரமங்கள் இருப்பதால் வாங்குகின்ற கடனைக்கொண்டு வீட்டையும் கட்டிமுடிக்க முடியவில்லை; கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கவும் முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இந்த நேரத்தில் நான் கறாராக ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வீடு கட்டுவதற்கு என்று நீங்கள் சாங்ஷன் செய்யும் பணத்தை சாங்ஷன் ஆகி 2, 3 மாதத்திற்குள் மொத்தப் பணத்தையும் கொடுத்துவிடுங்கள். இல்லை என்றால் அவர்களுக்குப் பணம் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டால்கூட பரவாயில்லை. 500, 1,000 ரூபாய் செலவழித்து அலைந்து திரிவதாவது அவர்களுக்கு மிச்சமாகும்.

அதைப்போன்று இன்றைக்கு ஜாதிக் கொடுமைகள் இருக்கின்றன. இந்தியாவில் இருக்கிற பல மாநிலங்களிலும் இருப்பதற்கு தமிழ்நாடு ஒன்றும் ஜாதிக் கொடுமையில் இளைத்து விடவில்லை. வடமாநிலங்களில் கடந்த 30 ஆண்டுகளாக இல்லாத கொடுமை இன்றைக்கு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த மக்களை கண்ட கண்ட இடங்களில் சுட்டுத்தள்ளுகிறார்கள்; நெருப்பிலே போடுகிறார்கள். அது பத்திரிகையிலும் வருகிறது. ஆனால் இங்கேயும் பல இடங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கொடுமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக நண்பர் மொக்கையன் அவர்கள் சொன்னதைப்போல் இந்த அருந்ததி சமூகத்தினர் மிகவும் கேவலமாக நடத்தப்படுகிறார்கள் அவர்கள் இன்றைக்கும் மற்றவர்கள் வாழும் தெருவிலே நடக்கக்கூடாது; நேரில் நின்று பேசக்கூடாது; மேல் துண்டை கம்புகூட்டிலே எடுத்து வைத்துக்கொண்டு, குனிந்து நின்றுதான் பேச வேண்டும்; நிமிர்ந்து நிற்கக்கூடாது, இன்றைக்கும் அப்படி இருக்கிறது.

அதைப்போல அந்த மக்களுக்கு சுடுகாட்டுக்குப்போக பாதை வசதி கிடையாது. சமீபத்திலே கூட பார்த்தோம், சுடுகாட்டுக்குப் பிணத்தைக் கொண்டுபோகும்போது தடுக்கப்பட்டு, அவர்கள் பிணத்தை கீழே இறக்கிவைத்துவிட்டு, போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வந்து ரிப்போர்ட் கொடுத்து, அதன்பிறகுதான் சுடுகாட்டுக்குப் போய் பிணத்தை அடக்கம் செய்யும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை எல்லாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்களுக்குச் சுடுகாட்டுக்குத்தேவையான இடம் கொடுக்க வேண்டும். அந்தச் சுடுகாட்டுக்குச் செல்ல சரியான பாதை வசதி செய்துதர வேண்டும். எந்த இடத்திலும் சுடுகாட்டுக்கு இடம் இல்லை; பாதை வசதி இல்லை என்ற நிலை வரக்கூடாது.

அதைப்போல இன்றைக்கு அரிசன மாணவர்கள் விடுதிகளில் எந்தவிதமான வசதியும் கிடையாது. சேர் கிடையாது, படுக்க பாய் கிடையாது; நாற்காலி கிடையாது. அந்த விடுதிகள் நடை பெறுவது எல்லாம் பெரும்பாலும் தனியலர் கட்டிடங்களில்தான். அந்த விடுதிகளிலே பன்றிகளும், மற்ற மிருகங்களும் போகக்கூடிய அளவுக்கு பழுதடைந்திருக்கின்றன. இதை ஏன் சரிசெய்ய வில்லை என்றால் அரசாங்கத்திலிருந்து பணம் வரவில்லை, ஆர்டர் வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். கட்டிடச் சொந்தக் காரர்களை ரிப்பேர் செய்து கொடுக்கக்கூடாதா என்று கேட்டால், எங்களுக்கு வாடகையே வரவில்லை; வீட்டை காலி செய்து கொடுத்தால் போதும் என்று சொல்கிறார்கள். அதனால் தான் அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீங்கள் நேரடியாக அந்த இடங்களைச் சென்று பாருங்கள். அப்போது உங்களுக்கேத் தெரியும். அதன் பிறகாவது சீர்செய்ய வழி பிறக்கும்.

அதைப்போல மதுரையில் ஜனா விடுதி இருக்கிறது. அதற்கு ஜன்னல் கிடையாது, அங்கே மாணவர்கள் படுப்பதற்கு பாய் கிடையாது. மழை பெய்தால் தண்ணீர் உள்ளே போகிறது. கலெக்டர் ஆபீஸ் பக்கத்திலே தானே இருக்கிறது; அவரிடம் நீங்கள் சொல்லக்கூடாதா என்று மாணவர்களைக் கேட்டால் பல தடவை சொல்லிவிட்டோம்; வந்து பார்த்துவிட்டுப் போகிறார்கள். ஆனால் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று மாணவர்கள் சொல்கிறார்கள். இந்த மாதிரி எல்லா ஊர்களிலும் இருக்கிறது. இதைப்போக்க உரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாணவர்களுக்கு வேண்டிய மேசை, நாற்காலி போன்றவற்றையும் உடனடியாக வாங்கித்தர ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

(பிற்பகல் 12.30)

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு என்று அரசு செயல்படுத்திவரும் திட்டங்களைப் பரிசிலிப்பதற்காக மாநில அளவிலே, மாவட்ட அளவிலே ஆலோசனைக் குழு போடவேண்டும். அப்படி அமைத்தால் தான் ஏதாவது பிரச்னை எழுந்தால் அதை சால்வ் செய்ய முடியும், அவர்கள் கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கின்றனவா என்று ஆராய முடியும். ஆகவே, மாநில அளவிலும், மாவட்ட அளவிலும் ஆலோசனைக் குழுக்கள் கண்டிப்பாக அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது சம்பந்தமாக ஏற்கனவே ஆலோசிக்கப்படும், போடப்படும், முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே அந்தக் கோப்பு இருக்கிறது என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. அந்தக் கோப்பு என்ன ஆயிற்று, முதலமைச்சர் அவர்கள் அது குறித்து என்ன சொல்கிறார் என்பதை அமைச்சரவர்கள் அதிகாரிகள் மூலமாகக் கேட்டு, இங்கே அறிவிக்க வேண்டும். அப்படி அந்தக் குழுவை அமைக்க நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று பணிவன் போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பகல் உணவுக்காக 100 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது வரும்போது வரட்டும். ஆனால் இன்றைக்கு போடப்படும் மதிய உணவு நிலைமை என்ன என்பதைப் பார்ப்போம். மதிய உணவுக்காக அரசு 10 பைசா கொடுக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் 10 பைசா கொடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. இன்றைக்குப் பல பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் அது கொடுக்கப்படவில்லை. நிதி யில்லை, கொடுக்கமாட்டோம் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அதனால் இந்தப் பத்து பைசாவையும் வாங்கிக்கொண்டு, அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றாத நிலைமை இருக்கிறது. இன்றைக் குள்ள நிலைமையில் இந்த 10 பைசாவை வாங்கி மதிய உணவு கொடுக்க முடியுமா? இப்போது 22 பைசா கொடுப்பதாக நீங்கள் அறிக்கையில் சொல்லியிருந்தாலும், இந்த 22 பைசாவை வைத்துக்கொண்டு ஒரு வேளை உணவு கொடுக்க முடியுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அனுபவ ரீதியாக இந்த 22 பைசாவைக் கொடுக்கமுடியுமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஏற்கனவே 10 பைசா கொடுத்தோம். இப்போது 22 பைசா கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னாலும், அந்த வகையில் நீங்கள் பெருமைப்பட்டுக்கொண்டாலும், ஒரு மனிதனுக்கு ஒரு வேளை உணவு 22 பைசாவுக்குக் கொடுக்க முடியுமா? அதிலே பல்வேறு ஊழல்கள் நடைபெறுகின்றன. தலைமை ஆசிரியர் பாடங்கள் சொல்லித் தருவதை விட்டு விட்டு, சமையல் வேலைக்குப்போக வேண்டியிருக்கிறது. இந்த உணவு சமைப்பதிலும் பல்வேறு ஊழல் சரியான முறையில் அதைச் செய்யமுடியவில்லை. சமையல் செய்வதற்கு என்று தனியாக ஆட்்கள் நியமிக்க வேண்டும். ஆசிரியர்களே இந்தச் சமையல் செய்வதை நிறுத்தவேண்டும். ஒருவேளை உணவுக்கு குறைந்த பட்சம் 35 பைசா அல்லது 50 பைசா கொடுக்கவேண்டும். நாமே போய்ச் சாப்பிடுகிறோம், 5ரூ. 6ரூ. ஆகிவிடுகிறது. 30–35ரூபாய்க்கு சாப்பிடுகிறவர்களைப் பற்றி நான் சொல்லவில்லை. ஒரு சாதாரண உணவு 5ரூ. 6ரூ. ஆகிவிடுகிறது. ஆகவே, இந்த மதிய உணவுக்காக கொடுக்கப் படுகிற தொகை 35 பைசா அல்லது 50 பைசா என்கிற அளவிற்கு உயர்த்தப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஐ.ஆர்.டி.பி. அடிப்படையில் அரசாங்கம் அங்கீகரித்துள்ள தொழில்களைத் துவங்குவதற்காக அரிசனங்களுக்கு என்று சில தொழில்கள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. அதற்குக் கடன் வசதிகளை அந்த வங்கிகள் அளிக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டு இருக் கிறது. ஆனால் எந்த வங்கியும், கூட்டுறவு வங்கிகள் உள்பட, அந்த கடன் சலுகைகள் அளிக்க முன்வரவில்லை, போய்க் கேட்டால், சொல்கிறார்கள், பத்திரம் கொண்டுவா, ரிக்கார்ட்ஸ் கொண்டுவா, வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் கொண்டுவா, ஜாமீனுக்கு ஆள் கொண்டுவா என்று சொல்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட வனுக்கு பத்திரம் ஏது? வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் எதற்கு வாங்குவான், யார் ஜாமீன் போட வருவார்கள்? இதையெல்லாம் அரசு கண்டும் காணாதது போல் இருப்பது சரியல்ல. ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் இதிலே உள்ள திட்டங்களை வரவேற்று,

பாராட்டிவிட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். ஆனால் அனுபவரீதியில் அவர்களும் இந்த இன்னல்களுக்கு ஆட்படுகிறார்கள். ஆகவே, இந்த நிலையை அரசு தவிர்க்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு கூட்டுறவு வங்கியில் ஆடு வளர்ப்புத் திட்டத்திற்காக கடன் கேட்டு, அதற்காக 1,000 ரூ. டிபாசிட் தொகை கட்டி விட்டார்கள். 1 வருஷம் ஆகிறது. இன்னும் லோன் கொடுக்க வில்லை. மானேஜர் என்ன சொல்கிறார் என்றால், தமிழ்நாடு அரசாங்கம் உத்தரவு போடலாம், ஆனால் எங்களுக்கு சரியான சான்றிதழ் கொடுக்கின்றவர்களுக்குத்தான் நாங்கள் லோன் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்கிறார். இந்த வங்கிகள் அரசாங்கம் கொடுக்கும் சப்சிடியைப் பெற்றுக்கொண்டு சரியான படி உதவி செய்வது கிடையாது. இதையெல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். மேலும், தாழ்த்தப்பட்ட இலாகாவிற்குப் பொறுப்பு வகிக்கும் அமைச்சர் அவர்களுக்கு இது சம்பந்தப்பட்டது இல்லை என்று சொன்னாலும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நலன் கருதி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே தலையிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதைப் பொறுத்தவரையில், 947 பள்ளிக்கூடங்கள் இருப்பினும், 182 பேர்களுக்குத்தான் வீடுகள் கட்டப்போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். தாழ்த்தப் பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் படிக்கும் பள்ளிகளில் வேலைபார்க்கும் ஆசிரியர்களுக்கு எந்த நகரத்திலும், கிராமத் திலும் வீடுகள் கொடுப்பது இல்லை, அதனால் பல இடங்களில் சிக்கல் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. வீடுகொடுத்தவர் ஓரிரு மாதங்கள் கழித்து அவன் இன்ன சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று தெரிந்து கொண்டு அவரை காலி செய்யவோ அல்லது மாற்றம் செய்யவோ நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவது வழக்கமாகிவிட்டது. ஆகவே, இந்த 182 வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்தால் மட்டும் போதாது. அவர்களுக்கு அதிக அளவிலே 500 அல்லது 1,000 வீடுகள் என்ற முறையிலே வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கவேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால்தான் ஒரு சில ஆண்டுகளிலேயாவது அவர்களுடைய வீட்டுப் பிரச்னை களை நீங்கள் தீர்க்க முடியும்.

அதேபோல தாழ்த்தப்பட்ட, அரிசன நல இலாகாவிலே யிருந்து, அந்தப்பகுதி மக்களுக்கு, அவர்கள் வாழும் இடங்களில், சாக்கடை வசதி, ரோடு வசதி போன்ற சுகாதார வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்காக தனியாக ஒரு ஸ்கீம் இருப்பதாகச் சொல் கிறார்கள். அங்கே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களிடம் கேட்டால் கூட, ஆமாம் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் எந்த ஊரிலேயாவது அரிசன மக்கள் வாழக்கூடிய பகுதி களிலே இப்படி நல்ல முறையில் சாக்கடை வசதிகளை ஏற்படுத்தி, தார்ரோடு போட்டுக்கொடுத்து, குடிதண்ணீர் வசதிகளை செய்து

கொடுத்து அந்த மக்களுக்கு நன்மை செய்திருக்கிறார்களா இந்த இலாகாவினர் என்றுபார்த்தால், ஒரு ஊரிலே கூட செய்ததாகத் தெரியவில்லை; எந்த ஊரிலும் அப்படிப்பட்ட வேலைகள் நடைபெற்றதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் ஸ்கீம் இருக்கிறது.

உதாரணமாகச் சொன்னால், மதுரை மாவட்டத்தில் பழனி தாலுக்காவிலே, நானே அரிசன நலத்துறை அதிகாரிகளை அழைத்துக்கொண்டுபோய், அந்த மக்கள் வாழும் ஒரு ரோட்டைக்காட்டி, இதற்கு வேண்டிய வசதிகளை, சாக்கடை வசதி, ரோடு வசதிகளை செய்துக்கொடுங்கள் என்று கேட்டேன். அவர்களும் சரி என்று சொல்லிவிட்டு இரண்டு மூன்று நாட்கள் வந்து, கிழக்காலும், மேற்காலும் நடந்தார்கள். இன்ச் டேப்பைக் கொண்டு வந்து, என்னவோ அளந்துக்கொண்டு போனார்கள். ஆனால் அதற்குப் பிறகு 8, 9 மாதங்கள் ஆகின்றன. அந்த வேலைகள் நிலைமை என்ன ஆச்சு என்று தெரியவில்லை. கேட்டால் கோப்பு மேலேபோயிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அது எங்கே மேலே போயிருக்கிறதோ தெரியவில்லை. இது மாதிரி ஏமாற்றம் தரக்கூடிய அறிவிப்புகளை கொடுத்து, மக்களுக்கு நல்லது செய்வதாக சொல்லி, ஆனால் செய்ய முடியாமல் மக்களை ஏமாற்றுகிறீர்கள், ஆகவே அந்த நடவடிக்கை சரியில்லை என்று கூறிக்கொள்கிறேன். ஏனெனில் சொல்லியிருக்கும் சலுகைகளே மிகமிக குறைச்சல். அதிலே சொன்னதைச் செய்யாமல் விட்டால், அந்த இலாகாவும், அந்த மக்களும் மிகமிக கீழான நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிற நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. அதைப்போலவே, கோவை, வட ஆற்காடு போன்ற மாவட்டங்களில்..........

(மணியடிக்கப்பெற்று, திரு. மெ. அ. இராசகுமார் அவர்கள் பேச அழைக்கப்பெற்றார்.)

திரு. மெ. அ. இராசகுமார் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1982—83 ஆம் ஆண்டு ஆதித்திராவிட நல மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துவைக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

பொதுவாக புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆதி திராவிட மக்களுக்கு உழைப்பதில், மறைந்த நமது தனித் தலைவர் அறிஞர் அண்ணாவைப் போலவும் டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களைப்போலவும் அரும்பாடுபட்டு வருவதை நாம் இங்கே கண்கூடாகப் பார்த்து வருகிறோம். ஆகவே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆதிதிராவிட மக்கள் நெஞ்சங்களிலே நம்பிக்கை நாயகராக திகழ்ந்து வருகிறார் என்பதை இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மொக்கையன் அவர்கள் ஒரு பாடலை பாடினார்-அதிலிருந்து தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. அந்தப் பாடலை அவர் பாடும்போது சில வரிகளுக்குப் பிறகு, ''சத்தியத்தின் நாயகனே முருகா'' என்று அவர் பாடிய போது, நமது புரட்சித் தலைவர் அவர்களைத்தான் அவர் சொல்வதைப்

போல உண்மையிலேயே என்னைப்போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், பொதுமக்களுக்கும் அந்த நினைவிலிருந்து எவ்வளவு மகிழ்ச்சியாக இருந்தது என்பதையும் கண்கூடாகப் பார்த்தோம்.

புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசானது இந்த மானியக் கோரிக்கைகளின் மூலம் பல்வேறு திட்டங்களை வகுத்து ஆதி திராவிட நல மக்களின் மேம்பாட்டுக்காக பல்வேறு தொகைகளை இங்கே ஒதுக்கி மொத்தத்தில் கிட்டத்தட்ட 41 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே செலவிட உத்தேசித்திருக்கிறது. குறிப்பாக இந்த அரசானது, ஆதிதிராவிட மக்களின் நல மேம்பாட்டுக்காக பல வகைகளிலே முயன்று இருக்கிறது. பட்டாக்கள் வழங்குவதிலும், மற்றும் குடிதண்ணீர் ரோடு வசதிகளை செய்து கொடுப்பதில் சிறந்த முயற்சி எடுத்து நல்ல தொண்டாற்றி வருகிறது அந்த நாம் கண்கூடாக பார்த்திருக்கிறோம். ஆனால் இதற்கு முந்தைய அரசு, அரிசன மக்களின் நலம் பேணப் படவேண்டும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நன்மைகள் செய்யப் படவேண்டும் என்று சொல்லி, அந்த இலாகாவை பெயரளவிற்கு வைத்திருந்ததே தவிர, எந்த விதத்திலாவது அவர்களுக்கு தொல்லைதான் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது என்பதை, ஒரு சில உதாரணத்தின் மூலம் இந்த அவையிலே இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1974 ஆம் ஆண்டிலே இப்போது இராஜ்யசபா உறுப்பினராக இருக்கிற திருமதி சத்தியவாணிமுத்து அம்மையார் அவர்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நலனுக்காக, தாழ்த்தப்பட்டோர் முன்னேற்றக் கழகம் என்ற பெயராலே ஒரு அமைப்பை உருவாக்கினார்கள். அப்போது ஜெயங்கொண்டான் தொகுதியின் சட்டமன்ற உறுப்பினரான சின்னசாமி என்பவர், அந்த தாழ்த்தப்பட்ட முன்னேற்றக் கழகத்தின் உறுப்பினராக பதிவு செய்துக்கொண்டார் என்பதற்காக, அப்போது பொறுப்பிலிருந்த அரசு, குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தலைமை பொறுப்பை ஏற்றிருந்த அரசு அவருக்கு பலவகையிலும் தொல்லை கொடுத்து, அவரை என்ன பாடுபடுத்தினார்கள் என்பதை நினைத்துப் பார்க்கிறேன். உங்கள் அனைவருக்கும்கூட அது பற்றி தெரிந்திருக்கும்.

(பிற்பகல் 12.40)

முன்பு திருச்சி கோட்டை போலீஸாரின் மூலமாக குற்றப்பிரிவு எண் 292/74 மூலம் ஒரு வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டது. அந்த வழக்கில் முத்துக்கிளி என்பவர் தன்னை நான்கு பேர்கள் கெடுத்து விட்டதாக ஒரு புகார் கொடுத்திருந்தார். 16–3-74 அன்று கொடுக்கப்பட்ட புகாராகும் அது. அந்தப் புகாரிலே அவர்களுடைய விலாசம் சரியாக இல்லை. அவர் எந்த ஊரைச் சேர்ந்தவர் என்று குறிப்பிடப்படவில்லை. இந்த நிலைமையிலே அந்த வழக்கு பெண்டிங்காக இருக்கின்றது. ஆனால் இந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அப்போதய ஆளுங்கட்சியிலிருந்து விலகி தாழ்த்தப்பட்டோர் முன்னேற்றக் கழகத்தில் சேர்ந்து விட்டாப்

திரு. சின்னசாமி என்பதற்காக அவர் மீது 6 மாதம் கழித்து உண்மைக்கு மாறான வழக்கு போடப்பட்டது. அந்த வழக்கிலே அவர் பல கஷ்டங்களை அனுபவித்தார்...... (குறுக்கீடு) நல்ல வேளையாக நீதிமன்றம் அவரை விடுதலை செய்தது. இதை எதற்காக சொல்கிறேன் என்றால் அவர் தாழ்த்தப்பட்டோர் முன்னேற்றக் கழகத்தில் சேர்ந்தார் என்பதற்காக முந்தைய அரசு அந்த அரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினரை......

திரு. ஜே. எஸ். இராசு: தலைவரவர்களே, ஏற்கனவே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து பிரிந்து சென்ற சத்தியவாணிமுத்து அம்மையார் அவர்களுடன் சென்ற ஜெயங்கொண்டான் சின்னசாமி அவர்களைப்பற்றித்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார் என்று நான் கருதுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக்கழக அரசு அவருக்கு எதிராக நடந்து கொண்டதாக உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுக்கொண்டு வருகிறார். அவரைப் பற்றிய செய்திகளைச் சொல்வதற்கு நாங்கள் கூட தயாராக இருக்கிறோம். அவற்றை அவர்கள் வாங்கிக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்களா என்பதைப் பற்றி கொஞ்சம் நினைத்துப் பார்த்துப் பேசவேண்டும்.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, காவல்துறையினருக்கு ஒரு புகார் செய்து அந்தப் புகாரின் அடிப்படையிலே காவல்துறையினர் வழக்கு தொடர்வார்களேயானால் அதற்கெல்லாம் அரசாங்கம் தானா பொறுப்பு என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் வேடசந்தூர் வி.பி. பாலசுப்பிரமணியம்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு வழக்கு சம்பந்தமான தீர்ப்பு விவரங்களைச் சொல்கிறார். அது தவறான தகவல் என்றால் அதற்கு எதிர் தரப்பிலே இருந்து விளக்கங்கள் சொல்லலாம்....

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, காவல் துறையினருக்கு யாரோ புகார் தருகிறார்கள் என்றால் அப்படி காவல்துறையினருக்கு தரப்படுகின்ற புகாரின்மீது காவல்துறை நடவடிக்கை எடுக்கின்றது என்றால் அது ஆளுங்கட்சியினர் எடுக்கின்ற நடவடிக்கையாகத்தான் கருதப்படுமா? அப்படிப் பட்ட கருத்தின் அடிப்படையிலே தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிறார்களா?

திரு. மே. அ. இராசகுமார்; தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் இங்கே சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் அந்தக் கருத்தினை எதிர்க்கும் வகையிலே அந்த வழக்கை நடத்தியவன் நான் என்ற முறையிலே வேண்டும் என்றால் அந்தத் ர்ப்பைக் கூட இங்கே எடுத்து வந்திருக்கிறேன். இதிலே ல்லா விவரங்களும் ாஅடங்கி இருக்கின்றது. அந்தக்

கருத்தினைத்தான் இங்கே கூறி இருக்கிறேனே தவிர நானே தன்னிச்சையாக எதுவும் இங்கே சொல்லவில்லை. ஆகவே 1974 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பரிலே சின்னசாமி என்ற ரிசர்வ் தொகுதி எம். எல். ஏ. அவர்களுக்கு எந்தெந்த வகையிலே கொடுமை இழைக்கப்பட்டது முந்தைய அரசால் என்பது அவர்களே தன்னுடைய வாக்கு மூலத்திலே எடுத்துக் கூறியதை இங்கே தெளிவு படுத்த விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் மேம்பாட்டிற்காக பல்வேறு திட்டங்களைத் தீட்டி இருப்பதை வரவேற்று என்னுடைய தொகுதியின் சார்பாக ஒருசில கருத்துக்களை இங்கே கோரிக்கையாக வைக்க விரும்புகிறேன்.

மருங்காவூர் தொகுதி, திருச்சி மாவட்டத்திலேயே மிகவும் பிற்பட்ட தொகுதி. அங்கே தொழிற்சாலை கிடையாது; அங்கே வான்மழையை நம்பி விவசாயம் செய்கின்ற மக்கள் தான் பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கே முன்பு பாலாற்றின் குறுக்கே ஒரு அணை கட்ட சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு திட்டமிட்டு அது பல ஆண்டுகளாக செயற்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றது. ஆகவே அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரும்படி இந்த மன்றத்தின் வாயிலாக நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திருச்சியிலிருந்து மதுரை செல்லும் சாலையைப் பொறுத்த வரையிலே 20 கிலோ மீட்டர் தூரத்தைக் குறைக்கின்ற ஒரு குறுகிய சாலை முன்பு ராணி மங்கம்மாள் அவர்களாலே துவரங்குறிச்சியிலிருந்து நத்தம் வரை போடப்பட்டது. ஆனால் அந்தச் சாலை இன்று பழுதுபட்டு கிடக்கின்றது. பழுது பார்க்க முடியாத நிலைமையில் அது இருக்கின்றது. ஆகவே அதைப் பழுதுபார்த்து 20 கிலோ மீட்டர் தூரத்தை குறைக்கின்ற அந்தப் பாதையினை நல்ல முறையிலே புதுப்பித்துத் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மருங்காபுரி ஒன்றியத்தில் கலிங்கப்பட்டி கிராமத்தில் இதற்கு முன்னால் இருந்த கர்ணம் பல புறம்போக்கு நிலங்களை பண்ணையார் பெயரில் பட்டா வழங்கி ஹரிஜனங்களுக்கு நலன் கிடைக்காமல் அவர்களே அனுபவித்து வருகிறார்கள். அதுபற்றி மனு கொடுக்கப்பட்டு அது விசாரணையில் இருந்து வருகிறது. அந்த விசாரணையை விரைவில் முடித்து அந்த நிலங்களை ஹரிஜன மக்களுக்கு வழங்கிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஏ. டி. கருப்பையா: பெருமதிப்பிற்குரிய மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய பழங்குடியினர், ஆதி திராவிடர் முதலியோர் நலன், எழுதுபொருள் அச்சுத்துறை ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பாக நான் பேசுவதற்கு விரும்புகிறேன்,

[திரு. ஏ. டி. கருப்பையா] [1982 மார்ச் 17

இந்த மானியக் கோரிக்கை மீது, ஆதிதிராவிடர், பழங்குடியினர் இவர்கள் வாழ்க்கையில் மேம்பாடு அடைவதற்காக நிதி இங்கே ஒதுக்கப்பட்டு, சென்ற ஆண்டுகளை விட வரக்கூடிய ஆண்டுகளில் என்னென்ன திட்டங்கள் என்னென்ன முறையில் இயங்கி அவர்கள் வாழ்க்கையில் மேம்பாடு அடைய வழிவகை காணவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு இந்த மானியம் கொண்டு வரப் படுகின்றது என்பதை இந்த நேரத்தில் நினைவுபடுத்திக் கொண்டு மனித சமுதாயம் சுரண்டலற்ற சமுதாயமாக மாற்றப்பட்டு மனிதன் மனிதனாக வாழ மனிதன் மனிதனை மதிக்க வேண்டுமென்ற உன்னதமான லட்சியத்தோடு சுரண்டலற்றதொரு சமுதாயத்தை உலகில் படைக்க வேண்டும் என்ற நோக்தோடு இந்த மானியம் கொண்டுவரப்பட்டாலும் இது நிறைவேற்றப்படுமா? நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறதா, இதற்கு முன்னால் ஆதிதிராவிட மக்களுக்காக கொண்டுவரப் பட்ட கோரிக்கைள் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கின்றனவா? என்பதை சற்று பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்

நம் நாடு சுதந்திரம் பெற்று கிட்டத்தட்ட 34, 35 ஆண்டுகள் உருண்டோடிவிட்ட போதிலும்கூட இன்றைக்கும் ஆதிதிராவிடர் நலன்கள், ஆதிதிராவிடர் மேம்மாடு ஆதிதிராவிடருக்கானப் பள்ளிகள், ஆதி திராவிடருக்கான வீட்டுவசதி, ஆதிதிராவிடர்களுக்கான காலனிகள், இவற்றிற் காக மானியக் கோரிக்கைகள் வந்துள்ள போதிலும் வெள்ளையன் வெளியேறியதற்குப் பின்னால் நம் நாடு சுதந்திரம் அடைந்தது; அந்தத் தாய் பெற்ற சுதந்திரக் குழந்தைக்கு சேனைப்பால் கொடுத்தவர்கள் யார்? என்று நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. அது நாட்டு மக்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அப்படி சேனைப்பால் கொடுத்தவர்கள் எப்படிப் பட்டவர்கள், எந்த நோக்கத்தோடு உள்ளவர்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். சமுதாயத்தை வாழ வைப்பதற்கு, சுரண்டலை ஒழிப்பதற்கு அவர்கள் முன்னுக்கு நிற்பார்களா? அப்படிப்பட்ட குணாதிசியங்கள் இருக்கிறதா? என்று பார்க்கிற போது இல்லை என்றுதான் சொல்லமுடியும். அந்த குணாதிசியங்களோடு அந்தக் குழந்தை வளர்ந்ததால்தான் இன்று நாட்டில் கள்ளப்பணம், கறுப்புப்பணம், மனிதனுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருட்களில் கலப்படம் செய்தல், கள்ளநோட்டு அச்சடித்தல், மனிதனை மனிதன் சுரண்டுதல், மதியாமை, மனித உறவுகளை பிளவுப்படுத்தல், மதத்தின் பெயரால், ஜாதியின் பெயரால், இனத்தின் பெயரால், சண்டைகளை ஏற்படுத்துதல், யார் அதிகமாகச் சுரண்டு கிறார்கள், யார் குறைவாகச் சுரண்டுகிறார்கள் என்பது போன்ற சூழ்நிலை இருக்கின்றது

(பிற்பகல் 12. 50)

இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இங்கே மட்டுமல்ல, நாடு முழுவதிலும் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், இதற்கு என்ன காரணம்? என்பதை பரிசீலனை பண்ணாமல்

ஆதிதிராவிடர் நலத்தை பாதுகாப்பதால் மட்டுமே, நாட்டிலே ஏற்றத்தாழ்வுகளை சமத்துவ சமுதாயத்தை உருவாக்க முடியுமா என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நாட்டிலே என்ன நிலைமை ஆதிதிராவிடர்களை விடுங்கள் அதற்குள் நான் போக வில் ல. தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினர் என்று சொன்னால், அவர்கள் எல்லாம் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள்தான். அது யாராக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. அது எந்த இனத்தவராக இருந்தாலும் பரவாயில்லை அது எந்த வகுப்பினராக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இன்றைக்கு நிம்மதியாக வாழ்வதற்கு ஏதாவது உத்தரவாதம். இருக்கிறதா? இன்றைக்கு அவர்களுக்கு சுடுகாடு கிடையாது சுடுகாட்டிற்குப் போவதற்கும் பாதை கிடையாது. அதே நேரத்தில் இறந்த பிணத்தை தூக்கிக் கொண்டுப் போவதற்கு வழி கிடையாது என்று நாம் சுதந்திரம் பெற்று, 35 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால், இந்த மன்றத்திலே அதற்கு ஒரு மானியம், அதற்கு ஒரு விவாதம் அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து, மேலும் அவர்களுக்கு என்ன செய்யலாம் என்று ஆலோசனை செய்வது என்று சொன்னால், அது மிகவும் வருந்தத்தக்கது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். என்ன நடந்திருக்கிறது என்ற புள்ளி விவரத்தைப் பார்ப்போமேயானால் நாடு முழுவதும் இன்றைக்கு சுடுகாடு இல்லை என்ற குறைபாடு இருக்கிறது. யாராவது இல்லை என்று சொல்ல முடியுமா? இது ஆளுங்கட்சியிலே உள்ளவர்களுக்கும் தெரியும் ஆனால், சுடுகாடு இல்லை என்று சொல்ல முன்வரமாட்டார்கள் அதேமாதிரி, காங்கிரஸ் காரர்களுக்கும் தெரியும் அவர்கள் தான் சுதந்திரம் வாங்கித் தந்தவர்கள் என்று சொல்வார்கள் அவர்கள் கையிலே இருந்துதான், இந்தக் குழந்தை பிறந்தது அப்படிப் பிறந்த குழந்தையை 35 ஆண்டுகளாக வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், அந்தக் குழந்தை இன்றைக்கு அக்கிரமும் அநியாயமும் செய்கின்றது என்பதை நாமே சொல்ல முடியுமா? அப்படிச் சொன்னால், அது நமக்குத் தானே கேவலம் என்று அவர்கள் சொல்லமாட்டேன் என்கிறார்கள். ஆனால், உண்மை எப்படியும் வெளியே வர வேண்டுமா வேண்டாமா? ஜனங்கள் மத்தியிலே சொல்லித்தானே ஆக வேண்டும். அதுநம்முடைய கடமை.

ஆதி திராவிடர்களுக்கு ஊரைவிட்டு, ஒதுக்குப்புறமாக தனியாக காலனி அமைத்துக் கொடுத்தால், ஆதி திராவிடர்களும் மற்றவர்களும் சமமாக, ஒரு பரஸ்பாமான உறவை ஏற்படுத்திக்கொள்ள முடியுமா? அவர்களுக்குள் ஒரு பரஸ்பர உறவு வளர்ந்துவிட முடியுமா? மனித சமுதாயம் பரஸ்பரமான உறவைப் பங்கிட்டுக் கொள்ள முடியுமா? ஏற்றத் தாழ்வற்ற ஒரு சமுதாயத்தைக் கொண்டு வர முடியுமா? இன்றைக்கும் நாம் அவர்களைத் தனியாக ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறோம். அவர்களுக்கென்று ஒரு தனியாக

மயானம் இருக்கிறது. அவர்களுக்கென்று தனியாக பள்ளிக்கூடம் இருக்கிறது. அவர்களுக்கென்று தனியாக கிணறு, பைப்பு போன்றவைகள் எல்லாம் இருக்கின்றது. அவர்களுக் கென்று தனியாக குடியிருப்பை ஒதுக்கிவிட்டு, அவர்களுக்கான வசதிகளையும் தனியாக ஒதுக்கி வைத்துவிட்ட பின்னர் எப்படி மனித சமுதாயம் ஒன்று சேர முடியும்? மனித உணர்வை எப்படி ஒன்றாக வளர்க்க முடியும்? என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமங்களிலே காலனி முறை இருப்பதை, சேரி இருப்பதை, ஆதி திராவிடர்களுக்கு தனியாக குடியிருப்பு இருப்பதைத் தடுத்து நிறுத்தினால்தான், அவர்களுக்கு ஊருக்குள்ளே, கிராமத்திற்குள்ளே வீடுகளை அமைத்துக் கொடுத்தால் தான், எல்லோருடைய வீடுகளுக்கும் பக்கத்து பக்கத்திலே அமைத்துக் கொடுத்தால்தான் இணைந்து வாழ முடியும். அப்படி வாழும் போது அந்த மக்களோடு ஒன்றாகப் பேசிப் பழகுகின்ற நிலைமை, அவர்கள் குழந்தைகளும் இவர்கள் குழந்தைகளும் பழகிப் பேசினால்தான் அவர்களுடைய கலாச்சாரம், நடைமுறை, பழக்கவழக்கங்கள் நாகரிகம் எல்லாமே ஒன்றாக இரண்டறக் கலந்து மனித சமுதாயத் தினிடையே பரஸ்பர உறவை வளர்த்துக் கொண்டு ஒன்றாக இணைந்து வாழ முடியும். ஒரே வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டு அவர்களோடு சேர்ந்து வாழ முடியும் ஆகவே ஆதி திராவிடர் காலனி அரிசன காலனி என்றிருப்பதை வேறு சில முறைகளில் மாற்றிக் கொடுத்திருக்கின்ற சலுகைகளை வழங்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே, இந்த மன்றத்திலே பணிவோடு வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு என்ன காரணம் என்றால்—காங்கிரஸ்காரர்கள் என்று சொன்னால், அவர்களுக்குக் கோபம் வரும். காங்கிரஸ்கட்சி தன்னுடைய கையில் ஆட்சியை எடுத்தபோது ஆதி திராவிடர் களுக்கென்று தனியாகப் பிரித்து வீடுகளைக் கட்டி எங்கேயோ ஒரு மூலையிலே கொண்டுபோய் ஒதுக்கி விட்டார்கள், இந்த மக்களை ஒதுக்க அன்றைக்கே ஆரம்பித்து விட்டார்கள். அதை அவர்கள் சிந்திக்க மறுக்கிறார்கள் அதனால்தான் அவர்கள் வாழ்க்கையில் மற்ற சமுதாயத்தினரோடு சேர்ந்து வாழ்வதற்கு உதவவில்லை அவர்களை நான் அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன் அவர்கள் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும் அவர்கள் இரண்டற கலந்து வாழ்வதற்கு வழிவகை களை செய்தல் வேண்டும்

மலைவாழ் மக்கள் என்று சொல்கிறபோது காடுகளிலே மிருகங்களோடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற ஒரு இனத்தவர் அங்கே அவர்கள் அருமையான பல பொருட்களை உற்பத்தி செய்கிறார்கள் ஏலக்காய் உற்பத்தி செய்கின்றார்கள். தேன் எடுக்கிறார்கள், மிளகு உற்பத்தி செய்கிறார்கள் சீயக்காய் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அவர்கள் காடுகளிலே குடியிருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு இருக்கிறது? அவர்களுக்கு மருத்துவமனை இருக்கிறதா? பள்ளிக்கூடம் இருக்கிறதா? வேறு ஏதாவது வசதிகள் செய்து

கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றதா? அவர்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருட்களை கிராமங்களிலே இருக்கின்ற இடங்களில் உள்ள கடைகளுக்கு தங்கள் தோளிலேயே சுமந்துவந்து வியாபாரிகளிடம் கொடுக்கிறபோது அந்த வியாபாரிகள் அதை வாங்குகிறபோது கொள்ளையடிக்கிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அவர்கள் அப்பாவிகள், அவர்கள் விவரம் தெரியாதவர்கள், அவர்கள் படியாதவர்கள், மொழி புரியாதவர்கள் தனி பாஷையைப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறவர்கள், என்ன விலைக்குக் கொடுப்பது, எவ்வளவு வாங்குவது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள அவர்களால் முடியவில்லை அவர்கள் ஏமாற்றப்படுகிறார்கள். ஆகவே கிராமங்களிலே உள்ள விஷயம் தெரிந்தவர்கள், படித்தவர்கள், அதிகாரிகள் அவர்களை ஏமாற்றக்கூடிய நிலைமை இருக்கின்றது. அங்கே இருக்கின்ற வர்த்தக சூதாடிகள் அவர்களுக்கு வருடக் கணக்கிலே கடனாக அரிசியைக் கொடுத்து, கோதுமையைக் கொடுத்து, சோளத்தைக் கொடுத்து, கேழ்வரகைக் கொடுத்து வெற்றிலைப்பாக்கு புகையிலையைக் கொடுத்து சோப்பைக் கொடுத்து கடனாகக் கொடுத்து அவர்கள் உற்பத்தி செய்த பொருள்களுக்கு நியாயமான விலையைக் கொடுக்காமல் கொள்ளையோ கொள்ளையென்று அடிக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்வதன் மூலமாக அவர்களை நிரந்தர கடனுக்குள்ளாக்குகிறார்கள்.

அதைக் கண்காணித்து அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும். அவர்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருட்களுக்கு நியாயமான விலையை வைத்து வாங்க வழிவகை செய்யப்பட வேண்டும். அவர்களுடைய வாழ்க்கையை உயர்த்துவதற்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். மலைவாழ் மக்கள் சம்பந்தப்பட்ட வகையில் என்னுடைய தொகுதியிலே மலையோரத்திலே தம்பம்பதி என்ற ஒரு பகுதி இருக்கிறது. அங்கே நூற்றுக் கணக்கான மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு குடிநீர் கிடையாது, லைட் கிடையாது, பள்ளிக்கூடம் கிடையாது மருத்துவமனை கிடையாது காட்டுக்குள்ளே இருக்கின்ற செடிகொடிகளை வைத்து குடிசைகளை அமைத்துக் கொண்டு வாழ்கிறார்கள். அங்கே ஒருவர் செத்து விட்டால் அந்த எல்லைக்குள்ளேயே புதைக்கமுடியாது அங்கிருந்து எங்காவது எடுத்துப் போக வேண்டும் அப்படி எடுத்துப்போகிறபோது நிலச்சொந்தக்காரர்கள் மறுக்கிறார்கள். எடுத்துப்போகக் கூடாது என்று தடுக்கிறார்கள். அதற்கு என்று ஒரு தடம் வேண்டும், சுடுகாடு வேண்டும். ஆனைமலை ஒன்றியத்திலே உள்ள குறைகளைப் பற்றி பலமுறைகள் சொல்லியுங்கூட இன்னும் அவைகள் போக்கப்படவில்லை அவைகளைத் தீர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல நாகமலை என்ற பகுதி அங்கே இருக்கின்றது, அங்கேயும் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். பாறையிலே கல்லிலே அவர்கள் குடிசைகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்

[திரு. ஏ. டி. கருப்பையா] [1982 மார்ச் 17

நானே நேரடியாகப் பார்த்து ரொம்ப வருதப்படக்கூடியத் சூழ்நிலை இருந்நது. அவர்களுக்கு எந்தவிதமான வேலையும் கிடையாது, வெட்டியும் கிடையாது, அவர்களைப் பாதுகாக்கின்ற முறையிலே அவர்களையெல்லாம் கிராமங்களுக்கு கொண்டுவரவேண்டும், கிராமங்களிலே வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்து கிராம மக்களோடு இணைத்து வாழச் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து அரசு அச்சகத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக 1,2 விஷயங்களைச் சொல்லி உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். அரசு அச்சகம் அரசு மானியத்திலிருந்து நடத்தப்படுவது. அது வியாபார ரீதியில் நடத்தப்படும் அச்சகம் அல்ல.

(பிற்பகல் 1.00)

இங்கு பணிபுரியும் தொழிலாளர்கள் அனைவரும் என். ஜி. ஓ.க்களாகவே தொன்று தொட்டு இருந்து வருகின்றனர். அவர்களுக்கு என். ஜி. ஒக்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள சம்பள கமிஷன் அடிப்படையில் சம்பளம் மற்றும் எல்லாச் சலுகைகளும் வழங்கப்படுகின்றது. அதன்படி 1979–ம் ஆண்டு பிறப்பிக்கப்பட்ட அரசு ஆணை எண் 1119–ன் படி 18 மாத மருத்துவ விடுப்பு வழங்க வேண்டும். இரவு நேரப்படி ரூ 1·50 என்பதை 5 ரூபாயாகவும் தேநீர்படி மாதம் 7.50 என்பதை ரூபாய் 25 ஆகவும் உயர்த்த வேண்டும். இல்லையென்றால் முன்பு போலவே 6 அவுன்ஸ் டீயும், 2 அவுன்ஸ் பாலும் வழங்க வேண்டும், வாரிசுகளுக்கு வேலை, சீருடை, சீரான கேன்டீன் வசதிகள் செய்து தரவேண்டும். அரசு அச்சகம் துவங்கி 150 ஆண்டு முடிந்ததை முன்னிட்டு தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் வழங்க வேண்டும், அந்த போனஸ் வழங்கப்படவில்லை அதையும் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அச்சுகோர்க்கும் பிரிவு தொழிலாளர்களுக்கு ஆண்டு ஊதிய உயர்வு வழங்கப்படும்போது உற்பத்தி திறனை காரணம் காட்டாமல் வழங்க வேண்டும்; அவுட் டர்னை மைனசாக காரணம் காட்டி பழி வாங்கும் போக்கை கைவிட வேண்டும். அப்படி பழி வாங்கப்பட்ட தொழிலாளர்களை மீண்டும் வேலைக்கு சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு இராமநாதபுரம் மாவட்டம் இளங்காமணி கிராமத்தில் அரிசனங்களுக்கு சுடுகாடு இல்லை; அதை அமைத்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். திருச்சி மாவட்டம் முசிறி தாலுக்கா பேரூர் கிராமம் திருத்தலை கிராமம் ஆகிய இடங்களில் ஆதிதிராவிடர்களுக்கு வீடே இல்லை. அவர்கள் மிகவும் தாழ்ந்த நிலையில் இருப்பதை உணர்ந்து அவர்களுக்கு மேலும் வசதிகளை செய்து கொடுத்து அவர்களை முன்னேற செய்யவேண்டுமென்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்,

1982 மார்ச் 17]

திரு. ஆர். சக்கரபாணி: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு ஆதிதிராவிடர் நலஅமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய சிற்றுரையைத் துவங்கலாம் என்று கருதுகிறேன். மானியக் கோரிக்கை குறிப்புகளைப் பார்த்து, படித்ததற்குப் பின்னால் ஆதி திராவிடர் மக்களுடைய வாழ்க்கை நலனை, இந்தச் சமுதாயத்தை வாழவைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு இந்த நலத்துறையிலே அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்ந்தேன். அந்த உணர்வை நான் இருகூறாகப் பிரித்துப் பார்த்தேன். ஆதிதிராவிட மக்கள் வாழ்க்கையிலே வளமாக வாழ வேண்டுமென்றால் அடிப்படை கல்வித் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும். ஒருவனுக்கு இரண்டு கண்களும் ஒருசேர பார்க்கிறபோது எவ்வாறு பார்வை நன்றாக இருக்குமோ அது போன்று கல்வித்தரம் இருக்குமானால் ஒரு கண் பார்வை பெற்றவனாக கருதப்படுவான், அதற்குப் பின்னாலே அவர்களுக்குப் பொருளாதார ஏற்றம் இருக்குமானால் இரண்டாவது கண்ணைப் பெற்றவனாக கருதப்படுவான், அந்த வகையிலே முதலிலே பார்க்கிறபோது ஒதுக்கியிருக்கிற தொகையிலே பாதிக்கு மேலாக கல்விக்காக ஒதுக்கியிருப்பதைப் பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் நலத்துறையில் பல்வேறு சலுகைகளைச் செய்திருந்தாலும் மேலும் சீர்செய்வதற்கு வேண்டிய குறிப்புகளைத் தீட்டியாக வேண்டும். அதில் இருக்கிற குறைபாடுகளை பார்க்க வேண்டும். கல்வி என்று எடுத்துக்கொண்டால் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு எவ்வாறு தரம் கெட்டு சீர்கெட்டு இருக்கிறதோ அதைத்தான் பார்க்க முடிகிறது. தாழ்மையான வேண்டுகோளாக நான் கல்விக்காக 50 சதவீதத்தை ஒதுக்கியிருப்பதை, புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசை கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் பள்ளிக் கட்டிடத்தைச் சீர்படுத்தியாக வேண்டும் பள்ளிச்சிறார்கள், சிறு குழந்தைகள் செல்கிற போது ஒன்றைப் பார்க்கிறோம். காக்கி உடை அணிந்தவர்கள் என்றைக்கும் முரட்டுத்தனமாக இருப்பார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. அதற்கு மேலாக சிவப்புத் துண்டை நாம் பார்ப்போமானால் புரட்சிக்கு ஆட்படுவோம், அதே போலத்தான் சிறு குழந்தைகள் பள்ளிக்கூடம் செல்கிறபோது பள்ளிக் கட்டிடம் சரியாக இல்லையென்றால், நிச்சயமாகக் கல்வி ஏற்றம் வராது என்பதை நாம் உணர்ந்தாக வேண்டும். அந்தக் கல்வி ஏற்றத்தைக் கொண்டுவர இந்த ஆண்டு சிறப்புத் திட்டமாக வைத்து, பள்ளிக் கட்டிடத்தைக் கட்டித்தர வேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பள்ளிக் கட்டிடத்தைச் சரிப்படுத்தியதற்குப் பிறகு, நண்பகல் உணவைப் பார்க்க வேண்டும். புரட்சித் தலைவர் அரசு நல்ல முறையில் அதில் கவனம் செலுத்தியுள்ளது. இதற்கு முன்னாலிருந்த அரசுகள் எல்லாம் கொடுத்தன, ஆனால் புரட்சித் தலைவர், அவர்களது குறைகளை உணர்ந்தவர். தாயுள்ளம் கொண்டவர், ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்.

ரூ. 100 கோடி அந்தத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கீடு செய்யப் பட்டுள்ளது. நான் பணிவன்போடு சொல்லிக்கொள்வ தெல்லாம் இந்த ஆதி திராவிடர்களுக்கு ஒரு தொகையை ஒதுக்க வேண்டும்.

கல்வித் துறையை இரண்டாக நான் பார்க்கிறேன். ஆதி திராவிடர் நலத் துறையில் அமைக்கப்பட்ட கல்வித்துறை ஒன்று. அதற்கு அதிகாரிகளாக இருப்பவர்கள், ஆதி திராவிட நல அதிகாரிகளாக இருக்கிறார்கள். இன்னொரு பக்கம் கல்வித் துறை இருக்கிறது, இந்த இரண்டையும் இன்றைக்கு நாம் ஒன்றாகப் பார்க்கிறபொழுது கல்வித்துறையிலே இருக்கிற அதிகாரிகள் அந்த ஆதி திராவிடர்கள் நலத்துறையால் நடத்தப் படுகிற பள்ளிகளை ஒழுங்காகக் கண்காணிக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், நிச்சயமாகக் கிடையாது. நான் பணிவான வேண்டுகோளாக விடுப்பதெல்லாம் கல்வித்துறை இதில் அதிக அக்கறை காட்ட வேண்டும். அதிக அக்கறை காட்டி பள்ளிப் பிள்ளைகள் ஒழுங்காகப் பள்ளிக்கு வருகிறார்களா அவர்களுடைய படிப்பு ஒழுங்காக இருக்கிறதா என்பதை நன்கு கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட்டுக் காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதோடு இன்னொன்றைச் சொல்ல வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்குப் புத்தகம் வழங்குகின்ற திட்டம். புத்தகம், சீருடை வழங்கப்படுகின்றபொழுது, ஆதி திராவிட நலத்துறையினரால் வழங்கப்படுகின்ற அதே நேரத்தில், கல்வித்துறை அதில் அக்கறை காட்ட வேண்டும். கல்வித்துறை அக்கறை காட்டுமானால், ஆதி திராவிடர் நலத்துறையில் இருப்பவர்கள் சற்றொப்ப விழிப்புணர்ச்சி கொள்ள முடியும். பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பித்ததற்குப் பின்னால், 1 மாதம் அல்லது 2 மாதம் காலக்கெடுவை வைத்து பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் புத்தகம் வழங்கப்படுகிறதா என்பதைத் தயவு செய்து பார்க்கவேண்டும் அந்தப் புத்தகம் வழங்கப்படாமல் இருப்பதன் காரணமாகத் தான் பிள்ளைகள் படிக்க முடியவில்லை. ஏழை அடித்தட்டில் இருக்கிற ஆதி திராவிட மக்கள், பொருளாதாரத்தில் சீரழிக்கப் பட்ட அவர்கள் பள்ளிக்குப் பிள்ளைகளை அனுப்புகின்ற பொழுது புத்தகத்தை அரசு கொடுக்கும் என்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆனால், புத்தகம் வழங்குவதில் அரசு தாமதப் படுத்துமானால், பிள்ளைகள் சரியாகப் படிக்க இயலாது. தாயுள்ளம் கொண்ட இந்தப் புரட்சித் தலைவர் அரசும் மாண்புமிகு அமைசசர் அவர்களும் இதிலே அக்கறை செலுத்த வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குழந்தைகள் காப்பகங்கள், காப்பகங்கள் இன்றைக்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதி திராவிடர் நலத்துறையால் அமைக்கப்படும் காப்பகங்களுக்கு இடம் ஒதுக்கப்படுகிறதா என்று பார்த்தால் இதுவரையில் இல்லை. நலத்துறையால் ஒதுக்கப்படுகிற மானியமெல்லாம் இன்றைக்குப் பல்வேறு கால கட்டங்களில் விடுதிகளுக்காகவும் பள்ளிக்கூடங்

களுக்காகவும் இதுபோன்ற ஸ்தாபனங்களுக்காகவும் வாடகைத் தொகையாகத்தான் சென்று கொண்டிருக்கிறதே தவிர, அவர்களுடைய வாழ்வை உயர்த்துகின்ற வகையிலே அவை இல்லை என்பதை தயவு செய்து நீங்கள் எண்ணிப் பார்த்திட வேண்டும். எனவே, காப்பகங்கள், 3 வயது முதல் 5 வயது வரை உள்ள அந்த இளம் சிறார்கள் தங்குகின்ற காப்பகங்கள் நல்ல முறையிலே இருக்க வேண்டும். அங்கு குழந்தைகளுக்கு ஒழுங்குகளைக் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும், தேசத் தலைவர்கள் அண்ணா போன்றவர்கள், பெரியார் போன்றவர்கள், காந்தி போன்றவர்கள் இவர்களுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றை அவர்கள் மனதிலே ஈர்க்கின்ற அளவுக்கு இந்தச் சிறார்கள் நல்ல வகையிலே பாடம் கற்றுக் கொள்ளும் வகையில் புரட்சித் தலைவர் அரசு இத்திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால். அதற்கு இடம் ஒதுக்கவேண்டும். இடம் ஒதுக்கி, அந்த இடத்திலே பள்ளிக் கட்டிடத்தைக் கட்டி, காப்பகங்கள் அமைக்க வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நான் கூறுவதெல்லாம் மாணவர்கள் இல்லங்கள் மாணவர்களுக்கென்று விடுதிகளைக் கட்டி இருக்கிறார்கள். அந்த விடுதிகளில் இன்றைக்கு நாம் ஒன்றைப் பார்க்கின்றோம். நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டு கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். பொன்னேரி தொகுதியில் மாணவிகளுக்கு ஒரு இடத்தை நாம் பெற்றோம். அந்த இடம் ரோடு ஓரமாக இருந்தது. அங்கே ஒரு சிலர் அந்த இடம் ரோடு ஓரமாக இருக்கக்கூடாது, ஆதி திராவிட மாணவியர் விடுதி, வேறு ஓரிடத்தில் இருக்க வேண்டு மென்று சொல்லி, வேறிடத்தைக் காட்டுகிறார்கள். இது போன்ற நிலைமைகள் மாற்றப்பட வேண்டும். புரட்சித் தலைவர் அரசு ஒரு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது. ஆதி திராவிட மக்களுக்கு நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்வதென்றால், நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்து, அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கவேண்டு மென்றால், அந்த இடம் கிராமத்திற்கு அருகாமையில் இருக்க வேண்டுமென்று ஆணையைப் பிறப்பித்திருக்கிறது. இந்தக் காலத்தில் மாணவியருக்கு விடுதி கட்டும்போது அது சாலை ஓரத்தில் இருக்கக் கூடாது என்ற நிலைமையை உருவாக்கு கிறார்கள். அதற்கு இந்த அரசு கண்காணிப்பாக இருந்து, அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று பணிவன் போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு மாணவர்களுக்கு உதவித் தொகைகள் கொடுக்கப் படுகின்றன. அந்தத் தொகை கல்லூரி மாணவர்களுக்கு இது வரை சென்று சேரவில்லை, ஆண்டு இறுதித் தேர்வை அவர்கள் நெருங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். எனவே, இது வரையில் பணம் சேரவில்லையென்றால் அவர்கள் இறுதித் தேர்வுக்குச் செல்ல முடியாது. எனவே தயவுசெய்து அந்தத் தொகையினை வெகு விரைவில் கொடுப்பதற்குத் தகுந்த ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்,

நம்முடைய புரட்சித் தலைவரின் அரசு, ஏழை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும், மலைவாழ் மக்களும் பயனடையக்கூடிய வகையில் பல திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறது. அந்த மக்கள் பொருளாதாரத்தில் மேம்பாடு அடைய வேண்டுமென்பதற்காக உழவர்களுக்கு மாடு வழங்கும் திட்டம். பாசனக் கிணறுகள் தோண்டுவதற்கான திட்டம், தொழில் கருவிகளை அவர்களுக்கு வழங்குவதற்கான திட்டம், தட்டச்சு நிலையங்கள் வைப்பது போன்ற திட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இவைகளெல்லாம் அந்த மக்களை வாழவைக்கின்ற திட்டங்களாகும். இந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றால் யதார்த்த நிலையோடு அணுக வேண்டும். ஆதி திராவிட மக்கள் இன்றைக்கு தங்களுக்கு என்னென்ன சலுகைகள் அளிக்கப்படுகின்றன என்பதைக்கூட தெரிந்து வைத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆகவேதான் அவர்கள் ஏழ்மையிலே உழன்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். காலையில் எழுந்து விவசாயம் பார்க்கச் செல்வதற்குத்தான் அவர்களால் முடிகிறதே தவிர கல்விக்காகச் செல்ல முடியவில்லை. கல்விக்காகச் செல்லாத நிலையில் அவர்களுடைய பொருளாதார நிலையும் ஏறவில்லை.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

அந்த மக்களுடைய கல்விக் கண்ணைத் திறப்பதற்காகத் திட்டம் வைத்திருக்கின்ற இந்த அரசு அந்தத் திட்டங்களைப் பற்றி அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளும் வகையில் அதை மற்றொரு கண்ணாகப் பாவித்துச் செயல்பட வேண்டும். எனவே, இந்தத் திட்டங்களை அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளும் வகையில் அவைகளைத் திரைப்படமாக எடுத்துக்காட்ட வேண்டும். இதன் காரணமாக அவர்கள் தங்களுக்குள்ள சலுகைகளைப் பற்றி தெரிந்துகொள்வதற்கான வாய்ப்புகள் ஏற்படும்.

(பிற்பகல் 1·10)

அடுத்து, நான் இன்னொன்றையும் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆதி திராவிடர் நலத் துறையால் நடத்தப்படும் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் தலைமை ஆசிரியர்கள், அவர்கள் ரிடையர் ஆகும் வரையில், அதாவது அந்தப் பதவியிலிருந்து வீட்டுக்குப் போகும் வரையில் அவர்களேதான் தலைமை ஆசிரியர்களாக இருக்கிறார்கள். அவரைப் பார்க்கின்றபொழுது அந்தக் கிராமத்திலுள்ளவர்கள் ஒழுங்காக இருப்பதில்லை. பிள்ளைகளும் ஒழுங்காகப் படிப்பதில்லை. எனவே, அதில் ஐந்தாண்டுக் காலம் அல்லது பத்தாண்டுக் காலம் என்ற ஒரு வரைமுறையை வைத்தாவது, அந்தக் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பின்னால் அவர்களை வேறிடத்திற்கு மாற்றுவதற்கு அரசு முன்வர வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏழை ஆதி திராவிட மக்கள் பொருளாதாரத்தில் ஏற்றம் காண வேண்டுமென்பதற்காக பால் வழங்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எத்தனை பால் வழங்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும், அவைகள் ஆதி திராவிட மக்களுக்கு முழுமையாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். உழுதவன் கணக்குப் பார்ப்பது என்று சொல்வார்கள். மேலும் செட்டியார் ஆற்றிலே இறங்கினாலும் அனாவசியமாக

இறங்கமாட்டார் என்று சொல்வார்கள். அந்த வகையில் இந்தச் சங்கங்கள் சிறப்பாக நடக்கின்றனவா என்று பார்க்க வேண்டும். பால் சொசைட்டிகளில் ஆதி திராவிடர்களுக்கு முழுமையாக வாய்ப்புக் கொடுத்தால்தான் நிலைமைகள் சரியாக இருக்கும் என்பதைக் கோடிட்டுக் குறிப்பிட்டுக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஏழை ஆதி திராவிட மக்களுக்கு வீட்டு மனைகள் வழங்கும் திட்டம் இருக்கிறது, இதை யதார்த்த உலகத்தோடு பார்க்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் கண்ணாடி முன் முகத்தைப் பார்ப்பது போல் தெரியும். கிராமங்களில் என்ன நிலைமை என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆதி திராவிட மக்கள் இருக்கும் இடங்களைச் சுற்றியிருக்கும் நிலங்கள் பட்டா நிலங்களாக இருக்கும். அவைகள் 'வெட் லேன்ட்' விவசாயத்திற்கு ஏற்ற நிலம். அவற்றை ஆதி திராவிடர்கள் பெற முடியாது என்று சட்டம் கூறுகிறது. அப்படிப்பட்ட சட்டம் இன்றைக்கு நாட்டிலே எதற்காக இருக்கிறது என்பதைச் சில நேரங்களிலே புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஏன் இந்தக் காரியங்களைச் செய்கிறார்கள் என்பதும் புரியவில்லை. இருந்தாலும் அந்தச் சட்டத்தை மீறி நாம் செல்ல முடியாது. ஆகவே இதை நான் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்கிறேன். நான் சொல்ல வருவது என்னவென்றால். காலனியைச் சுற்றியிருக்கும் நிலங்களை அவர்கள் நிச்சயமாகப் பெற முடியவில்லை. புறம்போக்கு நிலம் இருக்கும்; அது ஆழமான பகுதியில் காணப்படும். மழைக்காலத்திலும், மழைக்காலம் முடிந்து மூன்று நான்கு மாதங்கள் வரையிலும் அங்கே எங்கு பார்த்தாலும் தண்ணீர் தேங்கிக் குட்டைகளாகக் காட்சியளிக்கும். அந்த இடங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்று அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படிக் கொடுத்த பிறகு அங்கே வீடு கட்டிக் கொண்டால் அந்த வீடு நல்ல முறையில் அமையுமா? நல்ல முறையில் அமைவது கிடையாது. எனவே அந்தச் சட்டத்திற்கு விதிவிலக்கு கொடுக்க முடியுமா என்று பார்த்து வேண்டுமென்றால் அவசரச் சட்டமாவது பிறப்பித்து அந்த மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய நிலங்கள் கிடைத்த பிறகு அரசு பார்வையிட்டு நிர்ணயித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராம வீட்டு வசதிக் கழகத்தில் இன்றைக்கு நான்காயிரம் ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். அந்த நான்காயிரம் ரூபாயைப் பெற்றுக் கொண்டு ஒருவர் எப்படிக் கட்ட முடியும், நாம் எண்ணுவதெல்லாம் ஏதோ கிராமப்புறத்தில் இருக்கின்ற அரிசனங்களின் வீட்டைச் சுற்றி மரம் வைத்திருக்கிறார்கள், மற்றவைகள் இருக்கும் என்று கருதிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

மரம் எதற்காக என்று சொன்னால். கிராமத்திலே நாம் பார்க்கலாம். பனை மரத்தைத் துண்டுபோட்டு அதை வாரைகளாக அறுத்து துண்டுபோட்டு பயன்படுத்துவார்கள். இன்றைக்குப் பனை மரங்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பகுதியிலே இருக்கின்றதா என்றால் இல்லை. அதற்குப் பின்னாலே பூவரச மரம் இருக்கும் அல்லது வேப்ப மரம் இருக்கும். அந்த மரத்தை அறுத்து கதவுகள் நிலைகள் செய்துகொள்ள முடியும். ஆனால்

அந்த மரங்கள் இப்போது இல்லை. இவைகள் எல்லாம் அவர்கள் ரூ. 4000 பெற்றதற்குப் பின்னால், மரத் தொட்டிக்குச் செல்கிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கின்ற விலைவாசி ஏற்றத்தில் அந்த ஏழை தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நிச்சயமாக வீடு கட்ட முடிவதில்லை. எனவே, தயவுசெய்து நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் இந்தத் தொகையை உயர்த்தியாக வேண்டும் அல்லது கச்சாப் பொருட்களாக மரம், நிலை, கதவு இவைகள் தேவையா அல்லது ஓடுகள் தேவையா என்பதை அறிந்து கொடுத்தாக வேண்டும, அவைகளைக் கொடுத்து, செலவுக்கு மட்டும் காசு கொடுத்தால்கூட அது நன்மையாகத் தோன்றும் அதை விட்டுவிட்டு ரூ. 4000 கொடுப்பது நிச்சயமாக அவர்களுக்கு பயன் தருகின்ற நிலையில் இல்லை என்பதைநான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே, அந்தத் தொகையை அரசு பரிசிலனை செய்து ரூ. 4000-ஐ ரூ. 7 அல்லது 3 ஆயிரமாக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், மற்றொன்றையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே பேசுகின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பல்வேறு குற்றச் சாட்டுகளைச் சொன்னார்கள் அமைச்சர் அவர்கள் கிராமங்களுக்குச் செலலுவதே இல்லை. அல்லது தொகுதிகளுக்குச் செல்வதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை சொன்னார்கள். நான் 2 ஆண்டு காலமாக இந்த சட்ட மன்றத்திலே இருக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதிக்கு மட்டும் 4 முறைகள் அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதிக்கு வந்ததால் அவர் எல்லா இடங்களுக்கும் சென்றதாக நான் கூறவில்லை. இளம் பிள்ளைகளை நாம் வளர்கின்றபோதே கண்டு கொள்ள முடியும் என்னுடைய வரலாற்றில் நான் அறிந்த வரையில், 5 வயது முதல் நான் ஓரளவுக்கு பக்குமானவன். நான் 5 வயது முதல் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். எந்த ஒரு அமைச்சரும் ஒரு தொகுதியில் 4 முறை வந்ததாக தெரியவில்லை அல்லது வந்தார்களே அவர்கள் விடுதிகளைப் பார்த்திருக்கிறார்களா அல்லது நலத்துறை பள்ளிக் கூடங்களைப் பார்த்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், நிச்சயமாக கிடையாது. ஆனால், நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் 4 முறைகள் வந்து என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள 5 மாணவர்கள் விடுதிகளைப் பார்வையிட்டார்கள், அவர் பார்த்ததற்குப் பின்னால் ஓரளவுக்கு நிலைமைகள் மாறி இருக்கின்றன. அந்தக் குற்றச்சாட்டை வேறு வகையில் சொல்லியிருக்க முடியும் அவர்கள் நேரடியாகப் பேசியிருக்கலாம். அப்படிப் பேசுவதை விட்டுவிட்டு குற்றச்சாட்டு போல இங்கே சொல்வதை நான் கண்டிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன், எதை சொல்வதற்கும் இந்த அவையிலே உரிமை இருக்கிறது.— சுவரை இடித்துவிட்டு சித்திரம் எழுத வேண்டுமென்று ஒருவர் கருது வாரேயானால், அவர் நிச்சயமாக அதிலே வெற்றி காணமுடியாது என்பதை பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அமைச்சர் மீது எல்லாக் குற்றச்சாட்டையும் கொண்டு வந்துவிட்டு சுவரை இடிக்கிறீர்கள். அதே நேரத்தில் சித்திரம் எழுத வேண்டுமென்று கருதுகிறீர்கள். நிச்சயமாக எழுத முடியாது.

1982 மார்ச் 17]

திரு. என்.பழனிவேல்: துணைத் தலைவர் அவர்களே. நான் பேசியதை மனதிலே வைத்துத்தான் அவர் பேசுகிறார் என்று கருதுகிறேன். ஆனால், நான் அமைச்சர் மீது வேண்டுமென்றே குற்றம் சாட்டவில்லை. நான் சொன்னது முழுவதும் உண்மை. என்னுடைய தொகுதிக்கோ அல்லது பக்கத்து தொகுதிக்கோ அமைச்சர் அவர்கள் வரவேயில்லை என்பது உண்மை. ஆகவே, அவர்கள் நான் சுவரை இடித்துவிட்டு சித்திரம் எழுத வேண்டுமென்று சொன்னதாக கூறும உதாரணம் பொருத்தமாக இல்லை. அவருடைய தொகுதி சென்னைக்கு ஒட்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே. வந்திருக்கலாம், என்னுடைய தொகுதி மதுரை மாவட்டம், ஆகவேதான் சொன்னேனே ஒழிய, குற்றம் சாட்டுவதற்கான முறையிலே சொல்லவில்லை.

திரு. ஆர். சக்கரபாணி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தமட்டில் நான் கோடிட்டுக், காட்ட விரும்புவது, அங்கே அமைச்சர் அவர்களைக் கண்டு பேசியதற்குப் பின்னால், புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அனுமதியின் பேரில் ஒரு மாணவியர் விடுதிகட்ட ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக நான் இந்த நேரத்தில் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் என்னுடைய தொகுதியில் வல்லூர் கிராமத்தில் ஏறத்தாழ 35 ஆண்டு காலமாக ஒரு பள்ளிக்கூடம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பள்ளியை 8 ஆம் வகுப்பிலிருந்து உயர்நிலைத் பள்ளியாக உயர்த்த வேண்டுமென்று பல்வேறு நிலைகளில் விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறோம் அதற்கான ஆய்வுகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அது வர இருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். இந்த ஆண்டிலே அமைச்சர் அவர்களும் அதிகாரிகளும் அதைப் பெற்றுத்தருமாறு பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் சரியாக இல்லை. வல்லூர் கிராமத்திலுள்ள அந்தப் பள்ளிக் கட்டிடத்தைப் பற்றி ஒரு நாள் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர் பிறந்த ஓர் ஊரில் இப்படிப்பட்ட கட்டிடம் இருப்பது அவருக்கு அவமானமாக இருக்கிறது. அது மாட்டுக் கொட்டகை போல் இருப்பதாக எனக்கே சவால் விடுகிற வகையிலே 'தீச் சுடர்' என்ற பத்திரிகையிலே வந்தது. நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன், இதுபோன்ற நிலைமைகளை முதலிலே பார்க்க வேண்டும். எங்களைப் போன்றவர்கள் தொகுதியிலே செய்து கொடுத்தால்தான், மக்கள் நம்பிக்கையைப் பெற முடியும் என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தை உயர்நிலைப் பள்ளியாக மாற்ற வேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கும்முடிப் பூண்டி நகரத்திலே உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு மாணவர் விடுதி இதுவரை இல்லை. அங்கே ஒரு நலத்துறை விடுதியை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

[திரு. ஆர். சக்கரபாணி] [1982 மார்ச் 17

ஒன்றை நான் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டிலே ஜாதி மத வேறுபாடு தீர்ந்தாக வேண்டும். அதற்கான திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் கலப்பு திருமணங்கள் செய்துகொள்பவர்களுடைய குழந்தைகள், கலப்பு திருமணங்கள் செய்துகொள்பவர்களுக்கு எல்லா வகையிலும் முன்னுரிமை கொடுத்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். முன்னுரிமை கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. புரட்சித் தலைவர் அவர்களையும், இந்த அரசையும் நான் பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில கலப்பு திருமணங்களை ஊக்குவிக்கின்ற வகையிலே நலத்துறையால் கொடுக்கப்படுகின்றதா என்று பார்த்தால் அவர்களுடைய கணக்கை நம்மால் பார்க்க முடியவில்லை. தற்போது கோவில் அறநிலையம் மூலமாக கலப்பு திருமணங்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு தோழரும், ஒரு சகோதரியும் எங்கே நாடுகிறார்கள் என்று பார்த்தால் அவர்கள் நாடுகின்ற இடம் எல்லாம் புரட்சித் தலைவர் முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய நிதியைத்தான் நாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆயிரம் ரூபாய் என்று நாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நலத்துறையை நாடுவதற்கு இன்னும்கூட அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. நான் படிக்கிற நேரத்தில ஒன்றைப் படித்தேன். அவர்களுக்கு 8 கிராம் தங்கப் பதக்கம் கொடுக்கப்படுகிறது என்று ஒரு கணக்கை கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அந்தக் கணக்கு நிச்சயமாகத் தெரிந்தாக வேண்டும். நலத்துறையினால் கலப்புத் திருமணங்கள் செய்து கொள்பவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை நான் கோடிட்டுக் குறிப்பிட்டுக்காட்ட விரும்புகிறேன். நான் முன்பு கூறியதைப்போல் திரைப்படங்களில் காட்டுகின்ற வகையிலே அதைப் போன்ற ஒரு திட்டத்தை காட்டவேண்டும். அதே நேரத்தில் நான் முன்பு கூறியதைப்போல் குடிமக்களுக்கு இடங்களை ஆர்ஜிதம் செய்யும் போது, அதை முனைந்து செய்தால்தான் அவர்கள் வாழக்கூடிய இந்த நாட்டில் பல இடங்களில் மாறுதல், (மணி அடிக்கப்பட்டது)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்,

(பிற்பகல் 1.20)

திரு ஆர். சக்கரபாணி: இந்த திட்டங்களையெல்லாம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நல்ல முறையிலே நிறைவேற்றுவதற்கும் மற்ற அனைத்து திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கும் புரட்சித் தலைவர் அவர்களையும் மற்ற அமைச்சர்களையும் பாராட்டி விடை பெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. ஏ. இராமலிங்கம்: சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1982-83 ஆம் ஆண்டிற்கான மானியக்கோரிக்கையின் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன், குறிப்பாக கடந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு எத்தனையோ நல்ல காரியங்களையும், நல்ல திட்டங்களையும்

TRUTH ALONE TRIUMPHS

நிறைவேற்றி செயல்பட்டது. ஆனால் இந்த அரசு அதனை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு என்னென்ன திட்டங்கள் தீட்டினார்களோ அதற்கெல்லாம் முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட்டது, என்பதனை கூறிக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக கடந்த எங்களுடைய தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் முதல்வராக இருந்த போது, ஏறக்குறைய தமிழ்நாட்டிலே அத்துணை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், சிமெண்ட கட்டிடம் அதாவது கூரையே இருக்கக் கூடாது என்ற ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டி ஒரே ஆண்டில் ஏறக்குறைய 40 ஆயிரம் வீடுகளைக் கட்டித் தந்தார்கள். ஆனால் இந்த அரசு தற்போது இந்த திட்டத்தைக் கைவிட்டுவிட்டது மட்டுமல்லாமல் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒதுக்கிய 3 கோடி ரூபாயை அந்த டாட்கோ நிறுவனத்திற்கு சம்பளமாக கொடுத்து வருகிறது. இருப்பினும் அந்தத் தொகையை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குச் செலவு செய்வதாக கூறிக்கொள்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சுமார் 40 ஆயிரத்திற்கு வீடுகள் கட்டி இருக்கிறார்கள், இருந்தாலும் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கிற திட்டம் என்று கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். கடன் முதல் தவணையாக ஏறக்குறைய ஒரு ஆயிரத்தைக் கொடுத்துவிட்டு அப்படியே விட்டு விட்டார்கள். இப்போது அந்த வீடுகள் எல்லாம் தரைமட்டமாக இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழ் நாட்டிலுள்ள அத்துணை அரிசனக் காலனிகளுக்கும் ஒரே ஆண்டில் வீட்டுமனைப் பட்டா கொடுப்பதற்கும், மயானப் பாதைக்கு. சாலை வசதி செய்வதற்கும் கடந்த காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஒரு வாரியம் அமைத்தது. அதை இந்த அரசு நிறுத்தி விட்டது. மீண்டும் இந்த அரசு அதைப்போன்ற ஒரு வாரியத்தை அமைக்க முன்வர வேண்டும். அரிசனங்களுக்கு இந்த வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரிசனங்களுக்கு மயான வசதி, மயானத்திற்குச் செல்ல பாதை வசதி, வீட்டுமனைப் பட்டா வசதி குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக ஆங்காங்கே இருக்கின்ற தனித் தாசில் தார்களுக்கு தற்போது ஜீப் வசதி இல்லை. அதனால் அவர்கள் உடனுக்குடன் மக்கள் குறைகளைச் சென்றறிந்து நடவடிக்கை எடுக்கவசதி இல்லை. உடனடியாக அரிசன நல தாசில்தார்களுக்கு ஜீப் வசதி செய்து கொடுத்து, வேலைகளை முடிக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

1 முதல் 12 ஆம் வகுப்புவரை படிக்கும் அரிசன மாணவ மாணவியர்களுக்கு அரிசன நலப் பள்ளியில் படித்தால்தான் இலவசமாக நோட்டு, புத்தகம், சீருடை வழங்கப்படுகிறது. மற்ற பள்ளிகளில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு புத்தகம், சீருடை இலவசமாக வழங்கப்படுவதில்லை. இந்த நிலையை மாற்ற வேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள் எந்தப் பள்ளியில் படித்தாலும் அவர்களுக்கு இலவச நோட்டு, புத்தகம், சீருடைகள் வழங்கப் பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு தற்போது இட ஒதுக்கீட்டில் 18 சதவீதம் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் இது சில தனியார் பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் இதர நிறுவனங்களிலும் அமுல் படுத்தப்படவில்லை. அதைக் கண்காணிக்க அரிசன நலத்துறை மூலம் ஒரு உயர்மட்ட அதிகாரியை நியமித்து தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு 18 சதவீதம் சரியாகக் கிடைக்கிறதா என்பதைப் பார்த்து, அந்த மக்கள் பயனடையச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பள்ளியிலோ அல்லது கல்லூரியிலோ. படிப்பதற்கு வருமான வரி, சொத்து மதிப்புச் சான்றிதழ் கேட்கிறார்கள். அதனால் பல தொந்தரவுகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டு சில நேரங்களில் அவர்கள் படிக்க முடியாமல் செய்துவிடுகிறார்கள். அவர்களுடைய வருமானத்தையோ, சொத்தையோ பார்க்காமல் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற சான்றிதழை வைத்து, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குரிய எல்லாச் சலுகைகளை யும் எல்லோருக்கும் அளிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தற்போது சிதம்பரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில், சென்ற கல்வி ஆண்டில் முன் அறிவிப்பு இன்றி பட்டப்படிப்பை நிறுத்தி விட்டதால் சிதம்பரம், காட்டுமன்னார்கோவில், புவனகிரி பகுதிகளிலுள்ள தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்பட்ட மாணவர்கள் பட்டப் படிப்பு படிக்க முடியாமல் மிகவும் அவதியுறுகிறார்கள். அதனால் தற்போது சிதம்பரத்தில் அரிசன நலத்துறையால் நடத்தப்பெற்று வரும் அரசினர் நந்தனார் உயர்நிலைப் பள்ளியை கல்லூரியாக மாற்ற வேண்டும். அப்படி மாற்றினால் அந்தப் பகுதிகளிலுள்ள தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்பட்ட மாணவர்கள் பயன்பெறுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் சிதம்பரத்தில் நடைபெற்றுவரும் நந்தனார் பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளியிலும் விடுதியிலும் படிக்கும் சுமார் 2,000 மாணவியர்களுக்கு குடிப்பதற்கும், குளிப்பதற்கும் தண்ணீர் வசதியில்லை. இது சம்பந்தமாக அரிசன நல இயக்குநரிடம் நேரில் எடுத்துக் கூறினேன். அவர்கள் தற்காலிக குழாய்க்கிணறு அமைத்துத்தந்து, 3 பைப்புகள் போட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார் கள். வயதுவந்த பெண்கள் வெளியில் சென்று குளிக்க முடியாத தால் அங்கே அவர்களுக்கு நிரந்தர தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுத்து, அந்த விடுதியின் குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்,

மேலும் இந்த அரசு 5 ஏக்கருக்கு குறைவான ஏழை விவ சாயிகளின் கடன்களை ரத்து செய்தது. ஆனால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு சுமார் 10 ஆண்டுக் காலத்திற்கு முன் கறவை மாடுகள் வாங்கவும், தொழில் நடத்தவும் கடன்கள் வழங்கி, அதைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாமல் இருக்கும் அரிசன மக்களின் கடன்களை ரத்து செய்யவில்லை, அந்தக் கடன்களை எல்லாம் ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 17]

குறிப்பாக என்னுடைய காட்டுமன்னார் கோவில் தொகுதி கொள்ளிட வடக்குக் கரையில் வல்லம்படுகை முதல் அணைக்கரை வரையில் அரிசன காலனிகளில் வாழும் மக்களுக்கு பாதை வசதியே இல்லை. கொள்ளிடத்தில் வடக்குக்கரையினை சீர் செய்து, நல்ல தார்சாலையாக அமைத்துத் தந்தால் கொள்ளிடத்தில் கரையும் வலுப்பெறும்; தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் சாலை வசதியும் நிறைவுபெறும். கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக இந்தக் கோரிக்கையை வலியுறுத்தி வந்தும் இதுவரையில் ஒன்றும் செய்யவில்லை, இந்த ஆண்டிலாவது அந்தக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தருவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன்.

கொள்ளிடம் வடக்குக்கரை சாலையில் சுமார் ஒரு இலட்சம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். இருந்தாலும் அவர்களுக்கு சரியான முறையில் போக்குவரத்து வசதி செய்துதரப்படவில்லை. எனவே இந்த ஆண்டாகிலும் கொள்ளிடம் வடக்குக்கரை சாலையினை சிறந்த முறையில் அமைத்து, அந்த அரிசனமக்கள் பயனடையும் வகையில் வல்லம்படுகையிலிருந்து அணைக்கரை வரையில் வடக்குக் கொள்ளிடக் கரைக்கு அவசியம் சாலை அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. அரிசன நலத்துறை நடத்திவரும் காட்டு மன்னார் கோவில் ஆண்கள், பெண்கள் அரிசன மாணவர் விடுதிகளுக்கு நீண்டகாலமாக நல்ல வசதி இல்லை. அனைத்து அரிசன மாணவர் விடுதிகளுக்கும் அரிசன நலத்துறையின் மூலமாக கட்டிடம் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காட்டு மன்னார் கோவில் வட்டத்திலும் சிதம்பரம் வட்டத்திலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நல்ல நன்செய் நிலத்தில் வீட்டுமனைப் பட்டாக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் வீடு கட்டிக்கொள்ள முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அரசு அவர்களுக்கு மானியம் கொடுத்து அல்லது அரசின் செலவிலே அந்த நன்செய் நிலத்தை தூர்த்து சீர்செய்து கொடுத்த அந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அங்கே வீடுகள் கட்டிக் கொள்ள வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையில் காலை அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று மாலை 4.00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.29 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

(மாலை 4.00)

மாலை 4.00 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை மீண்டும் கூடியது.

திரு. த. மாரிமுத்து: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவ அவர்களே, இங்கே அவைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ள ஆதித்திராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர் நலன் மானியக் கோரிக்கையிலே எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நான் முதற்கண் நன்றி கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். ஆதிதிராவிடர். மற்றும் பழங்குடியினர் மேம்பாட்டிற்காக பல முற்போக்குச் சிறப்புத் திட்டங்கள் இந்த மானியக் கோரிக்கைகளில் அடங்கியுள்ளதால் இந்தக் கோரிக்கையை ஆரம்பத்திலேயே வரவேற்று, பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். காலையிலே இருந்து இந்த மன்றத்திலே ஆதிதிராவிடர் நலத் துறை சம்பந்தமாக உரையாற்றிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் ஆதித்திராவிட மக்களுக்குத் தேவையான நன்மைகளைச் செய்யவேண்டும், அவர்கள் முன்னேற்றம் அடையச் செய்ய இன்னின்ன காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்று சொன்னார்களே தவிர ஆதித்திராவிட மக்கள் அவதிக்குள்ளாகின்றனர், கொடுமைப்படுத்தப்படுகின்றனர் என்று யாரும் குறிப்பிடாததிலிருந்து தமிழகத்தில் ஆதித்திராவிடர் சமுதாயம் எந்த அளவிற்குச் சீரோடும் சிறப்போடும் இங்கே இருந்து வருகிறது என்று பெருமைப்படுகிறேன்.

இந்த மன்றத்திலே நான் இப்போது சொல்வதை யாரும் தவறாகப் புரிந்து கொள்ள மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக இந்தியாவின் தற்காப்பு அமைச்சர் ஒருவர் இந்த நாட்டின் தேசத்தந்தை தேசப்பிதாவாகக் கருதிய, அரிசன மக்களுக்கு ஆலயப் பிரவேசத்தை செய்வித்த, சுதந்திரப் பிதா மகாத்மா காந்தி அவர்களின் சிலையைத் திறந்து வைத்தார்கள். அவர் திறந்து வைத்தார் என்ற அந்தக் காரணத்தினால் அந்தச் சிலைக்கு தீட்டுப் பட்டு விட்டது என்று சொல்லி, வேதம் ஓதி சுத்தப்படுத்தினார்கள். அதை இந்த மன்றம் அறியும். நாடு அறியும். இப்படி இருந்த இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே தான் தமிழ்நாடு ஒரு பகுதியாக இருக்கிறது, இந்தத் தமிழகத்தில் அப்படிப்பட்ட கொடுமைகள், அப்படிப்பட்ட வெறுக்கத்தக்க நிகழ்ச்சிகள் இல்லாதது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும். இங்கே சீரோடும் சிறப்போடும் ஆதித்திராவிட மக்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். பிறமாநிலங்களில் ஆதிதிராவிட மக்கள் சுடுநீராலும், சுடுநெருப்பாலும் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்ற நேரத்தில் தமிழகம் அமைதிப் பூங்காவாக காட்சியளித்துக்கொண்டு இருக்கிறது. அந்தப் பூங்காவில் ஆதித்திராவிட பெருமக்கள் 'ஆடுவோமே, பள்ளுப் பாடுவோமே' என்று ஆனந்தக் கூத்து ஆடிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இப்படி தமிழகம் அமைதியாக இருப்பதற்கு காரணம் அந்த ஆதித்திராவிட மக்களோடு இணைந்து நின்று, அந்தப் பெருமக்களுக்குச் சமமாக நின்று, அவர்களுக்குச் சமவாய்ப்பு கொடுத்து, அந்தச் சமுதாயத்தோடு தோளோடு, தோள் நின்று காரியங்களை ஆற்றிவரும் இந்தத் தமிழ் சமுதாயத்திற்கும் நான் பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படி அமைதிப்பூங்காவாக இருப்பதற்கு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும், தந்தை பெரியார் அவர்களும், பெரும் தலைவர் காமராஜரும் செய்த சேவைகள், அந்தச் சமுதாயத்தை பண்படுத்தி, வளம் உள்ளதாக ஆக்கி

யுள்ளது. அந்தச் சமுதாயத்தைக் கட்டிக்காக்கின்ற பொறுப்பினை இன்றைக்கு மாண்புமிகு புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டு, அந்தச் சமுதாயத்தை காப்பாற்றி வருகிறார்கள். அதற்காக அவர்களுக்கு அந்தச் சமுதாய மக்களின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்காகப் பெருமைப் படுகிறேன்.

மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் ஆதித்திராவிடப் பெருங்குடி மக்கள் பல நன்மைகளை அடைந்து வருகிறார்கள். குறிப்பாக மாணவர் சமுதாயம் நல்ல வளர்ச்சியையும் முன்னேற்றத்தையும் அடைந்து வந்துகொண்டு இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி ஏற்பட்ட உடனேயே மாணவர்கள் விடுதிகளில் இறைச்சி உணவைக் கொடுத்து, அவர்கள் அக்க பூர்வமான சிந்தனை பெறுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்து, அந்த உணவுத்திட்டத்திலே ஒரு சிறப்பான மாற்றத்தைச் செய்தார்கள் அதைப்போலவே, விடுதியில் உள்ள மாணவர்கள் உதவித் தொகையை அதிகரித்துக் கொடுத்தார்கள். பல்தொழில் வளர்ச்சிப் பள்ளிகளில் ஒதுக்கப்பட்ட மாணவர்களுக்கான இடங்கள் 1971—72—ல் 5.83 சதவீதம் என்று இருந்தது, 1981—82—ல் 21 சதவீதம் என்று உயர்த்தப்பட்டது, பொறியியல் கல்லூரிகளில் 1971—72—ல் 4.37 சதவீதம் என்று இருந்தது. 1980—81-ல் 18.6 சதவீதம் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கணக்கைப் பார்த்தால் மாண்புமிகு புரட்சித்தலைவர் ஆட்சியில் ஆதித் திராவிட மக்கள் எந்த அளவிற்கு வளர்ச்சி அடைந்து இருக் கிறார்கள் என்பதை எடுத்துச்சொல்லலாம்.

இப்படி மாநில அரசு பணியிலும் 18 சதவீத விழுக்காட்டை நிறைவேற்றுவதற்கு உயர் அதிகாரக் கண்காணிப்புக் குழு ஒன்றை ஏற்படுத்தியிருப்பது நாம் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்ள வேண்டிய ஒன்று. அதேபோல அறநிலையத் துறையிலும் ஆதித் திராவிட வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒருவரை கட்டாயமாக நியமிக்க வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டு, அதை பின்பற்றி, இப்போது அமைக்கப்பட்டிருக்கிற உயர்நிலைக் குழுவிலே சட்டமன்றப் பேரவையிலிருந்து 3 உறுப்பினர்கள் நியமிக்கப்பட்டிக்கிறார்கள். அந்த 3 உறுப்பினர்களும் ஆதித்திராவிட பழங்குடி வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதிலேயிருந்து, இந்த ஆட்சி எத்தனை திறம் பட அந்த மக்களுக்கு உதவி செய்வதில் காரியங்களை ஆற்று கிறது என்பதோடு, அந்த சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்தில் எவ்வளவு அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பதும் விளங்குகிறது.

அதைப்போலவே ஆதித்திராவிடர்களின் குடியிருப்புகளுக்கு மின் வசதி, பாதை வசதி, குடிநீர் வசதி, மயான பாதை வசதி திருமணக்கூடங்கள் கட்டித் தருகிற வசதி, மனைப்பட்டா வழங்குதல் போன்ற எத்தனையோ நடவடிக்கைகளை மிகவும் பாடுபட்டு எடுத்து வருகிறது. வறுமை கோட்டிற்கு கீழே வறுமையில் வாடும் மக்களில் பெரும்பான்மையினர் ஆதித்திரா விடர் வகுப்புகளைச் சேர்ந்தவர்களாகவே அதிகம் இருக்கிற

காரணத்தாலே 100 கோடி ரூபாயில் ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு சத்துணவு அளிக்கும் திட்டத்தை அளித்து, அவர்களுடைய பசிப் பிணியை போக்குவதில் அரசு கண்ணும் கருத்துமாக இருப்பதற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளக்கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த திட்டம் மிகச் சிறந்த திட்டம் என்ற வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அதை வரவேற்றிருக்கின்றனர்.

ஆதித்திராவிடர் பழங்குடியினர் பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத் திட்டத்தை, அன்பும் பண்புமாக மாண்புமிகு புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் கண்காணித்து செயல்படுத்தி வருகிறார்கள். என்னுடைய குளத்தூர் தொகுதியில் உள்ள ஆவூர் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு மாணவர்கள் விடுதி ஒன்று அமைத்துத் தரும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கீரனூர், இலுப்பூர் விராலிமலை போன்ற இடங்களில் உள்ள மாணவர் விடுதிகளில் உள்ள எண்ணிக்கையை அதிகரித்து தருமபடிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் புதுக்கோட்டையில் உள்ள புத்தாம்பூர் என்ற கிராமத்தில் ஆதித்திராவிட மாணவர்களுக்கென்று தனியாக ஆதித்திரா விடர் உயர்நிலைப்பள்ளி ஒன்று அமைத்துத் தரும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல தாலுக்கா அளவில் ஆதி திராவிட மக்களுக்கென்று தனியாக ஒரு தாசில்தார் அலுவலகம் அமைத்துக் கொடுத்து, அவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய சேவைகளை திறம் படச் செய்வதற்கு வழி வகுத்துக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள் கிறேன். அதேபோல ஆதித்திராவிட மக்களுக்கும், பழங்குடி மக்களுக்கும், ஆதித்திராவிட நலத்துறையின் பொறுப்பிலே தாலுக்கா அலுவலங்களில் தனியாக ஒரு அலுவலரை நியமித்து ஆதித்திராவிடர்களின் வேலைகளை—தேவைகளை விரைந்து செய்து கொடுப்பதற்கு வழிவகுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்று நமது தமிழகத்தில் ஆதித்திராவிட பழங்குடிமக்களுக்கு என்று பல நன்மைகள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் ஆதித் திராவிடர் நலனில் பெரிதும் உரிமை கொண்ட பேரறிஞர் அண்ணா, டாக்டர் நாவலர் போன்ற திராவிட இயக்கத் தலைமையின் கீழே, பட்டித்தொட்டிகள் எல்லாம், அவர் களுடைய நலனைப் பற்றி முழக்கம் செய்த அம்மையார் மாண்பு மிகு சத்தியவாணி முத்து அவர்களிடமிருந்து பதவியை பறித்தார் கள். அப்படி பதவி பறிக்கப்பட்ட அந்த நிலையைப் போக்க, ஆதிதிராவிட இனத்தைச் சேர்ந்த அந்த அம்மையாருக்கு மீண்டும் பதவி கொடுக்க, தரம் அறிந்து, தகுதி அறிந்து, மாநிலங்களின் அவையிலே மத்திய சர்க்காருடைய அமைச்சராக பதவி உயர்வு தந்து, ஆதிதிராவிடர்களுக்கு பெருமை தேடி தந்தார், மாண்பு மிகு புரட்சித் தலைவர் (குறுக்கீடு)

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் எங்களுடைய அமைச்சரவையில் இருக்கும்போது தான் சத்தியவாணி முத்து அம்மையார் பதவி விலகினார் என்பதை உறுப்பினர் அறிவாரா? அன்று நாவலர் அவர்கள் எதிர்த்து ஏதாவது சொன்னாரா? அதை யும் தெளிவாக்கினால் நல்லதாக இருக்கும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 17]

திரு. கோவைத்தம்பி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே. மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது டாக்டர் நாவலர் அவர்களுக்கு அதிகாரம் இருந்திருக்கிறதா என்பதை அவர் அறிவாரா? அப்போது டாக்டர் நாவலர் அவர்களுக்கு எவ்வளவு அதிகாரம் இருந்தது என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு தெரியுமோ தெரியாதோ.

டாக்டர் கே. சமரசம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே. திருமதி சத்தியவாணி முத்து அம்மையார் அவர்கள் ஆதிதிராவிட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் பெரிய பதவியில் இருக்கிற போது பதவிவிலக்கப்பட்டார் என்பது உண்மைதானே? அதை மறுக்கிறாரா இல்லை ஏற்றுக் கொள்கிறாரா?

திரு. கெ. சொக்கலிங்கம்; மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே. அம்மையார் சத்தியவாணி முத்து அவர்கள் (குறுக்கீடு)

மாண்மிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் ; இப்படியெல்லாம் ஒரு உறுப்பினரின் பேச்சில் குறுக்கிட்டுப் பேசிக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. இதை அனுமதிப்பது இன்றைக்கு ஒரு நாள் தான். இதை முன் மாதிரியாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது.

மாண்மிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே உங்களுடைய மேலான பார்வைக்கு நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன். முடிவுஎடுப்பது உங்களுடைய விருப்பம். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களில் ஒருவர் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார். அது குறித்து தங்களுடைய கருத்துக்களை மாண்புமிகு திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள், அவர்களுக்குப் பேச வாய்ப்புக் கிடைக்கும் போது சொல்லிக் கொள்ளலாம். இப்படி பதிலுக்கு பதில் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தால் சரியாக இருக்காது. அவர்களுடைய தலைவரும் தற்போது இங்கில்லை.

[மாலை 4.10]

ஆகவே அதைப்பற்றி அவர்கள்தான் பதில் சொல்வது நியாயமாக இருக்கும். எனவே இந்தப் பிரச்சினையை இத்தோடு விட்டு விட்டு அவருக்கு தொடர்ந்து பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்துவிட்டு அதற்குப் பிறகு மாற்றுக் கருத்துக்கள் இருக்குமேயானால் அந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவரவர்கள் பேசுகின்றபோது சொல்வதுதான் சரியாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது நல்ல யோசனை.

திரு த. மாரிமுத்து : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, விவாதத்தை நீட்டிக்கவோ அல்லது அவர்களுக்கு நான் பதில் கொடுக்கவோ விரும்பவில்லை என்றாலும் மாண்புமிகு

சத்தியவாணி முத்து அம்மையார் அவர்களின் பதவி பறி போனதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அது யாரால் எவரால் என்ற பேச்சுக்கு இடம் இல்லை. பதவி பறிக்கப்பட்டது. அது யாரால் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களே தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்படி பதவி போன அம்மையார் அவர்களை மாநிலங்கள் அவையிலே அமர்த்தி மத்திய சர்க்காரின் அமைச்சர் பதவியைப் பெற்றுத் தந்தவர் புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் என்பதை ஆதி திராவிட மக்களின் சார்பாக நான் பெருமையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. தன்னை இகழ்ந்தவர்களையும் மதித்துப் போற்றியது இந்த அரசு தான் என்பதை நாடறியும். அப்படிப் பட்ட நல்ல உணர்வுள்ள மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆதிதிராவிட மக்களுக்காகப் பல நன்மைகளைச் செய்து வருகிறார்கள்.

அமரர் கக்கன் அவர்களுக்கு அளித்த மரியாதையையும் மதிப்பையும் எண்ணிப்பார்த்து அப்படிப்பட்ட புரட்சித்தலைவர் அவர்களின் அரசை ஆதிதிராவிடர்களின் பேரரசு பத்தரைமாற்றுத் தங்கம் என்று பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்படி ஆதி திராவிட மக்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களை எல்லாம் செய்து வருகின்ற மாண்புமிகு புரட்சித்தலைவர் அவர்களை வாழ்த்தி இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று ஆதிதிராவிட நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திருமதி த. இராமம்பாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக எனக்கு இந்த மாமன்றத்திலே ஆதிதிராவிடர் நல மானியத்தின் மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக முதலிலே நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எழுதுபொருள் அச்சுத்துறை என்ற தலைப்பைப் பொறுத்த வரையிலே இங்கே ஏறத்தாழ பல அலுவலகங்களிலே பாரங்களையும் பதிவேடுகளையும் அனாவசியமாக பதிவு செய்யப்பட்டு அவை கேட்பாரற்று கிடக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கின்றது. இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே தேவையற்ற படிவங்களை நீக்கியதிலும், படிவங்களின் அளவையும் அச்சடிக்கும் எண்ணிக்கையை குறைத்ததிலும் அரசின் செலவில் கணிசமான அளவு மிச்சம் ஏற்பட்டது என்று ஏறப்பட்டிருக்கின்றது. இதே நிலைமை இருந்தால் அந்தத் துறையின் நிலைமை என்ன என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அதோடு மற்ற துறைகளுக்கும் உத்தரவைப் பெற்று முன் பணத்தைப் பெற்றுத் தான் அதற்காக அச்சடித்துக் கொடுக்கப்படுகின்றது என்று இதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றபோது ஏறத்தாழ 2 இலட்சம் ரூபாய் இதுவரையிலே பெறப்படாமல் நிலுவையாக இருக்கின்றது என்ற கணக்கு எப்படி வந்தது என்பது புரியவில்லை. ஆகவே தொகை பெறாமல் அச்சடித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கின்றது.

அடுத்து அங்கே பணிபுரியும் ஊழியர்களை அரசு ஊழியர்கள் என்ற நிலைமையில் அனைத்துச் சலுகைகளையும் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் பல கோரிக்கைகள் பற்றி தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன. அந்தக் கோரிக்கைகளை எல்லாம் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஆதிதிராவிடர் நல மானியத்திலே பல சகோதரர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்து வைத்தார்கள். அதன்படி இந்தத் துறை இயங்கி அந்த மக்கள் நன்மைகளைப் பெற்று பெருவாழ்வு வாழ்ந்தால் பரவாயில்லை என்ற நல்லெண்ணத்திலே தான் கூறினார்களே தவிர, அவர்கள் நல்ல நிலைமைக்கு வந்து விட்டார்களே என்று கருதி அதன்படி கூறவில்லை. இருந்த போதிலும் ஒருசில குறைகளை அவர்கள் எடுத்துக் கூறாமல் விடவில்லை என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன், குறைந்தது அவர்களுடைய தொகுதியைப் பற்றிக் கூறும்போது கூட தாம் கண்ணுற்ற பல பிரச்சினைகளைப் பற்றியும் இது வரையில் களையப்படாமல் இருக்கின்ற குறைகளைப் பற்றியும் எடுத்துக் கூறினார்கள்.

அடுத்து ஆதி திராவிடர் நலத்துறையிலே கல்வி என்பதைப் பொறுத்த வரையிலே நஷ்டம் என்று கணக்கிடாமல் கல்விக்கு எவ்வளவு தொகை கொடுத்தாலும் நல்லதுதான். இந்தத் துறையிலே மற்றவைகளுக்கு ஒதுக்கிய பணத்தை எல்லாம் சேர்த்து கல்விக்காக மட்டுமே, அதாவது, குறிப்பாக பெண்களின் கல்விக்காக மட்டுமே நிறைய செலவு செய்திருந்தால் கூட அதை நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏன் என்றால் இந்தச் சமுதாயத்திற்கு விழிப்புணர்ச்சி வரவேண்டும். அவர்கள் நல்வாழ்வு வாழவேண்டும். அவர்கள் மற்றவர்களோடு சமமாக வாழவேண்டும் என்றால் அவர்களின் நிலைமை உயர்த்தப்பட வேண்டும். கொத்தடிமை சூழ்நிலையிலிருந்து விடுபட்டு தங்களுடைய வாழ்க்கையைத் தானே நடத்திக் கொள்ளக்கூடிய வகையிலே நல்ல சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற கருத்தை நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதோடு நாம் ஸ்காலர்ஷிப்ஸ் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். விடுதிகளில் மருத்துவ கல்லூரி, இஞ்ஜினியரிங் கல்லூரி இவற்றில் படிக்கும் மாணவர்களும் இருக்கிறார்கள். இந்த ஸ்காலர்ஷிப் தொகை தாமதமாகப் போய்ச் சேருவதால் அந்த மாணவர்கள் வேதனை அடையக் கூடியதொரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்த விடுதியில் இருந்து படிக்கும் பிள்ளைகள் பத்து பதினைந்து நாட்கள் வீட்டுக்கு வந்து விடுகிறார்கள். காரணம் என்ன என்று கேட்டால், அங்கே பணம் கட்டிப் படிக்கும் மாணவர்கள் நாங்கள் மட்டும் பணம் கட்டிவிட்டு சாப்பிட வேண்டியிருக்கிறது என்று மறைமுகமாகச் சொல்லக்கூடிய சூழ்நிலையில் அந்த மாணவர்கள் ஸ்காலர்ஷிப் காலாகாலத்தில் கிடைக்காததால் வீட்டுக்கு வந்து விடுகிறார்கள். ஆகவே இந்த ஸ்காலர்ஷிப் தொகை அந்த மாணவர்களுக்கு காலாகாலத்தில் கிடைக்க வழிவகை செய்யவேண்டும். அவர்கள் அடுத்த ஆண்டு

டாக்டர்களாக, இஞ்சினியாகளாக வர இருக்கிறார்கள். இருந்தும் அவர்கள் நிலை மாறவில்லை. இந்த நிலையைக் களைய இந்த அரசு அடுத்த ஆண்டிலாவது முயல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மத்திய அரசு மேல் படிப்பிற்காக பண உதவி கொடுக்கிறது. ஆனால் மாநில அரசு அதற்கு உதவ வில்லை. அந்த மாணவர்கள் அதிகப்படியான தொகை கட்ட வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே நான் மாநில அரசைக் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால் மேல் படிப்பிற்கான தொகை முழுவதும் அந்த மாணவர்களுக்குக் கிடைக்கும்படியான முழுப் பொறுப்பையும் இந்த அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு இப்போது வருமான வரம்பு வைத்திருக்கிறீர்கள். மத்திய அரசு ரூ. 12,000 வரை வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு சலுகைகள் வழங்குகிறது. அதேபோல் மாநில அரசும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது கிடைக்கக் கூடிய ஸ்காலர்ஷிப்களுக்குக்கூட பத்து முறை வெல்பேர் ஆபீசர்கள், மற்ற அதிகாரிகளை மாணவர்கள் தலைவர்கள் கேட்டும் கூட பெறமுடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருப்பதால், தேசீயமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் மூலம் ஸ்காலர்ஷிப் தொகை அவர்கள் கைகளுக்குக் கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதில் அரசுக்கு எந்தவிதமான மாறு பட்ட கருத்தும் இருக்க முடியாது. இது அவர்களுக்கும் சுலபமான காரியம். அதில் உள்ள ஊழல்கள் சிலவற்றை நான் இங்கே சொல்ல விரும்பவில்லை. படிக்கிற பிள்ளைகளிடமே வசூல் செய்கிற ஒரு நிலை இருப்பதால் வங்கிகள் மூலம் காலாகாலத்தில் படிப்பிற்கு இடையூறு இல்லாத வகையில் கிடைக்க வழிவகை செய்யவேண்டும். விடுதிகளுக்கான சொந்தக் கட்டடங்கள் பலயிடங்களில் இல்லை. தறகமூர், வீரகனூர், தம்மம்பட்டி போன்றயிடங்களில் விடுதிகளுக்காக சொந்தக் கட்டடங்கள் இல்லை. தம்மம்பட்டியில் ஒரு மாணவி இல்லம் தனியாக அமைக்கப்பட வேண்டும். ஆத்தூரில் நீண்ட நாட்களாக ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் தனித்தனியாக விடுதிகள் அமைக் கப்பட்டு இயங்கி வருகின்றன. அவை விரிவுப்படுத்தப்படவில்லை. முன்பு அங்கு 50 பிள்ளைகள் இருந்து படித்து வந்தார்கள்.

இப்போது அந்த எண்ணிக்கை அதிகமாக ஆகியிருக்கிறது. ஆகவே இன்னும் அதிகப்படியான பேர்களை அந்த விடுதியில் சேர்த்துக் கொள்ளும் வகையில் அதை விரிவுபடுத்த வேண்டும். கீரிப்பட்டி, பெத்தநாய்க்கன் பாளையம் போன்றயிடங்களில் ஹரிஜன மாணவர்கள் இல்லங்கள் தேவை.

கல்லூரி மாணவர்களுக்கு விடுதிகள் இருக்கின்றன பலயிடங் களில். ஆனால் மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் படிக்கும் மாணவர் களுக்கு மேல்நிலைப் பள்ளிகள் உள்ள பலயிடங்களில் விடுதிகள் இல்லை. ஆகவே மேல்நிலைப் பள்ளி உள்ள அனைத்து இடங் களிலும் விடுதிகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

ஆத்தூர் தொகுதியில் அறிஞர் அண்ணா கல்லூரி இருக்கிறது. அந்தக் கல்லூரிக்கு இதுவரை விடுதி அமைக்கப்படவில்லை. சென்ற ஆண்டு கூட அதைப் பற்றிக் கேட்டேன். ஆனால் இதுவரை அது நிறைவு செய்யப்படவில்லை. ஆகவே இந்த ஆண்டாவது ஒரு மாணவர் இல்லம் அவசியம் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முன்பு பஞ்சம தரிசு நிலங்கள் இருந்தன. அவற்றை மற்றவர்கள் பராதீனப்படுத்தி ஆக்கிரமிப்பு செய்து லட்சக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமானமுள்ள நிலங்களை அவர்கள் கையில் வைத்துள்ளார்கள். ஆகவே நில ஒப்படைத் திட்டத்தின் கீழ் அந்த நிலங்களை அளந்து அவற்றை ஏழை ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல, ஹரிஜன் கண்டிஷன் நிலங்களை மற்றவர்கள் விலைக்கு வாங்கியிருந்தாலும் கூட அவை மீண்டும் ஹரிஜனங்களுக்குக் கிடைக்க ஆவன செய்யவேண்டும்.

(மாலை 4.20)

இப்போது தாலுகா அலுவலகத்தில் ஹரிஜன நல தாசில்தார் அலுவலகம் இயங்குகிறது. நான் உண்மையில் வேதனையோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏன் இந்த ஹரிஜன நல இலாகாவை ஹரிஜனங்களைப் போலவே வைத்திருக்கிறீர்கள்? காரணம் என்ன? அதற்கு ஒரு டைப்ரைட்டர் வாங்கிக் கொடுக்கக் கூடாதா? அவர்கள் இருக்கைக்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாதா? அந்த அலுவலகங்களைச் சிறப்பாக இயங்கச் செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். மனைப்பட்டாவுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிலங்களை சர்வே செய்து, அளந்து அவர்களுக்கு இன்னும் கொடுக்கவில்லை. அவர்கள் நிலங்களுக்குப் பட்டா மட்டும் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். ஆனால், அவர்கள் அந்த நிலத்திலே ஒரு சிறு குடிசை அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்ற உரிமைகூட கொடுக்கப்படவில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் நிலங்களை சர்வே செய்து, அளந்து கல் போட்டுக் கொடுத்து, அவர்கள் வீடுகள் அல்லது குடிசைகள் கட்டிக் கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலை இல்லை. அதற்கு முக்கிய காரணம் சர்வேயர் இல்லாததுதான். ஆகவே ஒருவரே பல வட்டங்களுக்குப் போய் சர்வே செய்து அளந்து கொடுக்கக்கூடிய சாத்தியக்கூறுகள் இல்லை. எனவே, அதற்காக ஒருவர், இருவரைக் கூடுதலாக நியமித்து, குறிப்பிட்ட நாட்களுக்குள், இந்த மாதத்திற்குள், இந்த ஆண்டிற்குள் கையகப்படுத்திய நிலங்களை சர்வே செய்து, அவர்களுக்கு அந்த நிலங்களைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு இங்கே சுடுகாடு தடம் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஏதோ, எங்கேயோ ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் இருக்கக்கூடியதாக சில பேர் சொன்னார்கள். பல இடங்களில் பாதை போடப்படவில்லை. இதன் காரணம் என்ன? அடிப்படைக் காரணம் என்னவென்றால், ஒரு இறந்த உடலத்தை மாமூலாக இருக்கக்கூடிய வழித் தடத்திலேதான் எடுத்துச் செல்லவேண்டும் என்று இந்துக்கள் கொள்கைபடி எடுத்துச் செல்லும் இடத்தை மீறி

அவர்கள் வர மாட்டார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த உண்மை. ஆகவே, நீண்ட நெடுங்காலமாக அவர்கள் தொன்று தொட்டு, இந்தப் பாதையிலேதான் எடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்றிருந்த அந்த இடங்களையெல்லாம் கையகப்படுத்தி புதிய பாதைகளைப் போட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏதோ ஒரு சில இடங்களில் கலவரம் நடப்பதாகத் தெரிகிறது என்று இங்கே அங்கத்தினர் அண்ணன் மாரிமுத்து அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஏறத்தாழ தினமும் கலவரம் இப்படிப்பட்ட பகுதிகளில் நடக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட கலவரத்தைப் பற்றி நாம் அடிக்கடி இங்கே பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதைப் பற்றி இப்போது பேசினால், மற்ற விஷயங்களுக்கு நேரம் இருக்காது என்ற காரணத்தினால், அதை வலியுறுத்துவதோடு நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

மலைவாழ் மக்களுக்கு நலக்குழு அமைக்கப்பட்டது அந்தக் குழு இயங்கவில்லை. அந்தக் குழு இயங்கினால், அதிலே நாம் அனைவரும் கூடிப் பேச சந்தர்ப்பம் இருக்கும். என்ன காரணத்தினாலோ, அந்தக் குழு இயங்காமல் இருக்கிறது. என்ன காரணம் என்பதும் புரியவில்லை. ஆகவே, இந்தக் குழு இருந்தால், இந்தத் துறையிலே உள்ள பல குறைபாடுகளைப் பற்றி பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

கொனாளம் கிராமத்தைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். இங்கே கூட ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்திலே இதைப் பற்றிப் பேசினார்கள். அங்கே சுடுகாட்டிற்கு நல்லதொரு ரோடு இல்லை என்பதுதான் பிரச்னை. ஆனால், என்ன நடந்தது? அதேபோல், அங்கேயிருப்பவர்களுக்குக் குடிநீர் பிரச்னை எழுந்தது. ஆனால், 3 மாதங்களாக அந்தப் பகுதியிலே வாழும் அரிசனங்கள் வேறொரு இடத்திற்குச் சென்று அங்கே அவர்கள் வாழ்வதற்குக் கூட வசதியில்லாமல், ஒரு நாள், ஒரு வேளைக்கு உணவு இல்லாமல், அவர்களுக்கு வேலையும் இல்லாமல் சாப்பாடும் இல்லாமல் தங்கள் குடும்பத்தோடு, குழந்தைகளோடு இருப்பதைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதற்கு இங்கே இருந்து கொண்டிருக்கின்ற இந்த மாநில அரசு கவனத்தில் கொண்டு, அவர்களிடையே ஒரு இணக்கமான உறவை உருவாக்கவில்லை என்பதை ஒரு குற்றச் சாட்டாகக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். அங்கிருக்கும் அதிகாரிகள், இதைப் பற்றி தெரிந்தும், ஒன்றும் செய்யவில்லை. இதன் காரணம் என்ன? டெல்லியிலே இருந்து பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் வந்து, அவர்கள் அங்குள்ள சூழ்நிலையை அறிந்து சென்றிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பொதுக் கிணற்றிலே தண்ணீர் விடவில்லை. மீண்டும் அங்கே பிரச்னை எழாது என்பதற்கு இந்த அரசிடம் உத்திரவாதம் இல்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கு குடி தண்ணீர் வசதி ஏன் செய்து கொடுக்கக் கூடாது சுடுகாட்டிற்காக பாதையை ஏன் செய்து கொடுக்கவில்லை

அவர்கள் வாழும்போது நிம்மதியாக இல்லாவிட்டாலும், இறந்த பின்னராவது அதைப் பெறவேண்டும் என்ற வகையிலே அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் அதன் அர்த்தத்தை இந்த அரசு உணர்ந்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீண்டகாலமாக, ஏறத்தாழ 100 ஆண்டுகளாக பரம்பரை பரம்பரையாக சேரிகளில் குடிசைகள் போட்டிருக்கிறார்கள். அவைகள் நத்தம் புறம்போக்கு நிலம் அவற்றுக்குப் பல இடங்களிலே பட்டா கொடுக்கப்படவில்லை, மனைப்பட்டா ஏதோ ஒரு சில இடங்களிலே கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. மற்ற வீடுகளுக்கும் பட்டா வழங்கிட வேண்டும். குடிசைகளிலே விளக்குகள் எரிகின்றன என்று விளம்பரப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். குடிசைகளில் விளக்குகள் எரியாத இடமே இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். மற்ற குடிசைகளில் சீர்திருத்திக் கொள்ளக்கூட முடியாத அவர்களின் குடிசைகளில் விளக்குகள் கூட சரியாக எரிவதில்லை, என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து டீ கடைகளிலே தனி டம்ளர்கள் வைத்துக் கொடுக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்ணுறும்போது தீண்டாமை எங்கே ஒழிக்கப்பட்டது என்ற கேள்வி எழுகிறது. அதே சமயத்திலே அரசாங்கத்திலே புகார்களைக் கொடுத்தாலும் போலீஸ் துறையிடம் கொடுத்தால்—போலீஸ் துறையைப்பற்றி பேசவேண்டும் என்றால் எவ்வளவு வேண்டுமென்றாலும் பேசலாம். இருந்தபோதிலும் ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்கிறேன், அதை இன்னார் தான் சொன்னார்கள் என்பதைச் சொல்லிவிடுகிறார்கள். உதாரணத்திற்கு நான் சொன்னேன் என்றால் இந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்தான் சொன்னார் தனி டம்ளர் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று இன்னார் தான் சொன்னார் என்று காட்டிக் கொடுத்துவிடுகின்ற நிலைமை இருப்பதால் நான்கூட நாம் ஏன் அனாவசியமாக இந்தச் சிக்கலிலே போய் மாட்டிக் கொள்ள வேண்டுமென்று நினைக்கிற அளவுக்கு இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாக பல தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. இதற்கு மாற்று வழியை நான் கூற ஆசைப்படுகிறேன். இதுபோன்ற சூழ்நிலையில் எந்தக் கிராமத்திலாவது தீண்டாமையை அவர்கள் கடைப்பிடித்து மற்றவர்களுக்கும் இந்த அரசு கொண்டுவரும் திட்டங்களுக்கும் எதிராகவே அல்லது ஒத்துழைப்பு கொடுக்காமலோ இருந்தால் எப்படி தீண்டாமை என்ற பெயரால் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டார்களோ அதைப்போன்று அந்த நகரமோ அந்த ஊரோ அந்த கிராமமோ அதற்கு அரசாங்கம் கொடுக்கின்ற அத்தனை சலுகைகளையும் நிறுத்தி வைக்குமானால், கண்டிப்பாக தீண்டாமை ஒழிப்புக்கு நீங்கள் போடும் திட்டங்கள் அத்தனையும் அங்கே நல்லமுறையில் நிறைவேறும். அரிசன மக்களின் உடைமைகள் காக்கப்பட்டு சமத்துவம் அங்கே ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே கலப்பு மணத்தைப் பற்றி பலரும் பலவிதமாகப் பேசினார்கள். என்னுடைய வாழ்க்கை அனுபவத்தைக் கொண்டிருக்கின்ற முறையில் நான் கூறுகிறேன் அவர்ளுக்கு கோடி கோடியாகக் கொடுத்தாலும் எவ்வளவு தங்கம் கொடுத்தலும் பயன் இல்லை. அவர்கள் குழந்தைகளுக்கு ஆறு சதவீதம் இடம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இது போதாது. இதற்கும் மேலான ஒன்றைத் தரவேண்டும் அது வேலை வய்ப்பு என்பதை நான் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். எவ்வளவு காசு நீங்கள் கொடுத்தாலும் 4 ஆயிரம் கொடுத்தால் 4 வருடங்கள் கழித்து தான் பெறமுடியும் ஆனால் தங்கள் சமுதாயத்தை எதிர்த்து, குடும்பங்களை விட்டு நிராதரவாக கட்டின துணியோடு வெளியே வருகிறவர்கள் எப்படி நிம்மதியாக குடும்பம் நடத்தமுடியும் என்று எதிர்பார்க்கிறீர்கள்? ஆகவே சாதி இழிவுகளை ஒழிப்பதற்கு இது போன்றவர்களை ஊக்கப்படுத்த அவர்களுடைய தகுதிக்கேற்ப உடனடியாக வேலைவாய்ப்பு கொடுத்தால் வரும் காலத்திலே இளைஞர்கள் வாழ்க்கையில் துன்பப்படாமலும் ஒதுக்கித் தள்ளப்படாமலும் தன் சொந்தக் காலிலேயே நின்று வாழக்கூடிய முறையிலே தங்களுடைய உழைப்பினால் முன்னேற்றம் அடைவதற்கான வழி ஏற்படும், இது மற்றவர்களுக்கும் எடுத்துக்காட்டாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு அண்ணார் திரு. இளையபெருமாள் அவர்கள் கூறினார்கள், 50 ரூபாய் பற்றி. நீங்கள் இந்த 50 ரூபாயை வழங்கக்கூட வேண்டாம். அது இல்லாமல் இருந்தால் அவர்கள் சடலம் போகாமல் இருக்கப் போவதில்லை, சடலத்தை அவர்களுக்குத் தூக்கத் தெரியும். யார் இறந்தாலும் அவர்களுக்குத் தூக்கத் தெரியும். நான்கு பேர்கள் அழுவார்கள், பிறகு கொண்டு போய் புதைத்து விடுவார்கள், அவர்களே குழியை வெட்டுவார்கள். கொடுப்பது நியாயம் என்று நீங்கள் கருதினால் கிராம நல ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மூலமாக அந்தச் சடலத்தை எடுப்பதற்கு முன்னாலே அந்தப் பந்தலிலேயே மரியாதை கொடுப்பதற்கு அவர்கள் மானம் போகாமல் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் கொடுக்கலாம், இல்லையென்றால் இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துவிடலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நிறைய பாலர் பள்ளிகளை ஆதி திராவிடர்களுக்காக ஏற்படுத்தும் போது கட்டடங்கள் இல்லை என்ற நிலைமையினால் அவை நிறுத்தப்படுகின்றன. அடிப்படைக் கல்விக்கு ஆதாரமாக இருப்பது பாலர் பள்ளிகள். இவைகளுக்கு கட்டடங்கள் இல்லையென்றால் பாலர் பள்ளிகளை நடத்தமுடியாத நிலைமை இருக்கிறது அவர்களுக்குக் குடியிருக்கவே குடிசை இல்லாதபோது அவர்களிடம் கட்டடம் கேட்டால் எப்படிக் கொடுக்கமுடியும் என்று நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்? பாலர் பள்ளிகளை கட்டடத்தோடு ஒவ்வொரு அரிசன மக்கள் வாழும் பகுதிக்கும் நீங்கள் கொடுக்க வேண்டும்.

1982 மார்ச் 17] [திருமதி தா. இராசாம்பாள்]

அதைப்போல நுகர்பொருள் அங்காடி என்று வைத்து கட்டிடம் தேவை என்று கூறுகிறார்கள். அவர்களிடம் அரசாங்கத்திற்கு உதவி செய்கிற சூழ்நிலை இல்லை. அவர்களே அநாதைகளாக, ஆதரவற்றவர்களாக இருக்கிறபோது இந்த வசதிகளை எல்லாம் அவர்களால் செய்யமுடியாது. நாம்தான் உதவி செய்ய வேண்டும். ஆகவே சேரிகளில் கட்டிடம் அமைத்து அவர்களுக்கு உதவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாலை 4.30)

அடுத்து இந்த 18 சதவீதம்; இதை வேலையில் அமர்த்தும் போது மட்டுமல்ல, புரொமோசனுக்குச் செல்லும்போது இது கடைபிடிக்கப்படவேண்டும். ஏனென்றால் அரசுத் துறைகளிலும், தனியார் துறைகளிலும் கண்டிப்பாக நிர்ப்பந்தித்து பெற்றுத் தர வேண்டும். அவர்கள் படித்து விட்டு வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். வேலை வாய்ப்பினைக் கொடுத்து அதன்மூலம் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்திக்கொள்ளும் சந்தர்ப்பத்தைத் தர வேண்டும். 18 சதவீதத்தை கண்டிப்பாக கையாளவேண்டும். ஒரு ஆண்டிற்குள் அந்த அறிக்கையைப் பெற்று சமர்ப்பிக்கிறோம் என்ற கருத்து கூட இதிலே இருக்கிறது. இதனால் எவ்வளவு சதவீதம் இருக்கிறதென்று புத்தகத்தைப் பார்க்கிறபோது கிடைக்கவில்லை. அதை தயவுசெய்து அமைச்சர் அவர்கள் பதிலிலே சொல்ல வேண்டும். ஐ. ஏ. எஸ். முதல் துப்புரவு பணியாளர் வரை ஒன்றாக சேர்த்து சொல்லிவிடாமல் துப்புரவு பணியாளர் எவ்வளவு பெர்சென்டேஜ் இளநிலை உதவியாளர் எவ்வளவு பெர்சென்டேஜ் என்று பதவிவாரியாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

தரிசு நிலத்தைப் பகிர்ந்தளிக்கும்போது அரிசன மக்களுக்கு கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். ஏராளமாக செய்வதால் மற்ற பிரிவினரிடம் பொறாமை ஏற்படுகிறது என்று பொருள்பட அமைச்சர் அவர்கள் அன்றையதினம் சொன்னார்கள். இந்த நேரத்தில் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பயிற்சிப் பள்ளியிலே படித்துவிட்டு மூன்றாண்டு, நான்காண்டு வேலையில்லாமல் இருக்கிறபோது பக்கத்திலே இருக்கிற கல்லூரியிலே சேர்ந்து பி. யூ. சி., பி. ஏ., படித்தால் அவர்களுடைய நிலை என்ன? ஸ்காலர்ஷிப் தொகையை கழித்துவிட்டுமீதி தொகையைக் கட்ட வேண்டுமென்று உத்தரவைக் கொடுக்கிறோம். அரிசன நலத்துறையிலே, சமூக நலத்துறையிலே இதுபோன்ற உத்தரவு எங்கே இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. படிப்பதற்கு உதவித் தொகை கொடுக்கிறோம். மேல் படிப்பிற்குச் சென்றால் திருப்பிக் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள்.

அதைப்போலவே பி. ஏ., படித்துக் கொண்டிருக்கும்போது ஒரு மாணவன் பரிட்சையில் காப்பி அடித்ததால் அவன் மூன்றாண்டு காலம் பரிட்சை எழுதக்கூடாது என்று தடை செய்யப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு பரிட்சை எழுதி பாஸ்செய்து விட்டான். அவனுக்கு இன்னும் சான்றிதழ் கொடுக்கப்படவில்லை. கடைசியாக வந்த ஸ்காலர்ஷிப் இன்ஸ்ட்வால்மென்டை திருப்பி அனுப்பி விட்டு, ஏற்கனவே பெற்ற ஸ்காலர்ஷிப் தொகையைக் கொடுத்தால்

தான் சான்றிதழ் கொடுப்போம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாண்டுகளாக வேலையில்லாமல் திரிந்து கொண்டிருக்கிற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவனுடைய வாழ்க்கை பாழடிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

இன்னொன்றையும் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரிசன நலத்துறை அமைச்சரிடத்திலே, இயக்குநரிடத்திலே எந்த ஒரு காகிதத்தை கொடுத்தாலும் அதற்கான பதில்கள் வருவதே யில்லை. இரண்டு ஆண்டுகளாக நாங்கள் பார்க்கிறோம். மற்ற துறைகளிலிருந்தெல்லாம் பதில் வருகிறது. இந்தத் துறையிலே யிருந்து மட்டும் வருவதேயில்லை. இதை ஏற்கனவே ஒரு முறை நானே சொல்லியிருக்கிறேன். இதில் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து அரிசனங்களுக்காக அதிகமாக தொகை செலவிடு கிறோம் என்று பத்திரிகையிலும், வானொலியிலும் பிரச்சாரம் செய்கிறார்களே தவிர ஒவ்வொரு மானியத்தையும் எடுத்து செலவிடும் தொகையைப் பார்த்தால் இப்படிப்பட்ட சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. இதற்கு அதிகாரிகளைக்குறை சொல்வதா அல்லது இந்த அரசைக் குறை சொல்வதா என்றே தெரியவில்லை. ஆங்கிலத்திலே அரசாணை இருக்கிறது. ஆங்கிலம் தெரிந்தவர்கள் தானே இருக்கிறார்கள். அதைப்புரிந்து கொள்ள கூடாதா அல்லது நீங்கள் தமிழ், தமிழ் என்று கதறும் அந்தத் தமிழிலேயாவது மீண்டும் ஒருமுறை இந்த அரசாணையை அவர்களுக்குக் கொடுத்து இதனுடைய விளக்கத்தை எனக்குச் சொல்லவேண்டும். பையன் பெயர் சின்னமுத்து, இன்னொருவன் பி. ஏ. படிக்கிறவன் பெயர் தர்மலிங்கம். இதை ஏற்னெவே இயக்குநரிடம் சொல்லி யிருக்கிறேன் என்ற ஒரு செய்தியைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதோடு மலைவாழ் மக்கள் நிலையை உண்மையில் எண்ணிப் பார்க்கும்போது இரண்டு மூன்று இடங்களுக்கு நான் சென்று விட்டு வந்தேன். கல்ராயன் மலை, பச்சை மலை, கொல்லி மலை ஆகிய பகுதிகளுக்கு நான் அண்ணன் முனு ஆதி அவர்கள் தலைமையில் உள்ள உயர்மட்டக் குழுவோடு சென்று வந்தேன். மலைவாழ் மக்கள் நலக்குழு என்று ஒன்று அமைத்திருக்கிறார்கள். இரண்டு ஆண்டுகளாக அது இயங்க வில்லை. அவர்கள் நல்வாழ்வுக்கு நாம் ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். செய்யாவிட்டாலும் போகிறது, ஒரு ஆறுதலுக்காகவாவது நேரில் சென்று நீங்கள் எப்படி இருக்கிறீர்கள்? உங்களுடைய வாழ்க்கை நிலை என்ன? உங்களுக்கு என்ன தேவை, அரசிடமிருந்து என்ன எதிர்பார்க் கிறீர்கள் என்பதைக் கேட்க ஒரு சந்தர்ப்பமே ஏற்படுத்த முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தக் குழுவின் பரிந்துரையின்படி அந்த இலாகாவை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும். அரசுதான் அந்தக் கமிட்டியை அமைத்தது, அந்த கமிட்டி கூறியிருக்கிறது. அந்தப் பரிந்துரையை அரசு ஏற்றுக் கொண்டதா, இல்லையா என்ற தகவலைக் கூட தெரிந்து கொள்ள இயலவில்லை.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

நாவிதர், சலவையாளர், ஒட்டர், நரிக்குறவர் போன்ற சமுதாயத்தினர் மிகவும் சிறுபான்மையினராக இருக்கிறார்கள். அவர்களைத் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினராக பாவித்து அவர்களின் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில், அவர்களுக்கும் தனிச்சலுகை கிடைக்க இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மலைவாழ் மக்கள் தாங்கள் வாழும் இடங்களில் சில இடங்களை, இந்த ஆண்டு 1 ஏக்கர், அடுத்தாண்டு 1 ஏக்கர் என்பது போல், வெட்டுக்காடு என்பதுபோல் அவர்கள் பயிர் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலேயிருந்து அவர்களை அப்புறப்படுத்திவிட்டு ஃபாரஸ்ட்காரர்கள் செடிகளையும் மரங் களையும் வைத்து, அவர்கள் வாழ்க்கையைத் தடை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மரங்களை அவர்களிடமே கொடுத்து வளர்க்கச் செய்ய வேண்டும். அதையும் இப்பொழுது மார்ச் மாதத்தில் கொடுத்தால் வளர்க்க முடியாது. மழைக் காலங்களில் தகுதியான மரங்களை வளரச் செய்ய அவர்களுக்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, பூமரத்துப்பட்டி, முட்டல் போன்ற இடங்களில், பாலர் பள்ளி ஏற்படுத்துவதற்கும் ஒரு முன்மொழிவு இருப்ப தாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அவைகள் அனைத்தும் மலைப் பகுதியைச் சேர்ந்தது. அங்கே மலைவாழ் மக்களில் உள்ள பெண் யாராவது படித்திருந்தால்—8—வது படித்திருந்தால் கூடப் போதும்; அவர்களை ஆசிரியராக நியமித்துக் கொள்ளலாம் என்ற அரசாணை இருக்கிறது. ஆனால், 1-வது படித்த பெண்கள் கூட அங்கே இல்லை. ஆகவே, வெளியிலுள்ள ஆண்களை நிய மித்தால்தான் அவர்கள் சென்று பாடம் கற்பிக்க முடியும். ஆள் கிடைக்கவில்லை, பாலர் பள்ளிக்கு ஆசிரியை கிடைக்க வில்லை என்று அந்தப் பாலர் பள்ளியை ஏற்படுத்தாமல் விடக் கூடாது. ஆண்கள் யாரையாவது போட்டு, அம்மக்கள் முன்னேற்றத்திற்கு அங்கு ஒரு பள்ளியைத் திறக்க வேண்டும்.

கொடுங்கலில் ஒரு உறைவிடப் பள்ளி ஏற்படுத்த வேண்டும். பச்சை மலையில் ஒரு ஏ.என்.எம். அதிக நாளாகப் போடப் படாமல் இருக்கிறது. அங்கே அடிக்கடி சென்று பார்க்க முடியாத சூழ்நிலையில் அவர்கள் அடிக்கடி கடிதம் போட்டுக் கொண்டிருக் கிறார்கள். தயவு செய்து அங்கே ஒரு ஏ.என்.எம். போடவும், முதலில் குறிப்பிட்ட பள்ளியைத் திறக்கவும் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியிலே ஒன்றே ஒன்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கிராமப்புற வீட்டு வசதித் திட்டம் நகர்ப்பகுதிகளுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும். அதோடு, இத்திட்டத்திற்காக ரூ. 4,000 கொடுப்பதைப்பற்றி அனைவரும் மிக விளக்கமாகப் பேசி விட்டார்கள். நான் ஒன்றைக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எங்களுக்கு ரூ. 4,000 வேண்டாம். ரூ. 4,000-ல், அரசே ரூ. 1,000 எடுத்துக் கொண்டு, கட்டிக் கொடுக்க முடியுமா; நீங்கள் சொல்கின்ற அந்த எஸ்டிமேட்டில் என்று சற்று

யோசித்துப் பாருங்கள். கண்டிப்பாக முடியாது. இப்போதுள்ள சூழ்நிலையில் மண் சுவர் வைத்து மேலே கூரைதான் போட முடியும். ஏனென்றால், முன்பு கட்டிய வீடுகள் எல்லாம், அங்கே உள்ள புறம்போக்கில், சீப்பாக, ஏறத்தாழ, ரூ. 2, ரூ. 3 பெற்றுக் கட்டக்கூடிய சூழ்நிலை இருந்தது. இப்பொழுது அப்படி இல்லை. அனைவரும் கடைக்குச் சென்று அனைத்துப் பொருள்களையும் விலைக்கு வாங்கி அவர்கள் வீடு கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்ல, அவர்கள் குடியிருக்கும் வீட்டைக் காலி செய்துதான் அவர்கள் வீட்டைக் கட்டுகிறார்கள். அப்படிப் பார்க்கும்போது, நாம் அது சொட்டை, இது சொட்டை என்று சொல்லி ஓராண்டு, இரண்டாண்டு காலமாக தவணையைக் கொடுக்காமல் அவர்களைத் திருப்பி அனுப்பி விட்டால் அதுவரை அவர்கள் எங்கே குடியிருப்பது? ஆகவே, அன்புச் சகோதரர் மதிப்பிற்குரிய அண்ணன் பழனிவேல் அவர்கள் சொன்னதுபோல், நீங்கள் கண்டிப்பாக இரண்டே மாதத்தில், 10 தவணைகளாகக் கொடுத்தாலும் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை, கட்ட, கட்ட அவர்கள் எவ்வளவு கட்டியிருக்கிறார்களோ அதற்கேற்ப இரண்டு மாதத்திற்குள், 60 தினங்களுக்குள் பணம் கொடுத்து, அவர்கள் வீடு கட்டி, குடும்பம் நடத்தக் கூடிய சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கொஞ்சம் நன்றாகப் பேசுகிறார்கள். அதைத்தான் நானும் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, முன்பு பேசியதைவிட. நான் சொல்ல விரும்புவது ஆதி திராவிட மக்களுக்கு ரூ. 3,400 அல்ல, ரூ. 3,200 தருகிறோம். அந்த எண்ணூறு ரூபாயை அவர்களுடைய உழைப்பைக் கொண்டு வீடு கட்ட வேண்டும். ஆக, 3200 ரூபாய். ஆயிரம் ரூபாய் மான்யமாகத் தருகிறோம், வட்டி கிடையாது. இவ்வளவு சலுகைகளையும் தந்து, லோன் சேங்க்ஷன் செய்தவுடன் 30 சதவீதம், அதாவது ரூ. 960 கொடுக்கிறோம். பேஸ்மென்ட் லெவலுக்கு வந்தபிறகு 1280 ரூபாய் கொடுக்கிறோம்; ரூஃப் லெவலுக்கு வந்த பிறகு 960 ரூபாய் கொடுக்கிறோம், இந்தக் கடன் அவர்களுக்குப் பர்டனாக இருக்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இவ்வாறு செய்கிறோம். சிறுகக் கட்டிப் பெருக வாழ வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டுத் தருகிறோம். ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை என்று இருபது ஆண்டுத் தவணைகளில் திருப்பித் தந்தால் போதும்.

(மாலை 4-40)

4,000 ரூபாயை 5,000 ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கை இருக்கிறது. அந்தக் கோரிக்கை நியாயமானதாகவும் இருக்கலாம்; ஆனால் இருக்கின்ற நிதி ஆதாரங்களைக் கொண்டுதான் செய்ய வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சொன்னதை நினைவில் வைத்துக் கொள்கிறோம். இப்பொழுது இருக்கிற நிலையில் 75 சதவீத ஆதிதிராவிட மக்கள் பலன் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதையும் மெத்த மகிழ்ச்சியுடன் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கேட்பது, 60 நாட்களுக்குள்ளாக அந்தப் பணத்தைக் கொடுத்தால்தான் வீட்டைக் கட்ட முடியும். காலங்கடத்தினால் கட்டிய வீடு இடிந்துவிடும் என்று சொல்கிறார்கள். எனவே அந்தக் காலத்திற்குள் கொடுப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, பணம் இருக்கிறதே அது ரொம்பப் பொல்லாதது. ஒரே நேரத்தில் அந்தப் பணத்தைக் கொடுத்தால் செலவாகிவிடும் என்பதால், லோன் சேங்க்ஷன் ஆனவுடன் 30 பர்செண்ட், அதாவது 960 ரூபாய் கொடுத்து விடுகிறோம். பேஸ்மென்ட் லெவலுக்கு வந்தவுடன் 1,280 ரூபாய் கொடுக்கிறோம்; ரூஃப் லெவலுக்கு வந்தவுடன் 960 ரூபாய் கொடுக்கிறோம். வீடு கட்டுவதற்காகத்தானே பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. எனவே, கட்டக் கட்டப் பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. எடுத்தவுடனேயே 3,600 ரூபாயைக் கொடுத்தால் அவர்கள் அந்தப் பணத்தை எங்கே வைப்பார்கள்? எவராவது திருடிக் கொண்டு போய் விடுவார்கள். பத்திரமாக இருக்காது என்பதற்காகத்தான் இந்த ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது.

திருமதி தா. இராசாம்பாள்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, குறைந்தது இந்த மானியத்தில் உள்ள பிரச்னைகளை முழுமையாகச் சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேனே தவிர குற்றச்சாட்டுக்காகச் சொல்லவில்லை. இவைகளையெல்லாம் நீங்கள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன். இந்தத் தொகை ஒழுங்காகச் செலவு செய்யப்பட்டு மக்களுக்குச் சென்று சேர வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்திலே சொல்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) காலம் இருந்தால் பேசுகிறேன். இல்லையென்றாலும் பிரச்னை இல்லை. சொன்னாலும் செய்ய மாட்டீர்கள். சொல்லவில்லை என்றாலும் செய்யாமல் போகப் போகிறீர்கள் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரிந்தபோதிலும் என்னுடைய கடமை என்று நினைத்துச் சொல்கிறேன்.

அமைச்சரவர்கள் கூறிய இதே தகவலை ஓரிரு நாட்களுக்கு முன்பாகச் சொன்னார்கள். அது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் அந்த வீட்டுக்கு விண்ணப்பம் செய்து, ப்ளூ பிரின்ட் வாங்கி அடிமட்டத்தைக் கட்டுவதற்கு எவ்வளவு சிரமப்படுகிறார்கள் என்பது கிராமங்களுக்குப் போய் அவர்களை அணுகி விசாரித்தால் அந்தக் கொடுமையான சூழ்நிலை தெரியும். அந்த மக்கள் பொறுப்புணர்ச்சியோடுதான் இருந்து தங்களுக்கு வீடு இல்லையே, தங்கள் சந்ததியினர் குடியிருப்பதற்கு வீடு இல்லாமல் இவ்வளவு காலமாக வாழ்வது சரியல்ல என்ற நோக்கத்தோடு அரசு ஏதோ கொடுக்கிறது; கட்டிடம் கட்டிக் கொண்டு இருக்கலாம் என்றுதான் அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். எனவே, அவர்கள் பொறுப்பற்ற நிலையில் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) பேரவைத்

துணைத் தலைவரவர்களே, இங்கே என்னுடைய கட்சிக் கொறடா திரு. தங்கமணி அவர்கள் தங்களுடைய பகுதியில் பல வேலைகள் நடைபெறாமல் இருக்கின்றன என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதைக்கூடச் சொல்ல முடியவில்லை.

கமிட்டி அமைக்க வேண்டுமென்று அண்ணன் அவர்கள் கூறினார்கள். மாவட்ட அளவில் காரியங்கள் நடக்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை. எங்கள் உரிமைகளை ஞாபகப்படுத்துகிறோம்; நடக்கவில்லை என்றாலும் அரசுக்குத் தெரிவித்தோம் என்ற சூழ்நிலையில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

உஞ்சிக்குறிச்சி என்ற இடத்தில் 1944-லிருந்து அரிஜன் ஒருவர் உழவடை செய்து கொண்டிருந்தார். அது ஒரு புறம் போக்கு நிலம். அதுகூடத் தவறு என்று சொல்லி, பிறகு கோர்ட்டுக்குச் சென்று, அது தவறு இல்லை என்று நிரூபணம் ஆனதற்குப் பிறகும் அந்த நிலம் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட வில்லை.

100 கோடி ரூபாய்த் திட்டம் விஞ்ஞான ரீதியாகவும், அறிவியல் பூர்வமாகவும் பார்த்தால் வளரும் இந்தத் தமிழ் நாட்டிற்குச் சரியான திட்டமே இல்லை என்பதால் அதைக் கடுமையாக எதிர்த்து, எங்கள் குழந்தைகளைச் சோம்பேறிகளாக வும், பிச்சைக்காரர்களாகவும், அடிமைகளாகவும் ஆக்குகின்ற நிலைமைதான் உருவாகும். 6-லிருந்து 11 வயது வரை உள்ள பிள்ளைகள் 93%, 97% என்று கல்வி அமைச்சரவர்கள் சொன் னார்கள். மீதமுள்ள குழந்தைகளுக்கு நீங்கள் எப்பொழுது கொடுக்கப் போகிறீர்கள் என்ற கேள்விக்கே நான் போகவில்லை. அந்தத் திட்டத்தையே feudal minded என்பதால் கடுமையாகக் கண்டித்து அமர்கிறேன்.

*திரு. பி. துரைராஜ்: மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆதிதிராவிடர்-பழங்குடியினர் நல அமைச்சர் அவர்களா லே வைக்கப்பட்டுள்ள இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே ஒருசில கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க விழைகிறேன்.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் இங்கே மானியக் கோரிக்கைக்குக் கூடுதல் தொகை ஒதுக்கி வைத்திருப்பது கண்டு உள்ளபடியே பெருமை அடைகிறேன். இந்த ஆண்டு 41 கோடி ரூபாய் இந்த ஆதிதிராவிடர் முன்னேற்றத்திற்காக ஒதுக்கி இருப்பதைப் பார்க்கும்போது உள்ளபடியே பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதற்காக நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த ஒதுக்கீட்டுத் தொகையிலே ஏறத்தாழ 50 சதவிகிதம் கல்விக்காக ஒதுக்கி இருப்பதைப் பார்க்கும்போது மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

1982 மார்ச் 17] [திரு. பி. துரைராஜ்]

ஒரு சமுதாயம் முன்னேற வேண்டுமானால் அந்தச் சமுதாய மக்களுடைய கல்வி மிகவும் அவசியம் என்பதை உணர்ந்து இங்கே 50 சதவிகிதம் ஒதுக்கி இருப்பது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். இந்த ஆண்டு ஆதி திராவிடர் பழங்குடி நலனுக்காக 17 புதிய இல்லங்கள் திறக்கப்படவிருப்பது கண்டு மெத்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்: மேலும் 1982-83 ஆம் ஆண்டு 9 நலப் பள்ளிகளை உயர்நிலைப் பள்ளிகளாகவும் 4 உயர்நிலைப் பள்ளிகளை மேல்நிலைப் பள்ளிகளாகவும் தரமுயர்த்திக் கொடுக்க திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அதை வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். ஆனால் ஒன்றை நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தப் பள்ளிகளைத் தரமுயர்த்தும் போது அதற்குரிய ஆசிரியர்களும் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர்கள் வீடு கட்டுவதற்காக 444 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்தில் அந்த ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகள் கட்டுகின்ற அந்தத் திட்டத்தை இந்த மாநிலத்திலே உள்ள அத்தனை மாவட்டங்களுக்கும் சரிசமமாகப் பகிர்ந்து ஆங்காங்குள்ள ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் பயன்தரத் தக்க வகையிலே செலவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குழந்தைகள் காப்பகம் அமைக்க சுமார் 5.77 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். பரிசுத் திட்ட வருமானத்தில் இருந்து இத்துறைத் திட்ட வளர்ச்சிக்காக ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்திருப்பது குறித்து புரட்சித் தலைவரைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய காங்கிரஸ் நண்பர்களும் மற்றவர்களும் இந்த ஆட்சியிலே ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு அதிகமான நன்மைகள் கிடைக்கவில்லை என்று அங்கலாய்த்துக் கொண்டார்கள். குறிப்பாக நீண்ட நாட்களாக இருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர் அண்ணன் இளையபெருமாள் அவர்கள் சமயம் கிடைக்கும்போதெல்லாம், ஆதி திராவிட மக்களுக்காக பல கேள்விகளையும், விளக்கத்தையும் கேட்பார்கள் என்பதை அறிந்து பெருமைப் படுகிறேன். ஆனால் ஒன்றை அவர் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பின்னர் காந்தியாருடைய வாரிசு என்று சொல்லிக்கொண்டு அவர்கள் 20 ஆண்டு காலமாக இந்த நாட்டை ஆண்டார்கள். அப்போதும் அரிசன நலம் இருக்கத்தான் இருந்தது. அன்றிலிருந்து அவர்கள் நடத்திய திட்டங்களை, இந்த ஆட்சி வந்த பிறகு எந்தத் திட்டத்தையாவது நிறுத்தி வைத்திருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

இந்தச் சமுதாய மக்கள் மேலும் மேலும் சமுதாயத்திலே முன்னேற வேண்டும் என்று தாராளமான நோக்கத்தோடு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்திலும் சரி, இப்போது புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் காலத்திலும் சரி எவ்வளவு மேலான திட்டங்களை எல்லாம் நாங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்பதை எண்ணி, அவர்கள் ஒரு பாராட்டாவது இந்த மானியக்

கோரிக்கையிலே சொல்லி இருப்பார்கள் என்று நினைத்தேன், ஆனால் ஏமாந்தேன். ஏனென்றால் சமுதாயத்திலே தாழ்த்தப் பட்ட மக்களுடைய நிலை சம்பந்தமாக வரவேண்டும் என்றால், இப்போது ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே 18 சதவிகிதம் தாழ்த்தப் பட்டவர்களுக்கு ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். சுதந்திரம் அடைந்து 30 ஆண்டு காலம் ஆகியும் இந்தச் சூழ்நிலை எந்த ஆட்சி யிலாவது வந்ததா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் என்றால் அவருக்கு எவ்வளவு அதி காரங்கள் உள்ளன, அந்த சமுதாய மக்களுக்கு எவ்வளவு நன்மைகளைச் செய்ய முடியும் என்பதை எண்ணிப் பார்த்து அத்தகைய அரிய வாய்ப்பை அளித்து காந்தி கண்ட கிராம ராஜ்யத்தை உருவாக்க இந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்முன்னேற்றத் திற்காக 18 சதவிகிதம் ஒதுக்கி இருக்கிறார்களே அதற்குஎவ்வளவு பாராட்டுகளைத் தர வேண்டும் என்று மனதிலே கைவைத்து சொல்லுங்கள். கிராம அதிகாரிகளுக்கு எவ்வளவு அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். கடந்த 35 ஆண்டுகளாக அவர்கள் வைத்ததுதான் கிராமங்களிலே சட்டம். அப்பேற்பட்ட அதிகாரங்களைக் கொண்ட பதவியிலே இந்தப் பரம்பரை உத்தியோகஸ்தர்களை நீக்கிவிட்டு அந்தப் பதவியிலே 18 சதவிகிதம் பேர்களை இந்ததாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒதுக்கி இருப்பது யாருடைய ஆட்சியிலே என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சியிலே எவ்வளவு தைரிய மாக எவ்வளவு ஜாதி இந்துக்களுடைய எதிர்ப்புக்கு மத்தியில் அவர்கள் எவ்வளவு துணிச்சலோடு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இந்தக் காரியத்தை செய்கிறார்கள் என்பதை, அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு வழிவகை செய்து வருகிறார்கள் என்பதை நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். 18 சதவீதம், ஏறத்தாழ நூற்றுக்கணக்கான கிராம அதிகாரிகளுடைய பதவிகள் இன்றைக்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் கிடைக்க இருக்கின்றது. அந்தச் சமுதாய மக்களை முன்னேற்றம் அடையச் செய்து மற்ற ஜாதி இந்துக்களுடன் சமநிலை அடைவதற்கு வேண்டிய வழி வகைகளை செய்துகொண்டிருக்கின்றது.

(மாலை 4.50)

மேலும் குறிப்பாக, அறநிலயத் துறையிலே, கடந்த 20 ஆண்டுக் காலம் இல்லாத அளவுக்கு, அந்த ஒவ்வொரு அறங் காவலர் குழுவிலேயும் ஒரு அரிஜன் கட்டாயமாக இருக்க வேண்டும் என்று சட்டம். இயற்றி, அதை நடைமுறைப் படுத்திக் கொண்டு இருக்கின்றோம். அந்த ரீஜினல் கமிட்டியிலே ஒரு அரிஜன் அவசியம் உறுப்பினராக இருக்க வேண்டுமென்று புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சட்டம் போட்டு நான் 3 ஆண்டு பணியாற்றி இருக்கிறேன். இவைகளை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால் காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில், நாங்கள் தான் அரிஜன மக்களுக்காக, நாங்கள் உழைக்கிறோம், காந்தியார் அரிஜன மக்களுக்காக உழைக்கச் சொன்னார், அவருடைய வாரிசான நாங்கள் என்று சொன்னீர்களே

1982 மார்ச் 17] [திரு. பி. துரைராஜ்]

அதற்காகத்தான். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய வழியிலே வந்த நாங்கள், தமிழகத்தினுடைய மக்கள் முன்னேற்றத்திற்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு பாடுபடுவோம் என்று சொன்ன திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே கூட இந்த சலுகைகள் இல்லை என்பதை நான் ஆணித்தரமாக இங்கே எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்பேர்ப் பட்ட முன்னேற்றகரமான திட்டங்களை இந்த அரசு செய்து கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், எதிர்க்கட்சியிலே உள்ள உறுப் பினர்கள் ஏதோ ஆங்காங்கு சில, சித்திரவதைகள், சிலகுறைகள் இருக்கத்தான் செய்யும், எந்த ஆட்சியிலும், அவைகளைப் பெரிது படுத்திக் கொண்டு, மலை போன்ற, நன்மைகளையெல்லாம் மறைத்து, நீங்கள் பேசுவீர்களேயானால் உண்மையிலேயே இந்த இனத்து மக்களுக்கு நன்மை செய்வதாக நான் நினைக்க வில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். குறிப்பாக சுதந்திரம் பெற்று 35 ஆண்டுகள் ஆகியும் இன்னும் தீண்டாமை ஒழியவில்லை என்பதை நாம் எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு பல கொடுமைகள் அவ்வப்போது நடைபெற்றுக் கொண்டுதான் வருகிறது. வட இந்தியாவிலே இதை விட பயங்கரமான கொடுமைகள், நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் நடைபெற்றுக் கொண்டு வருவதை நாம் அறிவோம். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடையே எங்கே கலவரம் ஏற்படுகிறதோ, எங்கே அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படுகிறதோ, அங்கே நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் உடனுக்குடன் நேரடியாகச் சென்று அந்தப் பிரச்சனையை தீர்த்து வைக்கிற ஒரே தலைவர், தமிழகத்தின் தலைசிறந்த தலைவர் புரட்சித் தலைவர்தான் என்பதை எடுத்துச் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குறிப்பாக, அண்ணன், திரு இளையபெருமாள் அவர்களுக்கு கூறிக்கொள்வேன், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் சங்கணாம் கிராமத்தில் நடந்த கற்பழிப்பு விவகாரம் குறித்து கடுமையான நிலை இந்த நாட்டிலே இருந்த அந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எவ்வளவு கேவலமான நிலைக்கு கொண்டுவிடப் பட்டார்கள் என்பதை அவர்கள் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்திலேயும் நேரடியாக என்னிடத்திலேயும் அங்குள்ள நிலைமைகளைக் கூறிய பின், தலைவர்கள் நேராக சங்கணாம் கிராமத்திற்குச் சென்று அங்குள்ள ஜாதி இந்துக்கள் எவ்வளவு சக்தி படைத்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, பலாத்கார நிலையினை பெற்றவர்களாக இருந் தாலும் சரி, அங்கு நீதி விசாரணை நடைபெற ஆணையிட்டு, அங்கே இப்போது நீதி விசாரணை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக் கிறது. இதை நான் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், நாங்கள் சமுதாயத்திற்கு ஒட்டுமொத்தமான திட்டத்திலே நாட்டம் கொண்டு எந்தச் சீரிய திட்டத்தை யார் கொண்டு வந்தாலும், அவர்களை நாங்கள் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஏராளமான பணம் ஒதுக்கப்பட்டு இருந்தாலும், மேலும் இன்னும் பல பழைய சலுகைகள் கொடுப்பதில் சற்று மேலும் உயர்வு

இருக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, 18 சதவீதம் சரியாகக் கொடுக்கப்பட்டது இந்த ஆட்சியில்தான் என்பதை ஆணித்தரமாகக் கூறமுடியும். எங்களுடைய மாவட்டத்தில் கட்டபொம்மன் போக்குவரத்துக் கழகத்திலே, ஏறத்தாழ 1000-க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் ஓட்டுநர்களாகவும், கண்டக்டர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்களிலே 1சதவீதம் கூட தாழ்த்தப்பட்டவர்களாக இல்லாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே இந்த அரசாங்கம் இந்த நிலையினை ஆராய்ந்து பார்த்து, உடனடியாக 18 சதவீதம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எடுக்கும் வரையில் வேறு எந்த சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்களையும் வேலைக்கு எடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லி, கிட்டத்தட்ட, 3, 4 இண்டர்வியூக்களை வைத்து, ஏறத்தாழ 258 ஓட்டுநர்களையும் கண்டக்டர்களையும் அங்கே நியமித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் போதுமான அளவுக்கு கிடைக்காததால், அவர்கள் கிடைக்கிறவரையில் அவ்வப்போது கேட்டு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உள்ள ஒதுக்கீடு முழுவதற்கும் இன்றைக்கு கட்டபொம்மன் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் நியமனம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இவைகளை எல்லாம் நான் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் இந்த அரசு வந்த பிறகு எப்படி நடந்து கொள்கிறது என்பதற்காகத்தான். அது மட்டுமல்ல. இதைப்போன்று கல்வித் துறையிலும் சரி, வேறு எந்தத் துறையிலும் சரி அவர்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற 18 சதவீதம் இடங்களை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் ஆணித்தரமாக அடித்துக் கேட்பதற்கு இந்த ஆட்சியிலே உரிமை பெற்றிருக்கிறார்கள். அந்த அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாணவர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்குவதற்குப் பதிலாக அதை புத்தகங்களாக இந்த அரசில் வழங்கி வருகிறோம். அந்த புத்தகங்கள் அந்த மாணவர்களுக்கு உரிய காலத்தில் கிடைக்கவில்லை. கடந்த ஆண்டில் 4,5 மாதங்கள் கழித்துதான் வழங்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டில எப்படியாவது ஜூன் மாதத்தில் கிடைக்க அரசு தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரிசன நலத்துறையினால் நடத்தப்படும் பள்ளிகளில் போதிய கண்காணிப்பு இல்லை. அந்த மாணவர்கள் எப்படிப் படிக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் பார்ப்பதில்லை. பள்ளிக்கூடக் கணக்குகளை தணிக்கையாளர்கள் தணிக்கை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்ன தேவை, எப்படிப் படிக்கிறார்கள் என்பதை உடனுக்குடன் கவனிக்க வேண்டும். அப்படியானால் தான் அவர்களுடைய கல்வித் தரத்தை உயர்த்த முடியும். அப்படி கண்காணித்து அவர்களுடைய கல்வியின் தரத்தை உயர்த்த நம்மால் முடியவில்லை என்றால் இந்தப்

பள்ளிகளை மாநில கல்வி இலாகாவினரிடம் ஒப்படைத்து, அவர்கள் நல்லமுறையில் நடத்த, வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மகளிர் இல்லங்களுக்கு கட்டிடம் கட்ட இந்த ஆட்சியில் முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும். பல்வேறு இடங்களில் மகளிர் இல்லங்களுக்குப் போதுமான கட்டிட வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. இருக்கிற கட்டடங்களில் நல்ல கழிப்பிட வசதி இல்லை; சுகாதார வசதி இல்லை. அந்த இல்லங்களில் தங்கிப் படிக்கின்ற மாணவிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, மகளிர் இல்லங்களுக்கு கட்டிடம் கட்டுவதில் முதலிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வழக்கறிஞர் படிப்புக்கு படிக்கின்றவர்களுக்கு அரசாங்கம் தாராளமாக கடன் உதவி செய்து கொடுக்க வேண்டும், 10, 15 பேர்கள்தான் ஒரு மாவட்டத்தில் படிப்பார்கள். ஆகவே, ஒரு மாவட்டத்திலிருந்து எத்தனை மனுக்கள் கடன் கேட்டு வந்தாலும் அத்தனை பேர்களுக்கும் கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நிறைய பேர் வழக்கறிஞர்களாக வந்தால்தான் இந்த சமுதாய மக்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். நம்முடைய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் அவர்களிடம் போகும்போது குறைந்த கட்டணத்தில் வழக்குகளை நடத்த முன்வருவார்கள். ஆகவே, மனு கொடுத்த அத்தனை பேர்களுக்கும் அந்த உதவியைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு இலவசமாக வீடுகட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் இப்போது மந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று இங்கே சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னது நியாயம்தான். ஆகவே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே நாட்டம் செலுத்தி, ஒரு வீட்டுக்கு குறைந்தது 10,000 ரூபாயாவது செலவழித்து, இலவசமாக வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தை தீவிரமாகச் செயல்படுத்த வேண்டும்; குறைந்த அளவிலே கட்டிக்கொடுத்தாலும் வசதியான வீடுகளாக கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்., பயிற்சி பெறுகிறவர்களுக்கு மாதம் 100 ரூபாய்தான் உதவித்தொகை வழங்கப்படுகிறது. அவர்கள் மிக கஷ்டப்பட்டுப் படித்தால் தான், சுறுசுறுப்பாக இருந்தால்தான், ஆர்வமாகப் படித்தால் தான், நல்லமுறையில் அந்தப் பயிற்சியில் வெற்றிபெற முடியும், அதற்கு ஊக்கமளிக்கும் வகை ல் மாதம் 200 ரூபாய் எ ற அளவுக்கு உதவித்தொகை அளிக்க வேண்டும், 20, 30 மாணவர்கள்தான் படிக்கிறார்கள். அதனால் அதில் பெரிய இழப்பு ஒன்றும் அரசுக்கு ஏற்படாது. அனைவருக்கும் 200 ரூபாய் வீதம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வட்டந்தோறும் தீண்டாமை ஒழிப்பு ஆலோசனைக் குழுவை நிறுவ வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் திருமதி சத்தியவாணி முத்து அம்மையார் தலைமையில் ஆலோசனைக் குழு இருந்தது. வட்டந்தோறும் ஆலோசனைக் குழுக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன மாதந்தோறும் அந்தக் குழு கூடி தீண்டாமை சம்பந்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளை விசாரித்து, தீண்டாமைக் குற்றம் நடந்ததாக தெரியவந்தால் போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு அதைத் தெரிவித்து, உடனடியாக தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வசதி வாய்ப்பு இருந்தது. அதைப்போல மீண்டும் வட்டம் தோறும் தீண்டாமை ஒழிப்பு ஆலோசனைக் குழுக்களை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரிசன மாணவர்களுக்கு இலவச உடை வழங்குகிறோம். உடையை தைத்துக் கொடுக்கிறோம்; தைத்துக் கொடுக்கின்ற உடை மாணவர்கள் அளவுக்கு சரியாக இல்லை என்ற பெரிய குறை இருக்கிறது. சரியாக இல்லாத காரணத்தால் அவர்கள் அதைப் பிரித்து 'ரீ மாடல்' செய்து தைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு இரட்டைச் செலவு ஆகிறது; ஆகவே மாணவர்களுக்கு சரியான அளவில் உடைகளைத் தைத்துக் கொடுக்கவேண்டும். 3 மாதத்திற்கு முன்னால் மாணவர்களின் அளவுகளை எடுத்து அதற்குத் தகுந்தபடி தைத்துக் கொடுக்கவேண்டும். இல்லை என்றால் தையல்கூலியை அந்த மாணவர்களின் பெற்றோர் ளிடம் கொடுத்து, அவர்களைத் தைத்துக் கொள்ளச் சொல்ல வேண்டும் அதற்கு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரிசன மாணவர்கள் படிக்கின்ற பள்ளியில் பொருளாதாரத்தில் நலிந்த, ஏழை எளிய மக்களுடைய குழந்தைகள் படிப்பதாக இருந்தால் வறுமையில் வாடுகின்ற அந்த மாணவர்களுக்கும் இரண்டு சீருடைகளை இலவசமாக வழங்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாலை 5-00)

இந்த பள்ளிகளில் பயிற்றுவிக்கும் நிலைமை எப்படியிருக்கிறது என்றால் அங்கேயிருக்கும் மாணவர்களுக்குத் தகுந்த ஆசிரியர்கள் கிடையாது. அதை 1:30 அல்லது 1:25 என்ற அடிப்படையில் அமைக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தருவதன் மூலம் அந்த பள்ளிகளின் தரம் உயரும் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சமுதாயக் கூடங்கள் கட்டுவதற்காக இந்த அரசு 1½ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியுள்ளது. இதை நான் வரவேற்கிறேன். இந்த சமுதாயக் கூடங்களை ஆதிதிராவிட மக்கள் பெருவாரியாக வாழும் கிராமங்களில் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த சமூக கூடங்கள் அந்த குடியிருப்பில் வாழும் மக்களின் திருமணங்கள் மற்றும் வேறு பல நிகழ்ச்சிகளுக்கு

உதவகரமாக இருக்கும் வகையில் இந்தத் திட்டத்தைப் பயன் படுத்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன் அரிசனங்கள் வாழும் பகுதிகளில் இன்றைக்குத் திருமணம் மற்றும் பல விழாக்கள் நடக்கிறது என்று சொன்னால் அவர்கள் இரவு நேரங்களில் பந்திபோஜனங்கள் நடத்துவதற்கு இடம் இல்லாமல் தெருவில் நடத்துகின்ற நிலைமைகள் இருக் கின்றன. இத்தகைய சமூகக் கூடங்கள் இருந்தால் அது பல வகைகளில் அந்த மக்களுக்கு உதவிகரமாக இருக்கும். ஆகவே இதை அமைச்சர் அவர்கள் நல்லமுறையில் நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட் பைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் ஒன்று அமைக்க வேண்டும் என்று ஏற்கனவே கொள்கை அளவில் ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது, இந்த மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய பல்வேறு நற்பணிகளுக்கு அரசாங்கப் பணம் போத வில்லை, இப்படிப்பட்ட ஒரு பைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் ஆந்திராவில் இருக்கிறது, கருநாடகத்தில் இருக்கிறது. அங்கே யெல்லாம் நம்முடைய நலத்துறை இயக்குநர் சென்று பார்த்து இருக்கிறார்கள். அங்கெல்லாம் 1 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு எல்.ஐ.சி. மற்றும் வங்கிகளிடமிருந்து நிதி வாங்கி பல்வேறு காரியங்களைச் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அதேபோன்று ஒரு பைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷனை நம்முடைய மாநிலத்திலும் ஆரம்பித்து, அதன்மூலம் நல்ல பல திட்டங்களை இந்த சமுதாய மக்களுக்காக நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

மாண்புமிகு இளையபெருமாள் அவர்கள் அடிக்கடி கேட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த சமுதாய மக்களுக்குச் செய்யப் படுகிற நலன் குறித்துப் பார்ப்பதற்காக ஒரு ஆலோசனைக் கமிட்டி மாநில அளவிலும் மாவட்ட அளவிலும் அமைக்கப்படவேண்டும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கூட இரண்டு மூன்று தினங் களுக்கு முன் நான் நேரில் சந்தித்தபோது கேட்டேன், இந்தச் சட்டமன்ற கூட்டத்தொடர் முடிவதற்குள் ஒரு ஆலோசனைக்குழு அமைக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பிற்பட்டோர் நலத்திற்காக ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு விட்டது. பழங்குடி யினர் நலனுக்காக ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு 1 ஆண்டு ஆகி விட்டது. இன்னும் இந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக குழு அமைக்கப்படவில்லை. அதை அமைச்சர் அவர்கள் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தனிப்பட்ட நிறுவனங்கள் கூட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு என்று இடங்கள் 18% ஒதுக்கப்படவேண்டும் என்று இந்த அரசு ஆணையிட்டுள்ளதை நான் வரவேற்கிறேன். இது நடைமுறைப் படுத்தப்படுகிறதா என்பதை தீவிரமாக அரசு கண்காணிக்க வேண்டும். புரட்சித்தலைவர் ஆட்சியில் தனிப்பட்ட ஒவ்வொரு நிறு வனத்திலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கான ஒதுக்கீடு 18% இருக்க வேண்டும் என்று அறிவித்திருப்பதற்காக இந்த அரசுக்கு மீண்டும் நான் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். இந்த நிலை தீவிர மாக எல்லா இடங்களிலும் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும் என்று

எடுத்துச் சொல்லி இந்த மான்யக் கோரிக்கை மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த மாண்புமிகு துணைத்தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. எல். இளையபெருமாள்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, தங்கள் அனுமதியோடு ஒரு தன்னிலை விளக்கம் அளிக்க விரும்பு கிறேன். அருமை நண்பர் துரைராஜ் அவர்களை நான் நீண்ட நாட்களாக அறிந்தவன். அப்படியிருப்பினும், நான் இந்த அரசு செய்த எதையும் வரவேற்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதற்கு நான் பதில் அளிக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஒரு உறுப்பினர் சொன்ன அத்தனை கருத்துக்களுக்கும் மற்றொருவர் விளக்கம் சொல்வது என்பது வேண்டாம்.

*திரு. எல். இளையபெருமாள்: நான் இந்த அரசு செய்த காரியங்களை வரவேற்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதற்காக ஒரு விளக்கத்தை தங்களுடைய அனுமதியோடுதான் தெரிவிக்கிறேன்.

அவர்கள் 3 விஷயங்களைச் சொன்னார்கள். நான் வரவேற்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். சங்கணாங்குளத்தில் சொன்னதை நான் வரவேற்று நன்றி தெரிவித்து இருக்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் சம்பந்தமாக என்று வருகின்ற நேரத்தில் இந்த சமுதாய மக்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்ததை வரவேற்று இருக்கிறேன். பஞ்சாயத்து தேர்தலில் இந்த சமுதாய மக்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்ததை வரவேற்று இருக்கிறேன். நன்றி தெரிவித்திருக்கிறேன். அப்போது அருமை சகோதரர் இங்கே இல்லாமல் இருந்து இருக்கக்கூடும் என்று நினைக்கிறேன்.

அருமை சகோதரர் 15% என்று சொன்னார்கள். அரசாங்கம் கொடுத்த அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. அரசுத் துறையில் 13% பொது நிறுவனங்களில் 11% என்று இருக்கிறது. அருமைச் சகோதரருக்கு மேலும் ஒரு விளக்கத்தைத் தருகிறேன்.

காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில், பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் பிரதமராய் இருந்த நேரத்தில், அகில இந்திய அளவில் அமைக்கப்பட்ட ஒரு குழுவிற்கு நான் தலைவராக இருந்த போது, மத்திய அரசுக்கு ஒரு அறிக்கைக் கொடுத்தேன். அந்த அறிக்கை நம்முடைய அரசிடம் இருக்கும். நான் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்த போதிலும், அந்த ஆட்சியில் செய்யாமல் விடப்பட்டுள்ளதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இப்போதுகூட உத்தமர் கக்கனுக்காக இந்த அரசு செய்த உதவிக்கு தமிழக மக்கள் நன்றிசெலுத்தக் கடமைப்பட்டவர்கள் என்று சொல்லியிருக் கிறேன். ஒரு கக்கனுக்கு உதவி செய்துவிட்டு, நூற்றுக்கணக்கான கக்கன்களுடைய கண்ணைப் பிடுங்குகிற அளவுக்கு அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய நன்மைகளைச் செய்யாமல், அந்த மாணவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய புத்தகங்களைக் கொடுக்காமல், தீண்டாமைக் கொடுமைகள் தொடரப்படுமேயானால், இதற்கு விடிவே இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 17]

திரு. செ. சிவசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இவ்வளவு நன்மைகள் காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே செய்யப்பட்டதாக உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியை 1967–லே தமிழகம் வெளியேற்றியிருக்கிறது. கேரளத்தில் அமைக்கப்பட்ட அரசாங்கமும் இன்றைக்கு மதியத்திலேயிருந்து கோவிந்தா என்று போய்விட்டது.

திரு. பி. துரைராஜ்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அண்ணன் இளையபெருமாள் அவர்கள் விளக்கம் சொன்னார்கள். என்னை சொல்வதற்கு அனுமதிக்க வேண்டும். இன்று வரையில், மத்திய அரசாங்கமும் இதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசாங்கமும் செய்யாத வகையில், கடந்த 20 ஆண்டுகளாக இருந்த தேக்க நிலையை மாற்றி, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு 18 சதவீத ஒதுக்கீடு வேண்டும் என்று நிர்ணயித்து அதை அளித்துள்ளது புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு, இப்படிப்பட்ட ஒதுக்கீடு வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்கவில்லை. யாரும் கேட்காமலேயே தெய்வாதீனமாக, தெய்வத்தின் வாக்காக, எங்களுடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்களே, அந்த சமுதாய மக்களின் முன்னேற்றம் கருதி இதைக் கொடுத்தார்கள் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு)

திரு. ரா. கிருஷ்ணன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தவறான தகவல்களைத் தருகிறார்கள். அதனால் ஒரு கிளாரிபிகேஷன்.... (மணியடிக்கப் பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர்: மானியத்திலே பேசுபவர்களுக்குத்தான், குறுக்கிட்டு சந்தேக விளக்கங்கள் கேட்க அனுமதி உண்டு. இப்படி இது போய்க் கொண்டேயிருந்தால் முடிவேயிராது.

திரு. எல். இளையபெருமாள்: பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, மத்திய சர்க்கார் ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு உதவி எதுவும் செய்யவில்லை என்பதுபோல மாண்புமிகு சகோதர உறுப்பினர் அவர்கள் கூறினார்கள். அது தவறான கருத்தாகும். மத்திய சர்க்கார் கொடுத்த 9 கோடியில் தான் மாநில சர்க்கார் அவர்களுக்கு பல உதவிகளைச் செய்து வருகிறது.

திரு. சி. சிவப்பிரகாசம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆதிதிராவிடர் பழங்குடியினர் நலத்துறை மற்றும் எழுது பொருள் அச்சுத்துறை மானியக் கோரிக்கையை, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசின் சார்பாக மாண்புமிகு ஆதிதிராவிடர் நலத்துறை அமைச்சர் சமர்ப்பித்துள்ளதை வரவேற்று என்னுடைய ஒருசில கருத்துக்களை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தில் 1971 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி 73.16 லட்சம் பேர் ஆதிதிராவிடர் இனத்தையும் 3.11 லட்சம்பேர் பழங்குடியினர் இனத்தையும் சேர்ந்தவர்கள் வாழ்கின்றார்கள் என்ற நிலை இருந்தது, இன்றைய நிலையில்,

ஆதிதிராவிடர்கள் 1 கோடியையும், பழங்குடியினர் 5 லட்சம் மக்கள் தொகையினையும் எட்டிவிட்டனர் என்று தெரிகின்றது. இவர்களுடைய நலனுக்காக 4,110.31 இலட்சம் ஒதுக்கியதை வரவேற்று பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1977-ல் தமிழகத்தில் புரட்சித் தலைவர் அரசு பதவியேற்ற பின்பு ஆதிதிராவிட மக்களுக்கும், பழங்குடி மக்களுக்கும், ஏராளமான உதவிகளை செய்து அனைத்துத் துறைகளிலும் 18 சதவிகித ஒதுக்கீட்டை ஏற்படுத்தி மிகவும் பின்தங்கிய பகுதிகளிலும், இந்தப் பழங்குடி மக்களுக்கு, ஏழை ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு அவர்களுடைய வாழ்வை முன்னேற்றுகிற விதத்தில், பொருளாதார ரீதியாக அவர்கள் முன்னேறுகிற விதத்தில், அதை அனைத்து துறைகளிலும் செயல்படுத்தி அவர்கள் முன்னேற்றத்திற்கு வழி வகை செய்துள்ளதை நான் பெரிதும் வரவேற்று பாராட்டுகிறேன்.

ஆதிதிராவிட மற்றும் பழங்குடி மக்களின் மேம்பாட்டில் கல்வி வளர்ச்சியில் மிகவும் அக்கறை காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. கல்விக்காக 2,17.58 லட்சம் செலவிட கருதியுள்ளதை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன். கல்வித் துறையில் தாழ்த்தப்பட்ட, ஆதிதிராவிட மாணவர்களுக்கென கல்லூரி, கல்லூரி விடுதி போன்ற அனைத்து இடங்களிலும், ஏன் பள்ளிகளிலும் கூட (ஈ,ஸி. எனப்படும்) இஃகாடு மெஸ் எனப்படும் கல்வி ஸ்தாபனங்களால் முன்பணம் எதுவும் கட்டாமல் தங்கிப்படிக்கத்தக்க வசதியை புரட்சித் தலைவர் அரசுதான் 1977-ல் உத்தரவு பிறப்பித்து, தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களின் குறையை போக்கியிருக்கிற என்பதற்காக நான் இந்த அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மாலை 5.10)

தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு கல்வியில் ஊக்கமளிக்க பள்ளி இறுதித் தேர்வில் 300 மார்க்குகளுக்கு மேல் வாங்கியவர்களுக்கு தனிப் பரிசு வழங்கி ஊக்குவிக்கின்ற திட்டத்தை மேற்கொண்ட புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசை நான் பாராட்டுகிறேன்.

1982–83லே ஆதிதிராவிட பழங்குடியின மாணவர் இல்லங்களுடன் கூடிய அரசுப் பள்ளிகளுக்குக் கூடுதலாக ஆசிரியர்களை நியமித்ததை நான் வரவேற்கிறே உடல் வலுவையும் கட்டுப்பாட்டையும் நாட்டுப்பற்றையும் வளர்க்கும் சாரண இயக்கத்தில் பங்கு பெறும் ஆதிதிராவிட சாரணியர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் சீருடைகள் வழங்க அரசு முடிவெடுத்துள்ளதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

ஆதிதிராவிட பழங்குடி மக்களின் குழந்தைகளுக்காக குழந்தைகள் காப்பகம் அமைக்க 5.77 இலட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கி குழந்தைகளின் நலனைப் பேணிய புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசை நான் பாராட்டுகிறேன். அரசு இலாக்காக்களில் தட்டச்சு; சுருக்கெழுத்து பணிகளில் போதுமான அளவிற்கு பயிற்சி பெற்றவர்கள்

1982 மார்ச் 17] [திரு சீ. சிவப்பிரகாசம்]

கிடைக்காமல் போவதால் அந்த இடங்கள் அப்படியே காலியாகி இருப்பதை மனதில் கொண்டு, அரசு அந்த இடங்களை நிரப்ப அவர்களுக்குப் போதியப் பயிற்சி, தர நன்கு பயிற்சி பெற்ற ஆதி திராவிட பழங்குடியின் இளைஞர்களை உருவாக்க தட்டெழுத்து, சுருக்கெழுத்து சிறப்புத்திட்டம் ஒன்றின் கீழ் 4.13 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கி உள்ளதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

நடப்பாண்டிலே மட்டும் 20 மாணவர் இல்லங்களைத் துவக்கி அறிவுப்பசியைப் போக்கும் வேலையினை நிறைவுடன் செய்த புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசை மன நிறைவுடன் பாராட்டுகிறேன்.

சுகாதாரத்தைக் கருத்தில் கொண்டு கடந்த 10 ஆண்டு களாக புழக்கத்தில் இருந்த ஆதிதிராவிட மாணவர் இல்லங்களில் பழைய சாமான்களை மாற்றவும், மேஜைகள் வழங்கவும் மலைப் பகுதிகளில் உள்ள அரசு விடுதிகளில் மாணவர்கள் உறங்க சிமெண்டால் படுக்கைகள் உண்டாக்க 1982–83-ல் அரசு முடிவு எடுத்திருப்பதை நான் பெரிதும் வரவேற்கிறேன்.

ஆதி திராவிடர்களுக்கும் மீனவர்களுக்கும் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க 1982–83–ல் 300 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியுள்ளதை நான் வரவேற்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் தலைமை.)

பழங்குடி மக்களுக்காக வீடு கட்டும் திட்டத்திற்காக ஒதுக் கீடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராம வீட்டுவசதித் திட்டத்தின் கீழ் ஆதிதிராவிட பழங்குடி மக்களுக் காக கடன் வழங்கும் தொகைக்காக 450 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியதை நான் வரவேற்கிறேன். வீட்டுமனைகள் வழங்கும் திட்டத்தில் 1982–83–லே 125 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி வீட்டு மனைகளைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருப்பதை நான் வர வேற்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே தமிழகத்திலே மிக மிகச் சிறப்பாகச் செயல்படுகின்றது. முன் னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இந்தத் திட்டம் சிறப்பாகச் செயல்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு இந்தத் திட்டத்தைச் சிறப்பாகச் செயலாற்றி அதற்கு என்னென்ன வழிவகைகளைச் செய்யவேண் டுமோ செய்து, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு இந்த அதி காரத்தை கொடுத்திருக்கின்றது. ஆனால் அந்த அதிகாரத் திற்காக ஒருசிலர் நீதிமன்றங்களுக்குச் சென்று தடைபெற்று அதனால் இப்போது மாநிலத்திலே உள்ள அரசு அலுவலகங் களின் மூலம் செய்யப்படுகின்றது என்பதை வரவேற்று, இந்த வீட்டுமனையைப் பொறுத்தவரையிலே கடந்த இரண்டாண்டுக் காலமாக பல்லாயிரக்கணக்கான ஏழை மக்களுக்குக் கொடுக்கப் படாமல் உளளது என்பதைக் கூறிக் கொண்டு, இதற்காக மூன்றாண்டுத் திட்டத்தை உருவாக்கி இந்த வீட்டுமனை வழங்கு கின்ற திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே விரைவாகச் செயல் படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு ஆதிதிராவிட வீட்டுவசதி வளர்ச்சி நிறுவனம் என்ற இந்த நிறுவனத்தின் மூலம் ஆதிதிராவிட பழங்குடி மக்கள் 4 சதவீதம் கடன் பெற மானியமும், தொழில் தொடங்க 25 சதவீத மானியமும், வழங்கவும் பல்வேறு முன்னேற்ற வசதிகளை இந்தத் துறையின் மூலம் செய்து இந்த வீட்டுவசதி வளர்ச்சிக்காக 2 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருப்பதை வரவேற்கிறேன்.

இத்திட்டத்தின் மூலம் ஒரு வீட்டுக்கு கொடுக்கப்படும் கடன் தொகையை 4 ஆயிரம் ரூபாயிலிருந்து 6 ஆயிரமாக மாற்ற வேண்டுவதுடன் மானியத்தை பழங்குடி மக்களுக்கு 50 சதவீதமாக அக்கவேண்டும் என்றும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து குடிநீர் வசதியைப் பொறுத்தவரையிலே ஆதிதிராவிட பழங்குடி மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதியிலே சிறப்பாகச் செயல்படுத்த தமிழ்நாடு பரிசுச்சீட்டு நிதியிலிருந்து ஒரு கோடி ரூபாய் வழங்கிய புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசை நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து, மின்வசதியைப் பொறுத்தவரையிலே ஆதிதிராவிட பழங்குடி மக்களுக்கு மின்வசதி அளிக்கப்படாமல் இருப்பதை மிகமிக விரைவாக கவனித்து பழங்குடியினர் வாழ்கின்ற பகுதிகளான ஏற்காடு, அருநத்தமலை, கல்ராயன்மலை, கொல்லிமலை ஆகிய பகுதிகளில் உள்ள குக்கிராமங்களுக்கு மின்வசதி அளிக்க நீண்டதொரு திட்டத்தை விரைவாகச் செயலாக்கி, அந்தப் பகுதியிலே வாழ்கின்ற பழங்குடி மக்களுக்கு மின்வசதியை உருவாக்கித்தர வேண்டும் என்று நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சமூதாய நலக் கூடங்களை உருவாக்கி, ஆதி திராவிட பழங்குடியினர் மக்களின் திருமணம், கூட்டங்கள், பொதுநிகழ்ச்சி நடத்த ஏற்பாடு செய்துள்ளதை வரவேற்கிறேன்.

கலப்பு மண தம்பதிகளுக்கு பரிசு தர 2.50 லட்சம் ரூபாய் இந்த ஆண்டு ஒதுக்கியதை வரவேற்கிறேன்.

பழங்குடியினருக்கு பல அரசு துறைகளும் நன்மை செய்ய தலைமைத் திட்ட ஒருங்கிணைப்பு அதிகாரிகளாக மாவட்ட ஆட்சியரை செயல்பட வைத்துள்ளதைப் பாராட்டுகிறேன்.

பழங்குடியினர் வாழ்கின்ற மலைப்பகுதியில் பழங்குடியினர் மக்கள் விளைவிக்கின்ற பொருள்களை விரைவாக எடுத்துச் செல்ல பழங்குடியினர் துணைத் திட்டத்தின் கீழ் சாலை வசதிகள் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுகிறேன்.

ஆதி திராவிட மக்களிலுள்ள அருத்ததியினர் இன இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்க கூட்டுறவு முறையில் காலணி தொழிற்கூடங்களையும், தோல் பதனிடும் தொழிற்கூடங்களையும் ஏற்படுத்தக் கேட்டுக் கோள்கிறேன்.

பழங்குடியினர் மக்கள் முன்னேற்ற நலனுக்காக பெரும் பல நோக்க கூட்டுறவு சங்கங்கள் உருவாக்கப்பட்டு அவைநன்கு செயல்பட்டு வருவதை வரவேற்று, இந்த சங்கங்கள் மூலம் இன்னும் பல திட்டங்களை பழங்குடி மக்களுக்கு செயலாக்கக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பழங்குடி மக்களின் கடன் தொல்லையைப் போக்கக் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தை விரைவாக செயலாக்கம் கொண்டுவர கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பழங்குடி மாணவிகளின் கல்வித் தரத்தை மேம்படுத்த கொல்லிமலையில் உள்ள வாழவந்தி நாட்டில் தங்கும் வசதி யுடைய பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி ஒன்று உருவாக்கக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கொல்லிமலையில் உள்ள பெரும் பலநோக்க கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் மூலம் கொல்லிமலையில் விளையும் பழங்களைக் கொண்டு பழப் பதனிடும் தொழிற்கூடம் ஒன்று உருவாக்க முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்ட இத்துறை அமைச்சர் அவர் களுக்கும் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் என் பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பழங்குடி மக்கள் சார்பில் போடப்படும் ஒரு சில திட்டங் களை சிறப்பாக செயல்பட வைக்க, காலாகாலத்தில் செயல்பட வைக்க விரைவாக நடவடிக்கை எடுக்கக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பழங்குடி மக்கள் நலத்தைச் சிறப்பாக மேம்படுத்த மாவட்ட பழங்குடியினர் மேம்பாட்டு நல அதிகாரி ஒருவரை உருவாக்கக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பழங்குடி மக்கள மேம்பாட்டுக்காக தனித்துறையை ஏற்படுத்த மாண்புமிகு புரட்சித்தலைவரையும் மாண்புமிகு அமைச்சரையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆதி திராவிட மக்கள் வாழும் பகுதிகளில் சிறப்பாக திட்டங்கள் செயல்படுவதை கவனிக்கவும், பொருளாதாரத் துறையில் பின் தங்கிய ஆதி திராவிட மக்கள் குறைகளை நீக்கவும், அடிப்படை நிலையிலே ஒரு குழு ஏற்படுத்தக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தோட்டக்கலைத் துறையின் சார்பில் ஒரு பெரிய அளவிலான பழ ஆராய்ச்சிப் பண்ணையை கொல்லிமலையில் ஏற்படுத்தக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சமுதாயநலக் கூடம் ஒன்று பழங்குடி மக்கள் வாழ்கின்ற கொல்லிமலையில் உள்ள வாழவந்தி நாடு கிராமத்தில் உருவாக்கக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வீட்டு வசதி திட்டத்தின்மூலம் இன்றைய நிலையில் கொல்லி மலையில் பழங்குடியினர் புதிய கிராமங்களை உருவாக்க முன் வந்துள்ளனர். இந்த கிராமங்கள் உருவாக்க 50% மான்யத்தை ஆதிதிராவிட வீட்டு வசதி நிறுவனம், வழங்கக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆதி திராவிட பழங்குடி பள்ளிகளில் விளையாட்டுப் பகுதிக் காக, துறையின் சார்பில் ஒவ்வொரு பள்ளிக்கும் நிதி ஒதுக்கம் செய்ய கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆதிதிராவிட நல இயக்குநர் அலுவலகத்தில் பணியாற்றும் கண்காணிப்பாளர்களுக்கு மாவட்ட ஆதி திராவிட நல அலுவலராகப் பதவி உயர் கொடுப்பது குறித்து அரசு

LEGISLATURE TAMIL NADU வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

விரைவாக ஆய்வு செய்யக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். 'ஆபீஸர் ஆன் ஸ்பெஷல் ட்யூடி' பணியிடம் நிரப்பப்படாமல் உள்ளதால் பழங்குடியினர் துணைத்திட்டம் விரைவாக செயல்படுத்த காலதாமதமாவதால இந்தப் பதவியை விரைவாகப் பூர்த்தி செய்யக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சுகாதாரப் பணிகள் பொறுத்தவரை பழங்குடியினர் வாழ்கின்ற பகுதிகளுக்கு நடமாடும் மருத்துவ வசதியைச் சிறப்பாக செயலாக்க எனது தொகுதியில் மலைவாழ் மக்கள் துணைத்திட்டத்தின் மூலம் வலப்பூர் பிரிவிலிருந்து குழிவளவு வரை உள்ள 28 கி.மீ. சாலையைத் தார்ச்சாலையாக அமைக்கக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்துத் தேர்தலில் 18 சதவீத இடம் ஆதிதிராவிடர் பழங்குடியினருக்கு ஒதுக்கி, ஆதிதிராவிட மக்கள் வாழ்வில் முன்னேற புரட்சித் தலைவர் தீட்டிய இந்த திட்டத்தின் மூலம் புரட்சித் தலைவர் அரசு இந்தியாவில் வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு சலுகைகளை செய்கின்றதைப் பாராட்டுகிறேன், வரவேற்கிறேன்.

(மாலை 5.20)

மாணவர் மாணவிகள் விடுதிகள் இல்லாத இடங்களில் விடுதிகளை உடனே கட்டித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனது தொகுதியில் காளப்பநாய்க்கன்பட்டி, மங்களபுரம், காரைக்குறிச்சி, போன்ற இடங்களில் பழங்குடி மக்களின் பொருளாதார நிலையை மேம்படுத்த வனத்துறைக்கு சொந்தமான நிழல் தரும் மரங்கள் உள்ள பகுதிகளில் ஏலம், காப்பி பயிரிட மலைவாழ் மக்கள் துணைத் திட்டத்தில் இரண்டு ஹெக்டேர் நிலம் ஒதுக்க இத்திட்டத்தில் வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மலைவாழ் மக்கள் வசிக்கின்ற இடமான சேந்தமங்கலம் ஒன்றியத்திலுள்ள நடுக்கோம்பை, வாழவந்திகோம்பை போன்ற இடங்களில் மலைவாழ் மக்களின் குழந்தைகள் கல்வி மேம்பாட்டிற்காக தங்கும் விடுதிகள் வசதியுடன் கூடிய ஒரு ஆரம்ப உயர்நிலைப் பள்ளியை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும்.

பெரும்பல நோக்கு கூட்டு சங்கங்களுக்கு மலைவாழ் மக்கள் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் அத்யாவசியப் பொருள்கள் கொடுக்கவும், விளையும் பழங்களை சங்கத்தின் மூலம் வாங்கவும், லாரியை மானிய முறையில் அவற்றிற்கு வழங்கவும் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து எழுதுபொருள் அச்சுத்துறை. இது தமிழகத்தில் எட்டு ஆண்டுகளாக செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. நவீன முறையில் அது செயல்பட புதிய இயந்திரங்களை வாங்கி இத்துறை சீரும் சிறப்புமாக செயல்பட வழிவகை செய்யவேண்டும்.

அச்சுத்துறையில் பணிபுரிகிற அச்சக பணியாளர்களுக்கு குடியிருப்புகள், தொழிலாளர் நல மருத்துவ வசதி, பஸ், தேநீர், பணியாளர் நல நிதி, கூட்டுறவுச் சங்கம், ஆகிய வசதிகளை செய்து கொடுத்துள்ள புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசைப் பாராட்டுகிறேன். இத்துறைக்கு ரூ. 10,21,26,00 செலவிட நிதி ஒதுக்கியிருப்பதை வரவேற்று, அமைச்சர் அவர்கள் சிறந்த திட்டங்களை செயலாக்க வேண்டுமென்று கேட்டு வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றிகூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. மூர்த்தி: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஆதி திராவிடர் நல மானியக் கோரிக்கை மீது குடியரசுக் கட்சி சார்பில் ஒரு சில வார்த்தைகள் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மானியக் கோரிக்கையில் விடுபட்டுள்ள ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை, பிரச்னைகளை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைக்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தமிழகம் முழுவதும் பெரும்பாலான பகுதிகளில் வீட்டுமனைகள் கிடைக்காத ஒரு முக்கிய பிரச்னை காரணமாக சங்கடப்பட்டுக்கொண்டிருக் கிறார்கள். வீட்டு மனைகளுக்காக நிலம் எடுக்கவேண்டுமென்று மாவட்ட நல அதிகாரிகளும் தாசில்தார்களும், வருவாய்த்துறை அதிகாரிகளும் அந்தந்த இடங்களுக்குசென்று வீட்டுமனை வேண்டப் படுகின்ற இடங்களைப் பார்வையிட்டு அதை அந்த தாழ்த்தப் பட்ட மக்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று உத்தரவு பிறப்பிப் பதற்கு முன்னால் அந்த நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரர்கள் கோர்ட்டுக்குச் சென்று தடை வாங்கிவிடுகிறார்கள். இது ஒரு தொகுதியில், ஒரு இடத்தில் மாத்திரம் நடைபெறுவதல்ல. தமிழ்நாடுமுழுவதும் 99% இடங்களில் கோர்ட்டுக்குச்சென்றுதடை வாங்கப்படுகிறது. இப்படி தடை வாங்கும் காரணத்தால்——அந்தத் தடைகளை ஐந்து அல்லது ஆறு மாதங்களில் உடைத் தெறிந்து விடும் தடைகள் என்றால் பிரச்னை இல்லை.— ஆனால் எட்டு, ஒன்பது, பத்து, பதினைந்து ஆண்டுகள் இந்தத்தடைகள் இருப்பதன் காரணத்தால் வீட்டு மனைப் பட்டாக்கள் கொடுப்பது என்பது கேள்விக்குரியதாக இருக்கிறது. அந்த ஏழை மக்களுக்கு வீட்டுமனைப் பட்டாக்கள் கிடைத்தாக வேண்டும். அதிகாரிகள் எவ்வளவுதான் சுறுசுறுப்பாக வேலை செய்தாலும்கூட சமயுணர்ச்சியோடு பணியாற்றினாலும்கூட கோர்ட்டுக்கு சென்று தடை வாங்கிவிடுகிற காரணத்தால் நில ஆர்ஜிதம் செய்கிற வேலைகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்து விடுகிறார்கள் இது சென்ற ஆண்டோ அல்லது ஐந்தாறு ஆண்டுகளாக நடைபெற்று வருகிற விவகாரம் அல்ல.

1957-ல் இருந்து இப்படி தடை வாங்கும் விவகாரம் நடை பெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. இதற்கு ஒரு முக்கியமான மாற்று யோசனையை அரசு கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். எவ்வளவோ கட்டுப்பாடுகளை நீதிமன்றங்களுக்கு விதித்துக் கொண்டிருக்

கிறோம். எவ்வளவோ சட்டங்களைத் தளர்த்திக் கொண்டிருக் கிறோம். இந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யும்போது அந்த நிலச்சொந்தக்காரர்கள் கோர்ட்டுக்கு சென்று தடை வாங்குவதை, அப்படிப்பட்ட தடை உத்தரவுகளை மட்டும் தரக்கூடாது என்ற உத்தரவை, சிவில் கோர்ட்டுக்கு அப்படி தடை செய்கிற அதிகாரத்தை நிச்சயமாக இந்த அரசு முன்வந்து அந்த அதிகாரததை எடுக்கவேண்டும் என்று அந்த ஆதிதிராவிட மக்கள் சார்பாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லை யென்றால் தமிழ்நாடு முழுவதும் இந்த மக்களுக்கு காலம் முழுவதும் வீட்டுமனை கிடைக்காமல் போய்விடும். அரசு புறம்போக்கு நிலமானால் வீட்டு மனைகள் வழங்கலாம். அரசுக்குச் சொந்தமான இடங்களில் வீட்டு மனைகள் வழங்கலாம். ஆனால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வீட்டு மனை வழங்க நில ஆர்ஜிதம் செய்கிறபோது அந்த நிலம் இந்த மக்களுக்குக் கிடைக்காமல் தடை வாங்கிவிடுகிறார்கள்.

அதுமட்டுமா இன்னொரு தந்திரம். எப்படிப்பட்ட தந்திரம்? நிலத்தின் சொந்தக்காரர், அந்த நிலத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள ஏதுவாக இருப்பதற்காக, ஒரு தந்திரமான வேலை யைச் செய்கிறான். அந்த நிலத்தை ஒரு அரிசனின் பேரிலே எழுதி வைத்து விடுகிறான். அப்படி எழுதி வைத்து விட்டு, அந்த அரிசனின் பேரிலே இருக்கின்ற நிலத்தையா எடுக்கப் போகிறீர்கள் என்று அரசாங்கத்திடம் முறையீடு செய்து, அதிலே இருந்து தப்பிக்கும் தந்திரத்தைச் செய்கிறான். இதிலே தப்பித்துக் கொள்வதற்காக இப்படிப்பட்ட புத்திசாலித்தனமான தந்திரமான ஏற்பாட்டைச் செய்கிறார்கள். எனவே, அது அரிசனன் நிலமாக இருந்தாலும் சரி, அரிசனின் மேல் எழுதி வைக்கப்பட்ட நிலமாக இருந்தாலும் சரி, டி. சி. புறம்போக்கு நிலமாக இருந்தாலும் சரி, ரெவின்யூ புறம்போக்கு நிலமாக இருந்தாலும் சரி, இந்த அரிசன மக்களுக்காக என்று சொல்லு கிறபோது, அதிலே தடை வாங்குவதற்கு, எந்த நிலையிலும் அதை தடுப்பதற்கு சிவில் கோர்ட்டுக்குப் போனால், அந்தத் தடை செய்கின்ற வகையிலே அரசாங்கம் ஒரு சட்ட முன்வடிவை கொண்டு வந்து, நீக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அது மாத்திரமல்ல. இந்தச் சமுதாயத்திலே சாதியின் பெய ரால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சுரண்டப்படுகிறார்கள். தாழ்த்தப் பட்ட மக்கள், மலைவாழ்மக்கள் என்ற பெயராலே இன்றைக்கு பல போலி சான்றிதழ்களைப் பெற்று, அதிலே வேலை வாய்ப்பை அவர்கள் பெற்று இந்த சாதியினர் சுரண்டப்படு கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. திருப்பத்தூர் வட்டாரத்திலே குறும்பர் என்ற சாதியினர் இருக்கின்றனர். குறும்பர் என்றால் அவர்கள் பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இதை அவர்கள் குறும்பன் என்று போட்டு, அவர்கள் தவறான சான் றிதழை வாங்கிவிடுகிறார்கள். குறும்பன் என்றால் மலைவாழ் மக்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள். எனவே, 'ர்' என்பதை 'ன்' என்றாக்கி, இத்தகைய தவறான சான்றிதழைப் பெற்று,

அவர்கள் வேலையிலே சேர்ந்து விடுகிறார்கள். இதைத் தாசில்தார் கண்டுபிடித்து, அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து கோர்ட்டிலே உத்தரவு போட்டு, அவர்கள் வீட்டிற்கு அனுப்பப் பட்டிருக்கிறார்கள். இதேபோன்று, கம்மா ரெட்டியார் என்று சொன்னால், பிற்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள். கொண்டா ரெட்டி என்றால், மலைவாழ் மக்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள் எனவே, இந்தப் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் கொண்டா ரெட்டி என்று போட்டுக் கொண்டு, அதற்கான சான்றிதழை வாங்கி, இன்றைக்குத் தேர்தலிலே நிற்கின்ற நிலைமையைக்கூட உருவாக்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள். பல பேர் இதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தும், சாதியின் பெயரால் இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் நடக்கின்றன. தமிழகத்திலே சாதியின் பெயரால் பெரிய தலைவர்களே கூட இதிலே தலையிட்டிருக்கிறார்கள். எனவே, இவற்றைக் கட்டுப்படுத்தியாக வேண்டும். அதிகாரிகளிடம் இப்படிப் பட்ட சான்றிதழ்கள் வழங்கக்கூடாது என்று கண்டிப்பாக உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

4,5 தினங்களுக்கு முன்னால், பிற்பட்டோர் நல மானியத் திலே பேசிய சில மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், மிகவும் பிற் பட்டோர் வகுப்பைத் தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலிலே சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கூறினார்கள். நான் இந்த அரசாங் கத்தைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நிலைமை வந்தால், அரசாங்கம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குச் செய்யும் கொடுமையாகும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒரு நார்ம் வைத்து அரசாங்கம் அதிலே ஒரு முடிவைச் செய்திருக்கிறது. இன்ன தகுதி உடையவர்கள்தான் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாக. மலைவாழ் மக்களாக இருக்க முடியும் என்பதை முடிவு செய்திருக் கிறார்கள். சமுதாயத்திலே ஏழைகளாக இருப்பார்கள். ஆனால் சமுதாயத்திலே தாழ்த்தப்பட்டவனும் ஏழையாக இருப்பான். பிற்படுத்தப்பட்டவனும் ஏழையாக இருப்பான். இவர்கள் இரு வரையும் ஒன்றாகச் சேர்க்கக்கூடாது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடையே இருக்கின்ற ஏழ்மை, பிற்பட்ட முற்பட்ட சமுதாயத் திலே மிகவும் ஏழ்மையாக இருக்கின்றவர்களுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஆனால் இரண்டு பேரும் ஏழ்மையாகத் தானே இருக் கிறார்கள், இருவரையும் ஒன்றாகச்சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று தத்துவம் பேசுகிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களில், ஒரு வேளை உணவுக்கும் அல்லல் படுகிறார்கள், அதேபோல். பிற்படுத்தப் பட்ட மக்களிலும் ஒரு வேளை உணவுக்கு வழியில்லாமல் அல்லல் படுகிறார்கள். ஆனால், பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர் களுக்கு சமுதாயத்திலே ஒரு உரிமை பெற்று வாழ்கிறார்கள் அந்தஸ்து பெற்று வாழ்கிறார்கள். ஆனால் மூன்று வேளை சோற்றுக்கு வழியிருந்தாலும், ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்தவன், சமுதாயத்திலே அத்தகைய உரிமை பெற முடியாது அந்தஸ்து பெறமுடியாது. ஆகவே, எந்த நிலையிருந்தாலும் சரி எவ்வளவு கீழ்த்தரமான, வறுமையிலே வாடும் நிலைமையிலே இருந்தாலும், பிற்பட்ட சமுதாயத்தினரைத் தாழ்த்தப் பட்ட மக்கள் பட்டியலிலே நிச்சயமாகச் சேர்க்கக்கூடாது. அது வேறு, இது வேறு என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்

பொருளாதாரத்திலே இரண்டு பேரும் சமமான நிலையிலே உள்ளவர்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் இந்தச் சலுகையைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகின்றவர்கள், அந்த சமுதாயத்தோடு உறவு வைத்துக்கொள்ளத் தயாரா என்றால் முன்வருவது கிடையாது. இந்த சமுதாயத்தோடு உறவு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று ஒரு இயக்கத்தின் தலைவர் சொல்கிறார் என்ற பெருமை இந்தச் நாட்டிலே இருக்கிறது. தலைவன் சம்பந்தி என்று சொல்லிவிட்டார் என்பதற்காக, எல்லாத் தொண்டர்களும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களோடு சம்பந்தியாக இருக்க முன்வருவதில்லை. தலைவர் சொன்ன மாத்திரத்தில் போராட்டத்திற்குத் தொண்டன் வருவான். ஆனால், சம்பந்தியாக வேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு முன்வர மாட்டான், எதிர்ப்பு தெரிவிப்பான்; போராட்டத்திற்கு வருவான்; சிறைச்சாலை செல்வதற்கும் வருவான்; அப்படி வருகின்ற தொண்டன் சம்பந்தியாக வரமாட்டான்.

(மாலை 5-30)

சம்பந்தியாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை என்று சொன்னால் மாத்திரம் வீட்டுக்குள்ளே போய் அகிங்கிவிடுகிற அசிங்கமான தன்மைதான் தமிழகத்திலே நடைபெற்று வருகிறது. அப்பேர்ப்பட்ட பட்டத்தை எங்களுக்கு வழங்கவேண்டுமா? காந்தியடிகள் எங்களைப் பார்த்து அரிசனங்கள் என்று சொல்லிவைத்தார். அது ஒரு பெரிய பட்டம். இது இரண்டாவது பட்டம். நாங்கள் எல்லாம் சம்பந்தி. எத்தனை பேர்கள் எங்களைச் சம்பந்தியாக ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள்? இந்த நாட்டிலே எத்தனை பேர்கள் எங்களுக்கு சம்பந்தி அந்தஸ்தைத் தந்திருக்கிறார்கள்? எங்களை சத்பந்தியாக வைத்துக்கூட இந்த நாட்டிலே இன்றைக்கு அரசியல் நடத்துகிறார்கள். எல்லோரும் நடத்தினார்கள், இப்போது இவர்கள் நடத்துகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமையைப் போக்கத்தான் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பட்டியலில் வேறு எந்தச் சாதியையும் சேர்க்கக்கூடாது என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொண்டு அதிலே அந்த மக்கள் மட்டுமே இருக்க வேண்டுமென்பதைச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எல்லா ஆட்சிக் காலத்திலேயும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்மீது கொடுமைகள் நடைபெற்றன. காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே நடைபெற்றது. தி.மு க. ஆட்சிக்காலத்திலே நடைபெற்றது. அண்ணா தி.மு க ஆட்சிக் காலத்திலே நடைபெற்றது. இனிமேல் எந்த ஆட்சி வந்தாலும் சரி, அந்தக் கொடுமைகள் நடைபெறும். இது தவிர்க்க முடியாத ஒன்று. அதற்கு அரசாங்கத்தையோ ஆளும் இயக்கங்களையோ ஆட்சியிலே உள்ள மந்திரிகளையோ முதல்வர்களையோ குறை சொல்லிக் கொண்டு போவதைக் காட்டிலும் இப்படி நடைபெறுவதற்கு என்ன காரணம் என்பதைக் கண்டறிந்து ஆகவேண்டும். இது எல்லா ஆட்சிகளிலும் நடக்கிறது, காரணம் ஆட்சியிலே இருக்கின்றவர்கள் மாத்திரம் அதற்கு பொறுப்பில்லை, சமுதாய அமைப்பு அதற்குப் பொறுப்பு. ஒரு ஊரின் ஒரு பகுதியிலே மேல் சாதி

1982 மார்ச் 17] [திரு. ஜி. மூர்த்தி]

மக்களும் இன்னொரு பக்கத்திலே கீழ் சாதி மக்களுமாக பரம்பரை பரம்பரையாக வம்சாவழியாக இருக்கின்ற அப்பேர்ப்பட்ட பாகுபாடு ஒரே கிராமத்திலே இருக்கின்ற காரணத்தினால் சமுதாய அமைப்பை மாற்றுவதற்கு நாம் வழிவகை கண்டாக வேண்டும். இதிலே ஆளுகின்றவர்களையோ மந்திரிகளையோ குறைசொல்லிக் கொண்டு போவதில் நியாயம் இல்லை என்ற காரணத்தினால் அந்த மக்களுக்குச் சமத்துவம் தருவதற்கு வழிவகை செய்தாக வேண்டும். மேல் சாதிக்காரர்களைப் பார்த்து, சாதி இந்துக்களைப் பார்த்து நீங்கள் திருந்திவிடுங்கள் என்று சொன்னால் திருந்தமாட்டார்கள். 2 ஆயிரம் ஆண்டுக்காலமாகத் திருந்தியதாக வரலாறு இல்லை, திருந்தப் போவதும் இல்லை. காரணம் அவர்களுக்குச் சிந்தனையும் கிடையாது, பகுத்தறிவும் கிடையாது. சமத்துவம் தருவதற்கு ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தங்கள் சமுதாயப் பாதுகாப்பிற்காக தங்கள் மீது நடத்தப்படுகின்ற கொடுமைகளிலிருந்து தங்களை மேல்சாதிக்காரர்களிடமிருந்து காப்பாற்றிக்கொள்வதற்கு ஒரு சக்தி வாய்ந்த அமைப்பினை தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பகுதிகளிலே ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். 500 பேர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இருந்தால் 1000 பேர்கள் மேல்சாதிக் காரர்கள் அடிக்க வருகிறார்கள். 500 பேர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இருந்தால் 3,000 பேர்கள் அடிக்க வருகிறார்கள். குறைந்த பட்சம் ஒரு ஐயாயிரம் பேர்களைக் கொண்ட தாழ்த்தப்பட்ட அமைப்பு ஒரே இடத்திலே இருக்குமானால் அடிக்கவராவிட்டாலும் அடிக்க வருகிறவர்கள், 5 ஆயிரம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள், உள்ளே புகுந்தால் உதைப்பார்கள் என்ற மாரல் பியராவது இருக்கும். ஆகவே செப்ரேட் செட்டில்மெண்ட், தனிக் குடியிருப்புகளைத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

நாங்கள் நம்பிக்கையை இழந்துவிட்டோம். இதற்கு முந்தைய சர்க்கார் அல்லது இந்த நாட்டை யார் ஆண்டாலும் சரி எங்களைப் பாதுகாப்பதற்கு முன் வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையை நாங்கள் இழந்து விட்டோம். இந்த நாட்டிலே உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய நிலைமை மேல் சாதிக்காரர்களுடைய அரவணைப்பிலே, தயவிலே வாழ்கிற பரிதாபகரமான நிலைமை இருக்கிறது. தன்னைத்தானே உயர்த்திக் கொள்கின்ற தன்மையில் சமுதாய எதிர்ப்பிலிருந்து தங்களைத் தவிர்த்துக் கொள்கின்ற முறையிலே தனிக் குடியிருப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வீடுகள் கட்டுவதற்குத் திட்டங்கள் தீட்டுகிறோம். மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கிராமப்புறங்களிலே வீடுகளைக் கட்டுவதற்காக நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்வதை விட்டுவிட்டு அரசாங்கமே அவர்களுக்கு வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்து அவற்றிலே அவர்களைக் குடியேற்றுகிற நிலைமையை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். கிராமப்புறங்களிலே 10 ஆயிரம் வீடுகள் கட்டி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைக் குடியேற்றுகின்ற இந்தத் திட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். அந்த மக்களுக்கு சமுதாயப் பாதுகாப்புக் கிடைப்பதற்கு வழிவகை ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய சிறப்பு ஐந்து ஆண்டுத் திட்டம் என்ற பெயரில் 80,90கோடி ரூபாய் இந்த ஐந்து ஆண்டுகளிலே செலவிடுவதற்குத் திட்டம் தீட்டி இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசும் மாநில அரசும் இணைந்து இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துகிறார்கள். வட்டார அளவிலே உள்ள பி.டி.ஓக்கள் மூலமாகச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று உத்திரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பி. டி. ஒக்கள், அவர்களுக்கு உள்ளிட்ட அதிகாரிகள், கிராம சேவக்குகள் போன்றவர்கள் எல்லாம் இந்த மக்களுடைய சமுதாயப் பிரச்சினைகளை அறிந்து அந்த எண்ணத்தோடு அதைச் செய்வார்களா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்த 5 ஆண்டுக் காலத்திலாவது, இந்தத் திட்டம் முடிகிற வரையிலாவது வட்டார அளவிலே தனித் தாசில்தார்கள் இதற்கென்றே நியமிக்கப்பட்டு அவர்கள் மூலமாக மனுக்களைப் பெற்றுப் பரிசீலனை செய்து இந்தத் திட்டத்தை நல்லமுறையிலே நிறைவேற்ற ஏற்பாடு செய்யமுடியும். பி.டி.ஒவுக்கு ஏற்கனவே வேலைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. இந்த வேலையைக் கொடுத்து தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கான தனிச் சிறப்புத் திட்டத்தைக் கொடுத்தால் அதற்கான தகவல்களை அவர்கள் சேகரிக்கமுடியாது. ஆபீஸிலேயே உட்கார்ந்துகொண்டு அதை எழுதிவிடுவார்கள். உண்மையான நிலைமையைத் தெரிவிக்க முடியாது. வட்டார அளவிலே அதற்காகத் தனித் தாசில்தார்கள் நியமிக்கப்பட்டு இந்தப் பிரச்சினைகளைக் கவனிப்பதற்கு, அதன் மூலமாக அவர்களுக்குச் சலுகைகளை வழங்குவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இன்றைக்குக் கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஆதி திராவிட நலத்துறையிலும், கூட்டுறவு வங்கிகளிலும் கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் சிறு விவசாயிகளுக்குப் பலகோடி ரூபாயைத் தள்ளுபடி செய்திருக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தாலுக்கா அளவிலே ஒரு பத்து பேர் என்று வீதத்திலே இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் ரூபாய்தான் வாங்கியிருப்பார்கள். தமிழகம் முழுவதும் பார்த்தால் ஒரு 80 லட்சம் அல்லது 90 லட்சம் தான் அவர்கள் வாங்கியிருக்கிற கடன் வரும். ஒரு கோடி கூட இருக்காது. ஆகவே இந்தக் கடன்களை எல்லாம் தள்ளுபடி செய்து அந்த ஏழை மக்கள் பயன்பெறச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நகர சுத்தித் தொழிலாளர்கள். இந்த நாட்டைச் சுத்தமாக வைத்திருக்கிற மிக முக்கியமான வேலை செய்பவர்கள். ஆனால் பரிதாபம் அதிலே தான் நூற்றுக்கு நூறு சதவீதம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வேலைவாய்ப்பை நம்பியிருக்கிறார்கள் இதுவரையில் தாழ்த்தப்பட்ட அல்லாதவர்கள் ஒருவர் கூட நகராட்சியிலே கால்வாய் தள்ளுகிற, தெரு பெருக்கிற வேலைக்கு வருவதில்லை. சமத்துவம் பேசுகிற அத்தனை சமுதாயத்தினரையும் பார்த்துக் கேட்கிறேன். இந்த ஒரு வேலைக்கு யாராவது அப்ளிகேசன் போடுவது உண்டா? பிறப்பாலே கலெக்ட்டராகத்தான் ஆகவேண்டும், எஸ்.பி. யாகத்தான் ஆகவேண்டும் என்று எண்ணுகிற நேரத்தில் பிறப்பாலேயே தெரு பெருக்கத்தான்

போக வேண்டும் என்று இந்த நாட்டிலே ஒரு சமுதாயம் சபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சமுதாயத்தின் தலையெழுத்தை மாற்ற வேண்டியது இந்த அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு. தினமும் தெருவைப் பார்த்தே தன்னுடைய வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டிருக்கிற தெரு பெருக்குகிற தொழிலாளி, சேற்றிலே இறங்கி தோலை நனைத்து அதை வெண்மையாக்கி வெளியே கொணர்ந்து அழகான வண்ணத்திலே தோலை உருவாக்குகிற டேனரி தொழிலாளி, நாள்தோறும் காலை எழுந்து மாலை வரையில் உடற்பயிற்சி செய்து கொண்டிருக்கிற பீடித் தொழிலாளி இவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் அரிசி மற்றும் அத்யாவசியப் பொருள்களை விநியோகிக்க வேண்டும். நாம் காவல்துறைக்கு வநியோகித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதை நான் பாராட்டு கிறேன், வரவேற்கிறேன். அதை விட மோசமான, மிக இழிவான தொழிலைச் செய்கிற, மற்றவர்கள் எல்லாம் பார்த்து கேவலப்படுத்துகிற அளவில் மோசமான தொழிலைச் செய்து கொண்டிருக்கிற இத்தகைய நகர சுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கும் பீடித் தொழிலாளர்களுக்கும், டேனரி தொழிலாளர்களுக்கும் அத்யாவாசியப் பொருள்களைப் பாதி விலையில் விநியோகிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு எத்தனையோ அமைப்புகள் நாட்டிலே வந்து கொண்டிருக்கின்றன. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் உரிமைகளைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள அமைப்பினை வைத்துக் கொண்டிருக் கிறார்கள். ஆனால் அனைத்து உரிமையையும், அதிகாரத்தையும் பெற்ற மற்ற சமுதாயத்தினர் ஜாதிக்கள் பெயராலே அமைப்பு களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். படையாச்சிகள் சங்கம், தேவர்கள் சங்கம், பிராமணர்கள் சங்கம் தேவை தானா இந்த நாட்டிலே? யாரைப் பழி வாங்குவதற்காக, யாரை ஒடுக்குவதற்காக, நசுக்குவதற்காக இவற்றை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? செக்குலரிசம் பேசுகிற இந்த நாட்டிலே ஜாதிகள் பெயராலே வைத்துக்கொண்டிருக்கிற இந்த அமைப்பு களைத் தடை செய்ய வேண்டும். ஆர். எஸ். எஸ். என்கிற இயக்கம் இனவெறியைக் கிளப்பிக் கொண்டிருக்கிறது. இவற்றைத் தடை செய்யவேண்டும். தேசியப் பாதுகாப்பு சட்டத்திலே கைது செய்து உள்ளே தள்ள வேண்டும். எல்லோரும் ஒரு மதத்தை ஒரு சமுதாயத்தை பழி வாங்குவதற்காக இது போன்று வைத்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் உடனடியாக இவற்றை தடை செய்து ஒரு உத்தரவைப் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நிலையிலே எவ்வளவோ முன்னேற்றம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களுக்கு வேலை கிடைப்பதே கடினம். சேர்ந்து 10 ஆண்டிலே புரமோஷன் வரக்கூடிய நிலை இருக்குமானால் 9-ஆம் ஆண்டிலே அவர்கள் மீது ஒரு ரிமார்க்கை வைத்து புரமோஷன் எலிஜிபிலிட்டி இல்லாமல் செய்கிற புத்திசாலித்தனமான தீண்டாமை, 'இன்டெலக்சுவல் அன்டச்சபிலிட்டி' அலுவலகங்களிலே நடை பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் உடைத்தெறியக்

கூடிய வகையில், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் திறமையில்லை என்ற காரணத்தினாலே, தகுதியில்லை என்ற காரணத்தினாலே பதவி உயர்வு தரப்படவில்லையானால் அதற்கு விளக்கம் தருவதை விட்டு, எதிலே தகுதியில்லாமல் இருக்கிறானோ, அந்ததகுதியை அரசாங்கம் அவனுக்கு ஏற்படுத்தி தரவேண்டும், படிப்பிலே தகுதியில்லையா. அவனைப் படிக்க வைக்க வேண்டும். டெக்னிக்கல் குவாலிபிகேஷன் இல்லையா அதை அரசாங்கமே அவனுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அதுவரையிலும் அந்த புரமோஷன் இடம் வேகன்ட்டாகவே இருக்க வேண்டும். நிரப்பக்கூடாது. காரணம் இன்றைக்கு எஸ்.டி., எஸ்.சி.யில் இருக்கிற வேகன்சிக்கு ஆள் இல்லை என்று சொன்னால் பி.சி.யிலேயிருந்து, பார்வேர்டிலேயிருந்து வருகிறவர்களைப் போடுவதற்கு எந்தச் சட்டம் வழி வகுக்கிறது? அரசியல் சட்டத்திலே இருக்கிறதா? இது குறித்து ஏதாவது சட்டத்தைப் பிறப்பித்து இருக்கிறோமா என்பதை இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆனால் அதிகாரிகள் இப்பேர்ப்பட்ட நிலைமையை அனுசரித்து பிறருக்கு வெளியே தெரியாமல் இப்படிப்பட்ட புத்திசாலித்தனமான தீண்டாமையை அரசாங்கத்திலே அனுமதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவற்றை கண்டறிந்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாலை 5—40)

இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தனிப்பட்ட முறையிலே ஒன்றை என்னுடையவேண்டுகோளாக விடுக்க ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்கு மாவட்டங்கள் பிரிக்கப்படுகின்றன. வட ஆற்காடு மாவட்டம் கூட இரண்டாகப் பிரிக்கப்படக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. பேரறிஞர் அம்பேத்கார் அவர்களுக்கு மிகவும் பெருமை அளிக்கக் கூடிய அரசு இது. அதனாலேதான் அவர் விரும்பிய 18% ரிசர்வேஷனை, உள்ளாட்சித் தேர்தலிலே அந்த மக்களுக்காக ஒதுக்கிய கழகம், அரசு, நம்முடைய புரட்சித் தலைவருடைய அரசு என்பதை இன்றைக்குத் தமிழகம் உணரும். தன்னை சம்பந்தி ஆக்கிக் கொண்டவர்கள், சம்பந்தி என்று சொல்லிக் கொண்டவர்கள் எல்லாம் இந்நாட்டிலே 9, 10 ஆண்டுக்காலம் ஆண்டபோது, இப்படிப்பட்ட ரிசர்வேஷனைக் கொடுப்பதற்கு மனம் இல்லாமல் போனது, மார்க்கம் இல்லாமல் போனது, சிந்தனை இல்லாமல் போனது; இரண்டு ஆண்டுகளிலே ஆட்சி நடத்திக் கொண்டிருக்கிற புரட்சித் தலைவர்தான் அந்த மக்களுக்கு 18% ஒதுக்கி, இந்த நாட்டிலே இருக்கிற யார் எதிர்த்தாலும், எந்தக் கட்சி எதிர்த்தாலும், எப்படிப்பட்ட பெரிய மனிதர் எதிர்த்தாலும் அதை உடைத்தெறிந்து அந்த மக்களுக்குச் சமுதாய அந்தஸ்து கொடுக்க முன்வந்திருக்கிறார். அவரை, இந்த அரசை வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கப் போகிறீர்கள். அந்த மாவட்டத்திலே, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பேரறிஞர் அம்பேத்காருடைய கொள்கையிலே பற்றுள்ளவர்கள், பாசம் உள்ளவர்கள்—பகுத்தறிவு இயக்கம் வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே சிறப்பாக இயங்குகின்ற இயக்கம்-இருக்கின்ற காரணத்தால், அந்தப் பெருமக்களுக்குப்

1982 மார்ச் 17] [திரு. ஜி. மூர்த்தி]

பெருமை தேடுகின்ற வகையில், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கும்போது, வேலூர் மாவட்டத்திற்கு டாக்டர் அம்பேத்கார் மாவட்டம் என்று பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று இந்த அவைக்கு வேண்டுகோளாக வைக்கிறேன்.

கர்நாடகத்திலே பேரறிஞர் அம்பேத்கார் சிலையைச் சட்ட மன்றத்தின் முன்னால் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆந்திராவிலே அந்தச் சிலையை வைப்பதாக, முன்னாள் முதல்வர் அவர்கள் உறுதி அளித்தார்கள். மராட்டியத்திலே வைக்க இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பெருமையைத் தமிழகம் தேடிக் கொள்ள வேண்டும். அப்படிப்பட்ட பெருமையைப் புரட்சித்தலைவர் தேடித் தரவேண்டும் என்ற காரணத்தினாலே, தமிழகச் சட்டமன்றம் முன்பு அரசுச் செலவிலேயே பேரறிஞர் அம்பேத்காருக்கு ஒரு சிலையை வைக்க வேண்டும். அதற்கான ஒரு நடவடிக்கையை நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் எடுக்க வேண்டும். அதற்கு மாண்புமிகு ஆதி திராவிடர் நல அமைச்சர் அவர்கள் முன் நின்று அந்தக் காரியத்தைச் செய்து தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியான பேரணாம்பட்டிலே, டவுனிலே மாத்திரம் 18,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த மக்கள் திருமணம் செய்து கொண்டாலும் சரி அல்லது கெட்ட காரியம் நடந்தாலும் சரி, மற்றவர்கள் எல்லாம் பார்க்கின்ற அளவிலே, அல்லது வந்து போகின்ற அளவிலேகூட இடம் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு, கண்டிப்பாக ஒரு கல்யாணக் கூடம், சமுதாயக் கூடம் கட்டித் தரப்பட வேண்டும். நீண்ட நாள் கோரிக்கை இது. இதை அமைச்சர் அவர்கள் நிச்சயமாக முடித்துத் தருவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

நலங்காநல்லூர் எனகிற ஒரு பகுதி. இதுவரை பள்ளிக்கூடமே பார்க்காத பகுதி. ஏற்கனவே, நான் இதை இங்கே சொல்லியிருக்கிறேன். அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற மக்கள், 5, 6 வயதிலேயிருந்து 15 வயதிலே இருக்கிற தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், மற்றைய மேல்ஜாதிக்காரர்கள் நிலத்திலே ஆடு, மாடு மேய்ப்பதற்குச் செல்கிறார்கள். காரணம் அந்த ஊரிலே பள்ளிக்கூடம் இல்லாத நிலைமையிருக்கிறது. இது இப்போதில்லை, சுதந்திரம் வாங்கியதிலேயிருந்து, அங்கே, அந்த இடத்திலே பள்ளிக்கூடம் இல்லை. தயவுசெய்து அங்கே ஒரு ஆதி திராவிடர் நலப்பள்ளி ஆரம்பித்து, அந்த மக்களுக்குக் கல்விக் கண் தர வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேரணாம்பட்டிலே ஆதி திராவிடர் நல விடுதி இருக்கிறது அதற்குச் சொந்தக் கட்டிடம் கிடையாது. வாடகைக் கட்டிடத்திலே இன்றைக்கு அது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குப் பேரணாம்பட்டைப் பற்றி நன்றாகத் தெரியும். அங்கே 8,9 மணி ஆகிவிட்டால் வெளியே நடமாடுவது கஷ்டம். காரணம், அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை உள்ள இடம். அந்த இடத்திலே அந்த மாணவர்களை அடைத்துவிட்டு, அவர்கள் வெளிவருவதற்குப் பயப்படக்கூடிய

TRUTH ALONE TRIUMPHS

சூழ்நிலையிருக்கிறது. உடனடியாக வாடகைக் கட்டிடத்தை மாற்றி அந்த மக்களுக்குப் பாதுகாப்பாக இருக்கக்கூடிய விடுதியைக் கட்டித் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பேரணாம்பட்டிலே ஒரு எலிமென்டரி ஸ்கூல் இருக்கிறது. 1953 ஆவது ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட அந்த எலிமென்டரி ஸ்கூல் இதுவரையிலும் உயர்நிலைப் பள்ளியாக்கப்படவில்லை. ஏறத்தாழ 750 மாணவர்கள் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் உயர்நிலைப் பள்ளியாக்கப்படவில்லை, அதை அமைச்சரவர்கள் கவனத்திலே கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேரணாம்பட்டிலே வேலை இழந்த தோல்பதனிடும் தொழிலாளர்கள் நிறையப் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் டானரியிலே இருந்தவர்கள். இன்றைக்கு வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். காரணம், டானரியிலே சென்றுபார்த்தால் தங்களுடைய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கிறார்கள் மற்றசமுதாயத்தினரை. வேலைக்கு அழைத்து ஒரு வாரத்திலே வீட்டுக்கு அனுப்புகிறார்கள் இது வரையில் நிரந்தரமாக்கப்படவில்லை. அதனாலே, இப்படி வேலை இழந்தவர்கள் 2,000, 3,000 பேர்கள் பேரணாம்பட்டு நகரத்திலே இருக்கிறார்கள். அன்றாடம் பிழைப்புக்குத் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உடனடியாக, நம்முடைய டாட்கோ மூலமாக, அந்த மக்களை வாழ வைப்பதற்கு கூட்டுறவு முறையிலே ஒருதோல் பதனிடும் தொழிற்சாலையை அமைச்சர் அவர்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டும். ஏற்கனவே, அதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அதில் முனைப்பு காட்டி முடித்துத் தந்து, அந்த மக்களுடைய வாழ்வில் விளக்கேற்றி வைக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொண்டு, வாய்ப்பளித்த மாற்றுத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, ஆதிதிராவிடர், பழங்குடியினர் மானியக் கோரிக்கையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில், 1971 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகைக் கணக்கின்படி, தமிழ்நாட்டின் மொத்த மக்கட்தொகை 412 இலட்சமாகும் என்றும், இதில் ஆதி திராவிடர் 73.16 இலட்சம் பேர், பழங்குடியினர் 3.11 இலட்ச பேர் என்றும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கொடுத்திருக்கின்ற இந்தக் குறிப்பிலே கூட, சமுதாயத்தினுடைய அடித்தட்டிலே இருக்கின்ற இந்த மக்களில் பெரும்பாலான மக்கள் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழ இருக்கிறார்கள் என்றுதான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அடித் தட்டிலே இருக்கின்ற இந்த மக்களை எந்தவொரு அரசும்

தன்னால் இயன்ற வரையிலே கல்வி, பொருளாதாரத்திலே மேம்பாடு, வேலைவாய்ப்புகள், குடியிருக்கின்ற வீடுகள் ஆகிய இவைகளிலே கைதூக்கி விட வேண்டுமென்பதிலே நமக்குள் கருத்து வேறுபாடு இருப்பதற்கு நியாயம் இல்லை.

ஆனால் இன்றையதினம் நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், பல்வேறு உறுப்பினர்கள் காலையிலிருந்து கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆளுங்கட்சித் தரப்பிலேயிருந்து பேசிய பல சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கூட மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இந்தச் சமுதாய மக்களுக்கு நம்பிக்கையினுடைய நாயகராக விளங்குகிறார் என்றெல்லாம் கூட சொன்னார்கள். அதை நான் வேண்டாமென்று கூட சொல்லவில்லை. ஆனால் இன்றையதினம் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சரவர்கள் கூட தொழிலாளர் நல மானியத்திலே பதில் சொல்லும்பொழுது எந்த அரசாங்கமும் செய்யாத அளவிற்கு 70,000-க்கும் மேற்பட்ட வீடுகளைக் கட்டித்தர இருக்கிறோம் என்றெல்லாம் பெருமையாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் உண்மை நிலையை நாம் உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியிலே இருந்த காலத்திலேதான் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு வீடுகளைக் கட்ட வேண்டுமென்பதற்காகத் தனியாக வாரியத்தையே அப்பொழுது முதலமைச்சராக இருந்த டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஆரம்பித்தார்கள். அவருடைய திட்டம், இந்த தமிழகத்திலே இருக்கின்ற அத்தனை ஆதி திராவிட மக்களுக்கும் ஏறக்குறைய ஐந்தாண்டுக் காலத்திலே இலவசமாகவே வீடு கட்டித் தர வேண்டுமென்ற நல்ல திட்டம். ஒரு ஆண்டுக்காலத்திலே ஏறக்குறைய 40,000 வீடுகளை அவர்கள் கட்டித் தந்தார்கள். ஆனால் அதற்குப் பிறகு இன்று வரையிலேயும் அந்தத் திட்டம் சரியான முறையிலே செயல்படுத்தப்படாத நிலையிலே இருந்து வருவதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் சொல்ல வேண்டும். இதுவரையிலும் இந்த நான்காண்டுக் காலத்தில் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு இந்த வாரியம் வீடு கட்டும் பணியைச் செய்யப் போகிறதா அல்லது அந்தத் திட்டத்தை கைவிடப் போகிறதா என்பதுகூட அறுதியிட்டுச் சொல்லப்படாமல் இருப்பது உண்மையிலேயே வருந்தத் தக்கதொரு காரியமாக இருந்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நான் செய்தித்தாளில் ஒரு விஷயத்தைப் படித்தேன். நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் கடலூரில் ஒரு அரசு விழாவிலே பேசும்பொழுது அவருக்கு முன்னால் பேசிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் மாண்புமிகு டாக்டர் குழந்தைவேலு என்று கருதுகிறேன், செய்தியிலே படித்தது—அவர்கள் இந்த வீடு கட்டும் திட்டத்தை செயல்படுத்த வேண்டுமென்று பேசியதாகவும், அவருக்கு பதில் அளிக்கும் வகையிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இந்தத் திட்டத்தை எப்படிச் செயல்

படுத்த முடியும், என்னிடத்திலே பணம் ஏது, ஏழைகள் என்றால் ஆதிதிராவிடர்களிலே மட்டும்தானா ஏழைகள் இருக்கிறார்கள், மற்ற ஜாதிகளில் இல்லையா என்று பதில் சொன்னதாகப் பத்திரிகையில் படித்தேன். உண்மை எந்த அளவிற்கு என்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொல்வார்களே யானால் அதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன்.

இன்னும் ஒரு செய்தி வருகிறது. சென்னைக்கு, மத்தியிலே இருந்து தாழ்த்தப்பட்டோர் கமிஷன் வந்ததாகவும், கோட்டையிலே நம்முடைய அரசு அதிகாரிகள், மாண்புமிகு அமைச்சர், முதலமைச்சர் ஆகியவர்களையெல்லாம் சந்தித்த நேரத்தில், தமிழக அரசு இந்த வீடு கட்டும் திட்டத்தை நல்ல முறையிலே செயல்படுத்தப் போகின்றோம்.

(மாலை 5.50)

ஏற்கனவே 4000 ரூபாய் அளவிலே கட்டினார்கள், அது போதாது, அதை 6 ஆயிரம் ரூபாய் அளவிலே நாங்கள் கட்டப் போகிறோம் என்று சொன்னதாகவும், உடனே அந்தக் கமிட்டி கூட, இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாடு அரசாங்கம்தான் வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு ஒரு திட்டத்தைச் செயல் படுத்துகின்றது என்று பாராட்டியதாகவும் பத்திரிகையிலே படித்தேன். ஏறத்தாழ இந்த இரண்டு செய்திகளும் வருகிற போது இந்த அரசாங்கத்தினுடைய இரட்டைக் கொள்கை யாக காணப்படுகிற செய்தியாக இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்டோர் வீடு கட்டும் வாரியம் சென்னையிலே இருந்து விழுப்புரத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. அங்கே அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள், அலுவலர்கள் இருக்கிறார்கள். அதற்கு ஒதுக்குகின்ற பணம் அங்கே இருப்பவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பதற்கு கூட போதாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கின்றது. இது குறித்து நல்ல முடிவு எடுக்க வேண்டாமா என்று கேட் கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே இந்த அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக்கொள்வது, எல்லா ஜாதி களிலும் ஏழைகள் இருக்கிறார்கள், நான் அதை மறுக்கவில்லை. ஆனாலும் ஏதோ ஒரு பகுதி மக்களுக்கு முதலிலே எடுத்து இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்தல் பிறகு எல்லோரும் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்பு கிறேன். வீடு கட்டும் திட்டத்தைக் கைவிடாமல் நிச்சயமாக அதற்காக பணத்தை ஒதுக்கி 6 ஆயிரம் ரூபாயில் கிராமப்புறங் களில் உள்ள ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு மட்டுமல்லாமல், நகரங்களிலும் கட்டித்தரும் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே 4,000 ரூபாய் அதில் 3,000 கடன், ஆயிரம் மானியம் அழகான வீடுகள் என்று நம்முடைய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் அவருக்கே உரித்தான சாமர்த்தியமான முறையில் சொன்னார்கள். ஆனால் கிராமங்களிலே போய்ப் பார்த்தால் உண்மை நிலை விளங்கும். கடனுக்காக விண்ணப்பங்கள் போடு

1982 மார்ச் 17] [திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

கிறார்கள். அந்தக் கடன் தருகின்ற நிலையங்களிலே ஏராளமான ஊழல் இருக்கின்றது. பெரும்பாலானவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். என்னுடைய தொகுதி மக்கள் சொல்லுகிறார்கள். நீங்கள் எங்கே பணத்தைத் திருப்பிக் கட்டப்போகிறீர்கள், அதிலே எங்களுக்கு ஆயிரத்தைத் தாருங்கள் என்று கேட்கும் அளவுக்கு லஞ்சம் தலைவிரித்தாடுகின்றது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை அங்கே இருக்கின்றது. நான் கேட்கிறேன், 20 ஆண்டுக் காலத்தில் அந்த 4 ஆயிரத்தை எப்படி அவர்கள் திருப்பிக் கட்டுவார்கள்?

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்—தலைமை)

ஏற்கனவே நாங்கள் கட்டித் தந்த வீடுகளுக்கு நான் ஊராட்சி மன்றத் தலைவராக இருந்த என்னுடைய கிராமத்தில் வீட்டு வரியை விதிக்க நான் விரும்பியபோது என்னுடைய கிராமத்திலே இருந்த ஆதிதிராவிட மக்கள் என்னைக் கேட்டார்கள். 4,000 ரூபாய் மதிப்பீடு போட்டு, 100 ரூபாய் உடைய வீடுகளுக்கு எட்டணா என்று விதித்தாலும் 4000-க்கும் நீங்கள் வரி போடுவீர்களேயானால் நாங்கள் எங்கே இருந்து கட்டுவோம் என்று கேட்ட அந்த மக்களைப் பார்த்து நீங்கள் 4000 ரூபாயை அது வட்டியோ இல்லையோ, அதைத் திருப்பிக் கொடுங்கள் என்று சொல்ல முடியாது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்த்து கடன் கொடுப்பதைக் கூட நீங்கள் நிறுத்திவிட்டு இலவசமாகவே நல்ல வீடுகளைக் கட்டித்தருவீர்களேயானால், அந்தப் பணி சிறப்பாக அமையும். அப்போதுதான் நீங்கள் ஏற்கனவே சொன்னதுப்போல நம்பிக்கை நாயகனாக விளங்க முடியும், அது நியாயமாகவும் இருக்கும், நீதியாகவும் இருக்கும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று கல்வி. இங்கே கூட நண்பர்கள் சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்காலத்தில் ஆதிதிராவிடர்களுக்கு அத்தனை காரியங்களையும் செய்து விட்டதாகச் சொல்லவில்லை. ஆனால் பெரும் முக்கிய காரியங்களை நாங்கள் செய்திருக்கிறோம். சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்திலே, வடாற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஜோலார்பேட்டையைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு வரதராஜன் அவர்களை நீதிபதியாக நியமித்து வரலாற்றுச் சிறப்பான நிகழ்ச்சியைச் செய்தார்கள். இன்றைக்கு அந்த மாண்புமிகு வரதராஜன் அவர்கள் டெல்லி உச்சநீதி மன்றத்திலே பணியாற்றுகின்ற வாய்ப்பு தமிழகத்திற்கு கிடைத்திருக்கிறது என்று சொன்னால், அன்றைய தினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒரு ஆணிவேராக இருந்தது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்து வேலைவாய்ப்பு குறித்து இன்றைதினம் 18 சதவிகிதம் வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். அதேபோல பல உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். இன்றையதினம் பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்குப் பல உதவித் தொகைகளைத் தருகிறோம், மாநில

அரசாங்கத்தில் இருந்து, மத்திய அரசாங்கத்தில் இருந்து ஆதி திராவிட மக்களுக்காக உதவித்தொகை வழங்கப்படுகின்றபோது இதிலே வித்தியாசம் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஒரே விடுதியிலே படிக்கும் மாணவர்களுக்கு இடையே வித்தியாசம் இருக்கக்கூடாது. அப்படி வித்தியாசம் இருக்குமானால், அந்த வித்தியாசத்தை நமது மாநில அரசு கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்,

அதேபோன்று ஆதிதிராவிட நலத்துறை அமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு திரு சவுந்திரராஜன் அவர்கள் வருவாய்த் துறையில் இருந்து இந்தத் துறை பிரிக்கப்படும் என்று அறிவித்தார்கள். அது பிரிக்கப்பட்டுவிட்டதா என்று தெரியவில்லை. அது தனியாக இருக்கின்றதா என்றும் தெரியவில்லை. அப்போது கூட நம்முடைய மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பல பேர்கள் பாராட்டினார்கள். அதிலே எங்களுக்குக் கருத்து வேறுபாடு இல்லை.

ஆனால் இது இன்றையதினம் எப்படி செயல்படுத்தப் படுகின்றது. இது ஏன் காலதாமதம் ஆகின்றது. அதற்கு காரணம் என்ன என்பதையெல்லாம் அறிவிக்கவேண்டும். அதே போல் இன்றையதினம், ஆதிதிராவிட நலத்துறையில் இருக்கின்ற பாடசாலைகள், பல்வேறு இடங்களில் துவக்கப்பள்ளிகள், கிராமங் களில் இருக்கின்ற துவக்கப்பள்ளியானாலும் சரி, உயர்நிலைப் பள்ளி ஆனாலும் சரி, நடுநிலைப்பள்ளிகளானாலும் சரி, அல்லது நகரங்களில் இருக்கின்ற பாடசாலைகள் ஆனாலும் சரி, இந்தப் பாடசாலைகள் எல்லாம் உரிய கட்டிடத்தைப் பெறுவது இல்லை. நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த பெரியவர் இளைய பெருமாள் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள். அரக்கோணத்திலே இருக்கின்ற உயர்நிலைப்பள்ளி கூடம் பல்வேறு வசதிகளைப் பெற வில்லை என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நம்முடைய அமைச்சர் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் எல்லாம் தன்னுடைய தொகுதியாக இருந்தாலும் சரி, அந்தத் தொகுதியிலே இருக்கின்ற மக்களுக்கு காரியங்களைச் செய்வதிலே தயக்கம் காட்டக்கூடாது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று புத்தகம் தருவது, நோட்டுப்புத்தகம் தருவது, இப்படிப்பட்ட நேரங்களிலேதான் நாங்கள் பல நேரங்களில் சொன்னோம். அதற்கான ஒரு தொகையை துவக்கப்பள்ளி யானாலும் சரி, நடுநிலைப்பள்ளியானாலும் சரி, உயர்நிலைப் பள்ளியானாலும் சரி. புத்தகத்தை, அவர்களுடைய பெற்றோர்கள் நேரத்திலே வாங்கிக் கொடுத்துவிடுவார்கள். பிறகு அந்தத் தொகையை அவர்கள் விண்ணப்பிப்பார்களேயானால், அதிகாரிகள் அந்த உரிய தொகையை பெற்றோர்கள் இடத்தில் அளித்துவிடுவார்கள். இதிலே பிரச்னையே இல்லை. நீங்கள் புத்தகமாக தருகிறோம் என்று சொன்னீர்கள். நிலைமை என்ன? ஜூலையில் பள்ளிக்கூடம் திறந்தால் நீங்கள் தருகின்ற புத்தகம் ஜனவரியிலேயே வருகின்றது. எப்படி அந்தப் பிள்ளைகள் படிப்பார்கள்? அதிலே உங்களுக்கு என்ன கஷ்டம்? புத்தகங்களை

அவர்கள் வாங்கிக்கொண்ட பிறகு நீங்கள் அந்தப் பணத்தைப் பெற்றோர்களுக்கு கொடுத்து விடுவீர்களேயானால், குழந்தைகள், அந்தப் பள்ளிப்பிள்ளைகள் காலத்தில் புத்தகங்களை படிப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் சொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று இன்னும் பல்வேறு பிரச்னைகள். நம்முடைய நண்பர் அறங்காவலர்கள் போடுவதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நாங்கள் ஏதோ தாழ்த்தப்பட்ட மக்களையெல்லாம் அறங்காவலர்களாக நியமிக்கிறோம் என்று. காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலேகூட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை அறங்காவலர்களாக நியமித்தார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் நிச்சயமாக, அவர்களை அறங்காவலர்களாக நியமிக்க வேண்டும் என்று அப்போது ஒரு சட்டத்தையே இயற்றியது. இன்றையதினம் நீங்கள் அந்தச் சட்டத்தை தொடர்ந்து இருக்கின்றீர்கள்.

அதேபோல், கோவில்களிலும் கூட வாய்ப்பு இருக்குமானால், இவர்கள் அர்ச்சகர்களாக வரலாம் என்று ஒரு சட்டத்தை இயற்றினோம். அதன் மீது உச்சநீதி மன்றத்திலே சென்று தடையைப் பெற்றார்கள். இவைகளையெல்லாம் இந்த அரசாங்கம் பின்பற்றி இந்தத் தடைகளை நீக்குவதற்கு அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு கூட வாய்ப்பு வசதிகளை நீங்கள் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்னும் எத்தனையோ பிரச்சனைகள். இன்றையதினம் தாழ்த்தப் பட்டவர்களாக இருக்கின்றவர்கள் பல்வேறு இடங்களிலே குடிநீர், தன்னிறைவுத்திட்டம் என்று வருகிற போது, முதலிலே நம்முடைய வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே என்னுடைய தொகுதியிலே கலசபாக்கம், துரிஞ்சாபுரம் ஒன்றியங்களிலே திட்டம் நிறைவேறின. மாவட்ட நலத்துறை அதிகாரிகள் கூட என்னை வந்து சந்தித்தார்கள். உங்களுடைய ஒன்றியங்களிலே பல இடங்களிலே குடிநீர்த் தேக்கத் தொட்டிகளைக் கட்டப்போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு வேண்டிய பணமெல்லாம் ஒதுக்குவதாகச் சொன்னார்கள். அதிகாரிகள் ஜீப் வண்டியிலேயெல்லாம் கூட போய்ப் பார்த்தார்கள். என்னைக்கூட சந்தித்தார்கள். நான்கூட பல் வேறு இடங்களிலே கட்ட வேண்டுமென்று எனக்குத் தெரிந்த குறிப்புகளையெல்லாம் கொடுத்தேன்.

ஆனால், இன்றைக்குப் பார்க்கின்றபோது, இந்தத் தன்னிறைவு திட்டத்திலே அதிகமான அளவிலே பல்வேறு இடங்களிலே இந்தத் திட்டம் சரியான முறையிலே செயல்படுத்தப் படவில்லை என்று நான் இந்த நேரத்திலே அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று, பாதை அமைக்கின்ற பணி கூட, இடுகாட்டிற்குப் பாதை அமைக்கின்ற பணி நல்ல பணிதான். பல இடங்களில் இப்படிப்பட்ட பணிகள் நடைபெற்றன. அந்தப்பணிகளை கூட நீங்கள் தொடர்ந்து செய்து இருக்கிறீர்கள். ஆனால், பல்வேறு

இடங்களில் பாதை அமைக்கின்றபோது நடந்து செல்கின்ற அளவிற்கு பாதை இருக்குமானால், அந்த அகலத்திலேயே செய்து விட்டு இருக்கிறார்கள். அது போதாது. அகலமான அளவிலே சாதாரணமாக வண்டி வாகனங்கள் செல்லுகின்ற அளவிற்கு ஒரு 12 அடி அகலத்திலாலது அந்தப் பாதை அமைக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகளை நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அதேபோலத்தான் மின்சார விளக்கு. குடிசைகளில் விளக்கு அமைக்கின்ற பணி. இது ஒரு நல்ல திட்டம்தான். ஆனால் என்ன நிலைமை. முதலிலே நான் சொன்னேன். ஆயிரக்கணக்கான விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றன. ஏதோ குறைவான நபர் களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, அதற்குப் பிறகு நிறுத்திவிட்டார்கள். அதையும் தொடர்ந்து கொடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அதேபோன்று, அரிஜனங்கள், ஆதிதிராவிட மக்களுடைய காலனிகளில் விளக்குகள், மின்சார விளக்குகள் எரிவதே இல்லை. ஒருகாலத்திலே நாங்கள் மின்சார விளக்குகளை யெல்லாம் போட்டோம். ஆனால் விளக்குகள் எல்லாம் எரிகின்ற சூழ்நிலையை இந்த அரசாங்கம் ஏற்படுத்தவில்லை: அதையும் தயவுசெய்து நீங்கள் கவனித்து எல்லா அரிஜன காலனிகளிலும் விளக்குகள் எரிவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாலை 6-00)

இன்னொன்றையும் அமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். பல்வேறு இடங்களில் ஆதிதிராவிடர்களுக்கு வீட்டுமனைப் பட்டா வழங்க நிலம் கையகப்படுத்துகிறார்கள். அந்த நிலத்திற்கு உரிய பணத்தையும் நிலச்சொந்தக்காரர்கள் பெற்றுக்கொண்ட பின்னாலும் அந்த நிலம் சரியான முறையில் பிரித்து, பட்டாக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அரசாங்கம் நிலத்திற்குரிய பணத்தைக் கொடுத்தாலும் அந்த நிலத்தை அளந்து, யார் யாருக்குப் பட்டா கொடுக்க வேண்டுமோ அவர்களுக்கு கொடுக்க ஒழுங்காக வேலை நடைபெறவில்லை. இன்னும் சில இடங்களிலே மனையைக் கொடுக்க அதன் உரிமை யாளர்கள் தயாராக இருந்தாலும் இந்த அதிகாரிகள் நிலத்தை கையகப்படுத்தி, ஏழை ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு வழங்குவதில் வீணாக காலதாமதம் செய்கிறார்கள். அதிகாரிகள் எல்லாம் சுறுசுறுப்பாக பணியாற்றி உரிய நேரத்தில் உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க அரசாங்கம் தகுந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் போளூர் வட்டத்தில் மேல்விராய நல்லூர் கிராமம் இருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக இங்கே ஒரு வினாவைக் கூட நான் எழுப்பினேன். இன்னும் 10 நாட்களில் அந்த மனைகள் பிரித்துத் தரப்படும் என்று உறுதிமொழி கொடுத்தார்கள். உறுதிமொழி கொடுத்து ஏறத்தாழ ஓராண்டு ஆகிவிட்டது. இந்தத் துறை இயக்குநரை வேலூரில் சந்தித்த

போது நினைவுபடுத்தினேன். ஆனால் இன்றுவரையில் காரியம் நடக்கவில்லை. ஒருவேளை அமைச்சர் அவர்கள் கூட நடவடிக்கை எடுக்கச் சொல்லியிருக்கலாம்; இயக்குநர் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கலாம். இருந்தாலும் இன்னும் காரியம் நடக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மனைகளை பிரித்து வழங்குவதாக இருந்தாலும், பட்டா வழங்குவதாக இருந்தாலும் அவர்களுக்காகச் செய்யப்படுகிற வேறு எந்தப் பணியாக இருந்தாலும் எல்லாப் பணிகளும் வேகமாக, விரைவாக நடைபெற தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இப்போது மேல்நிலைப் பள்ளிகளை ஏராளமாக நாம் திறந்திருக்கிறோம். கிராமங்களில் கூட மேல்நிலைப் பள்ளிகளை ஆரம்பித்திருக்கிறோம். இந்த நேரத்தில் நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு வேண்டுகோளாக ஒன்றை விடுக்க விரும்புகிறேன். கிராமப்புறங்களில் எங்கெல்லாம் மேல்நிலைப் பள்ளி தொடங்கப்படுகிறதோ அங்கெல்லாம் மாணவர் விடுதியையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். அமைச்சரவர்கள் அதிலே அக்கறையோடு செயல்பட வேண்டும். இப்போது நகர்ப்புறங்களில்தான் விடுதிகள் இருக்கின்றன. கிராமத்தில் இருக்கிற மேல்நிலைப் பள்ளியில் சேர்ந்துவிட்டால் உணவுக்கு எங்கே போவது? எங்கே தங்குவது? எப்படி படிப்பது என்ற பிரச்சனை இருக்கிற காரணத்தால் கிராமத்தில் மேல்நிலைப் பள்ளியை ஆரம்பித்தாலும் அங்கே இருக்கிற மாணவர்கள் நகரத்தை நோக்கித்தான் செல்லக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, குறைந்தது 50 மாணவர்கள் தங்கிப் படிக்கின்ற அளவில் ஒவ்வொரு மேல்நிலைப் பள்ளியிலும் ஒரு விடுதியை ஏற்படுத்தி, அங்கே மாணவர்கள் தங்கிப் படிக்கத் தேவையான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதி கலசப்பாக்கத்தில் இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னால் ஒரு மேல்நிலைப்பள்ளியில் மிகுந்த சிரமப்பட்டு ஒரு விடுதியை ஆரம்பித்தார்கள். அங்கே 30 மாணவர்கள் தங்கிப் படிக்க வசதி இருக்கிறது. இடம் போதவில்லை; கடுமையான போட்டி இருக்கிறது. ஆகையால் அந்த விடுதியில் குறைந்தது 100 மாணவர்களாவது தங்கிப் படிக்கக்கூடிய அளவுக்கு அதை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல ஆதிதிராவிட மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகளிலே குடிதண்ணீர் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதில் முதலிடம் கொடுத்து, அரசாங்கம் தனியாக ஒரு தன்னிறைவுத் திட்டத்தைப் போட்டு செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த மலைவாழ் பழங்குடி மக்களைப் பற்றி ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். வடாற்காடு மாவட்டத்தில்கூட ஜவ்வாது, ஏலகிரி மலைப்பகுதிகள் இருக்கின்றன. அங்கே இருக்கிற பழங்குடி மக்கள் பற்றி நண்பர் திரு. மூர்த்தி அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் மிகவும் ஏமாந்தவர்கள். வடாற்காடு மாவட்டத்திலே கலசபாக்கம்

தொகுதி வருகிறது; வாணியம்பாடி தொகுதி வருகிறது; செங்கம் வருகிறது; திருப்பத்தூர் வருகிறது; போளூர் வருகிறது; அணைக்கட்டு வருகிறது. இப்படி பல தொகுதிகள் இருக்கின்ற வடாற்காடு மாவட்டத்தில் இந்த ஜவ்வாது, ஏலகிரி பழங்குடி மக்கள் வாழ்க்கை நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

1977-லே நான் சட்டமன்றத்திற்கு வந்தபிறகு பல தடவை அங்கே போயிருக்கிறேன். ஏற்கெனவே 1975–76 ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இருந்தபோது ஜவ்வாது மலைப் பகுதியில் தெரு விளக்குகள் போடப்பட்டன. இப்போது அந்த விளக்குகள் எப்படி எரிகின்றன என்று கேட்டால், விளக்குகள் வந்து எத்தனையோ ஆண்டுகள் ஆகின்றன; கடந்த 4, 5 ஆண்டுகளாக எரியவில்லை என்று சொல்லுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதைப்பற்றி எத்தனையோ தடவை மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலே சொல்லியிருக்கிறோம். சூப்பரண்டெண்டிங் எஞ்சினீயரிடமும் சொல்லியிருக்கிறோம். இருந்த போதிலும் அந்த தெரு விளக்குகள் எரியக்கூடிய சூழ்நிலை இல்லை. அவர்கள் எல்லாம் வாய் இல்லாத பூச்சிகள். அவர்கள் பிரச்சனையில் தனிக் கவனம் செலுத்தவேண்டும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூட அந்தப் பகுதிகளுக்கு வரவேண்டும். ஏற்கெனவே இந்தத் துறையில் இருந்த அமைச்சர் அவர்கள் ஒருமுறை வந்திருக்கிறார்கள். நீங்களும் அங்கே வந்து பார்க்க வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்கள் பிரச்சனை என்ன என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்.

என்னுடைய தொகுதியில் தேக்குமரத்தூர் என்ற ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அந்தக் கிராமத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் ஒரு கிணறு வெட்ட உத்தரவு போட்டார்கள். உத்தரவு போட்டு 10 ஆண்டுகாலமாக அந்தக் காண்ட்ராக்டர் கிணறு வெட்டாமலே விட்டுவிட்டார். அந்த மக்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், ஓடையில் தண்ணீர் செல்கிற நேரத்தில் குளிக்கிறார்கள். பிறகு தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கின்ற நேரங்களில் மாதக்கணக்கில் நாம் 'தண்ணீர் தண்ணீர்' சினிமாவில் பார்த்ததுபோல் அந்த கிராமத்தில் நிகழ்ச்சி நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. நானும் எத்தனையோ பேரிடத்தில் சொல்லிப் பார்த்து விட்டேன். அவர்கள் அங்கே தண்ணீர் வசதிக்காக ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். பிறகு குடிநீர் வடிகால் வாரிய அதிகாரிகளை அணுகி, துளைக்கிணறு ஒன்றாவது அங்கே போடமுடியுமா என்று கேட்டேன். அந்த ஊருக்குச் செல்லும் பாதை மிகவும் குறுகலான பாதையாக இருப்பதால், அந்த துளைபோடும் கருவியை அங்கே எடுத்துச் செல்லமுடியாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். பின்னர், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரை அணுகி அங்கே ஒரு கிணறாவது வெட்டுங்கள் என்று சொன்னேன். வெட்டப்படும் என்று சொல்லி, எனக்கு பதில் எழுதியிருக்கிறார்களே தவிர அங்கே கிணறு வெட்டப்படவில்லை. ஆகவே, அங்கே ஒரு கிணறு வெட்டுவது குறித்து அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 17] [திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

நான் காலையில் கூட மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் ஒரு கருத்தைச் சொன்னேன். அங்கே ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டேன். 2-3 மாதங்களுக்கு முன்பு அந்த ஜவ்வாது மலைப் பகுதியில் மலேரியா நோய் வந்து, அது பற்றிய தகவல் கீழே இருக்கின்ற மருத்துவ அதிகாரிகளுக்கு வந்து, அவர்கள் உடனடியாக தடுப்பு ஊசி எடுத்துச் செல்லமுடியாத காரணத்தால் அங்கே உயிரிழப்பு ஏற்பட்ட பரிதாபகரமான காட்சி ஏற்பட்டது. அது ஒரு வேதனைப்பட வேண்டிய விஷயமாகும். ஆகவே தான் நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன், நிச்சயமாக அந்தப் பகுதியில் அந்த மலைப் பகுதியில் ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் ஏற்படுத்தவேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு உடனடியாக எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஜவ்வாது, ஏலகிரி மலைப்பகுதிகளை இணைத்து, தனியாக ஊராட்சி ஒன்றியம் ஒன்று அமைக்கப்போவதாக ஏற்கெனவே பேரவையில் ஒரு அறிவிப்பு செய்யப்பட்டது. ஆனால் இன்று வரையில் அதற்கான நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே அந்தப் பகுதிகளை இணைத்து அங்கே தனியாக, மலைப்பகுதிக்கென ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியம் அமைக்கப்படவேண்டும். இது குறித்து ஏற்கனவே மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலே ஒரு தீர்மானம் போட்டு இருக்கிறோம். ஆகவே, அந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுகிற வகையில் ஜவ்வாது மலை, ஏலகிரி மலைப் பகுதியை இணைத்து ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியம் அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ரெவின்யூ துறையில் கூட ஒரு வட்டார ஆட்சி அலுவலகத்தையும், தாசில்தார் அலுவலகத்தையும் அங்கே ஏற்படுத்தவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் நம்முடைய நண்பர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள், கிராம கர்ணம் இல்லை, மணியம் இல்லை, ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள் என்றால், கீழ்ப்பகுதிகளில் வசித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஒரு சான்றிதழ் பெற வேண்டும் என்று சொன்னால் கூட அந்த மக்கள் கீழ்ப்பகுதிக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. அங்கே சரியான சாலை வசதி இல்லை, போக்குவரத்து வசதி இல்லை. பல இடங்களில் இருந்து கால்நடையாகத்தான் வரவேண்டி இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பகுதியில் ஒரு தாலுக்கா அலுவலகம் ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. மூர்த்தி : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, திருப்பத்தூர் ஜவ்வாது மலைப்பகுதியில் இருக்கும் மக்கள் மலைஜாதி மக்கள் அல்ல. ஆனால் அவர்கள் மலைவாழ் மக்கள் என்று சான்றிதழ் பெற்று வருகிறார்கள். அவர்கள் ரெட்டி வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு இந்த விவரம் தெரியுமா?

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள மக்களைப் பற்றித்தான் எனக்குத் தெரியும். அவர்கள் மலைவாழ் மக்கள் தான். எல்லாப் பகுதிகளையும் நான் சுற்றிப் பார்க்க முடியாது. என்னுடைய தொகுதியில் 37 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அதில் 33 கிராமங்களை நான் பார்த்து இருக்கிறேன். 28 கிராமங்களுக்கு நடந்து சென்றே பார்த்து இருக்கிறேன். ஒருவேளை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமூர்த்தி அவர்களுக்கு எல்லா இடங்களும் தெரிந்து இருக்கக்கூடும். அவர் சொல்கிற தகவல் உண்மையாகவும் இருக்கலாம். உண்மைக்கு மாறாகவும் இருக்கலாம். எனக்குத் தெரிந்தவரையில் என்னுடைய தொகுதியில் உள்ளவர்கள் மலைவாழ் மக்கள் என்று மட்டுமே என்னால் சொல்லமுடியும்.

இந்த பழங்குடி மக்கள் நலனை குறித்து மாநில அளவிலே ஒரு கமிட்டி இருப்பதாக ஒரு தகவல் எனக்கு அனுப்பப்பட்டது. அந்தக் கமிட்டிக்குத் தலைவராக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் இருப்பதாகவும், அதிலே பல்வேறு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அங்கத்தினர்கள் என்றும், அதிலே பல உயர்தர அதிகாரிகள் அங்கம் வகிக்கின்றனர் என்றும், அந்தக் கமிட்டி 6 மாதத்திற்கு ஒரு முறை கூடும் என்றும், அந்தக் கமிட்டியில் வடாற்காடு மாவட்டத்தின் சார்பில் நானும், நம்முடைய மாண்புமிகு வாணியம்பாடி தொகுதி உறுப்பினர் திரு. ந. குலசேகர பாண்டியன் அவர்களும் உறுப்பினர்கள் என்றும் தகவல் இருந்தது. ஏறத்தாழ 2 ஆண்டுக்காலம் ஆகிவிட்டது. இதுவரையில் அந்தக் கமிட்டி கூட்டப்பட்டதாக எங்களுக்கு அழைப்பு வரவில்லை. நான் உண்மையிலேயே இந்த நேரத்திலே இந்த அளவிலே தெரிவித்துக் கொள்ளவிரும்புவது, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு எத்தனையோ வேலைகள் இருக்கலாம், ஆனாலும் இந்தக் கமிட்டியை அவர்கள் தலைமை தாங்கிக்கூட்டியிருக்கலாம்; அல்லது அந்தத் துறையினுடைய அமைச்சரையாவது தலைமை தாங்கச் செய்து, இங்கே பேசப்பட்ட பிரச்சினைகளைப் பற்றி விவாதித்திருப்பார்களேயானால் பல காரியங்கள் நடைபெறுவதற்கு வாய்ப்பும் வசதியும் ஏற்பட்டிருக்கும். ஆனால் இந்த இரண்டாண்டுக்காலமாக அந்தக் கமிட்டி கூட்டப்படாததற்கு நான் உண்மையிலேயே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் என்னுடைய வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இனியேனும் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் நிலவுவதை மனத்தில் நிறுத்தி, அந்தக் கமிட்டியை அவ்வப்போது கூட்டி, அதனுடைய ஆலோசனையைப் பெறவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[மாலை 6.10]

இன்னொரு கருத்து இங்கே சொல்லப்பட்டது. நம்முடைய மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு மாரிமுத்து அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர் பேசும் போது சொன்னார், இந்த ஆட்சியிலே ஆதிதிராவிட மக்கள் ஆடுவோமே பள்ளுப் பாடுவோமே என்று சந்தோஷமாக இருப்பதாகச் சொன்னார். இருந்தால் நாங்கள் கூட மிகவும்

மகிழ்ச்சியடைவோம். பிற்பட்டோர் சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் ஆதிதிராவிட நலத்துறை அமைச்சராக இருக்கிற இந்த தருணத்தில்தான், அவர் எங்கிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்றாரோ, அதே தொகுதியிலேதான், குணாளம் இருக்கிறது. அங்கே நடைபெற்ற சம்பவங்கள் குறித்து அனைவருக்கும் தெரியும். அரக்கோணத்திலே இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டது குறித்து இந்த அவையிலேயே ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் வந்தது. அதே போன்று கடையநல்லூர் சம்பவம். அது குறித்துக் கூட ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்தில் பரவலாக இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. நீங்கள் வேண்டுமானால் ஆடுவோமே பள்ளுப் பாடுவோமே என்று இருக்கலாமே தவிர, அந்த மக்கள் அவதிக்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய மாண்புமிகு பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் கூட, காங்கிரஸ் கட்சியின் நிதியிலிருந்தோ, மத்திய அரசாங்கத்தின் நிதியிலிருந்தோ பண உதவி செய்ததாக டி.வி.யிலே பார்த்தேன். அங்கே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூட சென்றிருந்தார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் அங்கே இருந்திருக்கிறார்கள். எனவே இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருப்பதை மறந்துவிடக் கூடாது என்று நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

அடுத்து, கலப்புத் திருமணம் என்று எடுத்துக்கொண்டால், இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மூர்த்தி அவர்கள் பேசும் போது, தலைவர் சொலலிவிட்டார், செய்துவிட்டார், ஆனால் தொண்டர்கள் பின்பற்றுகிறார்களா இல்லையே என்று கேட்டார்கள். அவரேகூட மேலும் பேசும்போது சொல்லிய படி, எத்தனையோ ஆண்டுக்காலமாக ஜாதி வேறுபாட்டின் காரணமாக, ஜாதிவெறிகளின் காரணமாக சமுதாயத்திலே விரும்பத் தகாத நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. ஆகவே அதைப் போக்குகின்ற சந்தர்ப்பத்தில் எங்களுடைய தலைவர் அவர்கள் ஒரு உதாரணமாக விளங்கினார்களே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. (மணியடிக்கப் பெற்றது) அவர்கள் இந்த நேரத்திலே தன்னுடைய மகனுக்குத் திருமணம் செய்து சம்பந்தி என்ற சொல் வேண்டாம் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் கூட, அந்த வகுப்பிலிருந்து பெண் எடுத்தார்கள். அப்படி எடுத்ததின் காரணமாகவே அந்த சமுதாயத்திற்கு ஒரு விடிவு ஏற்பட்டுவிடும் என்பது பேச்சல்ல; இந்தியாவிலேயே எந்த ஒரு அரசியல் தலைவரும் துணிந்து இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுக்காத நேரத்தில், அவர் துணிந்து எடுத்தார் என்று சொன்னால், அதை பாராட்டுவதற்கு மனம் வரவில்லை என்றாலும் கூட, தூற்றக் கூடாது என்பதை இந்த நேரத்திலே, இந்த அவையிலே நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோலத்தான் கலப்பு மணம் செய்து கொண்டவர்களுக்கு தங்கப் பதக்கங்கள், அதற்கு வேண்டிய பத்திரங்கள் பணம் போன்றவைகள் எல்லாம், அப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்ற போது—கலப்பு மணம் புரிந்துகொண்டவர்களுக்கு வழங்கப் பட்டன.

இன்னொன்று, இதிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் யாரோ கூட இதைப்பற்றி பேசும்போது குறிப்பிட்டார், இந்தத் துறையை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே தன்னுடைய அதிகாரத்தின்கீழ் எடுக்கப்போவதாக பத்திரிகைகளிலே பார்த்தேன். அப்படி எடுத்தால் உண்மையிலேயே அந்த மக்களுக்கு பல நன்மைகள் ஏற்பட வழி கிடைக்கும். இப்போது கூட இந்தத் துறை அமைச்சருக்கு வேறு துறை கொடுத்துவிட்டு, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள், இந்த ஆதித்திராவிடர் நலத்துறையை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அது இந்தப் பணிகள் வேகமாக நடைபெறுவதற்கும், அவர்களுடைய எதிர்காலம் வளமாக இருப்பதற்கும் பயன்பெறும். அவர்களும் சந்தோஷப்படுவார்கள். நாங்களும் சந்தோஷப்படுவோம். அதிலே எங்களுக்கு கருத்து வேறுபாடு இல்லை. அந்தப் பணிகள் தொடர்ந்து தீவிரமாக வேகமாக, நடைபெற்று, அந்த இலாகா தொடர்ந்து சுறுசுறுப்பாக பணியாற்ற வேண்டும் என்பதையும் கேட்டு, அதற்கான நடவடிக்கைகளையும் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : Mr. Deputy Speaker, Sir, he has mentioned my name. I must clarify the position. Otherwise, it will mislead the House. அவர்கள் என்னுடைய பெயரைச் சொன்னதன் காரணத் தால்நான் சொல்ல வேண்டி இருக்கின்றது. அருமைச் சகோதரர் திருவேங்கடம் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அரக்கோணத் திலே உள்ள பள்ளிக்கூடம் பற்றி நான் சொன்னதைச் சொன்னார்கள். 1970-ஆம் ஆண்டு அரக்கோணத்திலே அந்தப் பள்ளி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அந்தப் பள்ளி இதுவரையிலும் மேம்பாடு அடையவில்லை, லெட்ரின் வசதி இல்லை. அங்கே ஷிஃப்ட் சிஸ்டம்தான் இப்போது இருக்கின்றது. இது பற்றி எல்லாம் நான் சொன்னது உண்மை என்பதை மாண்புமிகு சகோதரர் திருவேங்கடம் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காங்கிரஸ் கட்சியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். பிரதம அமைச்சரவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியின் நிதியிலிருந்து 7 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்தார்கள். அவ்வாறு கொடுத்தது உண்மை தான். ஆகவே நான் சொன்னதெல்லாம் உண்மை என்பதை சொல்லி என்னுடைய பெயரைக் குறித்துச் சொன்னதற்காக தன்னிலை விளக்கம் அளிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டதால் இதைச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பெயரைச் சொன்ன உடனேயே தன்னிலை விளக்கம் அளிக்கவேண்டும் என்ற அவசியம இல்லை. குற்றச்சாட்டு ஏதாவது சொன்னால்தான் தன்னிலை விளக்கம் அளிக்கவேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்

1982 மார்ச் 17]

திரு. த. மாரிமுத்து: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. திருவேங்கடம் அவர்கள் பேசுகின்றபோது ஆடுவோமே பள்ளுப் பாடுவோமே என்று நான் சொன்ன கருத்தை அவர்கள் சொல்லி கடைய நல்லூர் போன்ற நிகழ்ச்சிகள் நடந்தன என்று சொன்னார்கள். தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையிலே இந்தியாவிலே உள்ள வேறு எந்த மாநிலத்தைக் காட்டிலும் இங்குள்ள மக்கள் அமைதியாக வாழ்கிறார்கள். நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிகள் ஆதிதிராவிடர்கள் என்பதால் உயர்ஜாதி மக்கள் அவர்களை அடிப்பதற்காக அல்லது அவர்களைத் தாக்குவதற்காக நடைபெறுகின்ற நிகழ்ச்சிகள் சில சூழ்நிலைகளை ஒட்டி அதற்கேற்ப நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிகள்தான். ஆகவே திட்டமிட்டு ஆதி திராவிடர்களைத் தாக்கவேண்டும் என்ற வகையிலே எதுவுமே இல்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. மா. சின்னராசு: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கோவை மாவட்டத்தில் நீலகிரி மலைப் பகுதியைச் சேர்ந்த தொண்டாமுத்தூர் தொகுதியின் சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற வகையிலே ஆதிவாசிகள் நிறைந்து வாழ்கின்ற அந்தப் பகுதியின் பிரதிநிதி என்ற முறையிலே அவர்களின் கோரிக்கைகள் சிலவற்றைப் பிரதிபலிக்கின்ற ஒருசில கருத்துக் களை இங்கே சொல்கின்ற வாய்ப்புத் தந்தமைக்காக நான் முதலிலே நன்றியினைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அரசியல் சட்டம் நமது நாட்டிலே ஏற்படுத்தப்பட்டபோது உலகத்திலே உள்ள பல அரசியல் சட்டங்களை எல்லாம் ஒப்புநோக்கி அதிலுள்ள ஒன்றினை எடுத்துக்கொண்டு நம்முடைய அரசியல் தலைவர்கள் சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்கள் உலகத்திலே வேறு எந்த நாட்டிலும் இல்லாத நல்ல கருத்துக்கள் அரசியல் சட்டத்திலே இடம் பெறுகின்ற வகையிலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் ஆதி திராவிட மக்களுக்கும் ஆதிவாசிகளுக்கும் என்று தனிப்பட்ட உரிமையையும் சலுகைகளையும் அரசியல் சட்டத்திலே கையாண்ட ஒரு தன்மை நமது நாட்டுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற ஒரு பிரத்தி யேகமான நிலைமை என்பதை நாம் உணரவேண்டும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆகவே உலகத்திலே எந்த ஒரு ஜனநாயக நாட்டிலும் இல்லாத ஒரு நிலை நமது நாட்டின் சமுதாய அமைப்பிலே ஏற்படுத்தப்பட்டது. தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்றும் மலைவாழ் மக்கள் என்றும் இருந்த நிலைமையின் காரணமாகத்தான் சுதந்திரம் முழுமை அடைய வேண்டும் என்றால் பொருளாதார நிலைமை இந்த நாட்டிலே உயரவேண்டும் என்றால் சமுதாயத்திலே இருக்கின்ற எல்லா மக்களுக்கும் சமத்துவம் ஏற்படவேண்டும் என்றால் இந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும், ஆதிவாசிகளும், பிற்படுத்தப்பட்டவர்களும் சமமான உரிமைகளைப் பெற வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் அரசியல் சட்டம் இயற்றிய வர்கள், அந்தப் பெரியவர்கள் எல்லாம், நமது வணக்கத்திற்குரிய தலைவர்கள் எல்லாம் இதற்கென்று முன்னுரிமையை, சலுகையை அளிக்கின்ற நிலைமையினை அரசியல் சட்டத்திலே பிணைத்திருக் கிறார்கள் என்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

அதுமட்டுமல்ல பல சட்டங்களை தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கென்றும் ஆதிவாசிகளுக்கும் என்றும் உரிமைகளைக் காக்கின்ற சட்டங்களை நாட்டிலே மத்திய மாநில அரசுகள் எடுத்து கையாண்டு கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

அதுமட்டுமல்லாமல் நம்முடைய உரி மகளைக் காத்துக் கொள்கின்ற வகையிலே இந்த சமுதாயத்திலே அடித்தளத்திலே இருக்கின்ற மக்களுடைய நிலைமையை உயர்த்துவதற்காகத்தான் இந்தச் சலுகைகளைக் கொண்ட சட்டங்கள் என்பதை நாம் உணர்கிறோம். அந்த வகையிலே அத்தனைச் சலுகைகளையும் கொடுப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் எல்லா துறைகளிலும் இட ஒதுக்கீடுகள், கல்வி நிலையங்களிலே இட ஒதுக்கீடுகள் அவர்களின் வாழ்க்கை மேம்பாட்டிற்காக கடன் உதவிகள், தொழில்கள் நடத்துவதற்காக உதவிகள், மற்றும் அவர்களின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்காகக் கொடுக்கின்ற உதவிகள் ஆகிய அனைத்தும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு சமுதாயத்திலே ஒரு அந்தஸ்தை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பதற்காகத்தான். அதற்காகத்தான் கலப்பு திருமணங்களை ஊக்குவிக்கின்ற திட்டங்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

(இரவு 6-20)

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பொறுப்பு ஏற்றதற்கு பின்னால் இந்த நாட்டிலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு கொண்டுவரப்பட்ட திட்டங்கள் அனைத்தும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட பின்னாலும், இன்னும் தாழ்ந்தவன், உயர்ந்தவன் என்ற அடிப்படையில் இந்த நாட்டில் மட்டுமல்ல கல்வி கூடங்களில் எல்லாம், மாணவர்கள் படிக்கின்ற அந்த இல்லங்களில் எல்லாம் பிரச்னைகள் எழுகின்றன சண்டை சச்சரவு ஏற்படுகிறது. கலவரங்கள் ஏற்படுகிறது என்றால் அவைகளுக்குக் காரண இந்தச் சலுகைகள் எல்லாம் தந்த பின்னாலும்கூட அந்தச் சமுதாய சமத்துவம் இந்த நாட்டில் வரவில்லை என்பதைத் தான் அவைகள் எடுத்துக் காட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை பொறுப்பு உடைய அத்தனை பேரும் கவலையோடு உற்று நோக்குகிற காலம் இந்தக் காலம். ஆனால் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் இயக்கம் கண்டபின்னால், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த நாட்டில் அரசியல் இயக்கத்தில் வித்திட்ட பின்னால் அவர்களின் கொள்கை வழி வருகிற புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி நடைபெறுகிற காரணத்தால் அந்த வித்தியாசங்கள் மிகவும் குறைந்திருக்கிறது. ஆனால் எங்களுக்கு இருக்கிற ஐயங்களெல்லாம் அந்தக் கொள்கைகளை எல்லாம் நிலைமைகளை எல்லாம் மக்கள் மத்தியில் மறைத்து அண்மைகால நிகழ்ச்சிகளை பார்க்கும்போது எங்கே அதுபோன்ற கலவரங்களை இங்கும் வித்திட்டு விடுவார்களோ எங்கே கலவரங்களை தூண்டி, மற்ற மாநிலங்களில் இருப்பதைப் போல் ஒரு நிலை ஏற்பட்டுவிடுமோ என்ற ஐய உணர்வு யாவருக்குமே ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான காரணங்களை ஆராய்ந்து பார்ப்பதைவிட அந்த காரணங்களுக்கு உரியவர்களை நாம் அடையாளம் கண்டு, இந்த சமுதாயத்திற்குக்

காட்டுவதே ஜாதி அடிப்படையில அமைந்த சச்சரவுகளை தீர்க்கின்ற வழியாக அமையும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து என்று சொல்லிக்கொள்ள விழைகிறேன். மதப் பிரச்சாரங்களை யாரும் தடை செய்ய முடியாது. ஆனால், மதத்தைப் பரப்புகிறோம் என்ற கண்ணோட்டத்தோடு, மதத்தைப் பரப்ப வேண்டுமென்ற நோக்கத்திற்காக, பணத்தைக் காட்டி சில சலுகைகளைக் காட்டி அந்த ஆதி திராவிட இன மக்களை தங்கள் பால் ஈர்ப்பதற்கு சில முயற்சிகள் பல காலமாக இந்த நாட்டில் நடந்து கொண்டிருப்பதை நாம் உன்னிப்பாக கவனிக்க வேண்டும். இந்து மதத்திற்குரிய உரிமையை தடுக்க முடியாது. இந்துக்களாக இருந்து, இந்து தெய்வங்களை வழிபடுகிறவர்களை அவர்கள் மனம் மாறி ஒரு மதத்துடன் தொடர்பு கொள்வதை நாம் தடை செய்ய முடியாது. அதற்கு எதிர்ப்புப் பிரசாரத்தை இந்துக்கள் நடத்த முடியாது. ஆனால் அவர்களுக்கு இருக்கின்ற ஏழ்மை தாழ்வு மனப்பான்மை ஆகியவற்றின் காரணமாக, அதை ஒரு கருவியாக ஆக்கிக்கொண்டு அவர்களுக்கு ஏதாவது உதவி கொடுத்து, அவர்களை ஈர்க்கும் முயற்சிதான் இன்று பல இடங்களில் பல கலவரங்களுக்கும், மன மாச்சரியங்களுக்கும் இடமளிக்கிறது என்பதை உன்னிப்பாக கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மக்களிடையே இருக்கின்ற தாழ்வு மனப்பான்மை, சமுதாயத்திலே தாங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றவர்கள் என்ற எண்ணம் இருக்கின்ற வரையில் அவர்களை வைத்து அரசியல் சூதாட்டம் நடத்துகிறவர்கள், அவர்களை வைத்து கலவரத்தைத் தூண்டி இந்த நாட்டில் அமைதியின்மையை ஏற்படுத்துகிறவர்கள் இந்த நாட்டிலே இருந்து கொண்டுதான் இருப்பார்கள் என்பதை நாம் உணர்ந்திருக்கிறோம். அந்த வகையில் இந்த சமுதாயம் மொத்தமாக முன்னேறுவதற்கு நாம் செய்யவேண்டியது தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய பகுத்தறிவு கொள்கைகளை, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நமக்குக் கற்றுத் தந்த அந்தக் கொள்கைகளை, பட்டிதொட்டிகளில் எல்லாம் இருக்கின்ற மக்கள் அவற்றை மறந்துவிடுகின்ற சூழ்நிலைக்கு நாம் அவர்களை ஆளாக்கி விடக்கூடாது. அரசியல விழிப்புணர்ச்சியை தந்தை பெரியார் அவர்கள் நமக்கு கற்றுத்தந்த அந்தக் கொள்கைகளை அவர்களிடையே பரப்புவதன் காரணமாகத்தான், அவர்கள் நமக்கு கொடுத்த நெறிகளை எடுத்துச் சொல்வதன் மூலமாக, அவற்றை நினைவு கூர்வதன் மூலமாக நிச்சயமாக எதிர் காலத்தில் தமிழகத்தில் நாம் ஐயப்படுகின்ற அளவில் ஜாதி சண்டைகள் இல்லாமல், அவற்றை ஒழிக்க முடியும் என்பது என்னுடைய திடமான நம்பிக்கை என்று நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விழைகிறேன். அந்த வகையில், திராவிட இயக்கத்தைச், சார்ந்தவர்கள் தங்கள் பணியை எதிர்காலத்தில் இந்த திராவிட இனத்தவர்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு ஆற்றுவதற்குரிய கடமை இருக்கிறது என்பதை உணரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோவை மாவட்டத்தில் ஆதிவாசிகள், இருளர்கள் என்று சொல்லப்படுகின்றவர்கள் கொல்லிமலையில் இருப்பதுபோல், அங்கு தான் பிரத்தியேகமாக இருக்கிறார்கள், அதுவும் என்னுடைய தொகுதியில் நிறைய அளவில் இருக்கிறார்கள்.

பலமுறை நான் சுட்டிக்காட்டியதைப் போல், கல்வியில் அவர்கள் தாழ்ந்திருக்கிறார்கள். பல பள்ளிகள் பல ஆண்டுகாலமாக அவர்களுக்கு நடத்தப்பட்டு வந்தாலும்கூட, ஆனைக்கட்டி, ஆலந்துறையில் இருக்கின்ற முண்டாந்துரை போன்ற பகுதி இருட்டுப்பள்ளம் போன்ற பகுதி, அதைப்போல் நீலகிரி மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற பில்லூர் போன்ற பகுதிகளில் இருக்கின்ற இருளர் ஜாதியினர் பல காலமாக கவனிக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். கோவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்த மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற ஆதிவாசிகளை இந்தத் துறை கணக்கெடுக்காமல் இருக்கிறது. அந்த ஆதிவாசிகள் இந்தத் துறையினரால் கணக்கெடுக்கப்படாமல், பல காலமாக இருந்திருக்கிறார்கள் என்ற நிலை நீடிக்காமல் இருக்க, புரட்சித் தலைவர் அரசு ஏற்பட்ட பின்னால், அங்கு சில பொருளாதார மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு, சில முயற்சிகளை இந்த அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது. அந்த இருளர் ஜாதியினருக்கு, ஆதிவாசிகளுக்கு நிரம்ப அளவில் சலுகைகளை, ஏற்கனவே மற்றவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுவது போன்ற சலுகைகளை, அவர்களுக்கு வழங்க முன்வரவேண்டும். அந்த வகையில் அவர்களுக்கு இருக்கின்ற பள்ளியின் தரத்தை நல்லமுறையில் நிலைநாட்டுவதற்கு அந்தப் பள்ளிகளையெல்லாம் ஒருங்கிணைத்து, ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடம் இருக்கின்ற இடத்தில் 4, 5 சிறிய பள்ளிக்கூடங்கள், உறைவிட பள்ளிக்கூடங்களை, இணைத்து உயர்நிலைப் பள்ளி இருக்கின்ற சின்ன தடாகம் போன்ற பெரிய கிராமத்தில் ஒரே பள்ளியாக, விடுதியாக அமைப்பதன் மூலம் அவர்களுக்கு தரமான கல்வியைக் கொடுப்பதற்கு அரசு முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்தத் துறை இன்னும் சிறப்பாக நடைபெற மாவட்ட அளவில் பிரித்து தனியாக ஒரு அதிகாரி, அவர்களின் கீழ் பல அதிகாரிகள், என்ஜினியர்கள் போன்றவர்கள், சர்வேயர்கள் போன்றவர்கள் என்று நியமிக்கப்பட்டு அதன் வாயிலாக அதற்கு ஒதுக்கப்படுகிற பணம், போடப்படுகிற திட்டங்கள் நல்லமுறையில் செலவு செய்யப்பட வழிவகை செய்யவேண்டும். கோவை மாவட்டம் ஆதிவாசிகள் அதிகமாக வாழும் இடம், அங்கே அவர்கள் நல்வாழ்வு வாழ திட்டங்களை அமைத்து செயல்படுத்தவேண்டும்.

ஆனைக்கட்டி கூட்டுறவுச்சங்கம் விசேஷமாக ஆதிவாசிகளுக்கு என்று அமைக்கப்பட்டுள்ள சிறப்பான கூட்டுறவுச் சங்கம். அந்தச் சங்கம் கொல்லிமலையில் உள்ள சங்கத்தைப்போல் நல்லமுறையில் வளர அரசு தேவையான உதவிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஜே. எஸ். இராசு: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆதி திராவிடர், பழங்குடியினர் நலனுக்காக உள்ள மானியக் கோரிக்கை மீதும், எழுதுபொருள் அச்சுத் துறை மானியத்தின் மீதும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். எந்த ஒரு பெரிய மக்கள் பிரிவு சமுதாயத்தின் அடித்தட்டில் காலம்

காலமாக புறக்கணிக்கப்பட்டு, அழுத்தப்பட்டு, ஒதுக்கப்பட்டு வாழ்கிறதோ, எந்த ஒரு சமுதாயம் 80 சதவிகிதம் கல்வி அறிவற்று இருக்கிறதோ, அரசாங்க புள்ளி விவரப்படி எந்த ஒரு சமுதாயம் 50 சதவிகிதத்துக்குக் கீழ் வறுமையில் வாடிக் கொண்டிருக்கிறதோ அந்த சமுதாய நல்வாழ்வீற்கான மானியத்தின் மீது இந்த மன்றம் இப்போது விவாதம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அத்தகைய முக்கியமான விவாதத்தில் பல்வேறு கட்சிகளைச் சார்ந்த உறுப்பிலர்களும் தங்கள் மேலான கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அநேகமாக பெரும்பாலான உறுப்பினர்கள் இந்த மானியத்தின் மீது மட்டும் பேசி தங்கள் உரைகளை நிறைவு செய்திருக்கிறார்கள், வழக்கம்போல் நம் அருமை நண்பர் குடியரசுக் கட்சியைச் சார்ந்த திரு மூர்த்தி அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை சற்று தொட்டுப் பார்த்தார்கள். ஊறுகாய் இல்லாவிட்டால் சிலருக்கு உணவு உள்ளேபோகாது. அதைப்போல் மூர்த்தியின் பேச்சில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைத் தொடாவிட்டால் அவருக்கு நிறைவு வராது, அந்த வகையில் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை இந்த நேரத்தில் இந்த மன்றத்தில் விமர்சிக்ககொண்டு வந்தார்கள் (குறுக்கீடுகள்) காலாகாலமாக ஒதுக்கி வைக்கப் பட்டு, இழிந்த நிலையில் இருந்த தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பில் பிறந்த ஒரு திருமகளை பகுத்தறிவு இயக்கத்தின் வாரிசாக விளங்கும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஒப்பற்ற தலைவரான டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தன் மருமகளாக ஏற்றுக் கொண்டது மிகப் பெரிய பாராட்டுதற்குரிய, பரந்த மனப்பான்மைக்கு எடுத்துக் காட்டாக அமையும் ஒரு சீர்திருத்த காரியமாகும்.

அவர்களுக்கு பேரனோ பேத்தியோ பிறந்து அதை அவர்கள் இன்று தனது கரங்களில் எடுத்து கொஞ்சுகிற காட்சியை அறிவுலகமே வரவேற்று மகிழ்கிறது. அத்தகைய பரந்த மனப்பான்மை மூர்த்தி போன்றவர்களுக்கும் வரவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய விருப்பமே தவிர உதாரணத்திற்குத் தேவைப்படுகிற, எடுத்துக்காட்டாக திகழ்கின்ற கலைஞரின் செயலை இடறிப் பார்ப்பது எந்த வகையிலும் அவர்களுக்கு நல்லதல்ல என்பதை அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (குறுக்கீடுகள்)

திரு. ஜி. முர்த்தி: ** **

(மாலை 6.30)

*** *** ***

*** *** ***

*** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணை கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

திரு. ஜே எஸ். இராசு: துணைத் தலைவர் அவர்களே, யார் என்ன சாதி, யார் உயர்ந்தவன், யார் தாழ்ந்தவன் என்பதிலே எங்களுக்கு அக்கறையில்லை. மூர்த்திக்கே அந்த வேலை இருக் கட்டும் நான் இந்த நேரத்தில் கொள்கை ரீதியான சிலவற்றை இங்கே தெரிவிக்கக்கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கே பேசிய ஆளுங்கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேர்களும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு, பழங்குடியினருக்கு அதிக நிதி ஒதுக்கி யிருப்பதாக, அதை குறித்து பலபட பாராட்டிப் பேசினார்கள். நானும் அதற்காக அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால். ஒன்றை மறந்துவிட்டு, பாராட்டுவது என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. விவசாயத்திற்கு நாம் ஆண்டுதோறும் அதிகமான அளவுக்கு நிதியை ஒதுக்குகிறோம். அதேபோல், பிற்பட்டவர்களுக்கும் ஆண்டுதோறும் நிதி அதிகமாக ஒதுக்கு கிறோம். அதேபோல்தான் கல்வித் துறைக்கும் அதிகமாக ஒதுக்கு கிறோம்; தொழிலாளர் நலத் துறைக்கும் அதிகமாக ஒதுக்கு கிறோம். இப்படி ஆண்டுக்கு ஆண்டு ஒவ்வொரு துறைக்கும அதிகமான நிதியை ஒதுக்குகிறோம். அதைப்போலவே ஆதி திராவிடர் நலத்துறைக்கும் சற்று அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக் கிறதே தவிர, இதிலே புதிதாக அரசாங்கம் ஏதோ ஒதுக்கி, புரட்சி கரமான காரியத்தைச் செய்திருக்கின்றது என்று ஒத்துக்கொள் வதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலும், என்னாலும் சொல்லிக் கொள்ள முடியவில்லை. நியாயமான, தேவையான நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை என்பதுதான் எங்களது குறை. எனவே, இந்த விவாதத்திலே கொள்கை ரீதியாக, ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

வகுப்பு உரிமை என்பதும், இட ஒதுக்கீடு என்பதும் நாம் நீண்டகாலமாக போராடியதற்குப் பிறகு, இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே தந்தை பெரியார் அவர்களால் அறிமுகப்படுத்தி, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் வளர்க்கப்பட்டு, பெருந் தலைவர் காமராஜ் அவர்களால் ஆதரவு தெரிவிக்கப்பட்டு, எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக பிரதமர் நேரு அவர்களாலே பாராட்டப்பட்டு, கொள்கை ரீதியாக செய்யப்பட்ட ஒரு முடி வாகும். காலம் காலமாக தாழ்த்தப்பட்ட நிலைமையிலே வைக்கப்பட்ட சமுதாயம் ஜாதியின் காரணமாக, தாழ்த்தப்பட்ட பிற்படுத்தப்பட்ட நிலைமையில் இருப்பதைக் காரணமாகக் காட்டி அந்த தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயம், பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயம் ஆகியவற்றிற்கு உதவுவது நல்லது என்பதற்காகத் தான் சட்டத்திலே நல்லமுறையிலே பாதுகாப்பு தந்து, இன்றைக்கு அது ஒரு கொள்கையாக ஏற்புக்கொள்ளப்பட்டு நடை பெற்று கொண்டு வருகிறது. நம்முடைய அரசாங்கமும் அதை நடைமுறைப்படுத்திக் கொண்டு வருகிறது. இதற்கு முன்பு இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கமும் இதை நல்ல முறையிலே நிறைவேற்றி வந்தது. ஆனால் இந்த கொள்கைக்கு எதிர்ப்பாக, நான் அறிந்தவரை தமிழ்நாட்டிலே பல எதிர்ப்புகள் கிளம்பியிருக்கிறது என்பதை என்னால் பார்க்க முடிகிறது.

1982 மார்ச் 17] [திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்—இந்த அருமையான திட்டம் பற்றி அண்மையிலேகூட மாண்புமிகு இந்தியப் பிரதமர் இந்திராகாந்தி அவர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இட ஒதுக்கீடு என்பது ஒத்துக்கொள்ளப்பட்ட பிரச்னை; ''இதிலே பேச்சு வார்த்தைக்கே இடமில்லை; இது இந்த நாட்டில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட கொள்கை'' என்று பேசியிருக்கிறார்கள். இது அரசாங்கத்தின் 'கமிட்டட் பாலிசி'. இந்த நியாயமான கொள்கையை தமிழ்நாட்டில் இன்றைக்கு கேலி பேசுகிறார்கள்; கிண்டல் செய்கிறார்கள்· வேடிக்கையாக விமர்சிக்கிறார்கள். நான் சான்றாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹெரான் ராமசாமி என்பவர் நாடகம் எழுதுகிறார், அந்த நாடகத்திலே நடிக்கிறார். அவர் எழுதிய மகாகவி பாரதியார் நாடகத்தில், இப்படிப்பட்ட கொள்கைக்கு இடர்பாடான பல கருத்துக்களை, பல காட்சிகளை கேலி செய்து காட்டி வருகிறார். இதை எப்படி இந்த அரசாங்கம் அனுமதிக்கிறது என்பதை அன்போடும் அதே நேரத்தில் ஆர்வத்தோடும், அக்கறையோடும் கேட்க விரும்புகிறேன். அது மட்டுமல்லாமல், 'இந்தியா டுடே' என்று ஒரு நாடகம் நடத்தப்படுகிறது.

அந்த நாடகத்திலே பல காட்சிகள் இந்த இட ஒதுக்கீட்டுக் கொள்கையைப் பற்றி, பகுத்தறிவு இயக்கத்தின் பேரிலே இந்த ஆட்சியை நடத்திக் கொண்டிருப்பதாகப் பெருமை பேசும் இந்த ஆட்சியில் அரசியல் சட்டம் ஒத்துக்கொண்டிருக்கின்ற இந்த சீரிய கொள்கையைப்பற்றி, 'இந்தியா டுடே' என்ற நாடகத்திலே ''சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா'' என்று பாடி நம்முடைய இதயத்திலே இன்றைக்கும் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கின்ற பாரதியாரின் பெயரால் போடும் நாடகத்திலேயும் இட ஒதுக்கீட்டுக் கொள்கையை கண்டிக்கிறார்கள். நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன் குண்டர்களைப் பிடிப்பதற்குப் போடப்பட்ட சட்டத்தை, கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகிறவர்களைப் பிடிப்பதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டத்தைச் பிரச்சாரம் செய்கிறவர்களைப் பிடிப்பதற்காகப் போடப்பட்ட அந்தக் கடுமையான சட்டத்தை பத்திரிகையின் மீது போடப்பட்ட சட்டத்தை இந்த இட ஒதுக்கீட்டுக் கொள்கையைக் கேலி செய்கிறவர்கள்மீது பாய்ச்சுமா என்பதைக் கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அத்துடன் இந்த நாடகங்களை தடை செய்யுமாறும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல இந்த இட ஒதுக்கீட்டுக் கொள்கையை உங்களது அரசாங்கம் எந்த அளவுக்கு நடைமுறைப்படுத்த வருகிறது எந்த அளவுக்கு அதிலே சீரியஸாக இருக்கிறது என்பதை சற்று விளக்கமாகத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டில் அரசுத் துறையில் 114 இலாக்காக்கள் அல்லது பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அதேபோல் தனியார் துறை அல்லது கவர்ன்மென்ட் அன்டர்டேக்கிங்ஸ், அரசு சார்ந்த துறைகள் 45 இருக்கின்றன. இவ்வைகளில் எல்லாம் நாம் ஒப்புக்கொண்ட இந்த இட ஒதுக்கீட்டுக் கொள்கை முழுமையாக நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பதை நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாநிலப் பணியாளர்கள் பணி, 'தட் இஸ், ஸ்டேட் சர்வீஸ்-என்பதில் டெபுடிகலெக்டர்கள், டிஸ்ட்ரிக்ட் சூப்பிரண்டெண்டென்ட் ஆப் போலீஸ், கமர்ஷியல் டாக்ஸ் ஆபீசர்கள் இந்த வகைகளிலே வருகின்ற நம்முடைய மாநிலப் பணியாளர்களிலே 11 விழுக்காடுதான் இருக்கிறார்கள். 18 விழுக்காடு இல்லை. அதேபோல் குரூப் 2 சர்வீஸ் என்பதில்---சீனியர் இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் கோவாப்ரேடிவ்ஸ், இ. ஒ. பார் டெம்பிள்ஸ், இ. ஒ., பார் டவுன்ஷிப் பஞ்சாயத்து என்ற இந்த வகையிலே வருகின்ற பணிகளிலே 100க்கு 10 பேர்கள்தான் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல் ஒவ்வொரு துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் 18 சதமானத்தை எய்தாத நிலையைத் தான் தமிழகம் சந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அரசு சாராத துறைகளிலே மெக்கானிக்கல் எஞ்சினியர்ஸ், சிவில் எஞ்சினியர்ஸ் இவர்களிலே 1 சதமானம் தான் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். சிறப்பு நிலைப் பணியாளர்கள் பகுதியிலேயும் 100-க்கு 7 சதமானம்தான் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இருக்கிறார்கள். அலுவலகப் பணியாளர்கள் என்ற வகையிலும் 100-க்கு 7 சதமானம்தான் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. மூர்த்தி பேசிய போது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரை ரெபர் பண்ணிப் பேசியதை நீக்கும்படி உத்திரவிடுகிறேன்.

திரு எல். இளையபெருமாள்: அதிலே அன்-பார்லிமெண்டரி வெர்ட்ஸ் ஒன்றும் இல்லையே. ஏன் நீக்க வேண்டும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அன்-பார்லிமெண்டரி இல்லை என்றாலும் அது தேவையில்லாதது, ஆகவே வேண்டாம். அந்தப் பகுதி முழுவதையும் நீக்கும்படி உத்திரவிடுகிறேன். அப்படிப்பட்ட ரெபரன்ஸ் இன்றைக்கு இந்த இடத்திலே இந்த காண்டக்ஸ்டிலே வேண்டாம்.

திரு. ஜே. எஸ். இராசு: அதைப்போல பொது சார்பு நிலைத் தகுதி பணியாளர்கள் கண்டக்டர்கள், பியூன்கள், வாட்சுமேன்கள், இவர்களைப் பொறுத்தவரையில் 100-க்கு 12 பேர்கள்தான் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இதைப் போன்ற சான்றுகளை இந்த மன்றத்திலே ஏராளமாக என்னால் காட்டமுடியும். மருத்துவத் துறையாக இருந்தாலும், குடும்பநலத்துறையாக இருந்தாலும், மருத்துவர் கல்வித் துறையாக இருந்தாலும், பொது சுகாதாரத் துறையாக இருந்தாலும், இதிலே பல்வேறு கட்டங்களில் பணியாற்றுகின்ற தரவாரியான அதிகாரிகளில் பெரும்பாலும் 18 விழுக்காடு பூர்த்திசெய்யப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே இந்த திட்டத்தை நிறைவேற்ற நல்ல தொடக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அதைத் தொடர்ந்து இந்த 4,5 ஆண்டுக் காலத்திலே தமிழக அரசு இதிலே அதிகமான கவனம் செலுத்தி இருக்குமானால் நிசயச்

மாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு 18 விழுக்காட்டிற்கு மேலேகூட இடம் கிடைத்திருக்கும். ஆகவே, இதிலே அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்படி வேலைவாய்ப்பில் மட்டுமல்ல, கல்லூரிகளிலே மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்வதிலேகூட தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள் ஏமாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். சான்றாகச் சொல்கிறேன் ஒன்றைமட்டும். அரசாங்கத்திலிருந்து மானியம் பெற்று, உதவி பெற்று நடத்தப்படுகின்ற அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலே 1978 ஆம் ஆண்டு 3 இயர்ஸ் லா கோர்ஸ் துவக்கப்பட்டது.

(இரவு 6.40)

அதிலே 160 மாணவர்கள் சேர்க்கப்பட்டார்கள். அதிலே எஸ்.சி.-க்கு 18 சதவீதம் தரவேண்டும். அப்படி தரப்பட்டிருந்தால் 119 மாணவர்களிலே 29 பேர் தாழ்த்தப்பட்ட பழங்குடி மாணவர்கள் சேர்க்கப்பட்டு இருப்பார்கள். ஆனால் பரிதாபம், 12,13 மாணவர்கள்தான் அண்ணாமலை யூனிவர்சிட்டியிலே லா காலேஜிலே அந்த ஆண்டு சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார்கள். இப்படி பல்வேறு உதாரணங்களை அடுக்கிக் கொண்டே போக முடியும். இருந்தாலும்கூட அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து இவற்றோடு நான் முடித்துவிடுகிறேன்.

அடுத்து வேறு ஒரு பிரச்னை. ஸ்டேட் ஹரிஜன் வெல்பேர் கமிட்டி என்று நீண்ட காலமாக நம்முடைய மாநிலத்தில் இருந்து வந்தது. எந்த ஆண்டும் தொய்வில்லை. திராவிட முன்னேற்ற கழக ஆட்சியிலும், காங்கிரஸ் ஆட்சியிலும் இருந்தது. ஆனால் என்ன காரணத்தினாலோ ஸ்டேட் ஹரிசன் வெல்பேர் கமிட்டியை அமைக்க இந்த அரசு முன் வரவில்லை. அதற்கான பர்ட்டிகுலர்ஸ் எல்லாம் எடுக்கப்பட்டது. எம். எல். ஏ.-க்கள் பற்றியும் மற்றவர்கள் பற்றியெல்லாம் இங்கே இருந்தேகூட குறிப்பு எடுத்துக்கொள்ளலாம். விவரங்கள் அனுப்பப்பட்டும்கூட இரண்டு ஆண்டு காலமாக இந்த கமிட்டி அமைக்கப்படவில்லை, அது அமைக்கப்பட வேண்டும். அதிலே அங்கத்தினராக இருக்க வேண்டுமென்ற அங்கலாய்ப்பு எனக்கல்ல. ஆனால் நான் சொல்ல வருவது, ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை நான்கு மாதத்திற்கு ஒரு முறை முன்பெல்லாம் கூடுவோம். நானேகூட இந்த கமிட்டியிலே 2,3 முறை இருந்திருக்கிறேன். அப்படி கூடுகிறபோது தாழ்த்தப்பட்ட சட்டமன்றப் பேரவை, மேலவை உறுப்பினர்களும், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் கட்சி சார்பற்ற தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய முன்னேற்றத்திலே அக்கறை கொண்டவர்களும் இதிலே அங்கத்தினராக சேர்க்கப்பட்டு கூட்டங்கள் நடந்து எங்களுடைய கருத்துக்கள் தீர்மானம் வடிவிலே நிறைவேற்றப்பட்டு அரசுக்கு வரும். அரசு அதை ஆராய்ந்து பின்னர் அமைச்சரவைக்குச் சென்று நாங்கள் 10 கோரிக்கைகள் வைத்தால் அதிலே 4,5 ஆவது ஆண்டுதோறும் நிறைவேற்றப்பட்டு வந்த கதைதான் தமிழகத்தினுடைய கடந்த கால ஆட்சியின் வரலாறு. இது ஒரு ஸ்டான்டிங் கமிட்டி, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை இந்த குழு கலைக்கப்பட்டு மீண்டும்

புதுப்பிக்கப்படும். இத்தகைய வாய்ப்பை ஏன் இந்த அரசு தருவதற்கு தயாராக இல்லை? நான் அறிந்த வரையில் 'தி பைல் இஸ் பெண்டிங் வித் தி ஆனரபிள் சீப் மினிஸ்டர்'. முதல்வரிடம். வேறு பைல்கள் தேங்கி கிடந்தால் அது வேறு விஷயம், ஆனால் இவ்வளவு முக்கியமான ஒரு பைல் இவ்வளவு அதிகநாள் அவரிடம் தேங்கியிருப்பது உண்மையாக இருக்கு மானால் முதலமைச்சர் அவர்கள் விரைவில் கையெழுத்திட்டு, நீங்கள் யாரையோ போடுங்கள், போடுகிறபோது சீக்கிரமாக போட்டு அந்த கமிட்டியை நியமித்ததாக இந்த கூட்டத்திலேயே கூட நீங்கள் அறிவிப்பு செய்யலாம். தயாராக இருந்தால் அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து வேறு ஒரு பிரச்னை. எதற்கெடுத்தாலும் தாழ்த்தப் பட்ட மக்கள் என்றால் இழிவாக பார்க்கக்கூடிய ஒரு தன்மை சமுதாயத்திலே நிலவி வருகிறது. கள்ளச்சாரயம் காய்ச்சு பவர்களை பற்றி கடுமையாக சட்டம் போட்டிருக்கிறீர்கள். வாழ வழியற்றவர்கள், வேலை கிடைக்காதவர்கள் எல்லா ஜாதிக் காரர்களும் காய்ச்சுகிறார்கள். ஆனால் அகப்பட்டு கொள்பவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட ஜாதிக்காரர்கள்தான். மனம் திருந்தி நாங்கள் இனிமேல் காய்ச்சுவதில்லை. நாங்கள் விட்டுவிட்டோம், நாங்கள் கூலி வேலை செய்கிறோம் உழைத்து பிழைக்கிறோம் என்று சொன்னதற்கு பிறகு கூட தாழ்த்தப்பட்ட ஜாதியை சேர்ந்த எத்தனையோ இளம் வாலிபர்களை, அவர்களது மனைவி மக்களை கதற விட்டு விட்டு காவல் துறையினர் ஜெயிலுக்கு அழைத்துச் செல்கிறார்கள்; கேஸ்கள் போடுகிறார்கள். மனம் திருந்தியவனை குத்திக் கொண்டிருந்தால் அவன் துணிந்து மீண்டும் காய்ச்ச புறப்படுவானானால் நீங்கள் போட்டிருக்கிற சட்டம் அவனிடம் செல்லாது என்பதை தெரிவித்து இத்தகைய போக்கு தமிழகத்தில் இருக்கிறது என்பதை மிகுந்த வேதனையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். உள்ளபடியே மனம் திருந்தியவர்களை யெல்லாம் கூட இந்த வழக்கிலே போட்டு அலைக்கழிக்கிறார்கள். இத்தகைய தவறான போக்கை போலீஸ் துறை கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தமிழகத்திலே உள்ள எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின் வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள், 31-3-81 வரை 25,714 ஆதி திராவிட குடியிருப்புகள் மின் இணைப்பு தரப்பட்டன என்று அறிக்கை தெரிவிக்கிறது. ஆனால் எனக்கு தெரிந்த வரையில் இயக்குநருக்கு, அரசாங்கத்திற்கு என்ன தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்றால். ஈ. பி.யிலே தரப்பட்ட புள்ளி விவரங்கள் தவறு. எத்தனையோ காலனிகள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாழ்கிற பகுதிகள் மின் இணைப்பு தரப்படாமலே இருக்கிறது; என்ற தகவல் எங்களுக்கு வருகிறது. நீங்கள் தருகிற புள்ளிவிவரத்தை மதிக்கிறேன், ஆனால் ஒப்புக்கொள்ள முடியவில்லை. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாழ்கிற பகுதிகளுக்கு குடிதண்ணீர் வழங்கப்பட்டு விட்டது என்றும் மிச்சம் இருப்பது 1,328 காலனிகள்தான் என்றும் அறிக்கையிலே கொடுத்திருக் கிறீர்கள். அக்கறையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். புள்ளி

விவரம் ஏட்டிலே இனிக்கும். நடைமுறையிலே கிராமங்களுக்குச் சென்று பார்த்தால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாழ்கிற பகுதியிலே பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் கிடைக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். உதாரணமாக புள்ளிவிவரம் இருக்கும், கோனேரி பாளையம் என்ற ஊரில் குழாய் கிணறு போடப்பட்டது. தண்ணீர் முழுவதும் கிடைக்கிறது என்று இருக்கும். ஆனால் முழுவதும் கிடைக்கிறதா என்பதைதான் பார்க்கவேண்டும். குழாயை போட்டு விட்டோ, கிணறை வெட்டி விட்டோ நீங்கள் குழாய் வெட்டிவிட்டோம் தண்ணீர் சப்ளை செய்து விட்டோம் என்று சொல்வது நல்லதல்ல. அத்தகைய புள்ளி விவரங்கள்தான் இந்தப் பக்கங்களை நிரப்பிக் கொண்டிருக்கின்றன என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தத் தன்னிறைவுத் திட்டம் நடைபெற்றதே அதிலேகூட எத்தனையோ தாழ்த்தப்பட்ட குடிமக்கள் வாழ்கிற பகுதிகள் வேண்டுமென்றே புறக்கணிக்கப்பட்டிருப்பதை என்னாலே நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். அதிலேகூட அதிக அளவு பணம் வேறு பகுதிகளுக்குச் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் பங்கு ஒழுங்காகக் கிடைக்கவில்லை என்பதுதான் எனக்குள்ள வருத்தம். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் இன்றைக்கிருக்கின்றன. ஆனால், அரசு அதிகாரிகள் தருகிற அறிக்கையை நம்பி நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நிச்சயமாக ஏமாற மாட்டார் என்று நான் கருதுகிறேன்.

தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலமாகக் கூட இன்றைக்கு நிறைவேற்றப்பட்ட யூனியன்களிலே பல கிராமங்களிலே, பருங்கூர் என்ற ஒரு ஊரில் அரியலூர் பக்கத்திலே இருக்கிறது. இன்னும் பிறருடைய தயவிலேதான் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தண்ணீர் எடுத்துக் குடிக்கிறார்கள். குடத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு யாரோ ஒருவர் வீட்டிற்கோ, குளத்திற்கோ போய்தான் இன்றைக்குத் தண்ணீர் பெற வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, எல்லா கிராமங்களுக்கும் போதுமான அளவுக்கு, ஆண்டு முழுவதும் நிரக்கூடிய அளவுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கிறதா என்பதை நீங்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மதுரை மருத்துவக் கல்லூரியில் படிக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட, மாணவர்கள் உரிய நேரத்தில் விண்ணப்பித்திருந்தும் இன்று வரை ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப்படவில்லை. நான் சொல்வது 11-2-1982 ஆம் நாள் வரை. இன்றைக்கு நீங்கள் கொடுத்திருந்தால் நான் பாராட்டுகிறேன். 11-2-1982-ஏ லேட். லேட் என்றால், அதிகமான லேட். 1981 ஜூன் மாதத்திலே இந்த ஸ்காலர்ஷிப் தரப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால், இன்றுவரை தரப்படவில்லை. முதல் செமஸ்டர் முடித்துவிட்டு, மாணவர்கள் இரண்டாவது செமஸ்டருக்குப் போகிறார்கள். மீண்டும் கேட்கிறார்கள். அங்கே இருக்கிற டி டபிள்யூ.ஓ. சொல்கிறார், நான்

இயக்குநருக்கு எழுதியிருக்கிறேன். பதில் வந்தால், போர்டிலே எழுதிப் போடுவோம், பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று. கைப் பணத்தைப் போட்டு இன்றைக்கு அந்த மாணவர்களும் மாணவிகளும் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒருக்கால் இன்றுவரை அனுப்பவில்லை என்றால். சீக்கிரமாக அனுப்பி வைக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜூன் மாதம் கல்லூரி தொடங்கினால் அடுத்த ஆண்டு மார்ச் வரை அட்மிஸன் நடக்கிறது. இது உலகத்தில் எந்த நாட்டிலும் இல்லாத ஒரு கொடுமை. ஜூன் மாதம் அட்மிஷன் தொடங்கினால், ஜூலை, ஆகஸ்ட் செப்டம்பரோடு அட்மிஷன் முடித்து விடுவார்கள். ஆனால் இன்றைக்குக் கூட அட்மிஷன் நடக்கிறது அதோடு மட்டுமல்ல, சென்னை மாநகரத்திலே 500 தாழ்த்தப் பட்ட மாணவர்களுக்கு ஆஸ்டலிலே அட்மிஷன் கிடைக்க வில்லை. நீங்கள் கணக்கெடுங்கள். அதிகாரிகள் சொல்ல மாட்டார்கள். அதிகாரிகளைத் தாக்கிப் பேசி எனக்குப் பழக்கம் இல்லை. ஆனால் அதிகாரிகள் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்று எங்களுக்கெல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே, அதிகாரிகளை நம்பியே நீங்கள் ஆட்சி நடத்தக் கூடாது, 500 மாணவர்கள் இதே சென்னை மாநகரத்தில் ஆஸ்டலிலே அட்மிஷன் கிடைக்காமல் கல்லூரியிலே சேர்ந்து இதற்காகச் செலவழித்து, நட்டப் பட்டு, இன்றைக்கு படிப்பை விட்டுவிட்டு வீடுகளுக்குத் திரும்பி யிருக்கிறார்கள். எனவே, எதிர்காலத்திலாவது இத்தகைய கொடுமைகள் நிகழா வண்ணம் விடுதிகளிலே இடங்களை உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மிகவும் முக்கியமானது. இன்று நம்முடைய மாண்புமிகு வீட்டு வசதி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். மிக அருமையான கிராமப் புறங்களிலே தாழ்த்தப் பட்ட மக்களுக்காக வீடு கட்டித் தருவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், அவர் சொல்லும்போது, தவறாக ஒன்றைச் சொல்லிவிட்டார். 78,000, 80,000 வீடுகளைக் கட்டி கொடுத் திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அது முழுத் தவறு 78,000 வீடுகள் கட்ட கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தான் உண்மை. கடன் கொடுத்ததை, கட்டிக் கொடுத்ததாகச் சபையிலே சொல்வது சபையை திசை திருப்புவதாகும். அதோடு மட்டுமல்ல, நீங்கள் திருச்சிக்கோ, மதுரைக்கோ, திருநெல்வேலிக்கோ போகும்போது, கட்டப்படுகிற வீடுகளை உங்களிடம் அதிகாரிகள் காண்பிப்பார்கள். தி.மு.க. ஆண்டாலும் நீங்கள் ஆண்டாலும், யார் ஆண்டாலும் அதுதான் நிலைமை. நான் அமைச்சரைப் பண்புகூர்ந்து கேட்கிறேன், பல கிராமங்களில் கட்டி முடிக்கப்படாத வீடுகள் பாதியிலே குட்டிச் சுவராக இருக்கின்றன. இரண்டு ஆண்டுகளாக, 6 மாதமாக, 9 மாதமாக கட்டி முடிக்கப்படாமல் இருக்கின்ற அவைகளை உங்களுக்கு அதிகாரிகள் காண்பிக்க மாட்டார்கள். நீங்கள் கருதுகிறீர்கள், நீங்கள் தருகிற ரூ. 4,000-லே வீடுகட்டிக் கொள் கிறார்கள் என்று. இல்லை, ரூ. 6,000, ரூ. 7,000 ரூ. 8,000 செலவில்தான் கட்ட முடிகிறது. ஆனால் நான் சொல்வது,

1982 மார்ச் 17] [திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

கட்டிய வீட்டைப் பார்க்க முன்வருகிற நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கட்டாத வீடுகள் இலட்சக்கணக்கிலே இருக்கின்றன, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் இருக்கின்றன, அவற்றையும் பார்க்க வேண்டும். என்னுடைய தொகுதியில் நூத்தப்பூர் வெம்பா வருக்கு வாருங்கள் நெய்க்குப்பைக்கு வாருங்கள். முதல் தவணை கொடுத்து 2 வருடம் ஆகிறது. இன்னும் இரண்டாவது தவணை தரப்படவில்லை.

இங்கே கூட எனக்கு ஒரு செய்தி தரப்பட்டது, கும்பகோணம் கிராமக் கூட்டுறவு வீட்டு வசதி சங்கத்தில் முதல் தவணையாக—மாண்புமிகு அமைச்சர் இராகவானந்தம் இங்கே இருக்கிறார். ரூ. 1,000—மேர், ரூ. 900—மோ, கொடுத்திருக் கிறார்கள். கொடுத்து நீண்ட நாட்களாகி விட்டன. ஆனால், டிமான்ட் நோட்டீஸ் வந்து விட்டது. வீடு குட்டிச்சுவராக இருக்கிறது, செங்கல் லோடு நிற்கிறது. இரண்டாவது லோன் கொடுக்கப்படாததால் வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்படாத நிலையில் இருக்கிறது. ஆனால் முதல் தவணையாகக் கொடுக்கப்பட்ட 100-க்குரிய முதல் தவணைக்கட்டணை கட்டும்படி டிமாண்ட் நோட்டீஸ் இரண்டு பேருக்கு வந்து விட்டது. ஆக இப்படி நீங்கள் அரசாங்கத்திலுள்ள அதிகாரிகள் தரும் புள்ளி விவரத்தை நம்புவது உண்மை என்றாலும் கூட, அதில் தவறு இருக்கிறதா என்று ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டுமென்று அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(இரவு 6-50)

இப்போதே தலைமை வீட்டு வசதி சங்கம் 30 இலட்சம் நஷ்டத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கின்ற ஃபைல்களுக்கு சேங்க்ஷன் செய்தாலே 60 கோடி ரூபாய் வரையில் தேவைப்படும். இப்பொழுது சத்துணவுக்காக 100 கோடித் திட்டம் என்று ஒதுக்கியிருக்கிறீர்களே அதிலே 60 கோடி ரூபாயை இதற்கு ஒதுக்கியிருக்கலாம். நான் அதற்குள் போகவில்லை.

தலையாரி, வெட்டியான் ஆகியவர்களை வைத்துக்கொண்டு கிராம முன்சீப், கணக்குப் பிள்ளைகளை விட்டு விட்டீர்கள். தலையாரி, வெட்டியான் ஆகியவர்கள் பெரும்பாலும் தாழ்த்தப் பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் 60 வயதில் வீட்டுக்குப் போக வேண்டும்; போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்குப் பென்ஷன் இல்லை. எனவே, அருள்கூர்ந்து உங்கள் செல்வாக்கை மாண்புமிகு முதல்வரிடத்திலே பயன் படுத்தி, வருவாய்த்துறை அமைச்சரிடத்திலே கூறி அந்த வெட்டியான், தலையாரி ஆகியவர்களுக்குப் பென்ஷன் வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முன்பும் அவர்கள் வீடு வீடாக அலைந்து கொண்டிருந்தார்கள் வரி வசூலிக்க. இப்பொழுதும் வீடு வீடாக அலைகிறார்கள் வசதி யில்லாத காரணத்தால். ஆகவே, அவர்களுக்குப் பென்ஷன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு பள்ளிகளில் மதிய உணவுத் திட்டம் போடுகிறீர்கள். நீண்ட நாளாக நடைபெறுவது இது அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதேநேரத்தில் 100 கோடி ரூபாய்த் திட்டத்திலே போடும் சத்துணவுத் திட்டத்தில் — நான் கருதுகிறேன், பெரும்பாலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்தான் தாழ்த்தப்பட்ட ஏழைச் சிறுவர்கள்தான் கையிலே ஒரு தட்டை ஏந்திக் கொண்டு நிற்கப் போகிறார்கள். உடையார் வீட்டுப் பையனோ, ரெட்டியார் வீட்டுப் பையனோ, படையாச்சி வீட்டுப் பையனோ, நாயுடு வீட்டுப் பையனோ அந்தக் கியூவிலே போய் நிற்கப் போவதில்லை. காலா காலத்திற்கும் சேரிகளிலே உள்ளவர்கள்தான் வந்து நிற்கப்போகிறார்கள். எனவே அவர்களுக்குள்ள மரியாதையை, ஃபீலிங்கைக் கெடுக்கப் போகிறீர்கள். பொதுவாக மனிதாபிமானத் தன்மையிலே அந்தத் திட்டத்தை வரவேற்கிறோம். ஆனால், அங்கே தாழ்த்தப்பட்ட சிறுவர்கள் வந்து நிற்கப் போகிறார்கள் என்பதை நினைத்துப் பார்ப்போமேயானால் அந்தச் சமூகத்தின் கதி இதுதானா என்பதை எண்ணி வருந்துகிறேன்.

கிராமப்புறங்களிலேயிருந்து வீட்டு மனைகளுக்காக ஏராளமான விண்ணப்பங்கள் அமைச்சருக்கும், இயக்குநருக்கும், செயலாளருக்கும் வருகின்றன. திருச்சி மாவட்டத்தில், என்னுடைய தொகுதியிலேயிருந்து கடந்த இரண்டாண்டுகளில் 30 கிராமங்களில் வீட்டு மனைப் பட்டா வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அரணாரை பூலாம்பாடி, பெரம்பலூர், துறைமங்கலம், பொம்மனபாடி, நெடுவாசல், களரம்பட்டி, காரியானூர், கைகளத்தூர், குரும்பலூர், வி. களத்தூர், அரசலூர், சத்திரமனை, அயன்பேரையூர், செங்கணம், தேவையூர்- குரும்பலூர், மலையாளப்பட்டி என்று பட்டியலிட்டுக் கொடுத்திருக்கிறோம். இதைத் தயவு செய்து அமைச்சரவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். திருச்சி மாவட்டத்திலே ஒரு ஆண்டில் எனது தொகுதிக்கு இரண்டே இரண்டு ப்ரப்போசல்கள் தான் அரசுக்கு வந்திருக்கின்றன. அவர்கள் புள்ளி விவரங்களைத் தருவார்கள். இதைக்கூட நான் குறைத்துத்தான் சொல்கிறேன். வேறு பகுதிகள் இருக்கின்றன; இதே கோரிக்கை மாவட்ட அளவில் இருக்கிறது. ஆனால், ஒரு தொகுதியிலே இரண்டே இரண்டு இடங்களுக்குத்தான் துவக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் நிலப்பட்டா தர ஆலம்பாடியிலுள்ள மத்தியப் பள்ளியை உயர்நிலைப் பள்ளியாக ஆக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை இருந்தது. இந்த ஒன்பதில் அது இல்லை. அதையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அச்சுத் துறையைப்பற்றி யாரும் பேசாததால் இரண்டொரு கருத்துக்களை மட்டும் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன். ஏனென்றால் அது தனி இனமாக இருக்கிறது.

அரசு அச்சகத்தில் அச்சுக்கோர்ப்புப் பிரிவில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கு அவுட்டர்ன் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. ஆனால் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்வதற்கான பொருள்களும், வேலையும் சரியாகத் தருவதில்லை. ஒரு நாள் வேலை தராமல்

மறுநாள் இரண்டு நாள் வேலையையும் சேர்த்து அவுட்டர்னாகக் கொடுக்கச் சொல்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்க முடியாத தொழிலாளர்களுக்கு ஆண்டு ஊதியம் நிறுத்தியும், பணி இறக்கம் செய்தும் தண்டனை வழங்குகிறார்கள்.

அரசு அச்சகத்தில் மூன்று ஷிப்டுகள் வேலை நடக்கிறது' குறைந்தது 4,000 தொழிலாளர்கள் பணி புரிகிறார்கள். அவர்களுக்குப் போதுமான லெட்ரின் வசதி கிடையாது. 150 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 1,000 தொழிலாளர்களுக்காக அமைக்கப்பட்ட லெட்ரின்தான் இருக்கிறது. ஆனால், இன்னும் எந்தவிதமான மாற்றமும் அடையவில்லை. இதையெல்லாம் அமைச்சரவர்கள் பார்த்துப் புதிய லெட்ரின்களைக் கட்டுவதற்கு ஆணையிடுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மாதம் ஒரு முறை அண்ணா சாலையில் உள்ள இயக்குனரகத்தில் பிரிவு அதிகாரிகள் கூட்டம் நடைபெறுகிறது. அதில் கலந்து கொள்ள மாவட்டக் கிளை அச்சகங்களிலிருந்து முதல் வகுப்புப் புகை வண்டியில் வந்து சேருகிறார்கள். அதனால் தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதப் பயனும் இல்லை. மாறாக நிர்வாகத்திற்கு வீண் செலவு ஏற்படுகிறது. இங்கே உள்ள இயக்குநர் டிஸ்ட்ரிக்ட் ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ்-க்குப் போகிறார். அது வேறு. அது அல்லாமல் அவர்கள் இங்கே வந்து வீண் செலவை வைக்கிறார்கள்.

அதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

அடுத்து அரசு அச்சகத்திலே ஒரு மருத்துவசாலை இருக்கின்றது. டிஸ்பென்சரி. அங்கே ஒரு டாக்டர் இருக்கிறார். அவர் தேவைப்பட்ட மருந்துகளை வாங்க முடியாது, இன்டன்டு போட்டு. ஸ்டான்லி மருத்துவ மனைக்கு அனுப்பிதான் இங்கே இருந்துதான் மருந்துகளை வாங்க முடியும். அதற்கு இவர்களே வாங்கிக் கொள்ளலாம். அத்தகைய முறைகளை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய பெயரிலேயே 'சாரதி' என்ற பெயரைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். விஜயசாரதி என்றால் வெற்றிகரமான இயக்குநர் என்று பொருள். இந்தத் துறை கொஞ்சம் சிக்கலான துறை, பிடிபடுவது கஷ்டம் ஏமாற்றுவதற்கு நிறைய பேர்கள் இருக்கிறார்கள். நடிப்பிலே தயவு செய்து நீங்கள் மயங்கவேண்டாம். உங்கள் பெயருக்கேற்ப இந்த நலத்துறை என்ற வண்டியை நல்லமுறையிலே இயக்கி, பெரம்பலூர் வரை நீங்கள் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு விடைபெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைத்தினம் இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது ஏறத்தாழ 18 உறுப்பினர்கள் பங்கு கொண்டு தமிழகத்தினுடைய ஆதிதிராவிட நலத்துறை பற்றியும், எழுதுபொருள் அச்சுத்துறை பற்றியும் அதிலே அரசினைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய வழிவகைகளை குறித்து 18 மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்த விவாதத்திலே பங்கு கொண்டு

தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனைவருக்கும் என்னுடைய நன்றியை முதலிலே தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அரசைப் பொறுத்த வரையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எந்த உணர்வின் அடிப்படையிலேயே தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்களோ அந்த உணர்வுக்கு மதிப்பினை அளித்து அவர்கள் தெரிவித்திருக்கக் கூடிய அனைத்துக் கருத்துக்களையும் கவனத்திலே கொண்டு செயலாற்றும் என்பதனை முதலிலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டு ஆதிதிராவிட மக்களைப் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு பழனிவேல் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே 1971 ஆம் ஆண்டின் மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பினை நாம் அறிவித்திருக்கிறோம். 1981 ஆம் ஆண்டின் ஆதிதிராவிடர் பற்றிய மொத்த மக்கள் தொகை பற்றி விவரங்கள் தனியாக வெளியிடப்படாததன் காரணமாக அந்த 1971 ஆம் ஆண்டின் மக்கள் தொகைக் கணக்கினை கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே குறிப்பிட்டு இருக்கிறோம். என்பதையும் தோராயமாக எண்ணிப் பார்க்கிற போது தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் ஏறத்தாழ 93 லட்சம் ஆதிதிராவிட மக்கள் வசிக்கிறார்கள் என்பதையும் இங்கே அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் 93 லட்சம் மக்கள் இருக்கக் கூடிய நிலையிலே இங்கே விவாதத்திலே கலந்து கொண்ட உறுப்பினர்கள ஒவ்வொருவரும் அந்த மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தினை வாழ்க்கை நிலையினைக் கருத்திலே கொண்டு, சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே இருக்கக் கூடிய அந்த மக்கள் மேன்மை நிலைக்கு வரவேண்டும் என்ற ஒரே உணர்வோடு தங்களுடைய கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தி இருக்கிறார்கள் என்பதனை இந்த அரசு முழுமையாக உணர்ந்து இருக்கின்றது என்பதனை முதலிலே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கின்றேன்.

[இரவு 7—00]

தமிழக அரசைப் பொறுத்த வரையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி இருந்தாலும் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் இதற்கு முன்பு பல்வேறு ஆட்சிக் காலங்களிலே இந்த மக்களின் மீது கொண்டிருந்த அன்பிற்கும், இந்த மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தினை உயர்த்துவதற்கு காட்டிய அக்கறைக்கும், பரட்சித் தலைவர் அரசு எந்த விதத்திலும் சளைத்ததல்லாமல், இந்த மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தினை உயர்த்துவதிலே தற்போது கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து பணியாற்றி அதிகமாகவே செய்து வருகிறது என்பதை முதலில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னது போல், தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய ஆதி திராவிட மக்களுடைய நலிந்த நிலையினைக் கருத்தில் கொண்டு அவர்களுடைய பொருளாதாரத் தன்மையை உயர்த்தி,

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

பொருளாதாரத் தன்மையை உயர்த்துவதன் மூலமாக சமுதாயத்திலே இருக்கக்கூடிய மற்ற பிரிவுகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு நிகராக அந்த மக்களைக் கொண்டுவருவதன் மூலமாக, சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே தத்தளிக்கின்ற அந்த மக்கள் மத்தியிலே இருக்கக்கூடிய அந்த தாழ்வு உணர்வை அந்த மக்கள் மத்தியிலேயிருந்து அகற்றி, அப்படி அகற்றுவதன் மூலமாக மற்றவர்களுக்கு தாங்கள் சளைத்தவர்கள் அல்ல என்ற நிலைக்கு கொண்டுவரவேண்டுமென்ற உணர்வோடு, இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் நடவடிக்கைகள் எடுத்து, அத்தகைய நடவடிக்கைகளை எடுப்பதோடு மட்டுமின்றி, அந்த நடவடிக்கைகளின் மூலம் எத்தனை மக்கள் அந்தப் பயனை அடையப் போகிறார்கள் என்பதனை கருத்திலே கொண்டு, இந்த அரசு முயற்சிகள் மேற்கொண்டு வருகிறது என்பதை முதலிலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

இங்கே பேசிய பல உறுப்பினர்கள் இந்திய நாட்டின் மற்ற மாநிலங்களையும், தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளையும் குறிப்பிட்டு, எடுத்துச் சொல்லி, அந்தப் பகுதியிலே எல்லாம் இருக்கக்கூடிய தீண்டாமை உணர்வினையும் ஆதி திராவிட மக்களின் மீது இழைக்கப்படுகின்ற கொடுமைகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்த மக்களுடைய நிலையினை உயர்த்துவதன் மூலமாக பொருளாதாரத் தன்மையை உயர்த்துவதன் மூலமாக அந்த மக்களை மற்றவர்களுக்கு நிகரானவர்கள் என்கிற அந்த உணர்வை ஏற்படுத்தி, அந்த உணர்வை ஒழிப்பதன் மூலம் அந்தத் தீண்டாமையை விரட்டுவதற்கு வாய்ப்பாக நாம் ஏற்படுத்திக் கொள்ள முடியும் என்ற உணர்வோடு தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் இன்றைக்கு பணியாற்றி வருகிறார் என்பதை நான் முதலிலே எடுத்துச் சொல்லக்கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். ஆதி திராவிட நலத்துறையைப் பொறுத்தவரையில் இதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையினைப் பற்றி பல்வேறு உறுப்பினர்கள் பேசுகின்றபோது குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். தொகையினை உயர்த்துவது ஒன்றும் புதுமையான காரியம் அல்ல என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அண்ணன் ஜே. எஸ். இராசு அவர்கள் கூட குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். தொகையினை உணர்த்துவது புதுமையான காரியம் அல்ல என்று சொன்னாலும் கூட தொகையினை உயர்த்தியுள்ளதே ஒவ்வொருவரும் மகிழ்ச்சி அடையத்தக்க நிலைமை உருவாகி இருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துச்சொல்ல கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். இந்தத் தொகையினைப் பொறுத்தவரையில் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கின்ற மொத்த ஒதுக்கீட்டில் மூன்றில் 2 பங்கினை ஆதி திராவிட நலத் துறையில் கல்விக்காக செலவழிக்கப்படுகிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். பல்வேறு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னதுபோல் கல்வியின் தரத்தை இந்த சமுதாயத்தினைச் சேர்ந்த குழந்தைகளுக்கு இந்த தரத்தை நாம் உயர்த்த வேண்டும் என்றும் பல்வேறு வசதிகளை செய்து தரவேண்டும் என்றும் ஒரே உணர்வோடு இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் பணியாற்றி வருகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

மூன்றில் இரண்டு பங்கினை கல்விக்காக நாம் ஒதுக்கிட்டு சென்றபோது கல்வியின் மூலமாக இந்த மக்களுடைய குழந்தைகள் நல்ல கல்வியைப் பெற்று, வருங்காலத்தில் நல்ல பதவிகளில் அமருவதற்கும் வசதி செய்து தரவேண்டுமென்ற உணர்வோடு இன்றைக்கு பணியாற்றி வருகிறோம் என்பதை நான் முதலிலே தெரிவிக்க கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். ஆதி திராவிட நலத்துறையைப் பொறுத்தவரையில் இநதத் துறையின் மூலமாக 1,073 பள்ளிகள் நலத்துறையின் மூலமாக பழங்குடியினர் பள்ளி களாகும் என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். இதில் மொத்தமாக 33,531 மாணவ மாணவியர்கள் இன்றைக்கு பயின்று வருகின்றார்கள் என்பதை நான் எடுத் துரைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த மாணவர்களைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய அரசும், மாநில அரசும் 10-வது வகுப்புக்குமேல் படிக்கின்ற மாணவர் களுக்குக் கல்விச் சலுகை அளிக்க உதவித்தொகை அளித்து, ஊக்குவிப்பதன் மூலம் செயல்படுத்தி வருகிறோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1981—82 ஆம் ஆண்டு, இதுவரை 352.87 லட்சம் ரூபாய் உதவித்தொகையாக 50,949 மாணவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக் கிறது என்பதை நான் இங்கே எடுத்துரைக்கக் கடமைப்பட்டிருக் கிறேன்.

மாணவர் இல்லங்களைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்நாடு முழுவதும் 681 மாணவர்கள் இல்லங்கள் உள்ளன என்பதையும் அவைகளில் ஏறத்தாழ 41,135 மாணவ மாணவியர்கள் பயின்று வருகின்றார்கள் என்பதையும் நான் இங்கே எடுத்துச்சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்று நான் கருதுகிறேன். 1981 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டினுடைய சட்டமன்றத்தைச் சேர்ந்த அனைத்துக் கட்சிகளுடைய கூட்டத்தை நான் கூட்டியபோது அங்கே அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டு அனைத்து உறுப்பினர்களும் தெரிவித்திருக்கிற கருத்துக்கள் அடிப்படையில் இந்த மாணவர்களைப் பொறுத்த வரை அவர்களை விடுதிகளிலே சேர்க்கும்போது தற்போது இருக்கிற அந்தக் கணக்கினை உயர்த்தித் தரவேண்டும் என்றும் அவ்வாறு உயர்த்துவதன் காரணமாகப் பல்வேறு மாணவர்கள் பயனடைவார்கள் என்றும் எடுத்துச் சொன்னதைப்போல் அதைக் கருத்திற்கொண்டு இந்த அரசானது தமிழ்நாடு பூராவும் அனைத்து மாவட்டங்களுக்கும் விடுதிகளிலே சேருகின்ற மாணவர்கள் எண்ணிக்கையை 10 சதவீதம் உயர்த்துகின்ற வகையில் அரசு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது என்பதை இங்கே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இந்த 10 சதவீதம் என்பது குறைவானதாக இருந்தாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித் திருக்கிற உணர்வுகளுக்கு மரியாதை கொடுக்கின்ற வகையில் இன்றைக்கு 10 சதவீதத்தை உயர்த்தியிருக்கிறோம் என்றும்,

இந்த 10 சதவீதம் தற்போது குறைவாக இருந்தாலும் வரும் ஆண்டுகளிலே இருக்கக்கூடிய நிதிநிலைமையை அனுசரித்து அதை மேலும் உயர்த்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ளும் என்பதை எடுத்துரைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த 10 சதவீதத்தை நாம் உயர்த்துவதன் மூலமாக அரசுக்கு ஆகக்கூடிய கூடுதல் செலவு ஏறத்தாழ 28,72,000 ரூபாயாகும் என்பதையும் இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு அண்ணன் இளையபெருமாள் அவர்கள் பேசும் போது ஆதிதிராவிடர் நலத்துறை மூலமாக நடத்தப்படுகிற பள்ளிகளிலும், கல்வித் துறையின் மூலமாக நடத்தப்படுகிற பள்ளிகளிலும் தங்கி பயிலக்கூடிய ஆதிதிராவிடர் மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படக்கூடிய இலவசப் புத்தகங்கள் காலாகாலத்திலே சென்று சேரவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவரைத் தொடர்ந்து மேலும் பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அந்தக் கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை நினைவுபடுத்தி, ஒரு கருத்தை இங்கே எடுத்துரைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அன்றைக்கு நடைபெற்ற அந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கூட்டத்திலே கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் கலந்து கொண்டு இந்தக் கருத்தைத் தெரிவித்ததன் வாயிலாக அரசைப் பொறுத்தவரையில் 1981-ம் ஆண்டு, 30-6-1981—க்குள் அனைத்துப் பள்ளிகளுக்கும் அந்தப் புத்தகங்கள் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று இயக்குநருக்கு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறோம் என்பதை எடுத்துரைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த ஆண்டைப் பொறுத்தவரையில் அத்தகைய குறைகள் ஏற்படாதவண்ணம் ஆதிதிராவிடர் நலத்துறை நடத்துகின்ற பள்ளிகளுக்கு மட்டுமின்றி, கல்வித் துறையின் மூலமாக நடத்தப்படுகின்ற அனைத்துப் பள்ளிகளிலும் தங்கி பயிலக்கூடிய மாணவர்களுக்கு அரசின் சார்பிலே அளிக்கப்படுகிற இலவசப் புத்தகங்கள் காலாகாலத்திலே சென்று சேரவேண்டுமென்ற உணர்வோடு மாவட்ட ஆதிதிராவிடர் நல அலுவலர்களே அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று பிரத்தியேகமாக ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஆணையின் மூலம் 30–6–1982-க்குள் இலவச புத்தகங்கள் அனைத்து மாணவர்களுக்கும் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தை நாங்கள் வலியுறுத்தி இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதிலே இருக்கக்கூடிய குறைகள் ஏதாவது அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டால் தகுந்த நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்து விரைவில் அத்தகைய குறைகளைக் களைவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

விடுதிகளைப் பொறுத்தவரையில், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துச்சொன்னார்கள். இன்றைக்குத் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஆதிதிராவிடர் நலத் துறை மூலமாக இன்று விடுதிகளில் தங்கிப் படிக்கும் மாணவர்களுக்கும் நல்ல வசதிகளைச் செய்து தந்து, அவர்கள் கல்வியை நல்ல முறையில் கற்பதற்கான வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்ற உணர்வோடு, தமிழக அரசு மாணவர்களுக்கும், மாணவியர்களுக்கும் ஆங்காங்கு விடுதிகளைக் கட்டிக்கொண்டு இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

(இரவு 7.10)

புதிய கட்டிடங்கள் கட்டுவதைப் பொறுத்தவரையில், இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் இருக்கும் மாணவியர்களுக்காக 150 கட்டிடங்களைக் கட்டித் தரவேண்டும் என்ற உணர்வோடு 50 புதிய விடுதிகளை ஒவ்வொரு ஆண்டும் நாம் கட்ட இருக்கிறோம். இந்த விடுதிகளைக் கட்டுவதற்கு மைய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு, அவர்களுடைய உதவியைப் பெற்று கட்டுவதற்கு இருக்கிறோம். இத்திட்டத்திற்கு மத்திய அரசு தரும் நிதி உதவி, நாம் விடுதி கட்டும் போது, ஒரு மாணவிக்கு ஆகும் செலவாக ரூ. 4600 அவர்கள் தருகிறார்கள். மீதி தொகையை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்ற வகையில் அவர்கள் முடிவு எடுத்து இருக்கிறார்கள். என்பதை நான் இங்கே தெரிவிக்க கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். ஆனால் உள்ளபடியே பார்க்கிறபோது ஒரு மாணவிக்குத் தரப்படுகின்ற பணம், தற்போது ஏற்பட்டு இருக்கும் விலையேற்றத்தின் காரணமாகப் போதாது. தற்போது ஒரு மாணவிக்கு ஆகும் செலவானது ரூ. 9600. அவ்வாறு அதிகமாக ஆகும் தொகையை மாநில அரசே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. அந்த வகையில் ஒரு வருஷத்திற்கு 50 விடுதிகள் என்ற அடிப்படையில் 3 ஆண்டுகளில் 150 விடுதிகளைக் கட்டிவிட முடிவு எடுத்து இருக்கிறோம். மத்திய அரசின் உதவியோடு இந்தத் திட்டத்தை நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம்.

ஆகவே, மீண்டும் மைய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு மொத்தத்தில் செலவாகக்கூடிய தொகையில் பாதியை அவர்கள் ஏற்கவேண்டும் என்று நாம் கேட்க இருக்கிறோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

மாணவர் இல்லங்களைப் பொறுத்தவரையில், இது வரையில் மொத்தமாக தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், மாணவருக்கும் மாணவியருக்கும் சேர்த்து 245 புதிய விடுதிக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு அனுமதியை அரசு வழங்கியிருக்கிறது. இதிலே 88 கட்டிடங்கள் முடிவுற்ற நிலையில் உள்ளன. 96 கட்டிடங்கள் முடிவுறுகின்ற பல்வேறு நிலையில் உள்ளன என்பதையும் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டவனாக இருக்கிறேன். இதற்கு மொத்தப் பண ஒதுக்கீடு 8.5 கோடி ரூபாய் என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டு இருக்கிறேன்.

1982 மார்ச் 17] [திரு. எம். விஜயசாரதி]

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் மாணவர்களுக்காக ஒவ்வொரு ஆண்டும் 15 புதிய விடுதிகள் துவங்கவேண்டும் என்ற உணர்வோடு, அதை ஒரு கொள்கையாக ஏற்றுக்கொண்டு இந்த அரசு செயல்பட்டுக்கொண்டுவருகிறது என்பதை நினைவுபடுத்தி, இந்த ஆண்டும் 15 புதிய விடுதிகள் துவங்க இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி ராசாம்பாள் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில், மாணவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் உதவித் தொகையை வங்கிகள் மூலம் அளிக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்துக்கு ஒப்ப, அரசைப் பொறுத்தவரையில், ஸ்டேட் பாங்கு அதிகாரிகளோடு தொடர்பு கொண்டு தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய அனைத்து ஸ்டேட் பாங்கு கிளைகள் மூலம் அந்தத் தொகையை வழங்கும் நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறோம். அரசு மாணவர்களுக்குத் தரும் அந்த உதவித் தொகையை வங்கிகள் மூலம் அளிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகிறோம், நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறோம் என்பதையும் இங்கே நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் இளையபெருமாள் அவர்கள் பேசுகிறபோது நிதி ஒதுக்கீட்டைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். 1982-83 ஆம் ஆண்டில் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கும் 41.10 கோடி ரூபாயில், நிர்வாகச் செலவுக்கு எவ்வளவு என்றும், திட்டங்களுக்காக எவ்வளவு என்றும் இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே குறிப்பிட்டுக் காட்டவில்லை என்று சொன்னார்கள். நிர்வாகச் செலவுக்காக 6.90 கோடி ரூபாயும், திட்டங்களுக்காக 34.20 கோடி ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது என்ற தகவலை இங்கே நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். நூலகங்களைப் பற்றி அவர்கள் பேசுகிறபோது, எத்தனை பள்ளிகளில் நூலகங்கள் உள்ளன என்று வினாவை எழுப்பினார்கள். தமிழகத்தில் ஆதிதிராவிடர் நலத்துறையின் கீழ் நடைபெறுகிற அனைத்து உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும், மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலும் நூலகங்கள் உள்ளன என்றும், ஒரு பள்ளிக்கு ஆண்டுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் தேவைப்பட்ட புத்தகங்களை வாங்குவதற்காகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மாநில அரசின் உதவித் தொகையைப் பற்றி அண்ணன் இளையபெருமாள் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன சில கருத்துக்களுக்கு (மணியடிக்கப்பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ''அண்ணன்'' போன்ற வார்த்தை எல்லாம் வேண்டாம். அப்படி எல்லாம் சொல்லக் கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. எம் விஜயசாரதி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் இளையபெருமாள் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களுக்கு என்னுடைய பதிலை விளக்கம் என்ற வகையில் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1974–75க்கு முன்னர் மைய அரசு

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

நபர் ஒன்றுக்குக் கொடுத்த படிப்பு உதவித் தொகையானது குறைவாகவும், மாநில அரசுகள் கொடுத்த உதவித்தொகையானது அதிகமாகவும் இருந்து வந்தது. அவ்வாறு இருக்கக்கூடிய அந்த வித்தியாசத்தைக் கணக்கிலே எடுத்துக் கொண்டு, மாநில அரசுகளானது, அந்த வித்தியாசத்தை ஈடுகட்டிக் கொடுத்து வந்தது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1974–75க்குப் பிறகு மைய அரசின் உதவித் தொகை கூடுதலாக இருந்ததின் காரணமாக மாநில அரசு உதவித் தொகை கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை என்பதையும் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். (குறிக்கீடு)

தற்போது மைய அரசினாலே கொடுக்கக் கூடிய படிப்பு உதவித் தொகை விகிதாச்சாரப்படி மாணவர்களுக்குக் கொடுத்து கொண்டிருக்கிறோம். அப்படி இருந்தும் கல்லூரிகளுக்கும், கல்லூரி விடுதிகளுக்கும் ஆகும் செலவு அதிகப்படியாக இருக்கும் காரணத்தால் அதை ஈடு கட்டும் பொருட்டு, மாநில அரசின் மூலம் வட்டியில்லாத கடன் படிப்பு உதவித் தொகை, வகுப்பிற்கு ஏற்றவாறு ரூ. 500/-லிருந்து 170 வரையிலுமாக கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். மொத்தத்தில் தற்போது உதவித் தொகைக்காக 4 கோடி ரூபாய் செலவாகிறது என்று கணக்கிட்டுப் பார்க்கிறபோது, அதை மைய அரசு இரண்டே கால் கோடி ரூபாயும், மாநில அரசு ஒன்றே முக்கால் கோடி ரூபாயும் கொடுக்க வேண்டும் என்று வகை செய்யப் பட்டுள்ளது. இதனால் மைய அரசுதான் மொத்தத்திலே, முழுத் தொகையையும் அளிக்கிறது என்ற தகவல் தவறான தகவலாகும் என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். (குறுக்கீடு)

திரு. எல். இளையபெருமாள்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது, மைய அரசு உதவித்தொகை. . . (மணியடிக்கப் பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அமைச்சர் பேசி முடித்தபிறகு கிளாரிபிகேஷன் கேட்கலாம் என்ற ஒரு முறை இருக்கிறது. ஆகவே நீங்கள் நோட் செய்து வைத்துக் கொள்ளுங்கள். கடைசியில் கேட்க அனுமதி தருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, பழங்குடியினரைப் பொறுத்த வரையில் பல்வேறு உறுப்பினர்களும் பங்கு கொண்டு அந்த மக்களுக்கு இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அரசைப் பொறுத்தவரையில் பழங்குடியினருக்கு என்று சில துணை மேம்பாட்டுத் திட்டத்தை தமிழகத்திலே செயல்படுத்தி வருகிறது என்பதையும் அதன்மூலம் 1981-82க்கு 393.65 லட்சம் செலவிடப்பட்டது என்பதையும், 1982-83 ஆம் ஆண்டுக்கு 453.36 லட்சம், இந்த துணை மேம்பாடு திட்டத்தின் கீழ் செலவிடப்பட இருக்கிறது என்பதையும் நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். இத்தகைய அளவிலே பண ஒதுக்கீட்டைச்

செய்து. பழங்குடியினர் நலனுக்காகவும், அந்த மக்களுடைய கல்வி முன்னேற்றம், சுகாதாரம், குடிதண்ணீர் வசதி, சமூக நலம், கிராமத் தொழில் முன்னேற்றத்திற்காகவும் மட்டும் இன்றி சாலைப் போக்குவரத்து, விவசாய மேம்பாடு ஆகியவைகளுக்காகவும் இந்தத் தொகையானது செலவிடப்படுகிறது என்பதையும் நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[இரவு 7.20]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கருப்பையா அவர்கள் பேசுகின்றபோது பழங்குடியினர் சேகரிக்கும் பொருட்களை விற்பனை செய்வதற்கான வசதிகள் இல்லை என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் 12 பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தற்போது இயங்குகின்றன. இவற்றை இந்தப் பழங்குடிமக்கள் பயன்படுத்தி அவர்கள் சேகரிக்கும் பொருட்களை இந்தச் சங்கங்களின் மூலமாக விற்பனை செய்து இன்றைக்கு அதற்கான உதவிகளை அவர்கள் பெற்று வருகிறார்கள் என்ற கருத்தை எடுத்து வைக்க நான் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு பேசியபோது வீட்டுமனைகளைப் பற்றிய கருத்தைச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு பழனிவேல் அவர்கள் கூட இன்றைக்குக் கொடுக்கக்கூடிய இந்த அளவானது மிகக் குறைவானது என்று இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் ஒரு புள்ளிவிவரத்தை நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1966 முதல் 1977 வரையில் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் 1,10712, வீட்டுமனைப் பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுக்கான மொத்தச் செலவு 282.78 இலட்சமாகும். ஆனால் தமிழகத்தினுடைய முதல்வராக புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டதற்குப் பிறகு அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பினை ஏற்றுக் கொண்டதற்குப் பிறகு 1977 முதல் 31-12-81 வரையில் மொத்தமாக 1,15,256 வீட்டுமனைப் பட்டாக்கள் வழங்கி இருக்கின்றது என்பதையும் அதற்காக மொத்தமாக 412.74 இலட்சம் செலவு செய்து அந்தப் பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டன , என்பதையும் நான் உங்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1978-ஆம் ஆண்டு நிலம் கையகப்படுத்துகின்ற சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அதன் மூலமாக அதிகமான அளவிலே தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு வீட்டு மனைகளை அளிக்கவேண்டும் என்ற உணர்வோடு அந்த புரட்சிகரமான சட்டத்தை புரட்சித்தலைவருடைய அரசு கொண்டு வந்து செயல் படுத்திக்கொண்டிருந்தபோது நிலச்சொந்தக்காரர்கள் உயர்நீதி மன்றத்திலே வழக்குகளைத் தொடுத்து அதன்மூலமாக அந்தச் சட்டமானது செல்லுபடியாகாது என்ற தீர்ப்பினை உயர்நீதி மன்றம் வழங்கியிருக்கின்றது. அதை எதிர்த்து நாம் தற்போது உச்சநீதிமன்றத்திலே அப்பீல் செய்திருக்கிறோம் என்பதையும் நான் இங்கே எடுத்து வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இருந்தாலும் கூட இந்தத் திட்டத்தை நாம் நிறுத்திவிடக்கூடாது என்ற உணர்வோடு தொடர்ந்து அதிலே தனியான அக்கறை செலுத்தி 1894-ஆம் ஆண்டு மைய அரசின் சட்டத்தின்கீழ் தற்போது தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் மிகத் துரிதமாக இன்றைக்கு நிலங்களைக் கையகப்படுத்துகின்ற பணிகளை நாம் மேற்கொண்டு வருகிறோம் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1982–83-ஆம் ஆண்டைப் பொறுத்தவரையிலே ஒதுக்கப் பட்டிருக்கக்கூடிய மொத்த ஒதுக்கீட்டைப் பொறுத்தவரையிலே 125 இலட்சம் ரூபாயையும் நாம் செலவிடுவோம் என்ற நம்பிக்கையினைப் பெற்றிருக்கிறேன் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வீட்டுவசதி பற்றிய விவாதத்திலே கலந்துகொண்ட அனைத்து உறுப்பினர்களும் தெரிவித்திருக்கக்கூடிய கருத்துக் களில் அரசு கவனம் செலுத்தும் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அன்றைக்கு ஏற்கெனவே கேள்வி நேரத்திலே நான் பதிலளிக்கின்றபோதுகூட இந்தப் பிரச்சினை பற்றி இந்த அவையிலே எழுந்தபோது அந்தத் திட்டத்தின்படி இலவசமாக வீடு கட்டிக் கொடுக்கக்கூடிய திட்டத்தை அரசு கைவிடவில்லை என்பதையும் தற்போது இருக்கக்கூடிய விலையேற்றத்தின் காரணமாக அந்தத் திட்டத்தை எந்த வகையிலே செயல்படுத்தலாம் என்பது குறித்து(குறுக்கீடு)....இலவச வீடுகளைத் தொடர்ந்து கட்டிக் கொடுப்பது பற்றி தற்போது ஏறி இருக்கக்கூடிய விலை யேற்றத்தின் காரணமாக அந்த திட்டத்தை எந்த வகையிலே தொடர்ந்து செயல்படுத்துவது என்பது பற்றி அரசின் பரிசீலனை யில் உள்ளது என்பதை மீண்டும் நான் மாண்புமிகு உறுப்பி னர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இருந்தாலும் இதுவரையில் நாம் ஏற்றிருக்கக்கூடிய மற்றொரு திட்டமான ரூரல் ஹவுஸிங் ஸ்கீமின் மூலமாக அதிகமாக ஆதி திராவிட மக்கள் பெறக்கூடிய வாய்ப்புக்களை அவர்கள் தொடர்ந்து பெறவேண்டும் என்ற உணர்வோடு இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையிலே அந்தத் திட்டத்திற்கு முழுமையான அளவுக்கு ஊக்கம் அளிக்கின்ற வகையிலே ஒவ்வொரு ஆண்டும் 40 ஆயிரம் வீடுகள் வீதம் ஏற்படுத்திக்கொண்டு 2 இலட்சம் வீடுகளை 5 ஆண்டுக் காலத்திற்குள் கட்டுவதற்கான ஆணைகளை இந்த அரசு பிறப்பிக்க இருக்கின்றது என்பதையும் நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

விவாதத்திலே கலந்து கொண்ட அனைத்து உறுப்பினர்களும் இந்த மக்களுடைய பொருளாதாரத் தன்மையினை நாம் உயர்த்த வேண்டுமென்ற யோசனையைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியுமென்று நான் கருதுகிறேன், தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையில் மைய அரசின் ஆலோசனையின் பேரில் சிறப்பு கூட்டமைப்புத் திட்டத்தினை நாம் தற்போது தமிழகத்திலே மிகச் சிறப்பாகச் செயல்படுத்தி வருகிறோம். மைய அரசு தந்திருக்கக் கூடிய ஆலோசனையினை ஏற்று எந்த எந்த வழிகளிலே அவைகளைத் தொடர்ந்து செயல் படுத்த முடியுமோ அந்தந்த வழிகளிலே அவற்றை நாம் நிறை வேற்றி வருகிறோம்.

1982 மார்ச் 17] [திரு. எம். விஜயசாரதி]

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை 18 இலட்சம் குடும்பங்கள் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருப்பதாகத் தகவல் இருக்கிறது. ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குள் சிறப்பு கூட்டமைப்பு திட்டத்தின் மூலமாக ஏறத்தாழ 9 இலட்சம் ஆதிதிராவிடக் குடும்பங்களை வறுமைக் கோட்டினைக் கடக்கச் செய்யவேண்டுமென்ற அந்த உணர்வோடு இந்த அரசு அந்த முயற்சியிலே ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1980—81-ம் ஆண்டைப் பொறுத்தவரையில் பொதுத் துறையின் மூலமாக இந்த ''ஸ்பெஷல் காம்பொனன்ட் ப்ளான்'' செலவு, மொத்தத் தொகை ரூ. 83.04 கோடியாகும்; 1981-82-லே செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 114.04 கோடி என்பதையும் இங்கே நான் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த மக்களுடைய பொருளாதாரத் தன்மையினை உயர்த்த வேண்டுமென்று என்னிடத்திலே ஏற்கனவே ஆதிதிராவிட நலத் துறையின் மூலமாகப் பல்வேறு இடங்களுக்கு நாம் நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறோம். பல்வேறு திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அவர்களில் பலரும் பேசுகின்றபோதுகூட குறிப்பிட்டு எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

சிறு தொழில்களுக்கு வட்டி இல்லாத கடனையும், இலவசத் தொழில் கருவிகளையும் வழங்குகிறோம். உழவுக்கு மாடுகள் வழங்குகிறோம். பாசனக் கிணறுகளுக்கு மானியம் வழங்குவதையும், தனியாருக்கு கூட்டுறவுப் பால் வழங்கும் சங்கங்களை ஏற்படுத்துவது போன்ற பல்வேறு வகையான பொருளாதார மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை ஆதிதிராவிடர் நலத்துறையின் மூலமாக ஏற்கனவே நாம் தொடர்ந்து செயல்படுத்தி வருகிறோம்.

இருந்தாலும் பொருளாதார உணர்வோடு தமிழ்நாடு ஆதி திராவிடர் வீட்டு வசதி வளர்ச்சிக் கழகத்தின் மூலமாகத் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் நலிந்தோர் நல்வாழ்வுத் திட்டம் என்ற ஒரு திட்டத்தினைக் கொண்டு வந்து சமுதாயத்தினுடைய நலிந்த பிரிவினரான இந்த மக்களுடைய வாழ்க்கையில் ஒளி ஏற்ற வேண்டுமென்ற உணர்வோடு செயல்படுகிறோம் என்பதையும் மைய அரசு இதற்கும் உதவி செய்கிறது என்பதையும் இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த மக்கள் தொழில் செய்வதற்கு ''மார்ஜின் மணி'' குறியீட்டுக் கடன் வழங்கக் கூடிய அந்தத் திட்டம் இன்றைக்கும் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படுகிறது என்பதையும் அதைப் பொறுத்த வரையில் மைய அரசின் பங்கு 49%, மாநில அரசினுடைய பங்கு 51% ஆக மொத்தமாக 1980-81—ம் ஆண்டுக்கு மைய அரசின் பங்காக ரூ. 98 இலட்சமும், மாநில அரசின் பங்காக ரூ. 102 இலட்சமும் பங்குத் தொகையாக அளிக்கப் பட்டது.

[திரு. எம். விஜயசாரதி] [1982 மார்ச் 17

1981-82-ம ஆண்டுக்கு மொத்தமாக மாநிலமும், மைய அரசும் சேர்ந்து 1 கோடியினை அதற்கு வழங்கியிருக்கிறது. ஆக இரண்டு ஆண்டுகளில் 300 இலட்சம் ரூபாய் பங்குத் தொகையாக இதற்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ரூ. 300 இலட்சத்திலே ரூ. 257.90 இலட்சம் ''மார்ஜின் மணி''யாக, குறியீட்டுக் கடனாக இந்த ஆதிதிராவிடர் நலத்துறை மேம்பாட்டிற்காக வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும், 53 பல்வேறு வகையான பொருளாதார மேம்பாட்டிற்காக பல்வேறு வகையான தொழில்களிலே இவைகள் முதலீடு செய்யப்பட்டு, 50,240 பேர்கள் இதன் மூலமாகப் பயன் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்ற கருத்தினையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மொத்தமாகக் கடன் தொகைகள் வழங்கியதன் மூலமாக வங்கிகள் மூலமாகக் கடன் உதவியினை ஏறத்தாழ 10 கோடி ரூபாயினை தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் மூலமாகக் கடனாக ஆதிதிராவிடர் மேம்பாட்டிற்காக அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற கணக்கினையும் நான் இங்கே எடுத்து வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[இரவு 7-30]

சிறப்பு கூட்டமைப்புத் திட்டத்தைத் செயல்படுத்துவதன் மூலம் கண்காணிக்கின்ற மைய அரசானது அதனைச் செயல்படுத்துகிற விதத்தில் பாராட்டுகிற வகையில், ஊக்கம் அளிக்கிறவகையில் உள்ளது என்பதோடு மாநில அரசுக்கு சிறப்பு நிதி உதவியாக அளித்து வருகிறது என்பதையும் இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். 1980-81-ம் ஆண்டைப் பொறுத்தவரையில் ரூ. 9.56 கோடி சிறப்பு மைய நிதி உதவியாக மாநில அரசுக்கு வழங்கப்பட்டது என்றும் அந்தத் தொகை முழுமையாக ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவந்து அதன் மூலம் ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு பல்வேறு வகையான தொழில்களையும் பல்வேறு வகையில் வருமானத்தை ஈட்டிக்கொள்கிற வழிவகையையும் அரசு செய்து தந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1981-82-ம் ஆண்டைப் பொறுத்தவரையில் பத்து கோடி ரூபாய் மைய அரசு அளித்திருக்கிறது. அதில் ரூ. 8.18 கோடி இதுவரை கிடைத்திருக்கிறது என்பதை எடுத்து வைக்கக்கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். பொருளாதாரத் தன்மையை உயர்த்தவேண்டும் என்ற உணர்வோடு அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளுகிறபோது இங்கே நான் ஒரு கருத்தை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். நான் கூட்டியிருந்த அந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய குழுக் கூட்டத்தில் கூட கலந்து கொண்ட பல்வேறு உறுப்பினர்கள் எத்தனை நாட்களுக்கு இந்தத் துறை மூலமாக கொடுத்த கடன்களையே அந்த மக்களுக்கு திரும்பத் திரும்ப கொடுத்து நாம் செலவிட இருக்கிறோம் என்றும் நிரந்தரமாக அந்த மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு பெற்றுத்தருகிற வகையில் புரட்சிகரமான வகையில் திட்டங்கள் தீட்டவேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச்

சொன்னதன் அடிப்படையில் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களோடு பேசியபிறகு தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் மைய அரசின் சிறப்பு நிது உதவியாக கிடைக்கக்கூடிய அத்தகைய திட்ட அளவில் கிடைக்கக்கூடிய தொகையைப் பயன்படுத்தி இந்த அரசு புரட்சிகரமான திட்டங்களைச் செயல்படுத்த இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச்சொல்லக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். அவை எல்லாவற்றையும் எடுத்து வைக்கமுடியாத நிலை இருப்பதால் முக்கியமாக இந்த மக்களுக்கு எந்தெந்த தொழில்களை நாம் ஆரம்பிக்க இருக்கிறோம் என்பதுபற்றிய ஒரு சிலவற்றை மட்டும் இங்கே எடுத்து வைக்கக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு மாவட்டங்களில் அந்தந்த மாவட்டங்களில் கிடைக்கக்கூடிய கச்சாப்பொருள்களைக் கொண்டு அந்தந்த மாவட்டத்திலே சிறு தொழில்களை ஏற்படுத்தி அந்தத் தொழிற்சாலைகள் மூலமாக அதிலே ஆதி திராவிட மக்கள் நிரந்தர மாத வருமானம் பெறுகிறவண்ணம் தொழில் துறையில் அவர்களை அறிமுகப்படுத்த வேண்டும் என்கிற கொள்கையை இந்த அரசு ஏற்றிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே எடுத்து வைக்கக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். அந்த நிதி உதவி யோடு இந்த ஆண்டைப் பொறுத்தவரையில் ஐந்து ஆதி திராவிடர் குடியிருப்புகளுக்கு ரூ. 7.45 இலட்சம் செலவில் கால்நடை மருத்துவமனைகளை நம் தமிழகத்தில் ஐந்து இடங்களைத் தேர்வு செய்து அமைத்து இருக்கிறோம் என்பதை முதலில் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். அவ்வாறு அமையக்கூடிய கால்நடை மருந்தகங்கள் ஆதிதிராவிடர் குடியிருப்புகளில் அல்லது ஆதிதிராவிடர் குடியிருப்புகளுக்கு மிக அருகாமையில் இருக்க வேண்டும் என்ற வகையில அதற்கான திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு அந்த இடங்களைத்தேர்வு செய்து நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப் பட்டுவருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமின்றி, ஆதி திராவிட மக்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு பூச்சி மருந்துகளையும் விதைகளையும் வழங்குவதற்கு ரூ. 14.95 இலட்சம் செலவில் முழுச் செலவுகளையும் அவர்களுக்கு அந்தத் தொகை அளிக்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். மாவட்டங்களில் இருக்கக்கூடிய மாவட்டத்தொழில் கழகங்கள் மூலமாகத் தொழில் செய்ய விரும்புகிற ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு அவர்கள் மனு செய்வதன் வாயிலாக ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு இலட்சம் வீதம் ஏறத்தாழ 14 மாவட்டங்களுக்கு 14 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்து தொழில் செய்ய விரும்புகிற ஆதி திராவிட மக்களுக்கு அந்த மாவட்டக் கழகங்கள் மூலமாக என்னென்ன தொழில்களை அவர்கள் செய்கிற சூழ்நிலை இருக்கிறதோ அதை அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தி அந்த வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்தி அவர்கள் சொல்கிற கருத்துக்களையும் ஏற்று அவர்கள் சுயமாகப் பொருள் ஈட்டுவதற்கான வாய்ப்புகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் 4 கோடி ரூபாய் செலவில் ஒரு புதிய நூற்பாலையை ஏற்படுத்த இருக்கிறோம் என்பதை நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். அதற்கு ஆகக்கூடிய மொத்த செலவு ரூ. 4 கோடி. அதில் ரூ. 2 கோடியை அந்த ஆதி திராவிடர் வீட்டுவசதி வளர்ச்சிக் கழகத்தின் மூலமாக மானியமாக அளித்து, இதிலே ஏறத்தாழ இந்த ஆண்டிலே இதை நாம் ஏற்படுத்துவதன் வாயிலாக அந்தப் பகுதியிலே இருக்கக்கூடிய ஆதி திராவிட மக்களுக்கு ஏறத்தாழ 400 பேர்களுக்கு நிரந்தரமான வேலைவாய்ப்பு தருகின்ற புரட்சிகரமான திட்டத்தை நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

புதுக்கோட்டையைப் பொறுத்தவரையில் அறந்தாங்கியிலும், மதுரையைப் பொறுத்தவரையில் தேனியிலும், தர்மபுரி ஆகிய இடங்களிலே கூட்டுறவு நூற்பாலை ஏற்படுத்தி, ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 33.75 இலட்சம் செலவில் நாம் கொடுத்து, அதிலே, ஒவ்வொரு கூட்டுறவு நூற்பாலையிலும் 225 பேர்கள் முழுமையாக ஆதி திராவிட மக்களாக வேலைக்கு அமர்த்துகின்ற வகையிலே இந்த 3 மாவட்டங்களிலும் செய்ய தற்போது நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படுகிறது என்பதையும் நான் இங்கே எடுத்துச்சொல்லக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 6,700 ஹெக்டேர் நிலங்களில், ரூ. 10 கோடி செலவில் தொளை கிணறுகள், ஆழ் கிணறுகள், திறந்த கிணறுகள் போடுவதற்காகத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் இங்கே எடுத்துச்சொல்லக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு திட்டங்களின் வாயிலாக, ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு இலவசமாக இடம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு தரப்படுகின்றது என்பதையும், அவ்வாறு வழங்கப்படுகின்ற நிலங்களானது பெரும்பாலும் தரிசு நிலங்களாக இருக்கின்றன என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு நான் பணிவோடு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கிராமப் பகுதிகளைப் பொறுத்தவரையில், அங்கே இருக்கக்கூடிய ஆதிதிராவிட மக்கள் பெரும்பாலோர் விவசாயக் கூலிகளாக இருந்து வருகிறார்கள் என்பதையும், அவர்கள் அன்றாட செலவுக்குக்கூட பணமில்லை என்கிற சூழ்நிலையிலே அவர்களுக்கு இலவசமாக அளிக்கப்பட்ட அரசு நிலங்களை சீர்செய்து கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு இல்லை என்பதை உணர்ந்து, இந்த அரசினைப் பொறுத்தவரையில் அதற்கான முயற்சியை இந்த அரசு மேற்கொண்டு வருகிறது என்பதையும், முதற்கட்டமாக செங்கற்பட்டு, தென்னாற்காடு, தஞ்சை, திருச்சி, இராமநாதபுரம் ஆகிய மாவட்டங்களில் இருக்கக்கூடிய தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட பட்டா நிலங்களுக்கு பாசன வசதி ஏற்படுத்தித் தருவதென்றும், இன்றைக்கு டியூப் வெல் கார்ப்பரேஷன் மூலம் ஏறத்தாழ 1982-83 ஆம் ஆண்டு காலத்திலே, இந்த 5 மாவட்டங்களுக்கும் 2,000 தொளை கிணறுகள் 3 இலட்சம் ரூபாய் செலவிலே ஏற்படுத்துவதன் மூலம், 10,000 ஆதிதிராவிடர் குடும்பங்கள் பயனடைகின்ற வாய்ப்பை இந்த அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதை நான் இங்கே சொல்லக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு காலையிலேகூட, இங்கே கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லுகின்றபோது, பல்வேறு உறுப்பினர்கள் தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய அருந்ததி மக்களுடைய நிலைமையைத் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் மொக்கையன் அவர்கள், தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் அந்த மக்கள் எவ்வாறு இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். இவற்றையெல்லாம் கருத்திலே கொண்டு, ஏற்கனவே நான் கூட்டியிருந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கூட்டத்திலேகூட, பல்வேறு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்திருக்கக்கூடிய அதே கருத்துக்களுக்கு நாம் மதிப்பளிக்க வேண்டுமென்ற வகையிலே, நகரப் பகுதிகளிலே உள்ள காலணி தைக்கின்ற அருந்ததி மக்களுக்கு இலவசமாக பங்குகள், (BUNKS) தோல் தைக்கும் தையல் எந்திரம், இதர கருவிகளை அளிக்க இருக்கிறோம் என்பதையும், இதற்காக 35 இலட்சம் ரூபாய் செல்வாகும் என்பதையும், தமிழகம் முழுவதும் இதனால் 500 பேர்கள் பயனடைவார்கள் என்பதையும் நான் இங்கே சொல்வதற்குக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

இன்னொரு திட்டத்தையும் நான் இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டவனாக இருக்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தை நாம் செயல் படுத்துவதன் மூலம், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் மிகவும் பின் தங்கிய பகுதிகளில், நடப்பு ஆண்டில் தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் கீழ் வருகின்ற ஊராட்சி ஒன்றியத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து, அதிலே ஒரு பகுதியில் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழும் ஆயிரம் குடும்பத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து, ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் ஒரு திட்டத்தைத் தயாரித்துக் கொடுக்க இருக்கிறோம். அவர்களை ஒரே ஆண்டில் வறுமைக் கோட்டினைக் கடக்கச் செய்கின்ற பிரத்தியேகத் திட்டம் தற்போது அரசினுடைய பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்து அந்தத் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து செயல்படுத்துவதன் மூலமாக 1,000 குடும்பங்கள் வீதம் சுமார் 15 ஆயிரம் குடும்பங்கள் பயன் அடைய முடியும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

(இரவு 7.40)

இது அல்லாது நகர்ப்புறங்களில் இருக்கக்கூடிய வறுமைக் கோட்டிற்குக்கீழே உள்ள 500 ஆதிதிராவிடர்களைத்தேர்ந்தெடுத்து அவர்களுக்கும் இந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க உத்தேசிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதன் மூலமாக 7,500 குடும்பங்கள் பயனடைய உள்ளன என்பதையும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தத் திட்டங்கள் ஐ. ஆர். டி. பி. பேட்டர்னிலே கொண்டு வரப்பட்டு 33 1/3 சதவீதம் அவர்களுக்கு மானியமாகவும், 25 சதவீதம் குறியீட்டுத் தொகையாகவும் வங்கிக் கடன் மூலமாக மீதி இருக்கக்கூடிய தொகையாகவும் ஏறத்தாழ ரூ. 750 லட்சம் முதலீடும் இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது இந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதில் ஒரு பிரத்தியேகச் சிறப்பு என்னவென்றால் பொருளாதார மேம்பாடு மட்டுமல்லாமல் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுடன் இணைந்து செயல்பட்டு இப்படித்

[திரு. எம். விஜயசாரதி] [1982 மார்ச் 17

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பகுதிகளில் அடிப்படை வசதிகளையும் நாம் தீர்த்து வைக்கமுடியும் என்ற உணர்வோடு இந்த அரசு இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். ஆண்டு முடிவிலே பார்க்கிறபோது இந்தக் குறிப்பிட்ட பகுதியானது முழுமையடைந்த பகுதியாக இருக்கும் என்பதிலே சந்தேகம் யாருக்கும் தேவையில்லை என்பதையும் நான் எடுத்துச்சொல்லக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

அச்சுத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் தொழிலாளர்களுடைய நலனை உத்தேசித்து உற்பத்தித் திறனை மனதிலே கொண்டு அரசு அச்சகங்களுக்கு நவீன இயந்திரங்களை வாங்க வேண்டுமென்ற உணர்வோடு சுமார் 39 லட்சம் மதிப்புள்ள 26 நவீன அச்சு மற்றும் கட்டுமான இயந்திரங்கள் வாங்குவது அரசினுடைய பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1981—82 ஆம் ஆண்டிலே ரூ. 49,67,455 மதிப்புக்கு 36 இயந்திரங்கள் வாங்குவதற்கு அரசு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது, 1980-81 ஆம் ஆண்டில் அரசு ஆணை பிறப்பித்து கையால் பேப்பர் தாளும் அச்சு இயந்திரங்கள், ஒரு பிளேட்டனும் பெறப்பட்டு உள்ளன என்பதையும் அவற்றிற்கு 3,09,100 ரூபாய் மதிப்பு என்பதையும் நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அரசு அச்சகத்தை விரிவாக்கும் திட்டத்தின்கீழ் சுமார் 79 லட்சம் செலவில் மதுரை மாநகரில் உள்ள வட்டார அச்சகத்தில் காப்பு அச்சகம் ஒன்று வங்கும் திட்டமும் தீவிர பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது என்பதையும் அதன் மூலமாக ரூபாய் 20 முதல் 40 வரையில் மாதம் ஒன்றுக்கு சிறப்பு ஊதியம் அவர்களின் விகிதாச்சாரப்படி கிடைக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சூளைப் பகுதியிலே தற்போது இயங்கி வருகின்ற அரசு அச்சகம் அந்த இடத்திலே இப்போது இயங்குவதற்கான வசதிகள் இல்லாத காரணத்தினால் வேறு இடத்திற்கு அதை மாற்றி அங்கே முழுமையான ஒரு அச்சகத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு சுமார் 260 லட்சம் திட்டம் அரசின் தீவிரப் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். மைய அச்சகத்தைப் பொறுத்தவரையில் சென்ற 1981-82 இல் சில முக்கிய பணிகளை அந்த அச்சகமானது மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் திருப்பத்தூர் இடைக்கால தேர்தல் வாக்கு சீட்டுகளையும், சட்டமன்றப் பேரவை மேலவை உறுப்பினர்களுடைய விவாதங்களையும் பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் குறிப்புகள், புத்தகங்கள், படிவங்கள் போன்றவையும் மக்கள் தொகை குடும்ப அட்டைகளையும் கோயம்புத்தூரில் உணவுப் பங்கீட்டு அட்டைகளையும் அந்த அச்சகம் தயாரித்து இருக்கிறது. இதைத்தவிர 25 லட்சம் குடும்ப அட்டைகளை அச்சடிக்கும் பணியை மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எழுதுபொருள் கிடங்கில் பணி புரியும் 248 தொழிலாளர்கள் தற்போது பெயர் அழைத்து வருகைப் பதிவேட்டில் குறிக்கும் முறை இருந்து வருகிறது. அந்த முறையை மாற்றி அரசு அச்சகத்தில் உள்ள தப்போல அடையாள முறையிலே வருகையைப் பதிவு செய்யும் திட்டமும் அரசினுடைய பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. அரசு ஆணையின்படி இந்த துறையினை சேர்ந்த பணியிலே இருக்கும்போது இறந்து போன தொழிலாளர்களின் நிராதரவான குடும்பங்களை பேணுகிற பொறுப்பு அந்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்த தகுதி வாய்ந்த வாரிசுதாரர்களுக்கு அவர்களுடைய படிப்பு, திறமைக்கேற்ப நிரந்தர அடிப்படையிலே வேலைகள் தாமதமின்றி அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. நடப்பாண்டை பொறுத்தவரையில் இதற்கு முன்பு எப்போதும் இல்லாத வகையிலே புரட்சித்தலைவர் அவர்களுடைய அரசு சுமார் 50-க்கும் மேற்பட்ட இறந்த தொழிலாளர்களின் வாரிசுதாரர்களுக்கு அச்சகத் துறையிலே வேலை வழங்கி அவர்களின் குடும்பங்களின் துயர் துடைக்கும் பணியினை மேற்கொண்டுள்ளது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

உடல் ஊனமுற்றவர்களைப் பொறுத்தவரையில் 164 பேர்கள் எழுது பொருள் அச்சகத்துறையிலே தற்போது பணி புரிகிறார்கள். சென்ற ஆண்டைப் பொறுத்தவரையில் இத்துறை சிறந்த வேலை வாய்ப்பு நிறுவனம் என்கிற வகையிலே குடியரசுத் தலைவர் அவர்களின் விருதினை பெற்றது என்பதை நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

அரசு அச்சகத் தொழிலாளர்களுக்கு பன், தேநீர் முதலிய வற்றிற்கு பதிலாக ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கும் ஏறத்தாழ ரூ. 7.50 அலவன்சாக வழங்கப்படுகிறது. தற்கால நிலையை உத்தேசித்தும், விலைவாசி உயர்வை கருதியும் ரூபாய் 7.50—லேயிருந்து 10 ரூபாயாக இந்த அரசு உயர்த்தி இருக்கிறது என்பதை தெரிவிக்க கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். இதனால் அரசுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1.6 லட்சம் ரூபாய் கூடுதலாக செலவாகும் என்று கணக்கிடப் பட்டிருக்கிறது.

அரசு அச்சகத்திலே ஈய நச்சு பிரிவுகளான லைனோ, மோனோ, மற்றும் அச்சு வார்ப்பு பிரிவுகளில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு ஈய நச்சு படியான பாலும், வைட்டமின் மாத்திரைகளும் வழங்கப்பட்டு வந்தன. ஆனால் தற்போது பாலுக்கு பதிலாக 40 காசு ஈய நச்சுப்படியாக அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறது. இந்த 40 காசை இந்த அரசானது 60 காசாக உயர்த்தி இருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலபேரும் இந்த விவாதங்களிலே பங்கு கொண்டு பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களின் உணர்வுகளின் அடிப்படையிலே இந்த அரசும் அவற்றை பூரணமாக உணர்ந்திருக்கிறது. இவற்றை என்னுடைய பேச்சிலே குறிப்பிடப்

பட்டிருக்கிற கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூர்ந்து கவனித்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அவற்றில் பலவும் நான் ஏற்கனவே கூட்டியிருந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கூட்டத்திலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த கருத்துக் களின் அடிப்படையிலே எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசை பொறுத்தவரையில் நிச்சயமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கட்சி பாகுபாடின்றி எந்த கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சமுதாய மக்களுடைய மேம்பாட்டிற்காக அவர்கள் எடுத்து தெரிவித்திருக்கக் கூடிய கருத்துகள் கவனமாக பரிசீலிக்கப்பட்டு ஆவண செய்வதில் தயக்கம் காட்டவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(இரவு 7.50)

மாநில அளவிலான குழுவை அமைப்பது குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஏற்கனவே பழங்குடி மக்களின் நலனுக்காக இருக்கக்கூடிய ஆலோசனை குழுவை தொடர்ந்து மூன்று, நான்கு கூட்டங்களை கூட்டியிருக்கிறோம். ஆதி திராவிடர்கள் ஆலோசனை குழு அமைப்பதற்கு இந்த அரசிற்கு தயக்கமில்லை. மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கு கோப்பு அனுப்பப்பட்ட போது அதிலே குறிப்பிட்டுள்ள உறுப்பினர்களின் கல்வித் தகுதியையும், வயது போன்றவற்றையும் தான் அறிந்து கொள்ள விரும்புவதாக தெரிவித்ததன் காரணமாக தற்போது அந்த கோப்பானது அனைத்து தகவல்களையும் சேகரிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. விரைவிலே அதற்கான நடவடிக்கையை எடுத்து நிச்சயமாக இந்த அரசு அந்த குழுவை ஏற்படுத்தும். கூட்டத்தை விரைவிலே கூட்டும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏற்கனவே கூட்டியிருந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கூட்டத்தில் இந்தக் கருத்தை எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் ராசு அவர்கள் அந்த கூட்டத்திலே கலந்து கொள்ளாததன் காரணமாக இந்த கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

இந்த விவாதங்களிலே கலந்துகொண்ட அனைத்து உறுப்பினர்கள் மட்டுமின்றி வெட்டுத் தீர்மானங்களைக் கொடுத்திருக்கக்கூடிய அனைத்து உறுப்பினர்களும் தெரிவித்திருக்கக்கூடிய கருத்துக்களை நிச்சயமாக அரசு கவனத்திலே கொண்டு செயலாற்றும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். விவாதத்திலே பங்கு கொண்டு கட்சி பாகுபாடின்றி நீங்கள் தெரிவித்திருக்கக்கூடிய கருத்துக்களைச் சமுதாய மக்களின் நலனுக்காக என்கின்ற வகையில் அரசு ஏற்றுக் கொண்டு அவற்றைக் கவனத்திலே கொண்டு, அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகளை முழுமையாக எடுக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொண்டு அதற்கான உறுதியினை நான் அளித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்ததற்காக உங்கள் அனைவருக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வெட்டுத் தீர்மானங்களைக் கொடுத்திருக்கின்றவர்கள் தயவுசெய்து அவற்றைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையினை நிறைவேற்றித் தருமாறு அவையினரை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. இருஷ்ணன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆலோசனைக் குழுவைப் பொறுத்தவரையில், உறுப்பினருடைய கல்வித் தகுதி, வயது போன்றவற்றைக் கேட்பதால் தேக்கமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இங்கே, who is who புத்தகம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் மூலமாகவே தெரிந்து கொள்ளலாம் என்பதை நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதோடு, மேல்நிலைப் பள்ளி தொடங்கப்பட்டதற்குப் பிறகு, பி.யூ.சி. டிகிரி கோர்சஸுக்கு முன்னால் வருகிற முதல் ஆண்டு கிடையாது. பி.யூ.சி. படிக்கிற மாணவர்கள் கிடையாது. அவர்கள் பூராவும் மேல்நிலைப் பள்ளியில் பயில்கிறார்கள். பி.யூ.சி. படிக்கும் நேரத்திலே மாணவர்களுக்கு மத்திய சர்க்கார் உதவியோடு ரூ. 800, ரூ. 900, ரெசிடன்ஷியல் ஸ்காலர்ஷிப் வழங்கப்பட்டது. இப்பொழுது அந்தக் கல்வி கிடையாது. மேல்நிலைப் பள்ளிக்கு வரவேண்டும். இங்கே, மேல்நிலைப் பள்ளியில் பயில்பவர்களுக்கு விடுதி வசதி கிடையாது. ஆனால், விடுதி வசதியும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்பது ஒரு நியதி. பள்ளியிலே இருக்கக் கூடிய விடுதிகளைப் பொறுத்தவரையில், 50, 60 சீட்கள்தான் இருக்கும். ஆனால், இங்கே பேசப்படுகிற நேரத்திலே 10 சதவீதம் அதிகரிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. நெல்லை மாவட்டத்தில் அது அமுலாக்கப்படவில்லை. பி.யூ.சியிலே படித்த ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் விடுதியில் தங்கி படித்து வந்தார்கள். ஸ்காலர்ஷிப்பும் மத்திய சர்க்காரிடத்திலிருந்து வாங்கி வந்தார்கள். இப்பொழுது, அப்படிப்பட்ட வசதியில்லாத ஒரு சூழ்நிலையில், இந்த அவல நிலையைப் போக்க இந்த மாநில சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறது?

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆலோசனைக் குழுக் கூட்டத்தைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அந்தக் குழுவிலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மட்டும் இல்லை என்பதை நான் அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அதிலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக அல்லாதவர்களும் மற்றவர்களும் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்றும் அவர்களுடைய வயது, கல்வித் தகுதி, அரசியல் தொடர்பு போன்ற பல்வேறு வகையான குறிப்புரைகளை அறிந்து கொள்வதற்காக அந்தந்த மாவட்டங்களுக்கு அவை தகவல் சேகரிக்க அனுப்பப்பட்டன என்றும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலே பயிலக்கூடிய மாணவர்களுடைய நலனைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அரசு நிச்சயமாக அதில் ஆவன செய்யும் என்பதை மட்டும் நான் இப்பொழுது தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எல். இளையபெருமாள்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கின்ற பொழுது 1981 ஆம் ஆண்டில் 10 சதவீதம் மாணவர்களை

எடுத்துக்கொள்வதற்கு உத்தரவு வழங்கினோம் என்று சொன்னார்கள். தமிழகத்திலே எந்த விடுதியிலும் 10 சதவீத உயர்வு கொடுக்கப்படவில்லை. தமிழக முதல்வரிடமும் சொன்னேன், அமைச்சரிடமும் சொன்னேன், ஆயிரம் மாணவர்களுக்காவது குறைந்தபட்சம் கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். அது நடைபெறவில்லை. அதைவிட குலுக்குச் சீட்டு முறையில் குலுக்கிப் போடப்பட்டு, நிறைய மார்க் வாங்கிய நீண்ட தூரத்திலிருந்து வந்த மாணவனுக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை, குறைந்த மார்க் வாங்கிய அருகில் உள்ள மாணவனுக்கு இடம் கிடைத்திருக்கிறது. ஆகவே தான் கல்வியின் தரம் பாதிக்கப்பட்டது என்பது ஒன்று.

இரண்டாவது, புத்தகங்கள் 30—6—1982-க்குள் கொடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், இன்று நடப்பது, இன்று மார்ச் மாதம் 17 ஆம் தேதி. தமிழகத்திலே 6 ஜில்லாக்களில் புத்தகம் கொடுக்கப்படவில்லையென்று சொன்னேன், அமைச்சர் அவர்களுக்குக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன். அவர்களிடம் சொன்ன பிறகுதான் சென்ற மாதம் 15 ஆம் தேதி கொடுக்கப்பட்டது. ஆகவே, உங்களுடைய உத்தரவைக் கல்வித் துறையில் உள்ள டி.இ.ஓ., சி.இ.ஓக்கள் நிறைவேற்றவில்லையா? அல்லது மாவட்டத்திலே இருக்கிற ஆதி திராவிடர் நல அதிகாரி செய்யவில்லையா என்பது விளக்கத்திலே கொடுக்கப்படவில்லை. பிறகு....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேச வேண்டாம். சந்தேகம்தான் கேட்கலாம். சந்தேகம் கேட்க வேண்டுமென்றால் கேட்கலாம். டிபேட் முடிந்து விட்டது. இரண்டாவது டிபேட்டுக்கு நாம் போக வேண்டாம்.

திரு. எல். இளையபெருமாள்: இது கேள்விதான். இரண்டு கோடி ரூபாயிலே இருப்பதற்கு நான் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சமுதாயம் வாழ்வதற்குத் தேவையான இந்தக் கல்வியிலே கேட்காமல் விட்டுவிட்டால் சரியாக இருக்காது; அமைச்சர் சொன்னதால் நான் கேள்வி கேட்கிறேன். தாங்கள் வருத்தப்படுவதாக இருந்தாலும் ஒன்றிரண்டு கேள்விகள் கேட்கிறேன்; இல்லாவிட்டால் நிறுத்தி விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர். இன்றைக்கு எல்லோருக்குமே விவாதத்தில் அதிக நேரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மற்ற மானியங்களுக்கு இது முன்மாதிரியாக இருக்காது. இன்றைக்கு மட்டும் இந்தச் சலுகை.

திரு. எல். இளையபெருமாள்: மத்திய அரசு கொடுக்கப்பட்ட பணம் பற்றித் தவறான கருத்தில் சொல்லப்பட்டதாக அமைச்சரவர்கள் தன்னுடைய பதிலில் சொன்னார்கள். இப்பொழுதும் சொல்கிறேன். பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு மாநில உதவித் தொகையைவிட மத்திய உதவித் தொகை அதிகமாக இருந்தது உண்மைதான். ஆனால் அப்பொழுது ஆதிதிராவிட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களில் படித்த மாணவர்கள் குறைவு

அப்பொழுது கொடுத்த பணம் அதிகம். ஆனால் இன்று கல்லூரிகளில் வரும் மாணவர்களின் பல தொல்லைகளுக்கும் சமுதாயச் சண்டைகளுக்கும், ஹுமிலேஷன் வருவதற்கும் காரணம், மாநில அரசு கொடுக்கும் உதவி, இந்தச் சமுதாயத்தைப் போன்று மற்றப் பின் தங்கிய சமூக மக்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் உதவித் தொகையைப் பொறுத்தவரையில் இன்று நிதச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் அதிகமான காரணத்தால் மத்தியில் கொடுக்கப்படும் பணம் பிரிக்கப்படும்பொழுது 800, 900, 1000 என்றுகூட கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, அன்றைக்கிருந்த நிலைமைகளை நீங்கள் வைத்துக்கொண்டால் ஒருவருக்கு 200, 300, 400 தான் கொடுக்க வேண்டிய அவல நிலையை இருப்பதால் வருங்காலத்தில் அந்தச் சமுதாயத்தினர் கல்வியின் சிறந்து நடப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்பது எங்கள் கோரிக்கை. அதை முதலமைச்சரவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டார்கள்; நியாயம் என்று சொன்னார்கள். 1967-க்கு முன்பு இப்படிப்பட்ட அவல நிலை வந்தபொழுது அந்த அதிக பணம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. 1967-க்குப் பிறகு கொடுக்கப்படவில்லை என்பதற்கு என்ன சொல்கிறார்கள்?

பிறகு வீட்டு மனை விஷயத்தைப் பொறுத்தவரையில் சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உங்கள் கருத்துக்களுக்கு மதிப்புக் கொடுத்து, அவற்றைக் கேட்க வேண்டுமென்பதற்காக நேரம் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் இது இரண்டாவது டிபெட் மாதிரி ஆகிவிடக் கூடாது. இந்த முன்மாதிரி வேண்டாம்.

திரு. எல். இளையபெருமாள்: வீட்டுமனையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள் நான் அதற்காக நன்றி சொல்லக் கடமைப் பட்டேன். ஆனால் இப்பொழுது சுமார் 500 ஆண்கள்-பிள்ளைகள். பெண்கள் சேத்துப்பட்டில் கைது செய்யப்பட்டார்கள். கைது செய்யப்பட்டதற்குக் காரணம், முதலமைச்சரைப் பார்த்தார்கள்; தொழிலாளர் நல அமைச்சரைப் பார்த்தார்கள்; அரிசன நலத் துறை அமைச்சரைப் பார்த்தார்கள்; வீட்டு வசதி வாரியத் தலைவரைப் பார்த்தார்கள். ரெவின்யூ அமைச்சர் இரண்டாயிரம் கடன் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றுவரையில் அது கொடுக்கப்படவில்லை. 500 ஆண்களும் பெண்களும் சிறையில் இருக்கிறார்கள். நீங்கள் செய்கின்ற நன்மையான காரியங்களை நான் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் நீங்கள் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைப் பற்றி செய்யாது திரித்துக் கூறுகின்ற நிலைமையில் சொல்வது சரியல்ல. இப்பொழுது பணம் பாழாக்கப்பட்டது என்று சொன்னால் அந்த அமைச்சரும் இல்லை; இன்றைக்கிருக்கின்ற செயலாளருக்கும் அதுபற்றித் தெரியாது; சத்தியவாணி முத்து அம்மையார் அவர்கள்

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே மாண்புமிகு திரு. இளையபெருமாள் அவர்கள் முதலிலேயே பேசினார்களா இல்லையா? இப்பொழுதுதான் பேசுகிறாரா அல்லது முதலிலேயே பேசினாரா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சில நேரங்களில் தீர்ப்புகள் வெளியான பிறகு புது பாயிண்ட்ஸ் கிடைக்கும்.

திரு. எல் இளையபெருமாள்: நான் முன்பு சொன்ன பாயிண்டுகளுக்கே பதில் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இளையபெருமாள் அவர்கள் சில கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக நாங்கள் அவற்றைப் பரிசீலனை செய்து எந்த உணர்வோடு மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் வெளியிட்டிருக்கிறார்களோ அதே உணர்வோடு அவற்றைப் பரிசீலனை செய்வோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(இரவு 8.00)

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய கேள்வி ரொம்ப சுருக்கமானதுதான், இந்த பாலிசி நோட்டில் 31-1-1982 வரையில் 69,109 வீடுகள் ஆதிதிராவிடர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு கிராம வீட்டு வசதித் திட்டத்தின் கீழ் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்று போடப்பட்டிருக்கின்றது. எனக்குத் தெரிந்த வரையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின்போது சுமார் 40 ஆயிரம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டதாகத் தகவல். நான் கேட்கவிரும்புகிறேன். அந்த 69,109 வீடுகளும் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு கட்டப்பட்ட வீடுகளா? அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின்போது கட்டப்பட்ட 40 ஆயிரம் வீடுகள்போக 29,109 வீடுகள்தான் உங்கள் ஆட்சியில் கட்டப்பட்டதா என்பதும், அப்படிக் கட்டப்பட்டு இருப்பது உண்மையா என்பது என்னுடைய முதல் கேள்வி.

இரண்டாவதாக, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் (குறுக்கீடு) My question is so simple. தலைமையிலே உள்ள பழங்குடியினர் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் குழு எத்தனை முறை கூட்டப்பட்டது, என்பதைச் சம்பந்தப்பட்ட சக உறுப்பினர் கேட்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒன்றைத் தங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். விவாதத்திலே எதிர்கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசுகிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் பதில் சொல்லுகிறார் அவர் பேசியதை ஒட்டி விளக்கம் கேட்க வேண்டும் என்றால் அப்படிப் பேசிய எதிர்கட்சி உறுப்பினர்கள்

கேட்பதும் தொடர்ந்து விளக்கங்களை அனுமதிப்பதுதான் மரபு. எல்லோரும் கேள்வியைக் கேட்கலாம் என்று சொன்னால் இது கேள்வி நேரமாக ஆகுமே தவிர, விவாத நேரமாக ஆகாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இன்றைக்கு நடைபெற்ற ஆதிதிராவிடர் நலம் மானியம் என்பதாலே சற்று ரிலாக்ஸ் பண்ணி டிஸ்கிரிஷன் கொடுத்திருக்கிறேன். இதுவே முன்மாதிரியாகி விடக்கூடாது.

திரு. அ. ரகுமான் கான்: தலைவர் அவர்களே பின்னர் எப்படிச் சந்தேகம் கேட்க முடியும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேசியவர்கள்தான் சந்தேகம் கேட்க முடியும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: தலைவர் அவர்களே, விவாதத்திலே கலந்து கொண்டவர்கள்தான் கேள்வி கேட்க முடியுமா— இது முற்றிலும் ** ** ஆக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு ரகுமான்கான் அவர்கள் சொன்ன வார்த்தைகளை நீக்கிவிடும்படி உத்தரவிடுகிறேன். அமைச்சர் பதில் சொன்னால் கேட்டுக் கொள்ளுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே குறிப்பிடப் பட்டுள்ள வீடு ஏதாவது ரூரல் ஹவுசிங் ஸ்கீம் மூலமாக கட்டப் பட்டுள்ள வீடுகள். தாட்கோ மூலம் இலவசமாக கட்டப்பட்ட வீடுகள் அல்ல.

பழங்குடியினர் குழுவில் தலைவராக மாண்புமிகு முதல அமைச்சர் அவர்கள் இருப்பதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தார்கள். அத்தகைய குழு இருப்பது எனக்குத் தெரியாது.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் இருந்து இப்போது கேள்விகளைக் கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அது ஏற்கனவே வைக்கப் பட்டது. அதைப் படித்துவிட்டு வந்து அவர்கள் பேசுகிறபோது கொண்டு வரவேண்டும். அமைச்சர் பேசியதிலே கருத்து வேறுபாடோ அல்லது கேட்கவேண்டும் என்று இருந்தால் கேட்கலாம். கொள்கை விளக்கக் குறிப்பைப் பார்த்து இப்போது கேட்பது சரியாக இருக்காது. பேசுவதற்காகத்தான் அது வைக்கப்பட்டிருக்கின்றதே-தவிர, அதைப் பேசிவிட்டுதான் உறுப்பினர்கள் முன்பே பேசியிருக்கவேண்டும்.

திரு. செ. சிவசாமி: தலைவர் அவர்களே, ஆதிதிராவிட மக்களின் முன்னேற்றத்தைக் கருதி முகவை மாவட்டததிலே 4 கோடி ரூபாயிலே நூற்பாலை ஆரம்பிக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்பட்டது. அதற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் அறந்தாங்கி, தேனி போன்ற பகுதிகளில் நூற்பாலை ஆரம்பிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. முகவை மாவட்டத்தில் எந்த இடத்தில் இது ஆரம்பிக்கப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தனியாக கேள்வி போடுங்கள்.

திரு. என். பழனிவேல்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்குக் காலையிலே நான் பேசும்போது இந்த ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு அடிப்படையான ஒரு முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று சொன்னால் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் கீழ் எடுக்கக் கூடிய நிலங்களை ஏழைகளுக்கு அரிசனங்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கவேண்டும் என்றும், குறிப்பாக கோவில் நிலங்களை அந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு கொடுக்கப் படுமா என்று ஒரு அடிப்படையான கேள்வியை எழுப்பியிருந்தேன். அமைச்சர் பதிலில் அது குறித்து ஒன்றும் காணோம். அடுத்தபடியாக இந்த ஆலோசனைக் குழுவில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கமாட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால்.....

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்சனை வருவாய் துறை மானியத்திலே வருகிறது. அந்த நிலச் சீர்திருத்தச்சட்டம் அது வருவாய்த் துறை மானியம் வருகிறபோது அவர்கள் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளலாம். ஆலோசனைக் குழுவில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் மற்றவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே கல்வித் தகுதி போன்றவைகளை who is who இதில் மட்டும் பார்த்துக்கொள்ள முடியாது. கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்றுதான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு துணைத்தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர்கள் பேசுகிற போதும் இடைமறித்து பாய்ன்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன் கேட்கிறார்கள். முடித்த பிறகும் பாய்ன்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன் கேட்கிறார்கள். 1968-ஆம் ஆண்டு முதல் 1975 வரையில் தொடர்ந்து பேரவைத் தலைவருடைய தீர்ப்பு இருக்கிறது. அமைச்சர் அனுமதித்தாலும், இடைமறித்து கிளாரிபிகேஷன் கேட்கக் கூடாது. அமைச்சர் பேசி முடித்து உட்கார்ந்த பிறகுதான் கிளாரிபிகேஷன் கேட்கவேண்டும் என்ற 10, 15 தீர்ப்புகள் இருக்கின்றன. நடைமுறையிலே இடைமறித்தும் கிளாரிபிகேஷன் கேட்கிறார்கள். முடித்த பிறகும் கேட்கிறார்கள். அவையினுடைய நேரம் நீட்டிக்க வேண்டி இருக்கிறது, ஏதாவது ஒரு முறையை கடைப்பிடிக்க துணைத்தலைவர் அவர்கள் தீர்ப்பு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

1982 மார்ச் 17]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இதே தீர்ப்பு தொடர்ந்து வழங்கப்பட்டு வரும். யாராக இருந்தாலும் அமைச்சர் பேசுகிறபோது இனிமேல் குறுக்கிடக்கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி: தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் மலைவாழ் குடியினர் நலத்திற்காக குழு ஒன்று மாநில அளவிலே இயங்கி வருகிறது. அதனுடைய தலைவராக நான் இருக்கிறேன். ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் தெரிவிக்கின்ற குழுவானது Tamil Nadu Tribal Development Authority, என்கிற குழுவாகும். அதற்குத்தான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தலைவராக இருக்கிறார்கள்.

திருமதி தா. இராமம்மாள்: மாண்புமிகு துணைத்தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறும்போது, மலைவாழ் நலக்குழு முதலமைச்சர் தலைமையில் அப்படி ஒன்று இல்லை என்று கூறினார். அதில் நான் கூட உறுப்பினராக இருக்கிறேன், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. சிவப்பிரகாசம், திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள், ஆகியோர் உறுப்பினர்களாக கொண்ட குழு சமூக நலத்துறையிலே ஒரு ஜீ.ஓ. போட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளது அமைச்சருக்குத் தெரியவில்லை. ஏன் அது அவருக்குத் தெரியவில்லை.

திரு. இரா. கருப்பையா: பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள், மாணவர்கள் இல்லங்களில் எண்ணிக்கையை அதிகரிப்பது பற்றிக் கூறினார்கள். ஏற்கனவே உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் படிக்கக்கூடிய மாணவர்களுக்கு என்று தனியாக இல்லங்கள் இருக்கின்றன. அதிலே ஏற்கெனவேயிருந்த எண்ணிக்கை அப்படியே இருக்கின்றன. தற்சமயம் அதேமாதிரி கல்லூரிகளில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு தனியே இல்லங்கள் இருக்கின்றன. இந்த எண்ணிக்கையும் அப்படியே இருக்கின்றது. மேல் நிலைப்பள்ளிகளில் வந்ததற்குப் பிறகு அதிகமான மாணவர்கள் உயர்நிலைப்பள்ளிகளுக்கான மாணவர் இல்லங்களில் படிக்க வேண்டிய அவர்கள் இடம் பிடிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு இருப்பதால், அமைச்சர் 10 சதம் உயர்த்தியதாக அறிவிக்கப்பட்ட அந்த எண்ணிக்கையை நிரந்தரமாக இந்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு நடவடிக்கை எடுப்பாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதை பரிசீலனை செய்யலாம்.

(இரவு 8.10)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணை தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது. வெட்டுத் தீர்மானங்கள் வலியுறுத்தப் பெறுகின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கோரிக்கை எண் 31 பழங்குடியினர், ஆதிதிராவிடர் முதலியோர் நலன்.

திருவாளர்கள் சு. பாலன், கே. ஆர். சுந்தரம், எ.டி. கருப்பையா கியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பேற்றுக்கொள்ளப் பெற்றன.

திரு. கே. எம். தங்கமணி அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதத் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி— ''மானியக் கோரிக்கை எண் 31—பழங்குடியினர், ஆதிதிராவிடர் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 41,10,31,000/-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்''.

மானியக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 44—எழுதுபொருள் அச்சுத்துறை

திரு. த. வேணுகோபால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றது.

திரு. இல. பலராமன் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றதாகக் கருதப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி-''மானியக் கோரிக்கை எண் 44.எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 10,21,26,000/-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்',.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று' கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 18-3-82 தேதி காலை 9.00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை இரவு 8.11 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.